

Brown Eyes...love!!!!

Contents

Brown Eyes...love!!!!	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	8
5. Chương 5	10
6. Chương 6	16
7. Chương 7	21
8. Chương 8	29
9. Chương 9	33
10. Chương 10	36
11. Chương 11	40
12. Chương 12	44
13. Chương 13	48
14. Chương 14	51
15. Chương 15	54
16. Chương 16	58
17. Chương 17	61
18. Chương 18	67
19. Chương 19	70
20. Chương 20	76
21. Chương 21	83
22. Chương 22	88
23. Chương 23	93
24. Chương 24	101
25. Chương 25	107
26. Chương 26	110
27. Chương 27	114
28. Chương 28	117
29. Chương 29	122
30. Chương 30	126

Brown Eyes...love!!!!

Giới thiệu

Nó đích thực là một cô gái, một cô gái xinh đẹp. Ivy, 19 tuổi, sinh viên năm nhất của 1 trường ĐH d

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/brown-eyes-love>

1. Chương 1

1 buổi sáng yên bình như bao buổi sáng khác, từng tia nắng xuyên qua những kẽ lá khẽ đung đưa trước làn gió nhẹ. Trên con đường trải đầy cỏ và hoa 2 bên, có 1 đứa con gái đang chạy xe đạp đến trường với tâm trạng hào hứng. Nó đội nón lưỡi trai màu đỏ, mặc áo pull tay lỡ, quần jean, mang giày bata và “cười” trên 1 chiếc xe đạp cuộc. Nếu ko có cái đuôi tóc dài cột cao phía sau thì chắc hẳn ai cũng nghĩ nó là con trai.

Nhưng nó đích thực là 1 cô gái, 1 cô gái xinh đẹp. Ivy, 19t, sv năm nhất của 1 trường ĐH danh tiếng trong tiểu bang, nó có 1 đôi mắt đẹp, hàng mi dài cong vút, khuôn mặt khả ái với cái mũi cao và đôi môi nhỏ xinh. Nhưng nó hơi khác người, nếu là các cô gái khác thì cố gắng tìm mọi cách để che khuyết điểm trên khuôn mặt mình thì Ivy, như đã nói ở trên, khác người. Nó đeo thêm cặp mắt kính để che bớt vẻ đẹp đôi mắt to tròn biết nói, dù vậy, với những yếu tố còn lại, nó cũng đẹp lắm rồi.

Nên nói 1 chút về gia đình cô bé, Ivy là con gái duy nhất trong 1 gia đình giàu có, ba nó là chủ tịch tập đoàn điện tử lớn thứ 3 nước Mỹ. Mẹ nó thì đã mất năm nó 2t, nó ở cùng ba trong 1 ngôi biệt thự to lớn, sang trọng nhưng ko có mẹ, nó thấy thật lạnh lẽo. Kể cũng lạ, nhà giàu thế mà lại đi xe đạp đến trường.

Nó là vậy, nó ko thích tỏ ra ọi người biết nó là tiểu thư con nhà giàu có, nó cũng chẳng thích tham gia vào nhóm bạn triệu phú, con của những người bạn làm ăn với ba nó.

Nó chỉ kết bạn với người nào thật sự quý mến nó, vì tính tình và bản thân của nó chứ ko phải vì sự giàu có và nổi tiếng. Thế nên từ lúc đi học đến h, nó chỉ có 1ng bạn duy nhất, đó là Sarah, mẹ Sarah là bạn thân với mẹ nó, nên từ nhỏ 2 đứa đã chơi rất thân với nhau.

Trở lại với buổi sáng đầy nắng của nhân vật chính ^^, nó rất vui khi thi đậu vào ngôi trường này, ngôi trường mà nó mong muốn vào từ lâu.

Nó gửi xe, bước vào trường, nhieu cặp mắt nhìn nó lạ lắm. Nghĩ cũng đúng, ai mà chẳng để ý đến 1 đứa con gái đội mũ màu đỏ chói chang kéo sụp xuống mặt, ăn mặc như con trai. Có mấy đứa con gái mặc váy ra dáng tiểu thư nhìn nó thì thầm to nhỏ, nó mặc kệ, đầu phải ko có con gái ăn mặc phong cách giống kon trai đâu, sao lại nhìn nó như nhìn sinh vật lạ thế?

Còn đến hơn nửa tiếng nữa mới vào lớp, Ivy đi 1 vòng quanh trường tham quan, sân trường rộng thiet, cây cối cũng rất nhieu, nhưng chỗ nào cũng có người, nó muốn tìm 1 nơi nào yên tĩnh mà ngồi, để có thể nằm nghỉ sau những h học căng thẳng... Đi đến cuối sân trường, nó nghe tiếng nước chảy, nhỏ thôi, to mò, nó đi vào sâu

thêm.Và.....thật ngạc nhiên,một bức tranh thiên nhiên đang vẽ ra trước mắt nó.1 hòn non bộ đẹp ko thua j hòn non bộ ở nhà nó,khá to,xung quanh là những bụi hoa nhỏ li ti trông xinh xắn làm sao,nó thích nơi này lắm rồi.Ivy nằm dài trên bãi cỏ xanh đẹp và xanh mướt,đón ánh nắng sớm lấp lánh sau tán lá,nghe tiếng chim hót véo von xa xa và tiếng nước chảy róc rách,còn gì tuyệt vời hơn thế nữa!bỗng nó ngồi bật dậy,nó thoáng thấy 1 cái gì quen thuộc lắm,đó là 1 bụi hoa Lyly,là loài hoa mà nó thích nhất,1 lý do đơn giản thôi bởi vì mẹ nó tên là Lyly và bà cũng rất yêu hoa Lyly.

Ở nhà nó,khoảng sân sau là 1 vườn hoa lyly đủ màu sắc do chính mẹ nó trồng lúc sinh thời,nó yêu mẹ,yêu từng nụ hoa ,yêu từng cánh hoa và yêu mùi hương nhẹ nhàng của loài hoa ấy!Thật khó mà diễn tả hết được tâm trạng của nó lúc này,nó thấy nhớ mẹ da diết.....

Ivy lại nằm dài ra bãi cỏ,tận hưởng giây phút tuyệt vời này,bây giờ có thêm hương thơm của hoa Lyly,dịu dàng nhẹ nhàng như có mẹ bên cạnh. Nó lấy cái ipod trong túi xách,bật bài hát mà nó thích nhất!

Từng giai điệu vang lên êm dịu

Remember the first day when I saw your face

Remember the first day when you smiled at me

You stepped to me and then you said to me

I was the woman you dreamed about....

Thiên đường của nó đang yên lành như thế bỗng xuất hiện những “con quái vật dưới lòng đất chui lên” ^^

_BỐP!!!

1 trái banh từ đâu bay tới,trái banh này nó có mắt bà con ạ,nó ko nhắm vào tay,vào chân mà nó nhắm vào cái mặt đang ngẩng lên trời,trúng mục tiêu là cái mũi và đôi mắt đang lim dim của nó.Mắt kiếng nó văng ra như mọc thêm cánh,Ivy lồm cồm ngồi dậy,lấy tay xoa mũi(đau chết đc)đưa mắt tìm hung thủ.

_bạn ko sao chứ? Một thằng con trai trông khá xinh trai với mái tóc vàng ,cao ngông,đang nhìn nó lo lắng hỏi.

Nó vẫn xoa mũi,lạnh lùng nhìn thằng nhỏ (thần nhỏ mới ghê >”Thằng này thấy nó ko trả lời,tưởng là con bé bị banh đụng nên nảo tạm thời ngừng hoạt động,hốt hoảng:

_Này bạn,bạn ko sao chứ?

Ivy vừa định mở miệng thì bỗng có tiếng nói từ đằng xa

_Ê Jack!Làm j mà lâu vậy? lấy được banh chưa?

_Chưa,trái banh mày đá trúng ngta rồi kìa!

_vậy chết chưa?

_Gì?

_Tao hỏi người đó bể đầu mà chết chưa?

_Chưa!Nói j kì vậy mày?

_Chưa chết thì mắc j mày lo quá vậy?mau lấy banh rồi ra chơi tiếp với tao! Ivy nghe thên kia nói là nó nóng lắm rồi,nó đứng dậy,đi đến chỗ tên ác quỷ mặt người lòng lang dạ sói đó.Đó là 1 thằng nhóc (ai nó cũng nghĩ là thằng nhóc hết) tóc màu nâu đen ,cao còn hơn thên tóc vàng nữa , nhưng cao thì cao,nó chẳng

_Này cậu! nó ngược lên nhìn thằng nhỏ

_j pe’?

” pé”???Thằng đó dám gọi nó là pé,nó nuốt cục lửa đang nằm trong cổ họng nó xuống cái ực,nói với giọng bình tĩnh nhứt

_Yêu cầu cậu nói năng cho cẩn thận,cậu đã banh trúng người khác mà ko chịu xin lỗi ,còn nói với cái giọng đó nữa hả???

Thằng này hơi ngạc nhiên như thể lần đầu thấy kon gái nói chuyện,nhưng chỉ 5s đầu ,đến s thứ 6,hắn nở 1 nụ cười cực kì.... đều,đều nhất trong những nụ cười đều của loài người trên khắp thế giới >_____

_Vậy thì sao hả pe?

Rồi hắn đưa cái mặt ác quỷ đến gần nó ,gần,rất gần ,và lại cười....đều

Nếu mà là 1 đứa con gái khác,chắc hẳn nhỏ đó sẽ đỏ mặt,miệng cứng đơ trước cái vẻ mặt đẹp trai of hắn.Nhưng với Ivy thì khác,nó thấy mặt hắn quá giống con quỷ Satan,chỉ thiếu 2 cái sừng.Ivy ko đỏ mặt,miệng cũng chẳng cứng đơ

_Điều đó chứng tỏ cậu là 1 con người bất lịch sự ,ko biết suy nghĩ,đầu óc trống tuếch, lại còn kiêu ngạo...Mà hình như tôi vừa nói cậu là người ,xin lỗi,tôi nhầm,làm j có người như cậu,bi h tôi gọi cậu là quỷ Satan nhé!

Rồi nó quay lại thằng tóc vàng hùi nãy h vẫn đứng nhìn ko lên tiếng:

_Tôi thấy cậu có vẻ hiểu biết và khá hơn con quỷ Satan này nhiều lắm,sao ko chọn bạn mà chơi vậy?

_Tạm biệt và mong rằng tôi ko còn gặp phải ác quỷ giữa chốn trần gian này nữa__nó nói với thằng quỷ Satan ,và rồi nó bỏ đi thẳng mà ko thèm quay lại nhìn cái tên quỷ mặt người đang tức đến nghẹn ko nói nên lời và cái cậu con trai tóc vàng đang mỉm cười dịu dàng đằng sau nó

2. Chương 2

3:00 pm...Tan học

Ivy vừa ra khỏi lớp học thì có một thằng con trai nhỏ con, đeo kính cận,nhìn Ivy và hỏi:

_Bạn là Ivy phải ko?

_Uhm!!

_Có ng nhờ mình đưa cho bạn.... thằng này đưa ra 1 miếng giấy nhỏ

_Uhm!Thanks bạn

Chờ thằng con trai đó đi khỏi,Ivy mở miếng giấy ra

“Ra cổng sau,ác quỷ Satan đại nhân đang chờ”

Vớ vẩn thiệt,thằng cha này chắc khùng từ nhỏ,Ivy vo mẫu giấy lại ,và cứ thế đi ra cổng trước

Nó lấy xe đạp chuẩn bị xuất phát thì...

_Này!!

Chỉ nghe giọng nói là nó biết là ai rồi >”

Có chiện j?? Ivy quay lại hỏi

_Sao lại đi cổng trước?

_Ko đi cổng trước thì đi cổng nào? Cổng địa ngục ah?

_Cậu ko thấy mảnh giấy tôi ghi nhờ ngkhac đưa cho cậu ah??_Hắn hỏi_ hay cậu học dốt quá chừng này tuổi roài còn chưa biết đọc?

_Ấy thế mảnh giấy đó là cậu ghi ah??_nó tỉnh bơ, thế mà tôi tưởng đứa bé 3,4 tuổi nào ghi chứ!Tôi

đọc ko ra, chữ j mà xấu xí,như cua bò,tôi ghi bằng chân còn đẹp hơn ấy chứ..Thế cậu ghi j cho tôi vậy???

_Câu....cậu dám chê tôi ah??_Hắn nhìn tôi vừa tức vừa ngượng

_Tôi đọc ko được thì tôi nói, cậu muốn nói gì thì nói nhanh lên đi Satan

_Đừng có gọi tôi là Satan,tôi có tên đằng hoàng

_Tôi xin lỗi, tôi chưa bao h thấy ác quỷ có tên đằng hoàng bao h cả!

_Cậu...._chắc là hắn tức giận lắm nên mới á khẩu như thế_chưa ai dám gọi tôi là như thế cả!!

_Vậy thì h có rồi đó,cậu thix tên đó lắm mà phải ko? Hợp với cậu lắm đấy

Nói rồi nó lên xe phóng đi thẳng..Chạy xa rồi mà vẫn thấy hơi nóng tỏa ra từ phía sau

Rồi sẽ có ngày cậu phải thay đổi thái độ đó đối với tôi,cậu gọi tôi là ác quỷ ah?Vậy thì địangục trần gian đang đợi cậu đấy,Ivy ah! tên ác quỷ cười ranh mãnh

_Cô chủ về rồi ah?_Vú Helen,ng chăm sóc nó từ nhỏ đến h chào nó

_Vâng! Ba con về chưa hả vú?

_Ông chủ vừa về,đang ở trên phòng làm việc đó ạ!

_Cám ơn vú

Ivy đẩy nhẹ cánh cửa phòng làm việc của ba nó

_Ba!

_Ah,con gái của ba về rồi ah?_Ông Thomas đi đến ôm Ivy

_Hôm nay ba về sớm thế?

_uhm!Lâu lâu phải về sớm để an cơm tối với con gái cưng của ba chứ!Mà hôm nay con đi học có vui ko?

Ivy chợt nhớ đến thằng quỷ Satan,gặp hắn mà vui nổi j,ác mộng.....

_Dạ cũng bình thường

_Mà sao con lại ăn mặc như thế?vẫn ăn mặc như con trai vậy?lên DH rồi,thành thiếu nữ rồi,phải khác chứ!

_Lúc nào ba cũng nói vậy hết,con nghe...chán quá ah_Ivy phụng phịu

Ông Thomas xoa đầu con gái:

_Thì ba lo cho con mà,con gái lớn rồi mà như thế,ế chồng đấy kon ah!

_Con ko lấy chồng đâu!con sẽ thay mẹ chăm sóc ba

Ông Thomas mỉm cười,nụ cười có vẻ buồn,mỗi lần nhắc đến mẹ Ivy là ông lại thấy đau nhói trong tịm

Ivy nhận ra suy nghĩ của ba mình

_Ba nhớ mẹ nhiều lắm,phải ko ba??

_.....uhm.....

_Con..cung..vậy..._nó thấy cay cay nơi khoé mắt

_Ngày ,đừng mít ướt ,kon gái ngoan!!!Thôi con mau thay áo quần rồi xuống an cơm với ba nào!

_Dạ!

Ivy bước ra khỏi phòng,nó nhận thấy dạo này ba nó tiêu tụy hẳn,tóc bạc cũng nhiều thêm.Chắc ba lo lắng nhiều điều lắm,mà nó chẳng làm j giúp ba nó được

cả....

11: 30 pm

Hoàn thành xong bài tập trên lớp,Ivy nằm lăn ra giường,ôm con Misa (gấu bông đấy ^^~) chuẩn bị đánh 1 giấc đến sáng thì pip..pip...bạn có tin nhắn mới

Ivy cầm dt lên,đó là 1 số dt lạ, ai thế nhỉ?

“Ngủ ngon và có giấc mơ đẹp nhé!!Ivy”

Số dt lạ hoắc, nó bèn nhắn lại

“Thanks bạn, nhưng ỉnh hỏi,bạn là ai thế?”

11:40ko thấy tn trả lời

11:45.....vẫn ko thấy tn trả lời

11h50.....Ivy đã chìm vào giấc ngủ

3. Chương 3

Sáng hôm nay cũng là 1 buổi sáng đẹp như bao buổi sáng mùa thu nhưng với Ivy thì không,vẫn đội cái mũ lưỡi trai màu đỏ,và ăn mặc như con trai ấy,Ivy nhắm mắt vừa đi vừa nói chuyện điện thoại trong sân trường

_Tớ đã lỡ mua vé rồi !

_Tớ xin lỗi mà!_Sarah,cô bạn thân của Ivy ,năn nỉ qua điện thoại _Tớ có việc gấp phải đi với mẹ,ko đi xem fim với cậu được.Để lần sau tớ mời lại cậu nhé Ivy

_Uhm_Ivy thở dài,vậy cậu đi với mẹ cậu vui vẻ nhé, gặp lại sau

Chán thiệt ,2 đứa học ở 2 trường khác nhau,cả mấy ngày nay ko gặp,hum ni đã hẹn đi coi fim cùng nhau thế mà bỏ lại bạn đột xuất_Ivy lôi trong túi quần ra 2 cái vé xem fim ,ngắm nghía _bi h làm sao đây?chả lẽ đi 1 mình?Hay để tuần sau đi với Sarah luôn?Nhưng fim này hay lém,hum nj là suất chiếu cuối cùng rồi!Hix hix, làm sao bây giờ....

Mãi suy nghĩ,Ivy ko để ý là mình đang đi đến gần thềm ác quỷ Satan,hắn đang đứng nói chuyện với 1 ả tóc vàng,chắc hẳn ko để ý đến mình đâu,cứ đi qua đại vậy,mà đi xa xa một chút cho chắc ăn.

_Ừ ưh,sao hôm nay a ko chịu đi chơi với em?_con bé tóc vàng nhõng nhẽo (èo, mắc ói tập 1 =.=”)

_Ờ thì anh có chuyện bận phải đi,chuyện quan trọng lắm em ah(gứm,mắc ói tập 2,mặt ông thì kua gái thôi chứ làm được chuyện gì mà bận?)

_Anh đi với ai vậy?(lại nhõng nhẽo...ko phải nó cố tình nghe lén đâu mà hok biết tại sao sang nay tại nó thính kinh khủng ^^~)

_Ờ thìđể anh coi..._đúng lúc đó Ivy đi ngang qua,gọi hắn là ác quỷ quả ko sai, mắt quỷ khác mắt người(nó quên mất là đang đội cái nón màu đỏ chói chang,cách 10m còn thấy chứ đừng nói là 2m),hắn nhận ra Ivy,liền giơ cánh tay dài ngoằng góm ghiếc ra chụp lấy cổ tay Ivy kéo lại

_Anh đi với con bé này đây! >”

Trời ơi con làm gì nên tội mà lại cho quỷ nó tha con đi thế này,gặp thằng quỷ bị khùng nữa mới ác T_T

Nhỏ tóc vàng nhìn Ivy,ah ko liếc mới đúng ,rồi nó quay sang ác quỷ mắt rơm rớm

_Anh đi đâu với con nhỏ gái ko ra gái trai ko ra trai thế này?

_Ah...để anh nghĩ xem...uhm..._hắn nhìn quanh suy nghĩ,bỗng nhiên_ ah há, đi xem fim_hắn giờ tay Ivy lên,trên tay Ivy vẫn đang cầm 2 cái vé

_Anh.....!_con bé tóc vàng ầm ức

_Em xem, anh nhiều người theo quá(Saz, giọng điệu đều quá) anh đâu thể đi với e suốt được,cô bé này năn nỉ đi với anh mấy lần rồi,mà anh cứ từ chối hoài,tội nghiệp lắm em ah.Lần này cô ấy còn mua cả vé đến tận nơi mời anh,sao anh từ chối được,lần này anh phải đi để cô ấy có thể hoàn thành tâm nguyện của cuộc đời(Tên này nó điên nặng lắm roài bà con ah)

_Anh....là đồ tồi_con bé tức giận quay đi thẳng

_Chửi vậy còn nhẹ quá_Ivy chắt lưỡi,nó nói nhỏ nhưng cố ý để hắn nghe được

_Này,cậu nói vậy là có ý gì hả?

_Cậu làm ơn bỏ tay tôi ra!đau lắm rồi đấy!

Hắn nhìn xuống,nhận ra nãy giờ đang cầm tay Ivy chặt cứng,lúng túng buông ra

_Cậu ngày càng giống yêu tinh quỷ quái chứ ko còn giống người nữa_Ivy lạnh lung nói với hắn

_Cậu đừng có mà quá đáng nhé!Chỉ là tôi ko muốn đi chơi với con bé ấy thôi

_Thì cậu cứ nói thẳng ra chứ mắc gì lôi tôi vào chuyện này?đầu óc cậu có bình thường ko thế hả Satan?

_Thứ nhất_hắn giờ ngón tay trở ra trước mặt Ivy_đừng gọi tôi là Satan nữa,thứ 2_hắn đưa thêm ngón giữa ra_nói thẳng như thế tội nghiệp con gái người ta,trái tim dễ tổn thương lắm!Tôi ko làm vậy được_hắn nói với vẻ mặt thương người chưa từng thấy..

Ivy quay người bước đi.

_Này,tôi đang nói mà cậu đi đâu đấy?

_Đi về lớp học,ở lại nói chuyện với cậu chắc tôi ỏi giữa sân trường quá

_Con gái gì mà....thế mà cũng có bạn trai_hắn bĩu môi

_Ai bảo cậu tôi có bạn trai?_Ivy hỏi ngược lại

_Thế 2 tấm vé đi xem fim ấy,thường người ta đi xem phim là đi với người yêu mà!

_Đó là đối với những người kém hiểu biết như cậu_Ivy nói_còn tôi thì tôi đi với nhỏ bạn,nhưng...._giọng Ivy ngập ngừng

_Nhưng sao?

_Hôm nay nó có việc bận nên ko đi được

_Ah àh,thì ra là vậy_hắn gật gù_thế cậu muốn tôi đi với cậu chứ gì?

Trời đánh thánh vật thẳng quỉ này đi,sao trên đời lại có người vô duyên kinh hồn như thế chứ?

_Này,cậu nham nhở vừa thôi chứ!Ai bảo tôi muốn đi với cậu?

_Ồ thế ko phải ah?_mặt hắn ngây thơ_để tôi giải thích cho cậu nhé,nhìn mặt cậu là biết cậu là con nhà nghèo rồi,ấy đừng nóng,để tôi nói hết đã nào,chắc phải để dành tiền khá lâu rồi mới nuốt nước mắt nước mũi cắn răng cắn lưỡi mới dám mua 2 cái vé này phải ko?đã nói là bình tĩnh mà,nghe tôi nói.Bạn cậu ko đi chắc cậu tiếc lắm phải ko?Nhưng nhìn cái mặt cậu thêm 1 lần nữa thì tôi biết chắc cậu sẽ đi,vì mặt cậu là mặt keo kiệt mà,tôi có mắt nhìn người lắm đấy nhá,ai mà keo tôi nhìn 1 lần là biết ngay!Ấy ấy,chưa nói hết mà,sao trông cậu lại tức giận như thế,tôi nói là ko sai đâu,tin tôi đi.Nhìn cái mặt cậu lần thứ 3 thì chắc chắn ko ai thêm đi xem fim chung với cậu rồi.Cậu nhìn tôi đây này_hắn ưỡn người,ngẩng đầu cao_tôi đẹp trai lắm phải ko?Cậu ko cần trả lời đâu,tôi biết tôi đẹp trai lắm,nhà tôi lại rất giàu,tính tình thì khỏi nói,tốt

bụng nhất trong tất cả những người tốt bụng trên khắp thế giới này,nên tôi thương tình chiều nay tôi ấy cô bồ xinh đẹp của tôi qua 1 bên để đi với cậu,1 con người bình thường như bao người khác,nhìn thêm lần thứ 4 nữa thì tôi thấy khá là xấu!!!Đấy,cậu xem,có phải tôi toàn diện quá ko?Cậu khỏi cần cảm ơn tôi....

_Cảm ơn cái đầu cậu ah_Ivy hét to lên làm hấn hết hồn,nó nóng roài hehe_tôi nhin cậu này giờ rồi nhá,cậu khinh người vừa phải thôi chứ,cậu coi lại cái bản mặt xấu xí ma chê quỷ hờn diêm vương chạy

trốn của cậu đi.Ồ đó mà tự phụ, tính tình thì dở dở ương ương, diên khùng có hạng,trại tâm thần đầy ra đó,sao cậu ko vào?Hay cậu chết quách đi cho rồi,sống làm gì cho chật đất?_Lâu lắm rồi nó mới nói nhiều như vậy,ah ko chửi nhiều như vậy chứ ^^

_Này,người ta có lòng tốt mà cậu lại nói thế hả?_Hấn nói

_Lòng heo lòng bò chứ tốt cái nỗi gì?hừh...ờ nhưng mà dư 1 vé cũng uống chẳng lẽ đem giục rác,tôi tặng cậu vậy ! nếu cậu muốn đi thì chiều nay 4h đợi tôi trước cinema ABC,được chứ?

_Quân tử tôi đây ko chấp nhặt kẻ tiểu nhân là cậu,được thoai)Hấn trả lời

_Với điều kiện tôi bảo xem fim nào là cậu xem fim đó,ko được có ý kiến!

_Được thôi!

Ivy đưa tay xoa cổ

_Nói chuyện với cậu tôi tổn nước bọt quá, đau cổ nữa chứ!con trai gì mà...!!!

_Đáng đời!tôi cũng chưa bao giờ thấy đứa con gái nào như cậu!Thôi bi giờ tôi ko muốn nhìn thấy cái mặt của cậu nữa,tôi đi đây,đứng 4h đấy nhá!

_Ok_Ivy nhìn sau lưng hấn,mỉm cười ma mãnh,có âm mưu gì rồi(bà này cũng chẳng hiền hậu gì >”

“Sao thấy lạnh lạnh sau gáy vậy ta?rờn rợn sao ah!” Hấn vừa đi vừa nghĩ

4. Chương 4

4:00pm

Cinema ABC giờ này khá la đông đúc , đơn giản vì đây là lúc mọi người đi làm và đi học về.Trời không có nắng,những cơn gió nhẹ thoảng qua làm vơi đi cái nóng khó chịu giữa chốn đông người thế này.Có 1 thằng con trai đứng dựa vào 1 bên tường của rạp chiếu phim,hắn nhìn trời,nhìn đất,chốc chốc lại giơ tay lên xem đồng hồ.Ai đi ngang qua cũng nhìn hấn,phải thôi,hắn luôn là nhân vật nổi bật mỗi lúc đi đâu,ngoài cái vẻ mặt đẹp trai mà lạnh lùng ấy,cộng với mái tóc nâu bồng bênh lãng tử,hắn còn la‘ quý tử của 1 gia đình giàu có,cực kì giàu có.Hôm nay hấn ăn mặc khá đơn giản, áo pull trắng,quần jean,nhưng cũng đủ làm mấy cô gái nhìn không rời mắt,có 1 nhóm 3,4 cô cô bé cỡ 16,17 tuổi đứng tụm lại đối diện hấn,cô nào cũng nhìn hấn với đôi mắt ngưỡng mộ,ao ước chính họ sẽ là người được đi cùng hấn lúc này!Nếu ko phải là đã hẹn với con nhỏ xấu xí đáng ghét này thì hấn đã đến gần “làm quen” với 1 cô rồi!hehe!Khuôn mặt của hấn bây giờ nửa như tỏ vẻ không quan tâm đến, nửa thì tỏ ra khoái chí

Đây không phải là lần đầu hấn đi xem phim,hắn đi rất nhiều nữa là đằng khác,hắn hiểu con gái lắm,con gái là chúa giả bộ. Lúc đi xem phim kinh dị thì nhõng nhẽo,em sợ cái này lắm,em sợ cái kia lắm,vào xem mới mở đầu,chưa có gì hết,chỉ mới nghe tiếng nhạc cũng hét toáng cả lên ,rồi dựa vào,rồi ôm ,thiếu điều muốn dính chặt vào hấn.Còn lúc xem phim tình cảm thì ,oy giờ ơi,đến cảnh lâm li bi đát thì gục đầu vào lòng hấn mà khóc lóc nức nở,đến cảnh tỏ tình hay lãng mạn gì đó thì nắm tay hấn,ngồi sát lại,rồi sau đó làm gì thì có hấn biết,nhỏ đó biết vàtrời biết (mà chắc quý độc giả cũng biết ~^^~)

Hum ni rạp chiếu phim chỉ chiếu 1 bộ phim hoạt hình và 3 bộ phim tình cảm.Hấn sức nhớ lại,con nhỏ đánh đá ấy bảo nó bắt xem phim gì thì mình phải xem phim đó.Ái chà chà,coi vậy mà nhỏ đó cũng ghê thiệt,chọn đúng ngày chiếu toàn phim tình cảm lãng mạn thôi,không cần xem phim kinh dị mà tiến tới fim tình cảm

liền! Chắc khoái mình muốn chút mà làm bộ,có thể 2 cái vé đó là nhỏ định rủ mình đi cùn nhưng mà xấu hổ nên mới nói là bạn nó không đi..Càng nghĩ càng thấy đúng,sao mà mình thông minh vậy trời??

Mà quái lạ,4h20p rồi,sao chưa thấy nó đến,10p nữa là đến giờ chiếu phim rồi...

4h30p.....nóng roài,chưa bao giờ hấn đợi ai dù chỉ là 10p

4h40p.....Sôi máu roài...nhỏ này mà đến là biết tay ông

4h45p.....Đẹp, hết sức chịu đựng rồi,đi về...Mai lên trường tính sổ với nó, thù này không trả quyết không kua gái trong vòng....1 tuần =.=

Nó vừa dậm bước thì

_Này

Hấn quay lại,chính nó,kon bé đáng ghét đang đứng trước mặt hấn với vẻ mặt bình thản chưa từng thấy.Làm sao nhỏ ấy có thể ung dung đến thế trong khi bắt hấn đợi hơn 45p cơ chứ??

_Cậu làm cái trò gì mà bay giờ mới vác mặt đến hả?_Hấn to tiếng

Ivy vẫn tỉnh bơ,tra lời:

_Không đến giờ này thì đến giờ nào?

Hấn trợn mắt,con bé này giỡn mặt với mình chắc?

_Cậu bảo 4h có mặt ở đây,giờ còn nói vậy nữa hả?

_Ờ hay_Ivy tròn xoe mắt ,tỏ vẻ ngạc nhiên vô số tội ^^_tôi bảo cậu đứng đợi tôi lúc 4h chứ có bảo là tôi sẽ đến đây lúc 4h đâu?

Cậu..... hấn tức nhưng...cãi không lại >_

_Ê này,đợi lâu vậy mà không vào xem phim ah?

Gru....nhỏ này muốn chọc điên mình đây

_Phim nó chiếu từ đời nào rồi,giờ mang cái mặt ngu vào coi ah?

_Ai bảo cậu fim chiếu rồi?_Ivy hỏi

_3 bộ fim kia chiếu lúc 4h30 rồi,cậu ko có mắt nhìn ah?_Hấn chỉ vào bảng thông báo

Ivy lại hỏi

_Ai bảo với cậu là tôi xem mấy bộ fim tình cảm lâm li ấy hả?

_Chứ cậu xem phim gì?

_Dĩ nhiên là phim hoạt hình rồi_Ivy quay mặt về hướng có cái poster fim “Kỉ băng hà”_tôi nghe nói fim này dễ xương lém!phim đó 5p nữa mới chiếu mà

Sazzzzzzzzzzzzzzzzzzzzz.....hấn lấy tay vỗ đầu....pó tay >”

_Thoai vào xem phim đề,sắp chiếu rồi!

Hấn vừa đi vừa tức tối,hấn như thế này mà bị 1 kon nhỏ xõ mũi,hỏi làm sao ko bực cho được!Từ hồi cha sanh mẹ đẻ đến giờ đây là lần đầu tiên hấn bị chơi xỏ thế này

_Này cậu đi đâu thế?Chỗ của cậu đăng này nè_Ivy kêu

Hấn im lặng ngồi xuống ghế,nhìn xung quanh,đúng là fim hoạt hình,thấy toàn kon nít đi xem =__=

_Này_hấn quay sang Ivy,hỏi

_Gì?

_Trí não cậu có vấn đề hả?

_Cậu nói gì nói lại coi!

_Tôi hỏi cậu là trí não cậu có vấn đề hả?cậu là sinh viên rồi mà sao còn thích coi phim hoạt hình?

_Mặc kệ tôi_Ivy trả lời_Cậu không coi thì để tôi coi,chiều rồi kìa,à mà này,cậu uống nước không?Tôi có mua Coke đây

Chà! nhỏ này tốt đột xuất

_Cậu mời thì tôi uống thôi!

Hắn cầm lấy lon Coke từ tay Ivy,mở ra

_Xii.....

Nước bắn tung toé lên mặt,lên áo quần của hắn.Hắn nhìn qua Ivy,mặt nó đang đỏ dần vì nín cười)

_Tôi...Tôi..xin lỗi..hihi_Ivy noi,ráng nhịn cười_chắc hồi nãy tôi để trong túi xách,lắc lư qua lại nên mới vậy..hihi

Hắn nổi cáu,hét lên:

_Cậu biết cái áo tôi đang mặc là màu trắng ko hả? Cậu biết nó bao nhiêu tiền ko?

_Suyttttt_Ivy để ngón tay lên miệng_cậu nói nhỏ nhỏ thoai,mọi người đang nhìn kìa,không khéo người ta biết cậu bị điên,ah ko,tương cậu bị điên chứ!

Hắn nhìn quanh,mấy đứa nhỏ đang nhìn nó chăm chú,còn mấy vị phụ huynh thì nhăn mặt...ực >__

Thôi coi phim đi_Ivy nói

Nhưng coi phim thì con nhỏ này cũng đâu để yên cho hắn,cứ chốc chốc nó lại vỗ vào vai hắn,nói

_Cậu xem,cái con chồn này cái mặt nó ngu y như cậu áh.

_Cậu coi kìa,mấy con cá này nhìn hiểm ác không kém gì cậu,nhìn lúc nó nhe răng định cắn con mamut kìa,giống cậu lúc ngoác miệng ra cãi lộn với tôi lắm đấy.

_Trời,sao con kên kên này giống cậu y chang vậy?cậu thấy tôi nói đúng không nào?

Hắn nghiêng răng,nói nhỏ vào tai nó

_ Giống cái mặt cậu ấy!

Hắn không dám nói to...>”

Hắn tự nhủ với lòng mình rằng đây là lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng hắn đi xem fim với con nhỏ trời đánh này....Ôi,quyết định đi xem fim với nó là 1 quyết

định sai lầm của cuộc đời nó...

Đời còn dài lắm ,sau này chuyện gì xảy ra, ai mà biết trước được ~^^~

5. Chương 5

Lần đầu tiên hắn đi xem phim hoạt hình. Ivy ngồi cạnh hắn,chốc chốc lại cười nắc nẻ. Dù không thích nhưng hắn cũng phải “liếc mắt”xem,không biết tự lúc nào hắn lại dõi theo 1 cách chăm chú,1 cảm giác thú vị mà hắn chưa từng cảm nhận được từ trước đến giờ xuất hiện,hội hộp trước cảnh chiến đấu,rồi thăm mím cười khi thấy bộ phim kết thúc 1 cách có hậu. Hix,hắn phải giấu kín chuyện này không nói với ai hết,nếu không bọn bạn hắn sẽ ôm bụng mà cười khi biết hắn đi xem phim hoạt hình cùng với 1 con nhỏ không bình thường tính tình đánh đá này.

Hắn bước ra khỏi rạp chiếu phim với 1 cảm xúc lạ lẫm, cũng phải thôi vì lần đầu hắn xem 1 bộ phim trọn vẹn, còn mấy lần trước thì toàn hehe chắc ai cũng hiểu nên tác giả không cần nói rõ

Ivy quay sang hắn hỏi:

_Phim hay không?

_Dở ẹt!_hắn vừa đi vừa nói (xạo quá ông ơi ~^^~)

Ivy bĩu môi

_Dở mà không biết ai kia coi chăm chú vậy không biết!

_Không coi chăm chú thì làm gì? chẳng lẽ quay sang nhìn cậu chăm chú ah?_Hắn nói_ con gái gì mà coi phim cười ha hả chẳng giống ai.

_Này cậu định gây chuyện nữa đấy ah?_Ivy nhìn hắn_ Tôi không muốn cãi nhau với cậu, vừa tốn nước bọt vừa chẳng được gì ngoài tức nghẹn họng, Tôi về đây!

Hắn chợt kêu:

_Ê này!

Chính hắn cũng đang tự hỏi sao mình lại kêu nhỏ lại ~____~

_Gì?

_Ah oh..._hắn gãi đầu_ ah thế cậu đến đây bằng gì vậy?

_Tôi nhờ tài x.... ah không, tôi đi taxi! Mà sao?_Ivy hỏi

_Ah vậy giờ cậu về bằng gì?

_Tôi đi thế nào thì tôi về như thế! Sao?

Hix, chẳng hiểu sao hắn lại không muốn nhỏ về

_Ah....để xem_hắn lại gãi đầu, tình cờ nhìn xuống cái áo hắn đang mặc, hắn đột nhiên nói to_ cậu về mà được hả? còn cái áo của tôi cậu tính sao??

Ivy sức nhìn áo của hắn, cái áo trắng thấm đầy Coke lem nhem

_Tính sao là tính sao?_Ivy hỏi_ cậu bảo nhà cậu giàu lắm mà, chạy về thay cái áo mới là được thôi.

_Không được!

_Sao không?

Hắn tiếp tục gãi đầu, suy nghĩ, nhỏ này ăn gì mà thắc mắc nhiều thế không biết

_Đầu cậu có chí hay sao mà gãi hoài vậy?_Ivy hỏi

Hắn liền bỏ tay xuống, không gãi nữa)

_Tại giờ tôi phải chạy thẳng đến nhà thằng bạn, có party. tôi phải có mặt ở đó trong vòng 20p nữa....Mà nhà tôi xa lắm =.=

_Chứ giờ cậu bắt tôi làm gì?

_Đi mua áo mới cho tôi! Chính vì lon Coke của cậu mà tôi ra nông nổi này nên cậu phải đi mua áo mới cho tôi!

_Tôi không có tiền!_Ivy đáp

Hắn nhún vai, làm vẻ mặt ta đây đã biết trước điều đó ^^

_Thì tôi đã bảo rồi mà, nhìn mặt cậu là biết không có tiền, cậu không có tiền thì phải đi với tôi chọn đồ.

Ivy nhăn mặt, nó đang định đi ăn kem =.=” hix thêm kem quá

_Đi thì đi!

Thôi kệ,nhịn ăn kem trong vòng 20p vậy.

Hắn mỉm cười ngạo nghễ (dĩ nhiên là quay mặt lại,không để cho Ivy thấy)

_Lên xe đi _Hắn nói

Ivy nhìn hắn...Trời đất,nó tưởng hắn đi xe hơi, ai dè hắn đi xe moto....Nó chưa bao giờ đi xe moto cả =.=”

_Này,cậu làm gì thế? _Hắn nhìn Ivy_sao không lên xe?

_Tôi... chưa bao giờ đi xe này >_____

_Ah àh,thì giờ đi cho biết_hắn nói

Ivy liếc nhìn hắn,sao nó thấy sợ thế này 0e0e

_Cậu chạy chậm thôi nhé...tôi bị...yếu tim!!!

_Yên tâm,tôi cũng bị yếu tim nên tôi chạy chậm thôi!!lên xe đi,trễ giờ rồi_hắn đưa nón bảo hiểm cho Ivy

Thằng cha này mà bị yếu tim hả trời!!Sao nó nghi ngờ điều đó quá!!!thôi lỗ đồng ý rồi,hi vọng nó có lòng thương người mà chạy chậm 1 chút xíu.Nó nhận cái nón từ tay hắn,nhấn nút leo lên xe.

Hắn thấy cảnh tượng như thế thì buồn cười lắm,không ngờ nhỏ này vậy mà nhất cạy,hèn gì toàn đi xem phim hoạt hình!

_Thế nào,ngồi chặt chưa?tôi chạy nhé

Hắn mỉm cười,một nụ cười hơi bị ...đều

“Giờ phút trả thù đến rồi” hắn nghĩ thầm.

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA_tiếng Ivy la,nó nhắm chặt mắt lại_cậu chạy chậm lại coi!

_CẬU NÓI GÌ TÔI NGHE KHÔNG RÕ_hắn hét lên (nhưng thật sự là nghe rất rõ))

_TÔI BẢO CẬU CHẠY CHẬM LẠI_Ivy hét to hơn

_CÁI GÌ?_hắn hỏi và ...tăng tốc độ

_CHẠY CHẬM LẠI,NHANH QUÁ!!!!!!!!!

_TÔI KHÔNG NGHE!!!_tiếp tục tăng tốc độ(cha này ác quá)

Ivy nhắm chặt mắt,mím chặt môi...Hix,nếu biết trước hắn chạy thế này thì có oánh chết nó cũng không leo lên xe hắn,thằng cha này ác ôn quá,vậy mà hùi nãy nó cứ hi vọng hắn còn chút tình thương người,hoá ra ác quỷ vẫn mãi là ác quỷ!!

Tức thì tức,bực thì bực,nhưng hét thì vẫn hét,đau tim quá trời ơi.Tay nó ôm chặt eo hắn lúc nào không hay,giờ nó hok suy nghĩ được gì hết roài.

Hắn mỉm cười khoái trá khi thấy nhỏ ôm chặt hắn “Ngu gì chạy chậm lại”

Hắn tăng tốc,và chạy đường vòng cho quãng đường....xa hơn

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

_Tôi _không _bao _giờ _ngồi _xe _cho _cậu _chở _nữa!_Ivy chỉ vào mặt hắn gần giọng nói rõ từng chữ.

_Thôi! chuyện cũ rồi thì cho qua đi_hắn phẩy phẩy tay_vào shop này tìm cho tôi cái áo nèo!

Hắn kéo tay Ivy vào 1 shop áo quần thời trang hiệu.

_Cậu thích gì cậu lấy chứ tôi có biết cái gu của cậu là gì mà chọn?_Ivy nói

Hắn nhìn quanh

_Cậu chọn đại 1 cái đi!Nhanh lên kéo tôi trễ giờ rồi này_hắn giơ đồng hồ lên nhìn

Ivy đi xung quanh, ngắm nghía,chọn lựa và cầm lên cái áo sơ mi màu xanh dương,đưa cho hắn.

Hắn lắc đầu

_Xấu!tôi ghét màu này!

Ivy liếc hắn,rồi lại đi chọn,cầm lên cái áo màu nâu.

Hắn lại lắc đầu

_Kiểu dáng không đẹp,tôi không thích màu tối.

Ivy đi tìm thêm,nó đưa cái nào hắn cũng chê, cái thì vải không tốt,cái thì dáng xấu,cái thì màu hắn ghét...Ivy chịu không nổi,nó hét lên:

_Cậu vừa phải thôi nhá! Chê gì mà chê hoài, người gì mà khó tính!mệt rồi,cậu tự chọn đi,tôi về

_Ấy_thấy nhỏ nóng,hắn liền xuống nước_thôi giờ cậu chọn cái nào cũng được.Tôi mặc tuốt!

Ivy liếc hắn, rồi ra lấy 1 cái áo màu đen.

_Hết màu chọn hay sao mà cậu lại chọn màu đen?_hắn nhăn mặt

Ivy hỏi:

_Bây giờ cậu có mặc không?

_Uhm thì mặc!

_Cậu là Satan thì mặc màu đen tối tăm này là hợp nhất,còn ý kiến gì nữa!Vào thay đồ nhanh lên!

Hắn vào thay áo,2p sau hắn bước ra..Những người có mặt trong shop lúc này đều nhìn hắn,công nhận hắn mặc đẹp thiệt..Cô bán hàng từ lúc hắn vào đã nhìn hắn chăm chú rồi, giờ thì đứng sững người luôn ^^

Còn Ivy của chúng ta thì...tĩnh bơ,nó nói với hắn:

_Cậu tính tiền nhá! Giờ tôi hết nhiệm vụ rồi, tôi đi đây!

_Này!_hắn kêu

_Gì nữa đây?

_Để tôi chở cậu về!

_Thôi_Ivy đưa 2 tay lên lay_cho tôi xin,bây giờ có kẻ dao vào cổ tôi cũng không để cậu chở nữa đâu!

Hắn nói nhẹ nhàng:

_Tôi không chạy nhanh nữa đâu,tôi hứa đấy_sợ nhỏ không tin(thấy thái độ của nhỏ là biết rồi) hắn nói thêm_ nếu tôi chạy nhanh thì tôi sẽ...làm osin cho cậu 1 tuần,cậu bảo gì tôi nghe đấy,ok?

Ivy suy nghĩ, người như hắn mà sao có thể chịu làm osin cho nó được,chắc lần này hắn nói thiệt đó..

_Ok! Nhưng bây giờ tôi đâu có về nhà liền!

_Chứ cậu đi đâu?

_Tôi đi ăn kem_Ivy nhe răng ra cười

_Vậy tôi đi với cậu luôn_Hắn nói

_Nhưng mà cậu bảo đi đến party của bạn mà_Ivy hỏi ngược lại

_Ah_hắn nhún vai_hùi nãy thằng bạn nó điện thoại nói là huỷ rồi,không tổ chức nữa!

_Sao vậy?

_Làm sao mà tôi biết được?sao cậu hỏi nhiều thế?để tôi lấy xe,cậu đến quán kem nào?_hắn lái qua chuyện khác,chứ nếu không hỏi 1 hồi cũng biết là hắn nói xạo >____

_Quán Sweet Dream ở ngay đại lộ Sunset!

Quán kem Sweet Dream là 1 quán kem nhỏ,nhưng rất dễ thương.Tuy nhiên đối với hắn thì

_Quán nhỏ xíu vậy?là quán bình dân mà!sao cậu không đến mấy tiệm sang mà ăn?_vừa ngồi xuống ghế hắn lên tiếng.

_Tôi thích quán này,cậu không thích thì có thể đi !! (áh!!shock >____

_Đâu,tôi đâu nói là không thích!_hắn đáp ứng_nhìn kỹ thì...cũng được

1 chị khoảng 23,24 tuổi,tóc xoăn, đến chào 2 người

_Chị Cathy_Ivy kêu

_Hi Ivy!_chị ấy cười_hôm nay đi với bạn trai ah? Lần đầu tiên thấy em đi với con trai đó!

_Không phải bạn trai đâu chị! Cũng không phải là bạn bình thường,khắc tinh thì có.

Chị Cathy cười tủm tỉm

_Chị cười gì thế?Thôi chị mang kem ra cho em đi,em ăn kem đâu.Còn cậu?_Ivy quay mặt sang nhìn hắn

_Ah...oh...kem chocolate.

_Đợi chị xíu, chị sẽ mang ra liền!

Hắn nhìn Ivy,hỏi

_Cậu hay đến đây lắm hả?

_Uhm_Ivy gật đầu_1 tuần tôi đến đây 7 ngày

_Sazzzzz!!!ăn gì nhiều thế?_hắn hỏi như không tin

Ivy tỉnh bơ

_Tôi thích ăn kem mà!!^^

Chị Cathy xuất hiện,cười:

_Kem đây!chúc cả 2 ăn ngon miệng!

_Thanks chị_Ivy nói

Nó lấy li kem,múc 1 miếng rõ to,bỏ vào miệng.

_Ngon quá!!! Sao cậu không ăn?

_Ah oh,từ từ_hắn nói,múc 1 muỗng lên ăn thử

Hắn ít ăn kem lắm,đã lâu rồi không ăn,giờ ăn lại,công nhận khá ngon

_Ngon không?

_Ah oh, cũng tạm!

_Ngon vậy mà bảo tạm =.=”

Rồi nó tiếp tục ăn,chốc chốc lại nhìn ra cửa sổ

Hắn kêu:

_Này!

_Gì?

_Tối mai cậu có rảnh không?_hắn hỏi nhỏ

_Làm gì?

_Đến nhà tôi!

_Sazzzzzzzzzzz!_nó suýt phun kem vào mặt hắn ^^~_tôi đến nhà cậu làm gì?

_Thì đến rồi biết!

_Không rảnh!

_Sao không?

_Dù rảnh cũng không đi! =.=”

Hắn vuốt tóc,rồi nhìn nó chăm chú:

_Đến đi mà!

Hắn vận dụng hết vẻ đẹp trai của mình.Với những cô gái khác,mỗi lúc hắn yêu cầu 1 việc gì,thì chỉ cần hắn nhìn thẳng vào mắt người đó,nói giọng nhẹ nhàng,thì chắc chắn 100% là người đó sẽ xiêu lòng liền và nói ”đừng nhìn em bằng đôi mắt nâu đẹp chết người đó nữa,em xỉu mất”,chiều này nó xài nhiều lắm roài,hehe

_Đừng nhìn tôi bằng đôi mắt cáo ấy nữa, tôi ới mắt_Ivy nói lạnh lùng

ĐỪNG...ĐỪNG....sét như đánh ngang tai hắn,nhỏ này có phải là con gái không nhỉ?

_Mắt tôi đẹp thế mà dám gọi là mắt cáo ah?_hắn nói

_Giống mắt cáo thì tôi nói thoai!

Nó đứng dậy,nhìn vào trong quây,nói to:

_Chi Cathy ơi!cho em thêm ly nữa!

Nó kêu thêm 2 ly kem nữa mới chịu về.Còn hắn thì trong khoảng thời gian đó hắn không nói thêm gì nữa!(Vẫn còn shock vì tuyệt chiêu 100% thành công giờ chỉ là 0% =.=”)

_Đến nhà tôi rồi_Ivy xuống xe

Hắn nhìn vào,hoá ra nhỏ này là con nhà giàu,nhà nhỏ to đến thế cơ mà!VẬY mà hồi nãy nói không có tiền.

_Thôi ,tôi vào nhà,bye cậu!

_Ê này!_hắn kêu

_Gì nữa?

_Ah cũng không có gì hết!!!

_Vậy tôi vào nhà đây!

_Này!

_Gì nữa đây?

_Ah,uhm....

_Cậu nói gì thì nói lẹ đi.

_Uhm.....

_Một cậu quá!tôi vào đây!

_Ấy..này!!

_Cậu có định cho tôi vào ngủ không vậy?

_Oh.....vậy bye cậu!

_Uhm,bye

_Ivy!

_Gì?

_Good night cậu!!(có vậy mà này giờ nói không ra đấy ~^^~)

_Good night!!

Chờ Ivy vào nhà,hắn lôi điện thoại ra

_Alo

_Anh Anthony hà?Em Henry đây(Anthony là thư kí của ba hắn)

Ivy nằm phịch xuống giường,hôm nay nó đi coi fim,rồi ngồi trên chiếc xe chạy bạt mạng với thằng tài xế điên khùng,đi vào shop mua áo,đi ăn kem!!Nhưng nghĩ thì cũng vui thiệt hỳ hỳ,nó thấy mệt roài,chắc tối nay nó ngủ ngon lắm đây.

Pip...pip..bạn có tin nhắn mới

Ivy cầm điện thoại lên,vẫn là số điện thoại vô danh ngày hôm qua

“Ngủ ngon và có 1 giấc mơ đẹp, Ivy nhé”

Quái lạ,ai thế nhỉ?

Ivy vẫn nhắn lại tin nhắn y chang ngày hôm qua,nhưng vẫn không thấy trả lời....

Hắn cúp máy,nhìn vào nhà Ivy,nói nhỏ một mình

_Ivy Harnet, tập đoàn điện tử LH....

6. Chương 6

_Chết! Muộn mất rồi_Ivy giật mình thức giấc,nhìn lên đồng hồ trên tường,đã 7h30.Hix hix,tại tối hôm qua nhờ Sarah điện thoại tám đến gần 1h sáng mới ngủ...Tiêu oy

Nó phóng ra khỏi giường,chạy nhanh vào phòng tắm,vừa đánh răng thay áo quần bằng 1 vận tốc nhanh nhất có thể,rồi lật đật chạy xuống lầu...

_Vú ơi!_nó kêu

Vú Helen từ sau bếp chạy ra:

_Có chuyện gì không hả cô chủ?

_Ba con đi làm chưa hả vú?

_Rồi,ba cô vừa đi cách đây 10p!!

Nó nhăn nhó,hiz,nó định nhờ chú Marc,là tài xế của ba nó chở đến trường...Đáng lẽ nó cũng có tài xế riêng,nhưng nó không thích,đi đâu nó cũng đi bằng xe

đạp,còn nếu đi chơi thì kêu Sarah qua chở...Tiêu rồi,chỉ còn 15p phút nữa là nó vào tiết,giờ phải chạy nhanh thật nhanh mới hi vọng vào tiết kịp.=.=”

Nó chạy nhanh như chưa từng được chạy..Nó là 1 học sinh gương mẫu,từ trước đến giờ nó chưa bao giờ đi học trễ,hay là cúp tiết,lúc nào đến trường cũng học

bài và làm bài đầy đủ..Thế mà hôm nay lại đi học trễ thế này 0a0a0a....Trời hôm nay xanh lắm,gió thổi mát cực kì,nếu là ngày hôm qua thì nó sẽ chạy thật

chậm để có thể tận hưởng cái không khí tuyệt diệu của buổi sáng sớm,nhưng hôm nay thì khác,nó không quan tâm đến cái gì ngoài cái trường Đại học của nó

đang hiện ra ...xa xa..Nhanh nữa nào,sắp đến rồi,khoảng hơn 100 mét nữa thôi...cổ lên ,cổ lên

Ivy không biết là,trên lầu 3 của trường Đại học,thằng ác quỷ Satan đã nhìn thấy nó.Hắn lôi điện thoại ra,và gọi....

Nhanh lên nào,đến rồi...yeah,giờ phải chạy vào thật nhanh mới được.Nó đến cổng trường..."Sao lại khoá cổng rồi???Kì vậy??Cổng trường là mở suốt mà!!sao

lại khoá thế này???" Nó gõ cửa rầm rầm...cũng chẳng thấy ai ra mở..đi cổng bên hông vậy...Nó đạp xe sang cổng bên phải trường.

Quái lạ,cổng này cũng khoá!!hix,trễ tiết rồi,...thử đi cổng sau xem sao...

Rầm..rầm...nó đạp cửa!!chuyện quái quỷ gì đang xảy ra thế??cả 3 cổng trường đều khoá!!lần đầu tiên nó trễ học!

Giờ làm sao đây..chẳng lẽ đi về??

Bỗng nó nghĩ ra 1 cách,cách này hơi nguy hiểm,nhưng kệ,liều luôn...~^

Nó quăng túi xách qua bên tường,bắt đầu chiến dịch..leo tường..Hix,sao cao thế này?Thật ra mà nói thì cái tường không cao gì mấy,nhưng với 1 đứa chưa từng

leo trèo như nó thì quả thật hơi khó khăn..Nó nhìn xung quanh,không thấy ai qua lại..yên tâm rồi,nó nhảy lên,tay bám chặt vào thành tường,nhún 1 cái...mặt

quá,cổ lên nào !Hực... hực...,nó giơ 1 chân bò qua tường,từ từ lết qua 1 cách khó nhọc...cổ lên...

_BỊCHHHH...._Ivy rớt xuống bãi cỏ trong sân trường_ui da, đau lưng quá!!_nó vừa ôm lưng vừa nhăn nhó!rốt cuộc cũng vào được trường.Nó lồm cồm bò dậy,với

tay lấy túi xách,ì ạch bước đi..1 ngày xui xẻo,hixhix >_____

Ivy không biết từ nãy đến giờ,thằng Satan đứng trên lầu,nhìn thấy toàn bộ những cảnh đó mà ôm bụng cười nắc nẻ..Và trên tay hắn còn đang cầm 1 cái máy

ảnh

Giờ nghỉ trưa..

Ivy đang ngồi trong khu vườn thiên đàng của nó,lắng nghe tiếng gió,tiếng nước,và mùi hương nhè nhẹ của hoa lyly.Nó đang đọc tiểu thuyết của Marc Levy,phần

2 “Gặp lại”,đây là phần tiếp theo của truyện”Nếu em không phải 1 giấc mơ”,đó là câu chuyện cảm động kể về chuyện tình yêu của 1 chàng trai và linh hồn của 1

cô gái mà thể xác cô ấy hiện đang sống đời sống thực vật.Chàng trai đã tìm đủ mọi cách để thuyết phục mọi người duy trì mạng sống của cô gái,bởi vì nếu cô

ấy chết đi thì linh hồn của cô ấy sẽ biến mất!Đến khi cô gái ấy tỉnh lại thì chàng trai lại phải rời xa người mình yêu vì bà mẹ cô ấy đã van xin điều đó!”1 tình yêu

lãng mạn và buồn quá”_Ivy trầm nghĩ,nó không biết phần 2 sẽ kết thúc thế nào.liệu 2 người có tìm đến được với nhau trong khi cô gái thì không nhớ gì hết còn

chàng trai thì cứ lánh mặt??

Mãi suy nghĩ,Ivy không để ý có 1 bóng “ma” tiến lại gần.

_Này!

Ivy giật mình,quay lại:

_Cậu đây ah?Làm tôi hết hồn!

Hắn trề môi,nhìn Ivy và nói:

_Con gái gì mà,người ta đứng bên cạnh cũng không biết..Cậu đang nghĩ gì mà nhìn trầm tư thế?

_Tôi đâu có nghĩ gì đâu! Tôi đang đọc truyện mà_Ivy giơ cuốn truyện ra trước mặt hắn._cậu thích không?tôi cho cậu mượn.Hay lém ế!

Hắn bĩu môi:

_Đúng là con gái,rảnh toàn đọc gì đâu..tôi không thích đọc truyện,nhìn đau mắt lắm!

_Đúng là đầu óc rỗng tuếch_Ivy chắt lưỡi_cậu không thích thì đi đi,để yên cho tôi đọc truyện_nó giơ tay ra,xuýt xuýt

Hắn ngồi xuống bên cạnh Ivy,nó vẫn chăm chú đọc..Hắn gãi đầu,nhìn nhỏ,nói:

_Này!

_Gì?_nhỏ hỏi,mắt vẫn nhìn vào trang sách.

_Tối nay ghé nhà tôi chơi nha!

_Không!

_Sao vậy?

_Không rảnh.._nó lật qua trang khác

Hắn phe phẩy 1 xấp hình trước mặt Ivy khiến nhỏ phải ngước mắt lên xem:

_Gì vậy?

Hắn vừa nhìn lên trời vừa nói:

_Sáng nay tình cờ chụp được mấy tấm hình nice lắm!cậu muốn xem không?

_Muốn,hình gì vậy?_nó hỏi

Hắn cười mỉm,đưa cho nhỏ xem...Ivy cầm lấy..trời đất,nhân vật chính trong mấy tấm hình này không ai khác là nó,tấm nó ném túi xách qua,leo lên tường,rồi cả

Ivy liếc qua hắn,hắn đang ngoác miệng cười ha ha

_Hahaha,lúc tôi rửa mấy tấm này,tôi cười muốn đau cả bụng,hahaha

Ivy nghiêng răng:

_Cậu giống mặt với tôi ấy hả?Hoá ra cái trò đóng cổng trường sáng nay là do cậu bày ra.

_Uhm_hắn gật đầu tỉnh bơ

_Cậu là gì mà dám tự ý đóng cổng?có muốn tôi báo với hiệu trưởng không?_Ivy đe dọa

Hắn nhún vai,nói mà chẳng tỏ thái độ sợ sệt gì:

_Cứ việc báo,nhưng nói trước với cậu hiệu trưởng trường này là chú ruột của tôi,gia đình tôi đóng góp hơn 70% tiền ủng hộ cho ngôi trường này đây!!

_Cậu...cậu...!!_Ivy tức quá_vậy thì cậu muốn làm gì thì làm đi,có mấy tấm hình thoai mà,nếu cậu muốn hình của tôi như vậy sao không nói ra,tôi cho cậu cả

đồng,mắc gì phải bày trò mất công thế??Thôi kệ,giờ mang về ngắm cho đỡ buồn đi._Ivy nói lại,rồi nó đứng lên,định đi.

_Tôi đâu có ý định đem về nhà ngắm đâu,xấu thế này ai mà thèm_Hắn bảo_nhưng tôi lo cho cậu nếu những tấm hình này bị mọi người nhìn thấy thì sao nhỉ?

Tiểu thư Ivy Harnett,con gái cưng của chủ tịch tập đoàn điện tử LH,1 học sinh gương mẫu hôm nay lại leo tường để vào trường thế này,chà, vui lắm đây!!

_Sao cậu biết tôi là.....ah ah!_Ivy chợt hiểu_biết thế tối hôm qua tôi không để cậu chở về_mà đâu có sao đâu,tôi sẽ bảo là tại trường đóng hết nên tôi buộc phải

leo vào!

_Ai mà tin lời cậu nói nhỉ?_Hắn nói_cổng trường mà đóng ah?không có bằng chứng gì hết,còn tôi có những tấm ảnh đẹp mắt này,ai cũng tin h0h0 (trời giết

chết thằng quỷ Satan này đi cho nó đỡ khổ ,hijz)

_Vậy giờ cậu muốn gì?

_Cũng không có gì hết!chỉ cần tối nay 7h cậu đến nhà tôi là được!

Nhà hắn có cái quái gì mà cứ bảo nó đến thế nhỉ?

_Nếu tôi đến thì cậu phải trả hình lại cho tôi!và xoá hình lưu trong máy đi!

_Ok!vậy tối nay cậu nhớ đến nhà tôi nhé!Nhà tôi thì ai cũng biết hết áh,nhà Hamilton,tập đoàn H2..hẹn gặp lại! Bái bai

Hắn quay lưng,vừa đi vừa huýt sáo”Trời hôm nay đẹp quá ~^^~”

Ivy tức quá mà không làm gì được,hôm nay đúng là 1 ngày xui xẻo mà,thằng Satan này càng ngày càng ác độc,hắn nở đầy đoạ nó,1 con người hiền lành thế này

(hiền mới sợ =.=”)

Nó vừa đi vừa nguyền rủa thằng Satan không tiếc lời,bỗng nhiên nó đụng phải 1 người:

_Bịch....(đúng là 1 ngày xui tận mạng)

Nó ôm đầu,gật gật:

_Xin lỗi bạn,mình đi không chú ý,xin lỗi!!

_Ivy?

Nó ngược lên,1 thằng tóc vàng đang nhìn nó,trông thằng này quen quen,nó gặp lúc nào oy ta?

_Bạn biết tên mình ah?

Thằng đó cười:

_Hi! Mình là Jack,chào bạn.

_Chào bạn..Jack! ah àh,nó nhớ rồi, bạn là bạn của thằng Satan ấy phải không?

Jack lại cười,thằng này hay cười quá ta,mà công nhận Jack cười...đễ thương thiệt >__

_Uhm!

_Mình là Ivy!

_Mình biết rồi!Rất vui được làm quen với bạn.

_Mình cũng vậy!

Im lặng 5s ^^~

_Thôi mình về lớp đây,chào Jack nhé!

_Ah này!

_Sao?

_Chiều nay Ivy rảnh không?_Jack hỏi

_Uhm,sau 3h thì mình rảnh, mà sao?

Jack lúng túng,chắc ít khi nói chuyện với con gái thì phải

_Có chuyện này muốn nhờ Ivy...uhm...mới quen mà nhớ vậy cũng hơi kì...nhưng chiều nay Ivy có thể đi với mình tìm mua quà sinh nhật cho Henry được không?

Mình không biết nên mua gì hết!

_Henry???là ai vậy?_Ivy hỏi

_Bạn không biết ah?_Jack hỏi giọng ngạc nhiên..

_Không!_Ivy lắc đầu

_Thì là người mà bạn gọi là Satan ấy =.=”

Hoá ra hần tên là Henry,vậy mà lâu nay Ivy không biết ^^~,kêu là Satan quen miệng roài..Ah,giờ mới hiểu tại sao hần bảo mình đến nhà hần,hoá ra hôm nay

là sinh nhật hần!!có vậy mà không chịu nói sớm ra cho người ta biết.

_Ivy!

_Hả??

_Ivy giúp mình chứ?

_Ah..uhm.vậy lát 3h đợi mình trước cổng trường nhá..

_Uhm!

_Thôi mình về lớp đây!bye Jack!

_Bye Ivy!_Jack mỉm cười

Jack quả thật là 1 cậu trai dễ thương cả về ngoại hình lẫn tính tình!mới tiếp xúc nhưng Ivy đã biết được điều đó.Đặc biệt Jack đáng yêu hơn thằng Satan vì Jack

chạy xe hơi và chạy...chậm ^^ (từ sau khi bị tên kia chở thì đối với Ivy những ai chạy xe hơi và chạy chậm đều là những người đáng iu)

Xe của Jack rất là đẹp,đó là 1 chiếc xe mui trần màu trắng kiểu dáng sport,Ivy thích mê,chắc sau này phải nói ba mua 1 chiếc cho nó mới được!

_Cậu chơi thân với Sata.. ah không! Henry lắm hả?_Ivy hỏi khi Jack lái xe chở nó đến trung tâm mua sắm.

_Uhm!Mình và Henry chơi thân với nhau từ nhỏ,thật ra,Henry là anh họ của mình,cha của Henry là anh của cha mình,nhưng mình lại sinh trước Henry 4 tháng

nên cả 2 xem nhau như bạn bè.

_Oh thì ra vậy_Ivy gật gù,sao là anh em mà chẳng giống nhau gì hết,1 người thì quá dễ thương,còn 1 người thì tính tình điên điên khùng khùng..

Jack liếc nhìn Ivy đang suy nghĩ điều gì đó,rồi thằng này lại mỉm cười ...dịu dàng

Jack và Ivy đi gần hết cái mall,cuối cùng cũng tìm được món quà để Jack tặng Henry!Đó là 1 cái ví da rất là đẹp,dĩ nhiên cũng rất là mắc ~^^~

_Ah Jack này_Ivy nói_cậu chở mình ghé qua shop này 1 tí nhé!

_Uhm!

Và Jack chở Ivy đến cái shop mà tôi hôm qua thằng quỷ Satan kia và Ivy đã có dịp ghé qua. Cô bán hàng nhận ra Ivy và nhìn Ivy 1 cách hơi bị...bất lịch sự,chắc

cô ta đang tự hỏi Ivy là gì mà hôm qua đã đi với 1 chàng trai đẹp trai cực kì vậy mà hôm nay cũng đi với 1 người đẹp trai không kém!

Ivy đi quanh chọn lựa,nó đang tìm mua quà sinh nhật tặng thằng Satan kia,đã biết là sinh nhật hắn mà không tặng quà thì cũng ..kì..Nó đi 1 hồi cũng chọn được

cái áo ưng ý,1 cái áo pull....màu trắng ~^^~

_Ivy mua tặng cho Henry ah?_Jack hỏi

_Uhm_Ivy gật đầu_hắn có rủ Ivy đến nhà hắn hôm nay,hoá ra là sinh nhật hắn..Ivy phải có quà chứ?

_Henry rủ Ivy ah?_Jack nói như không tin trước thông tin bất ngờ này

_Uhm_Ivy lại gật đầu_sao?

_Ah, không có gì!!!

_Giờ Jack chở mình về lại trường nhé!mình lấy xe đạp.

_Để Jack chở Ivy về.

Ivy xua tay

_Thôi khỏi ,mình thích đi xe đạp hơn!

Chợt nhận ra là mình lỡ lời,Ivy vội nói:

_Ah,ý mình là mình đi xe đạp quen rồi,Jack đừng hiểu lầm.

Jack cười,nhưng nụ cười không được vui như trước

_Mình biết mà!vậy mình chở Ivy về trường.Cảm ơn Ivy vì hôm nay đã đi với mình.

_Không có gì mà!Jack khách sáo quá ah._Ivy vỗ vào vai Jack

Trên đường về Ivy không nói gì nữa hết,tại nó thấy Jack buồn buồn,mặc dù vẫn cười,chả biết bị gì nữa,người ta bảo con gái là khó hiểu,nhưng Ivy thấy con trai

còn khó hiểu hơn gấp đôi

7. Chương 7

Chiếc BMW màu đen sang trọng đỗ trước mặt ngôi biệt thự nhà Hamilton.1 con nhóc bước xuống,nó vẫn đội cái nón lưỡi trai màu đỏ quen thuộc và ăn mặc như con

trai,trên tay nó cầm 1 chiếc túi,trong chiếc túi ấy có 1 hộp quà... ~^^~

_Tôi đợi cô chủ ngoài này nhé!_Chú Marc nói với Ivy

_Thôi khỏi cần chú ah!_Ivy trả lời_khi nào cháu về thì cháu sẽ đi taxi.

_Đâu được!ông chủ la tôi mất!

Ivy thở dài:

_Vậy thôi!khi nào cháu về thì cháu sẽ điện thoại kêu chú!

_Uhm!Chúc cô chủ vui vẻ nhé!_chú Marc nói và phóng xe đi.

Ivy đứng trước căn biệt thự lộng lẫy,2 cánh cổng mở toang,Ivy bước vào,khoảng sân rộng giờ đang đậu toàn những dãy xe mắc tiền,chắc cũng gần 100 chiếc

chứ chẳng chơi,đúng là con nhà giàu(nó cũng nhà giàu mà >_____

cái sân nữa thì phải là gấp 4 gấp 5 ấy chứ!!Bước vào trong nhà là 1 đại sảnh cực kì rộng lớn,đèn chùm treo khắp nơi,xung quanh là từng dãy bàn dài chứa đầy

các món ăn, tất cả được trang hoàng vô cùng lộng lẫy khiến Ivy liên tưởng đến 1 bữa tiệc buffet hoàng gia mà nó đã có dịp được tham dự lúc nhỏ.”Người đầu

mà đông đến thế,nhìn loạn cả mắt,tổ chức sinh nhật thôi mà cũng làm rầm rộ thế này,ba mẹ hẳn chiều con thật”.Còn với Ivy thì đơn giản thôi,sinh nhật nó thì

ba nó mua 1 cái bánh kem to ơi là to,rồi nhà cửa cũng trang hoàng lại đẹp lắm,cả nhà ba mẹ nó,nó cùng quây quần bên nhau,dĩ nhiên là có cả Sarah nữa,hát

Happy birthday,nhiều lúc có thêm họ hàng của nó ghé qua,tuy không mời khách khứa gì hết nhưng lúc nào nó cũng nhận được 1 đồng quà,nó ngồi bóc mỗi cái

tay.Nó thích 1 sinh nhật ấm áp,hạnh phúc bên gia đình và người thân nó chứ không thích sinh nhật kiểu này,nó thấy cầu kì và kiểu cách làm sao ấy =__=”

Ai cũng nhìn nó khi nó đi vào,nó cũng biết trước được điều đó,vì tất cả đều ăn mặc tươm tươm,các cậu trai thì mặc le,còn các cô gái thì mặc váy dạ hội đủ

màu sắc,cô nào cũng trang điểm xinh đẹp hết!Nó tự hỏi không biết đây là tiệc sinh nhật hay là 1 buổi dạ hội nhỉ?Rất nhiều người đứng nhìn Ivy tỏ vẻ khó chịu

trước cách ăn mặc vừa khác người vừa không phù hợp với nơi này.Ivy vẫn bình thản,nó quen rồi.

Ivy đưa mắt nhìn xung quanh,đông thế này,biết hẳn ở đâu mà đưa quà đây?Nhưng nó không phải tìm lâu,hẳn nổi thật(lần đầu tiên Ivy khen hẳn ^^~),với chiều

cao không hề khiêm tốn của hẳn và khuôn mặt đẹp trai với mái tóc nâu bồng bênh như thế,chỉ cần nhìn qua là nhận ra liền.Chà chà,hôm nay trông hẳn khác

hẳn ,đẹp trai hơn thường ngày (khen hoài vậy ta? herher),hắn mặc bộ vest màu đen,thắt cravat nghiêm chỉnh,không hề giống thằng quỷ chạy xe mô tô điên

cuồng với cái áo trắng dính đầy nước Coke tối hôm qua.Hắn đang đứng nói chuyện với 1 nhóm con trai,nhưng bên cạnh hẳn thì có 1 con nhỏ tóc búi ặc 1

cái váy khá là hở màu đỏ lấp lánh kim sa ôm sát người.Con nhỏ đứng dựa đầu vào vai hẳn,ngước đôi mắt lé,í nhăm,đôi mắt long lanh lên nhìn hẳn đắm

đuối,mặc dù hẳn không nhìn lại nhỏ,vẫn mãi nói chuyện với mấy thằng bạn,nhưng 1 tay thì hẳn cầm ly rượu còn 1 tay thì ...ôm eo nhỏ chặt cứng.

Ivy nhìn thấy vậy thì cảm thấy gai con mắt,nó không nhìn hẳn nữa,quay lại nhìn xung quanh” Làm sao mà đưa quà cho hẳn đây ta?rồi còn lấy hình về nữa

>_____

Hắn chợt thoáng thấy cái nón đỏ thấp thoáng,liền quay đầu lại tìm kiếm.Hắn thấy Ivy đang đứng dựa vào tường,ngắm nghía qua lại,Ivy vẫn ăn mặc như thế,và

tỏ thái độ tỉnh bơ trước những cặp mắt đang soi mói nhìn nhỏ,”lúc này đây,trông nhỏ thật nổi bật giữa đám đông” hẳn nghĩ thầm và mỉm cười.Hắn buông tay

ra,đi về hướng Ivy mà không nói gì hết với con nhỏ vẫn đang nhìn hẳn đắm đuối.

Này! hẳn đến gần Ivy và kêu

Ivy nhìn hẳn đi tới,bất chợt nó đỏ mặt =.=” (may là có cái nón che nên hẳn không thấy ^^)

_Tôi nói cậu là 7h mà bây giờ gần 8h cậu mới tới hả?

_Tôi đâu có bảo là tôi sẽ đến đúng giờ đâu,cậu cũng biết tính tôi rồi mà!_Ivy trả lời,nó định đưa hộp quà cho hẳn thì đột nhiên có 1 anh chàng nào đó đi tới,nói

với hắn:

_Ông bà chủ gọi cậu chủ sang bên kia tiếp khách!

Hắn nhăn mặt:

_Anh bảo ba mẹ tôi tiếp được rồi,kêu tôi qua làm gì?

_Dạ ông chủ bảo đây là vị khách quan trọng và rất có quyền lực nên bắt cậu chủ phải qua chào hỏi.

Hắn thở dài:

_Cậu đợi tôi 1 lát,tôi qua bên kia làm nhiệm vụ của mình!Cậu thấy tôi bận bịu ghê không?Nhưng mà tôi vẫn dành ra 1 ít thời gian để tiếp cậu,cậu cảm ơn tôi đi

nèo!

_Cảm ơn cái mặt mốc của cậu áh!

Anh chàng kia nhìn nó ngạc nhiên,chắc từ trước đến giờ anh chưa gặp ai mà dám nói chuyện với cậu chủ của anh ta như vậy !

_Thôi tôi đi đây,cậu làm ơn đứng yên chỗ này nếu không lát tôi tìm mãi không ra,lùn quá mà hahaha!!

Nói rồi hắn bỏ đi,nhìn cái tướng đi ngạo mạn của hắn mà Ivy muốn đạp hắn 1 cái cho hắn té ôm sàn...Chảnh gì mà chảnh thấy ớn áh!

_Ủa! Ivy mới tới hả?_không biết từ đâu anh chàng Jack đã đứng cạnh nó,lên tiếng hỏi.

Ivy gật đầu:

_Uhm! Mình tới được 10p rồi.

_Từ nhà Ivy đến đây xa không?

_Không xa lắm,cỡ 20p thôi!

_Vậy Ivy đi xe đạp đến đây áh?_Jack cười

_Đâu Ivy lắc đầu_20p là đi xe hơi ấy,mình nhờ tài xế chở đến,đi xe đạp chắc chút =__=

Jack lại cười:

_Mình đi lấy nước cho Ivy uống nhé!Ivy thích uống gì?

_Uhm!..Cho mình cam ép đi.

_Vậy đợi mình lát nhé!_Jack bỏ đi lấy nước

Con trai thì phải lịch sự như thế,chứ ai cà chớn như tên quỷ Satan ấy.Ivy nghĩ thầm

_Hồi nãy đã nói chuyện với 1 anh đẹp trai rồi!giờ lại còn thêm 1 anh nữa!Đào hoa gồm_1 giọng nói vang lên chói tai khiến Ivy phải quay sang nhìn.Con nhỏ mặc

váy đỏ hồi nãy đang đứng trước mặt nó,lên tiếng...

_Jessica Ivy nói_hoá ra là cậu đấy áh?

Jessica là con gái của nhà Jenkins,chủ sở hữu tập đoàn khách sạn Jen lớn nhất nước Mỹ,1 con nhỏ chảnh chệ,xấu tính,vô duyên bậc nhất.Ivy và con nhỏ này đã

ghét nhau ngay từ ngày đầu tiên chạm mặt. thật ra là bạn học của Ivy từ hồi cấp 2 đến bây giờ cũng học chung trường đại học,chỉ vì học khác lớp và vì ghét nhau

quá nên chưa có dịp đụng độ,trời xui đất khiến sao hôm nay lại gặp nhau ở nhà thằng quỷ Satan thế này >_____

Jessica cười khẩy:

_Tưởng ai xa lạ,thì ra là tiểu thư Ivy! Ai mời cậu đến thế?Hay cậu thấy nơi này sang trọng quá nên cũng muốn vào bon chen ?

Ivy cười nhếch mép:

_Cái người mà cậu vừa dựa vào vừa liếc đôi mắt lé của cậu lên nhìn mời tôi đấy!

_Cậu nói cái gì?_Jessica nói_anh Henry mà mời cậu ấy ah??Cậu tưởng tượng phong phú quá nhỉ?

Ivy nhún vai:

_Không tin thì cậu có thể hỏi hần!tôi cũng chẳng muốn tốn nước bọt mà giải thích cho cậu hiểu.

_Cậu....._Jessica định to tiếng nhưng sau đó lại cười,nhìn Ivy_ vậy sao cậu ăn mặc như ăn mày thế này?Hay là từ khi mẹ cậu mất,không ai dẫn cậu đi sắm đồ

nên cậu phải lấy đồ ba cậu mặc?

Ivy tức giận,nó trừng mắt nhìn Jessica,nó nắm chặt bàn tay:

_Tôi cảnh cáo cậu,đừng có đụng chạm đến gia đình tôi!

_Tôi nói toàn sự thật nên cậu thấy khó chịu chứ gì?_Jessica chu mỏ nói mỉa mai_vậy thì mẹ cậu có dạy cho cậu là thấy trai nhà giàu mà đẹp thì cứ sấn tới hay

không mà sao giờ cậu cứ nhảy xổ vào con tr....

_CHATTTT

Jessica chưa kịp nói hết câu thì Ivy đã giáng cho nhỏ 1 cú tát nảy lửa,tất cả mọi người xung quanh đều nhìn xem có chuyện gì xảy ra,con nhỏ ôm má nó,trợn

mắt lên nhìn Ivy

_Mày dám đánh tao ah?_nó đưa tay ta định tát lại thì...

_Có chuyện gì thế?

Hần xuất hiện.Con nhỏ Jessica vội buông tay xuống,chạy tới chỗ hần,vừa nói vừa nức nở:

_Hix...anh Henry...con nhỏ này nó dám tát em!

Hần nhìn Ivy như muốn hỏi chuyện gì đã xảy ra.

_Phải đó!_Ivy ngược lên nhìn hần,2 mắt nó đỏ hoe_tôi đánh bạn gái cậu đó,cậu đau lòng lắm ah?Hoá ra đây là lí do cậu tìm mọi cách để bắt tôi đến đây_2 dòng

nước mắt rơi xuống_để mọi người soi mói tôi,cười chê tôi không có mẹ,để nghe bạn bè của cậu sỉ nhục tôi,giờ thì cậu vui lắm phải không?_nước mắt nó tiếp tục

rơi_thấy tôi như thế cậu vui lắm chứ gì??chúc mừng cậu nhé!!!cậu thành công rồi đấy

Rồi nó bỏ chạy ra ngoài,vừa chạy vừa lấy tay quệt nước mắt.

_Ivy!_hần kêu nó, và định chạy theo,nhưng hần chợt nhìn xuống đất,hần thấy 1 hộp quà rơi ra từ cái giỏ xách, hộp quà màu xanh dương được cột nơ xinh

xắn,được đính kèm 1 tấm thiệp.Hần mở tấm thiệp ra đọc

“ Satan ah!dù biết tên thật của cậu rồi nhưng tôi vẫn thấy tên Satan hợp với cậu hơn hehe,chúc cậu thêm 1 tuổi bớt chảnh,bớt ăn nói shock óc,bớt ác độc,bớt

chọc tôi để tôi có 1 cuộc sống vui vẻ hơn ,giỡn thoải,thật sự đi chơi với cậu tôi cũng vui lắm, Happy birthday...Henry nhe!”

Bên dưới tấm thiệp có vẽ hình 1 cô bé với đôi cánh thiên thần đang cầm cây gậy đập vào đầu 1 thằng nhóc,hai bên đầu thằng nhóc có 2 cái sừng nho nhỏ(thiên thần

gì kì vậy trời??~^^~)

Hắn mở hộp quà,bên trong là 1 cái áo pullmàu trắng,....rất đẹp

Hắn có 1 cảm xúc lạ lắm,tim hắn đập nhanh hơn,hắn hốt hoảng chạy ra ngoài....

Nhưng muộn mất rồi...hắn không thấy bóng dáng của cái nón lưỡi trai đỏ đâu nữa..Tim hắn như ngừng đập....

Cô bé đội nón đỏ hiện giờ đang ngồi trên xe của 1 người,người đó không ai khác chính là Jack “hay cười”

_Mình chở Ivy về nhà nhé!

_Hiện giờ mình chưa muốn về nhà!Jack chở mình đến đồi Green được không?

Đồi Green là 1 ngọn đồi khá gần nhà nó..đó là 1 ngọn đồi nhỏ,không cao lắm.Ivy leo lên đỉnh đồi,dĩ nhiên Jack cũng leo lên theo ^^

Ivy vương người ra,hít khí trời trong lành buổi tối:

_Waaaaaaaaa!_nó hét to_thoải mái quáaaaaaaaaaaaaa!!!!

Jack nhìn nó mỉm cười..

Ivy ngồi phịch xuống bãi cỏ,Jack ngồi bên cạnh.

_Cám ơn Jack đã chở mình đi!!Mình không muốn ở lại đó nữa..

Bỗng..

Remember the first day when I see your face..

tiếng chuông điện thoại của Ivy reo,1 số lạ nữa,ai vậy ta?

_Alo

_Ivy!là tôi đây !cậu đang ở...

Ivy cúp máy,sao hắn biết số điện thoại của mình nhỉ?

Remember the first.....tiếng chuông điện thoại lại reo.Lại là hắn.Ivy bực mình tắt máy.Hắn còn muốn gì nữa??

Jack ngập ngừng lên tiếng:

_Ai gọi thế?Henry phải không?

Ivy không nói,chỉ gật đầu!

_Mình nghe được hết những gì mà Jessica nói với Ivy rồi!

Ivy im lặng không nói...

_Ivy đừng để ý đến những gì mà con nhỏ ấy nói!!

Ivy vẫn im lặng...1 lát sau nó mới lên tiếng...

_Thật ra....bởi vì Jessica xúc phạm đến mẹ mình nên mình mới không kèm chế được...Mẹ mình đã hi sinh để sinh ra mình!!

Jack tỏ vẻ không hiểu lắm.Ivy ngược nhìn lên trời,kể tiếp:

_Bác sĩ bảo rằng mẹ mình sức khỏe rất yếu,không thể sinh con,nhưng...mẹ vẫn chấp nhận tất cả mọi rủi ro,cố gắng để mình...được có mặt trên cõi đời

này....Sau khi sinh mình,sức khỏe của mẹ yếu....đi rờ rệt...hux..._nó nức nở_đến năm ..mình 12 tuổi thì....hux..hux..._nó bật khóc,nó

úp mặt xuống....

Jack lưỡng lự,rồi vỗ vào vai Ivy,an ủi:

_Ivy đừng buồn nữa,mình hiểu rồi....._Jack cũng chẳng biết nên nói như thế nào,chỉ biết vỗ vỗ lên vai Ivy...(sao không ôm luôn đê ,cha này đang hoàng thiết

herher)

Ivy lau mắt:

_Jack biết không?Jack có 1 đôi mắt y hệt đôi mắt của mẹ Ivy!

Jack mở to mắt,ngạc nhiên:

_Giống???

_Uhm_Ivy gật đầu_ngay từ lần đầu gặp Jack,mình đã thấy Jack có 1 nét gì quen thuộc với mình lắm...Đôi mắt của Jack có 2 màu,mắt bên trái màu xanh lá, mắt

bên phải màu xanh dương ~^^~

Jack gỡ đầu:

_Uhm!ai cũng bảo Jack có đôi mắt đặc biệt,lai giữa papa và mama,mắt của papa màu xanh lá,còn của mama màu xanh dương.

_Ba của Ivy nói là lần đầu tiên gặp mẹ Ivy,ba đã yêu đôi mắt ấy _Ivy nói mà không để ý đến khuôn mặt Jack đang đỏ cả lên >___

Ivy nói to:

_Thôi tâm trạng thoải mái hơn rồi,giờ về thôi_nó quay sang Jack,nhẹ giọng_cám ơn Jack vì đã chịu khó lắng nghe Ivy nói này giờ,có Jack an ủi Ivy thấy đỡ hơn

rất nhìu..

_Ivy đừng khách sáo như vậy..được ở đây lúc này Jackthấy hạnh phúc lắm!!_Jack nói nhỏ dần

_Sao?

_Ah!ý của Jack là được ngồi ở đây thế này Jack thấy ...mát mẻ lắm =___=...Jack chở Ivy về nhé!

_Uhm!thanks Jack

Chiếc xe mui trần màu trắng dừng lại trước nhà Ivy,Ivy bước xuống xe,quay lại nhìn Jack ,mỉm cười:

_Cảm ơn Jack nhiều lắm!

_Không có gì mà!

_Thôi!Ivy vào nhà đây!

_Uhm,bye Ivy....Ngủ ngon và có giấc mơ đẹp nhé,Ivy

_Bye Jack_Ivy giơ tay chào_Good night

Jack đứng nhìn Ivy vào nhà,1 hồi lâu sau Jack mới khởi động máy,chuẩn bị chạy về..bỗng nhiên thấy 1 bóng người đang đứng phía trước,khởi cần nhìn kỹ Jack

cũng biết đó là ai rồi!Jack bước ra khỏi xe,đi đến trước mặt Henry,thằng này đang đứng dựa vào chiếc xe moto của hắn..

_Sao mà lại đến đây vậy?_Jack lên tiếng

_Vậy sao mà lại đến đây?

_Tao đưa Ivy về!!

_Còn tao đợi Ivy về!!

_Vậy sao hùi nãy mày không ra chào Ivy?_Jack hỏi

Henry im lặng không nói,chẳng lẽ nói là tại tao thấy mày chỗ nhỏ về nên tao thấy tức,không ra mặt ah?
Hắn nghĩ

Jack mỉm cười:

_Mày thích Ivy ah?

Hắn giật mình:

_Ai bảo mày là tao thích con nhỏ đánh đá ấy!!

_Vậy mà tao tưởng 2 đứa mình cùng thích 1 người chứ!_Jack nói tỉnh queo

_Mày...mày cũng thích Ivy ah?_hắn liền hỏi.

_Ah há!_Jack chỉ tay vào hắn_lộ rồi nhá!

_Lộ cái gì?

_Thì mày bảo mày không thích Ivy,nhưng khi tao nói 2 đứa mình cùng thích 1 người thì mày liền nói ra tên Ivy liền,vậy mà bảo không thích,mày xạo thiệt...

_Ah..oh..._hắn gãi đầu_thì....mệt mày quá!!!

Jack cười ha hả

_Tao hiểu mày lắm mà!Mày sao qua mặt được tao!!

_Tao cũng không ngờ mày lại để ý đến nhỏ ấy?Từ...khi nào vậy?

_Từ lúc nhỏ bảo tao sao không chọn bạn mà chơi, sao lại chơi với mày hahaha.

_Mày nín cười dùm tao được không?_Henry lườm Jack

Jack nhe răng:

_Tao mắc cười sao mày không cho cười?

_Mày đừng có chọc tao nữa,tao đang thấy khó chịu lắm đây?_Henry nói trầm ngâm

Jack nhìn thẳng vào hắn,hỏi:

_Sao hôm nay mày lại kêu nhỏ tới?

_Tao chỉ muốn rủ nhỏ đến rồi sau đó kéo nhỏ đi đâu chơi,trốn khỏi cái bữa tiệc cầu kì này!Chứ đâu ngờ....Nếu biết nhỏ bị tổn thương như thế thì tao sẽ không

bao giờ..._hắn bỏ lửng câu nói

_Tao bực mình mày quá,mắc gì mày để con nhỏ Jessica ởng ẹo bên cạnh vậy?còn ôm eo nhỏ nữa chứ!Tao nhìn thấy chướng mắt quá,mày ghét con nhỏ ấy lắm mà!

_Tại mẹ tao cứ bảo gia đình Jenkins đang hợp tác với nhà mình nên tao phải đối xử tử tế,tao bỏ tay ra mấy lần rồi mà con ấy nó cứ sấn lại gần,kéo tay tao bỏ

ngang qua eo nó!_Hắn kể_Lúc đó gia đình nó đang đứng gần đó nên tao không bỏ tay ra được!Mày tưởng tao thích thế ah?ước gì nhỏ không khoái tao mà

chuyển qua khoái mày,lúc đó ày chết!

Jack rụt cổ lại:

_Thôi cho tao xin!

_Thế...mày đi đâu với Ivy vậy?Ivy có nói gì không?

_Bí mật,mày hỏi làm gì?

_Thôi anh em thân thiết mà,mày kể tao nghe coi!

_Thân thiết chuyện gì chứ chuyện này thì không,cái này 2 đứa mình phải cạnh tranh công bằng_Jack nhấn mạnh 4 chữ đó =____=

Henry mím môi:

_Tao....tao ghét mày!

_Hehe,cứ việc!Dù sao thì bây giờ tao đang có lợi thế!Hồi nãy nhỏ tâm sự với tao nhiều điều về gia đình nhỏ lắm!

_Cái gì?_hắn ngạc nhiên_nhỏ nói gì với mày?

_Nhiều lắm!!Về mẹ của nhỏ nữa_Jack nói hí hửng

_Nhỏ chẳng bao giờ nói gì với tao.Mỗi lần gặp nhau 2 đứa toàn...cãi lộn >_____

_Thế nên tao mới bảo là tao đang có lợi thế.Để tao kể mày nghe thêm ày ghen chơi_Jack nói nhỏ_nhỏ bảo đôi mắt 2 màu của tao đẹp!h0h0

Henry liếc nhìn Jack:

_2 màu thấy gê mà đẹp cái gì,mắt nhỏ có bị lé không vậy?

_Nhỏ còn bảo đôi mắt của mẹ nhỏ cũng có 2 màu y hệt mắt tao,và ba nhỏ hồi xưa yêu mẹ nhỏ cũng vì đôi mắt đó_Jack vừa nói vừa lém lỉnh nhìn mặt hắn xem

có biểu lộ cảm xúc gì không

Hắn đang tức chết đây....sao nhỏ đó chẳng bao giờ nói nhỏ nhẹ với hắn,chẳng bao giờ kể hắn nghe chuyện gì mà suốt ngày cứ gây lộn với hắn hoài vậy?(tại ông

chứ tại ai,giờ còn nói nữa =____=”)vậy mà lại nói với Jack như thế!!tức quá đi thôi!!

_Mày đừng tức làm gì!_Jack vỗ vai hắn,cười cười_bây giờ nhỏ ghét mày nên mày hết cơ hội roài,rút lui đi,để tao làm ăn.

_Làm ăn cái đầu mày ah,ai bảo mày là tao sẽ rút lui hả??_hắn lên tiếng_dù bây giờ nhỏ đang ghét tao nhưng mày đừng tự tin,anh mày đây không dễ dàng bỏ

cuộc đâu!

_Ồ!vậy chúc mày may mắn!

_Tao cũng chúc mày may mắn!nhưng không được may mắn bằng tao!

_Hãy đợi đấy!thoai tao về đây,buồn ngủ roài!_Jack nói

_Oh,nhưng mà này!

_Gì?

_Dù có chuyện gì,tụi mình vẫn là...anh em tốt chứ?_hắn áp úng

_Mày nói nhảm gì vậy?tao với mày không là anh em tốt thì là gì?

_Ồ thì....

Jack bước đến đặt 2 tay trên vai hắn:

_Tao với mày hiểu nhau quá mà!!!Tuy giờ mình đang là đối thủ nhưng mày yên tâm,không có gì thay đổi được tình cảm anh em của tao với mày đâu.

Henry cười:

_Ồ!

_Mày chuẩn bị tinh thần thua cuộc đi!

_Còn lâu!về ngủ đi mày,nói nhiều quá!

_Mai tao ghé qua đón mày đi học nha!

_Ồ!đến đúng giờ ngenh mày!

_Biết roài!thôi bye!

_Bye!

Jack phóng xe đi...còn lại hấn 1 mình ở trước nhà nhỏ,hắn nhìn lên,Ivy đang làm gì nhỉ?Lần đầu tiên hấn thấy Ivy khóc,lúc đó,Ivy nhìn hấn 1 cặp mắt lạ lắm,chắc

là oán ghét hấn ghê gớm thì mới nhìn hấn như vậy,sao thấy nhỏ khóc,hấn lại đau lòng đến thế nhỉ?Lúc đó hấn lo lắng đến phát điên lên được,hấn tra ra số điện

thoại của nhỏ,nhỏ lại không nghe máy, hấn chạy đến tận nhà nhỏ,đứng đợi đó,hấn tức khi thấy nhỏ ngồi lên xe Jack,cười với Jack,nhỏ chưa bao giờ cười với hấn

như vậy,Hấn thích nhỏ tự lúc nào mà chính hấn cũng không hề biết!Ivy,cậu có để ý đến suy nghĩ của tôi lúc này không????

Hấn ngồi lên xe và chạy đi,biến mất giữa bóng đêm lạnh lẽo...

Ivy đang ngồi trong phòng,ôm Misa ^^,không hề biết ngoài kia,có 1 thằng quỷ đang đứng trước cửa nhà nó,thở dài buồn bã.

Nó gơ tay lấy cái điện thoại,hôm nay sao không có tin nhắn từ người vô danh đó nhỉ?Nó

chợt nhớ đến,và cười..

“Ngủ ngon và có 1 giấc mơ đẹp,Ivy nhé!” chỉ 1 câu đơn giản như thế thôi mà khiến nó thấy

thật dễ chịu....Khoan đã....hình như....nó nhớ lại...

“Ngủ ngon và có giấc mơ đẹp,Ivy nhé!” Hình như...hình như....giọng nói của Jack lúc chào Ivy vào nhà....đúng rồi! Chẳng lẽ.....Có phải không ta??

Nó bấm điện thoại....và gửi đi..

Ở 1 nơi nào đó....

pip..pip...”Bạn có tin nhắn mới”....

“Ngủ ngon và có giấc mơ đẹp,Jack nhé!”

Cậu trai tóc vàng đọc xong tin nhắn,mỉm cười...

8. Chương 8

Hôm nay tâm trạng của Ivy thật khó tả!Nó đi học mà không hứng thú gì!Cứ nghĩ đến chuyện tối hôm qua là nó thấy khó chịu.Ivy không nghĩ rằng nó đã rơi nước mắt trước mặt hấn,lúc nào nó cũng tỏ ra là 1 cô gái mạnh mẽ,nhưng thật sự lúc đó,nó cảm thấy mình yếu đuối biết bao nhiêu.Dù gì thì con gái vẫn là con gái,dù có cố gắng thế nào thì cũng có lúc nó nhận ra mình cô đơn đến mức nào,nó cần có 1 chỗ dựa,nó cần 1 bờ vai để che chở,để nó có thể trút hết mọi suy nghĩ,tâm sự,để nó khóc....Thật may là có Jack bên cạnh....Jack không nói gì nhiều,chỉ ngồi im lặng,thế mà nó thấy đỡ biết bao nhiêu!!

Jack là 1 người ... tốt chứ nhỉ? ^^

Nó thấy mình thật ngu ngốc! Đáng lẽ ra nó không đến nhà hấn dù hấn có ép buộc đến cỡ nào! Nó cũng là con nhà giàu nhưng sao nó thấy xa lạ với tầng lớp giàu có ấy quá. Nó ghét sự giả tạo, sự diêm dúa, cầu kì, vì thế mà trước giờ nó không có bạn ngoài Sarah, mà giờ nó và Sarah cũng ít gặp nhau, có chuyện gì cũng không tâm sự được, học khác trường nên vậy đó! _Nó thở dài

Ivy có tiếng gọi

Nó quay lại:

Hi Jack nó cười và chào cậu trai tóc vàng, nhưng nụ cười của nó chợt tắt khi thấy hấn đi sau lưng Jack....lúng túng

Chào...cậu! hấn đáp ứng

Ivy không trả lời hấn, như thể hấn không hiện diện nên nó không nghe và cũng không nhìn thấy! Nó quay sang nói với Jack:

_Mình vào lớp đây! Chào Jack nhé!

Hấn nhìn theo từng bước chân của Ivy, lòng buồn khó tả! Sao cậu lại lạnh lùng với tôi như vậy? Cậu không thèm nhìn, ah không, không thèm liếc tôi dù chỉ 1 cái..

Jack vỗ vai hấn, cười cười:

_Đi vào lớp mày!

Hấn lườm Jack bằng đôi mắt sắc như dao, toé lửa

_Tao ghét mày, Jack Hamilton!

Hehe, tao cũng ghét mày, Henry Hamilton. Thoaj vào lớp đi! Chắc em Jessica đang đợi mày trước cửa lớp đó á h0h0 Jack vừa chạy đi vừa nói

Tao giết mày, thằng quỷ Henry chạy đuổi theo sau

Hấn chẳng suy nghĩ được gì nữa! Hấn muốn gặp Ivy, muốn cãi nhau với nhỏ, muốn được chọc nhỏ, hấn ... nhớ nhỏ! Cứ tiếp tục thế này hấn chịu không nổi mất..

Vừa reng chuông nghỉ trưa, hấn liền chạy ra khỏi phòng học, hấn phải nói chuyện với nhỏ, và giải thích cho nhỏ hiểu. Hấn không mong gì nhỏ đối xử với hấn tốt như Jack, hấn chỉ mong sao nhỏ đừng ghét hấn.

Anh Henry! Jessica đứng trước cửa phòng học hấn, ơ ơ.

Hấn không trả lời, nhỏ này đúng là đĩa mà, bám gì mà dai kinh

Anh ăn trưa chưa? đi ăn với em nhé! Jessica nắm tay hấn kéo kéo

Tôi không thích hấn trả lời lạnh lùng _cô đi chỗ khác dùm tôi!

Anh... con nhỏ tức tối _anh dám nói với em như thế hả?

Hấn ngênh mặt lên, nói cộc lốc:

Cô là cái thá gì mà tôi không được nói thế? Tôi nói cho cô biết hấn chỉ tay vào mặt Jessica _cô đừng có bám theo tôi nữa! Cũng đừng có đụng chạm gì đến Ivy, tối hôm qua tôi giữ thể diện cho cô nên mới

không làm to chuyện!

_Sao anh lại nói vậy?Chính con nhỏ ấy tát em mà!

_Cô im đi cho tôi nhờ!_Henry hét to,hắn đã bực mình lắm rồi!_Jack đã kể tôi nghe những gì cô nói với Ivy,thật không ngờ 1 người có học như cô lại có thể nói ra như vậy,chính cô mới là người thấy trai đẹp nhà giàu là sản tới đó.Giờ cô biến khỏi mắt tôi đi.

Jessica tím mặt lại,nó chỉ tay ra:

_Anh nhớ những gì anh nói đấy nhé!tôi không để yên đâu.

Henry nắm lấy cổ tay con nhỏ,bóp mạnh.Jessica la oai oái,hắn trợn mắt lên,trông thật hung dữ:

_Cô đừng có chọc giận tôi,cô chẳng làm gì được tôi đâu.

Hắn giục tay nhỏ xuống,bỏ đi.

Jessica xoa xoa cổ tay,mím môi chặt cứng,nói hiềm độc:

_Tôi không làm gì được anh...nhưng con nhỏ Ivy thì khác!!!

Hắn bỏ 2 tay vào trong túi,đi đến lớp Ivy.Hắn hơn Ivy 1 tuổi nên hắn học ở dãy nhà bên phải dành cho sinh viên năm 2,còn Ivy học ở dãy bên trái dành cho sinh viên năm 1.Ngoài lớp học của hắn thì nơi mà hắn thường có mặt là cantin trường,và lúc đó,xung quanh hắn toàn là..con gái ,đẹp trai khổ vậy đó,nhiều em theo quá,ôm ..hem xuể,nhưng mà bây giờ hết rồi,giờ chỉ muốn ôm 1 người thôi mà hem được,sợ người đó oánh bầm mắt !=__=”...Nhiều người nhìn hắn quá,con gái nhìn đã đành,con trai cũng nhìn,chắc đang ganh tị với hắn,hehe,hắn khoái chí nghĩ!

Henry đưa đầu nhìn vào lớp Ivy,tất cả mọi người trong lớp đều nhìn hắn chằm chằm,một số đứa con gái thì hét toáng lên,một số đứa thì đỏ mặt,ngượng ngùng,nhìn len lén.

“Sao không thấy nhỏ đâu nhỉ?Mình đi nhầm lớp ư?”

Hắn bước vào,đi đến chỗ 1 con nhỏ tóc tém đang cầm mấy cuốn tập,hỏi:

_Em ơi cho anh hỏi xú!_hắn vừa nói vừa..cười

Con nhỏ hết hồn,run quá nên làm rớt mấy cuốn tập đó,lúng túng cúi xuống lượm lên.

_Dạ,anh ...hỏi.gì?

Hắn nhìn điệu bộ của con nhỏ mà mắc cười,hắn đã quá quen rồi:

_Ivy Harnett học ở đây phải không em?

_Dạ phải!

_Thế cô ấy đi đâu rồi?

_Dạ hồi nãy có 1 anh nào đó đến rủ đi đâu rồi!

“Còn ai ngoài thằng quý Jack,đúng là nhanh chân mà” hắn nhăn nhó vừa bỏ đi vừa nghĩ thầm,quê mắt cảm ơn cô bé tóc tém nãy giờ vẫn đứng nhìn ngẩn ngơ.

“2 người đó đi đâu vậy ta?ah có lẽ.....”hắn vội chạy đi

Ivy với Jack ngồi trên thảm cỏ xanh mướt,trò chuyện rôm rả,không để ý là hắn đã đến núp đằng sau,dồng tai lên nghe ngóng.^^

_Ivy này!

_Hở?

_Ivy nhớ là lần đầu tiên Jack gặp Ivy là ở nơi này không?

_Nhớ chứ!Lúc đó tức thằng quỷ Satan nên sặc hần 1 trận!

Sao hần muốn hất xì thế này....>_____

_Ivy là ng đầu tiên cũng là người duy nhất dám nói thế với Henry đấy!

_Thế ah?người như hần bị nói thế là còn nhẹ đấy

Lạy chúa,muốn hất xì quá!!!!

_Thôi đừng nhắc đến hần nữa,nhắc đến là bực mình!!_Ivy nói

Hix...hần đau lòng quá..

_Oh mà nè!Người mà tôi tôi nhắn tin chúc Ivy ngủ ngon....là Jack phải không??

Cái gì???tôi tôi nhắn tin chúc ngủ ngon????Hần có nghe nhầm không vậy???Hay tai hần có vấn đề???

Hần lấy ngón tay...ngoáy ngoáy lỗ tai

_Ah oh!!_Jack gãi đầu

Trời!!vậy là thiệt hả trời?thằng quỷ Jack này.....hix,shock quá,hần đập đập ngực,mặt đau khổ.

_Vậy sao lúc Ivy nhắn lại Jack không trả lời??

Sao??Ivy nhắn lại nữa hả??Sao hần điện thoại thì nhỏ cúp máy còn Jack thì nhỏ lại ...sao cậu thiên vị vậy Ivy?

_Oh thì.._Jack lại gãi đầu

Đó,Jack gãi đầu kìa,cậu nói với hần cái câu mà cậu từng nói với tôi ấy đi Ivy,là câu:"Sao cậu gãi đầu hoài vậy?Đầu cậu có chí ah?" ^^~nói đi nè

_Sao Jack gãi đầu hoài vậy?Bộ khó trả lời lắm ah?

Sazz!!!!ước gì bây giờ hần ra mặt được nhỉ?núp ở đây chắc đến tức mà chết thôi!!Nhỏ Ivy này,sao lại....huhuhu,hần khóc thầm

Hần nhìn Ivy,biết bao giờ nhỏ mới nói chuyện dịu dàng,lúc nào cũng cười với hần như nhỏ đối với Jack nhỉ???

_Thì tại nhắn cho Ivy xong thì...Jack ngủ luôn nên không nhắn lại_Jack nói xạo..

_Oh_Ivy gật gù_ thì ra là vậy..

Nói vậy mà cũng tin,nhỏ này gốc kinh,hần thầm nghĩ...

Hần không muốn nghe,không muốn nhìn nữa!Hần không muốn nhìn Ivy ngồi cạnh Jack hay bất cứ thằng con trai nào khác,hần ước gì lúc này,hần là người ở vị trí Jack,được ngắm Ivy cười,được nghe Ivy nói..ước gì....!!liệu điều ước có khi nào thành hiện thực được hay không hay cuối cùng vẫn chỉ là 1 niềm mong mỏi?

Hần bỏ đi.....

9. Chương 9

1 tuần trôi qua...

Henry sụt mất 2kg ~^^ nhưng vẫn còn đẹp trai như thường..Hắn có vết nát óc cũng không thể tưởng tượng được có ngày hắn lại chết đứ đừ vì đứa con gái như thế!! Còn đâu là hoàng tử hào hoa phong nhã một thời nữa ..Hix

Nhỏ vẫn không nói chuyện với hắn, không bắt phone, gặp hắn cũng không thèm nhìn. Trong khi đó nhỏ lúc nào cũng vui vẻ với Jack.. Chẳng lẽ hắn hết cơ hội thật rồi ư?

Ivy đang ngồi ở khu vườn mà nó vẫn gọi là thiên đường. Nó đang đợi Jack..mà cũng lạ thật, có gì thì cứ nói thẳng ra, sao lại ghi giấy rồi bỏ vào hộc bàn của nó thế này, nó mà không để ý thì cũng không thấy mảnh giấy này... Có chuyện gì mà Jack lại nói nó đợi ở chỗ này sau giờ học nhỉ? Chẳng hiểu nổi >_____

Khu vườn này bây giờ đẹp lắm, cỏ đã mọc dài hơn, hoa màu sắc cũng tươi hơn, còn bụi hoa lyly bây giờ đã nở ra 3 bông thật to, thật đẹp..3 bông hoa như 3 người gia đình mình, phải không mẹ? __Nó nghĩ thầm, mỉm cười, lòng cảm thấy ấm lại.

Nó ngâm nga khe khẽ:

__It felt so good to fall in love

and I knew right there and then that you were the one

Bỗng nhiên có tiếng vỗ tay vang lên đằng sau, nó liền quay lại

__Hát hay dữ ta? __Jessica nhìn nó __hình như đang vui lắm thì phải..

Sau lưng Jessica là 3 con nhỏ nào đó mà Ivy dám chắc bọn này chuyên đi theo người khác nịnh nọt.

Ivy nheo mắt nhìn Jessica:

__Sao cậu lại ở đây?

__Hớ hớ! hỏi lạ chưa kìa? tao không ở đây thì ở đâu? mà đúng là con nhỏ mám trai mà, chỉ cần ghi chữ Jack phía dưới là tưởng bở? Cúi cái mặt nhục chưa kìa?

3 con nhỏ đứng đằng sau cười hô hô, Ivy liếc Jessica:

__Thì ra đây chính là trò bỉ ổi mà mày bày ra! Mày muốn gì?

__Tao muốn gì ah? Tao muốn nhiều thứ lắm! __nói rồi Jessica đi vòng vòng quanh Ivy, ngắm nghía xung quanh

__Phải mất 1 thời gian thì tao mới phát hiện ra là mày lúc nào cũng chui rúc trong cái chỗ này! Lãng mạn nhỉ?? Đây là nơi mày dụ dỗ con trai ah?

__Câm cái mồm mày lại, không thì đừng trách tao!

__CHÁTTTTT__ Jessica tát Ivy, 1 cái tát mạnh, rất mạnh cộng thêm móng tay dài của con nhỏ đã làm khoé miệng Ivy chảy máu..>_____

__Mày làm được gì tao hả??? __Jessica chỉ vào mặt Ivy, nói thách thức

Ivy gơ tay ra định tát lại thì 3 con nhỏ kia đã đứng đằng sau, giữ chặt 2 tay nó.

_Buông tay ra_nó vùng vằng_mày làm vậy mà không biết nhục ah Jessica?Mày là đồ khốn.

_CHATTTT_thêm 1 cái tát nẩy lửa nữa giáng vào má Ivy,đau ,rất lắm..nhưng nó vẫn không tỏ thái độ gì ngoài tức giận..

_Cái tát hồi này là trả đũa lại vì mày đã dám tát tao ngay bữa tiệc sinh nhật anh Henry..còn cái tát này là mày dám có thái độ láo với tao,và đây nữa,,CHATTT_Jessica tát thêm 1 cái _đây là vì mày là 1 đứa hám trai,CHATTT_thêm 1 cái nữa,bây giờ 2 má Ivy đã đỏ bừng_đây là vì mày dám giành anh Henry của tao!!!

_Đau lắm chứ gì?Sao mày không khóc hả??_Jessica mĩa mai_hôm đó mày đánh tao rồi mà mày còn khóc nữa,sao bây giờ không khóc,nước mắt của mày là nước mắt cá sấu ah?mày lấy nước mắt ấy dụ trai ah?mày qua mặt được ai chứ không qua mặt được tao đâu..Thứ con gái như mày,,tao biết quá mà...

Jessica đi đến bụi hoa lyly,nhìn chăm chú:

_Hoa đẹp nhỉ?hoa như vậy mà để ày ngấm với trai thì uống quá!!

Jessica đưa chân mang đôi giày cao gót đạp bụi hoa bẹp dí..

_Ngắm này!

Jessica đạp nát bông hoa to nhất

_Đẹp này

Jessica vừa nói vừa đạp nát bông hoa thứ 2

_Cho mày hết đứ đởn nha con

Bông hoa thứ ba....dập nát.....

_Mày làm gì vậy Jack?Sao chưa về?_Henry hỏi Jack khi thấy thằng này đứng trước cổng trường!

_Tao đợi Ivy!

_Uhm_giọng Henry buồn bã_vậy mày đợi đi,tao đi về đây.

_Nãy giờ mày có thấy Ivy không?

_Không!

_Sao kì vậy ta?Tan học hơn 30p rồi mà!Mày đi tìm với tao đi Henry..

_Mày đi mà tìm,nhỏ ghét tao lắm,không muốn nhìn thấy mặt tao đâu!

_Một mày quá,lỡ như nhỏ bị ai đó bắt cóc,1 mình tao chơi sao xuể,có ác quỷ là mày giúp thì tao hem lo nữa,hehe!

_Tao đập mày ah Jack!

_Đi kiếm với tao,sao tự nhiên tao thấy lo quá mày oy!!!Nhỏ mà bị bắt cóc thiệt chắc tao chết quá!

Cái thằng khùng,khi không nghĩ chuyện tầm bậy tầm bạ_Henry nghĩ trong đầu_oh mà sao hấn cũng thấy lo lo nhỉ?nếu nhỏ bị bắt cóc chắc hấn.....hız,hem dám nghĩ tới lun...

=>2 thằng khùng giống nhau

Ivy ngược nhìn bụi hoa lyly,bây giờ chỉ còn là một dúm bẹp dí...nó cảm giác như mất đi 1 thứ gì đó quan trọng lắm!!!Nó ngược lên nhìn Jessica bằng 1 cặp mắt tức tối.

_Nhìn gì??mày làm gì có tư cách nhìn tao?mày tưởng mày ngon ah kon?nhà mày sắp tiêu đến nơi rồi! Khôn hồn thì lo mà biết điều đi!

_Mày là đồ hèn!Jessica!

Jessica cười khẩy:

_Đừng chửi tao!trách chính bản thân mày ấy!Chính mày gây chuyện trước,tao chỉ là đáp lễ lại thôi!!

Thế nào?thích chứ?

Ivy nắm chặt 2 nắm tay,lợi dụng lúc con nhỏ kia thả lỏng tay,nó bèn vùng tay ra...Bây giờ thì được rồi!

_Mày chưa bị đánh thì chưa sợ phải không Jessica?

_Mày..._Jessica thấy vậy thì hơi run,nhưng vẫn cố gắng giữ giọng bình tĩnh_mày chẳng làm được gì tao đâu!mày chỉ có 1

_Còn mày thì có tới 4 người chứ gì?Tao đã nói ày biết tao học võ từ hồi 7 tuổi chưa nhỉ?

_Mày..._Jessica áp úng_mày đừng dọa tao!

_IVY...!!!_Jack chạy tới bên cạnh Ivy,theo sau là Henry.

Henry nhìn Ivy,hắn thấy 2 má nó sưng đỏ,khoé miệng còn chảy máu...Hắn tức giận quay sang Jessica đang đứng run lẩy bẩy:

_Cô làm cái quái gì vậy hả?Tôi đã bảo cô là tránh xa Ivy ra rồi mà_hắn hét lên tức tối.

_Em....em chẳng làm gì cả...

_CHATTTTT_hắn tát Jessica_con người cô ghê gớm thật đấy,cô làm tôi kinh tởm quá đi!!!_hai mắt hắn long lên sòng sọc,nhìn thật đáng sợ.

_Cậu thôi đi!_Ivy lên tiếng

Henry quay sang nhìn Ivy,khuôn mặt hắn tỏ vẻ ngạc nhiên,ngỡ ngàng

_Cậu gây ra cho tôi bao nhiêu phiền phức còn chưa đủ hay sao?cậu còn muốn gì nữa?

Ivy đến trước mặt Jessica,nói với con nhỏ:

_Cậu đi đi!từ giờ đừng có gây chuyện với tôi nữa..mọi chuyện giờ kết thúc!

Jessica nghe vậy vội bỏ đi,3 con nhỏ kia lú lú rú rú bước theo sau.trông chẳng ra gì.

_Ivy ah!_Jack áp úng...

_Giờ tôi mệt rồi!đừng nói gì nữa hết!

Ivy quay lưng lại định bỏ đi

_Cậu...ghét tôi đến thế ư?_hắn hỏi mà lòng cay đắng

_....._tim nó như ngừng đập,một giọt nước mắt chọt rơi xuống,quái lạ?what's happening??

_Cậu trả lời tôi đi!nếu cậu nói cậu ghét tôi,tôi sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt cậu nữa!

_Tôi.....

10. Chương 10

Gió vẫn thổi,nhưng không gian lúc này thật yên ắng...

_Cậu nói đi!!!

_Cậu muốn tôi nói ah?được thôi_Ivy nói mà vẫn không quay đầu lại_cậu nghe cho rõ nhé!từ lúc tôi biết cậu cuộc sống của tôi xáo trộn hoàn toàn,nên bây giờ cậu làm ơn tránh xa tôi ra,để tôi yên đi.Đừng có quấy phá tôi nữa!

_Tôi chỉ muốn hỏi là cậu có ghét tôi không?

_Cậu vẫn không hiểu ah?Tôi _ghét _cậu!_nó nhấn mạnh_ghét nhất trần đời.Vậy là được rồi chứ? Thế là hần đã biết rồi!Jack nói đúng,đối với nhỏ hần chỉ là 1 tên Satan luôn đi chọc phá,không để nhỏ yên ổn,gây ra cho nhỏ biết bao là phiền toái,nhỏ ghét hần là đúng thôi!đáng đời mày lắm Henry ah!! Hần bước đi mà không nói 1 tiếng....

Ivy thở dài,đúng là nó ghét hần,nhưng sao ..nhưng sao...nó thấy khó chịu như thế này??

_Ivy ah!_Jack lên tiếng(từ này giờ không chú ý gì đến Jack),bước đến gần Ivy

_Bây giờ Ivy muốn yên tĩnh,Ivy về đây!

Nó bỏ đi..

Gió lại thổi,xào xạc.....Người bỏ đi,kẻ đứng lại,tâm trạng thật khó tả,nhưng đều có cảm giác buồn miên man xen lẫn chút gì đó xao xuyến.Tất cả những chuyện này giờ sẽ về đâu??sẽ như thế nào?có một lối thoát nào cho cả 3 hay không?

Ước gì...ước gì thời gian quay trở lại....

Ivy không thể chạy về nhà với khuôn mặt như thế được!má nó vẫn còn đỏ,môi nó vẫn còn rướm máu,nó chạy lên đồi Green..Lúc nào ngồi trên đồi nó cũng thấy thật dễ chịu và thoải máiNó ngồi mà suy nghĩ mông lung,sao mọi chuyện lại phức tạp đến thế chứ?Nó nhớ đến khuôn mặt Henry,nó nhớ đến dáng điệu buồn bã của hần,nó nói như vậy,quá đáng lắm phải không? Hần cũng đâu ưa gì nó,sao khi nghe nó nói là ghét hần thì hần lại như thế?nó cứ suy nghĩ,rồi lại lắc đầu không hiểu...Oy trời ơi!! Nó ngồi đó hơn 1 tiếng đồng hồ!má nó đã hết đỏ rồi,nhưng còn khoé miệng rướm máu thế này,biết nói sao khi về nhà đây!Ah,biết rồi!nó lấy miếng band aid trong túi ra,dán lên chỗ khoé miệng!Xong rồi,về thôi..

Ivy chạy xe về mà tâm hồn cứ để đâu đâu.Nó suýt tông vào lề đường,đi nhầm đường 2 lần,chạy ngang qua nhà nó mà nó...cứ đi thẳng,nếu vú Helen không nhìn thấy mà kêu lại chắc nó đi miết luôn....

_Cô chủ làm gì mà đạp xe đi như người mất hồn vậy?

_Con mãi nghĩ 1 vài chuyện nên

_Cô chưa già như tôi mà đã lắm cảm_vú Helen nói_miệng cô sao thế??

_Ah_nó lúng túng...mụn đấy ah!

_Mụn?_Vú Helen hỏi lại_sao lại dán băng dán cá nhân lên nó?

_Ah oh.....tại vì cái mụn này nó bự quá đi,ai nhìn cũng hết hồn nên con phải dán lại!

Vú Helen lắc đầu:

_Tôi chịu thua cô chủ luôn!ah mà ông chủ về này giờ,ông chủ bảo nếu cô về thì lên gặp ông gấp.

_Dạ,cám ơn vú!

Có chuyện gì mà ba muốn gặp mình gấp vậy nhỉ?Ivy vừa vào nhà vừa nghĩ.

Ông Thomas nhìn vào bức ảnh gia đình chụp chung đang để trên bàn làm việc,thở dài.Dạo này trông ông gầy đi nhiều quá,tóc bạc cũng nhiều hơn,nhìn thật hốc hác.Ivy bước vào phòng,nó ngấm ngấm ba nó,khẽ gọi:

_Ba!

_Ah ,con về rồi ah?_ông Thomas nhìn nó_con ngồi xuống đây,ba có chuyện muốn nói với con!Mà ...

_ông chợt nhận ra _miệng con sao thế?

_Mụn đây ah_nó không áp úng như lần trước_sáng nay tự nhiên mọc cái mụn to quá,ai nhìn cũng hết hồn,nên con dán lại vậy đó!_Ivy ngồi vào cái sofa_ba có chuyện gì mà ra vẻ quan trọng thế?_khuôn mặt lộ rõ vẻ tò mò khó hiểu.

Ông Thomas ngồi xuống,đối diện Ivy,giọng trầm ngâm:

_Ba nghe nói con có quen biết với con trai nhà Hamilton phải không?

Ivy giật mình:

_Sao ba lại biết?

_Có đúng là vậy không?_ông Thomas nhìn Ivy

_Dạ đúng,nhưnghiện giờ thì không còn nữa!

_Ba không muốn con qua lại với nhà Hamilton,nhất là với con trai của Harry,Henry

_Con không quen biết hẳn nữa,con chỉ biết...

_Cả cậu kia cũng không_ông ngắt lời Ivy

_Sao vậy ba??Jack là 1 người tốt mà!

_Nếu ba biết con trai nhà đó học cùng trường với con,ba đã gửi con vào trường khác rồi!

_Nhưng tại sao?Nhà đó đã làm gì ba ah?_Ivy hỏi,nó thắc mắc khi thấy thái độ của ba nó như thế.

_Ivy_ông nói_con nhớ rằng ba có 1 người em gái không?

Ivy nhớ lại,ba đã từng kể cho nó nghe là ba có 1 người em gái,là người mà ba rất yêu quý!Cô ấy tên là Jane..nhưng cô Jane đã chết lâu rồi mà,trước khi Ivy có mặt trên cõi đời này,vì lí do gì đó mà Ivy không biết,sao giờ ba lại nhắc đến chuyện này?

_Dạ con nhớ!

Ông Thomas im lặng 1 hồi ,rồi nói tiếp:

_Chính thằng Harry,nó đã giết Jane!

Ivy thấy shock,tất cả chuyện này là thế nào??Nó áp úng:

_Con...con không hiểu!!

__Đó là 1 câu chuyện mà ba không hề muốn nhắc đến...!__ ông Thomas thở dài __Hồi đó nhà ta và nhà Hamilton rất thân thiết, 2 gia đình đã có đính ước với nhau là sẽ gả con cho nhau. thật may, Jane và

Harry yêu nhau sau lần đầu gặp gỡ. 1 chuyện tình đẹp phải không con?

Ivy không trả lời..

__Nhưng mà ba thật không ngờ!__ ông nói tiếp __Suốt 4 năm yêu nhau, cô Jane đã dành tình cảm cho tên Harry ấy nhiều biết chừng nào, thế mà hắn... đã bỏ cô, để đi theo 1 người đàn bà khác, giàu có hơn, xinh đẹp hơn__ ông vẫn nói giọng trầm trầm nhưng Ivy vẫn nhận ra ẩn chứa sự tức giận lẫn đau buồn trong đó __cô Jane đã đau khổ biết chừng nào, ba nhìn đứa em gái của mình mà xót xa nên đã hẹn gặp Henry để nói chuyện. Hắn đến nhưng chỉ nói được 1 câu lạnh lùng, tàn nhẫn: Tôi đã yêu người khác rồi. anh khuyên cô ấy tìm 1 người khác đi!

Ivy đưa tay lên miệng, nó bỗng dừng thấy thương người cô chưa biết mặt của mình quá!

__Jane đã tìm mọi cách để níu kéo, ba đã khuyên cô ấy nhiều lắm nhưng cô ấy yêu Harry đến mất không còn lí trí gì nữa, Jane van xin hắn ta quay trở lại nhưng không được, cô ấy liên tục điện thoại đến nhà Harry, quấy phá người yêu mới của hắn... khi yêu người ta điên cuồng đến thế đấy con ạ. Có lẽ đã quá chán ghét và mệt mỏi vì cứ bị Jane làm phiền, hắn đã hẹn gặp Jane để nói chuyện, không biết đã nói chuyện gì và như thế nào, nhưng sau đó, lúc đi về, hắn đã lái xe... tông cô ấy. __giọng ông xúc động __Hắn là 1 kẻ đạo đức giả, một kẻ đạo đức giả con ah! hắn đem cô ấy vào bệnh viện, nhưng làm sao cô ấy sống được cơ chứ? Jane chết khi chỉ mới 21t... hắn còn làm bộ khá là đau đớn, ba không ngờ trên đời lại có người nhẫn tâm đến như vậy!

__Không thể nào__ Ivy nói, giọng xúc động __chuyện đó là không thể? Sao ông ta có thể làm như thế với người con gái mà mình từng yêu cơ chứ? Thế cảnh sát không bắt ông ta ah?

Ông Thomas cười chua chát:

__Bắt ah? nhà đó vừa có quyền, vừa có tiền, nhà ta tuy giàu nhưng so với nhà đó thì chẳng là gì cả, con thử nghĩ coi, ta làm được gì? Nguyên nhân chết: tai nạn ngoài ý muốn, đền bù cho nhà ta 1 khoản tiền lớn. Xóa hết mọi tội trạng. Thế là mọi việc kết thúc! Nhanh chóng, gọn, lẹ!

Ivy im lặng... thật khủng khiếp. nó không nghĩ 2 nhà lại quen biết nhau như thế!!

__Con gái ah__ ông Thomas nói với Ivy __ba hiện giờ chỉ còn mình con thôi, 2 người phụ nữ ba yêu quý nhất là mẹ con và Jane đã rời xa ba rồi, ba không muốn mất con, ba không muốn con quan hệ với gia đình đó, ba căm thù nhà đó lắm, con biết không?__ ông nhìn Ivy với đôi mắt uơn ướn...

__Ba ah!__ Ivy đến bên cạnh ông, nói nhỏ __con đâu có tình cảm gì với 2 người đó! Ba có lo xa quá không vậy??

__Con đừng nói vậy! ba biết, trước giờ con chưa tiếp xúc với 1 người con trai nào, thế mà giờ lại có đến 2 người.. tình cảm không theo lý trí, nó theo nhịp đập của con tim, sẽ 1 lúc nào đó con nhận ra được tình cảm của mình.. nó sẽ đến nhanh đến mức con không ngờ được!

__Như ba và mẹ con hồi xưa phải không ba? ba bảo gặp mẹ con lần đầu ba đã yêu liền..

__Uhm__ ông Thomas gật đầu __còn mẹ con thì vẫn đối với ba như 1 người bạn bình thường! sau khi ba

thở lộ tình cảm thì mẹ con từ chối!mẹ con bảo ba bám mẹ dai như đũa

_Haha_Ivy bật cười_thế sao sau đó mẹ lại lấy ba vậy?

_Oh thì cũng thú vị lắm con ah,sau khi bị mẹ từ chối ba buồn kinh khủng,ba bỏ ăn,bỏ uống,ông bà nội con cứ mắng ba là đồ vô tích sự >__

học,không cho ở đây nữa!_ông ngược mắt lên nhớ lại

_Sao nữa ba,kể tiếp con nghe đi!_Ivy nài nỉ_ba làm con tò mò quá.

_Thì đến lúc ra sân bay,bỗng nhiên mẹ con từ đâu chạy lại ôm chầm lấy ba,khóc nức nở,nói với ba là “Cậu mà đi là tôi giết cậu chết”..hờhờ_ông Thomas mỉm cười khoái chí_ba đành phải ở lại thôi..

_Hihi,mẹ dễ thương thật..

_Uh,đến lúc sắp mất ba rồi thì mẹ con mới nhận ra ba là người quan trọng đến thế nào!nên ba khuyên con_ông Thomas nghiêm giọng lại_bây giờ con đừng tiếp xúc với 2 người đó,đến lúc con nhận ra là con yêu 1 trong 2 người thì ba chết mất,con ah...

_Ba cứ nói tầm bậy,không có chuyện đó đâu!

_Thật chứ?

_Thật mà!_Ivy gật đầu

_Vậy cuối tuần này con đi xem mặt nha!

_Sazzzz!!!What are you talking about?

_Con trai nhà Livingstone,1 gia đình giàu có quyền thế lắm con ah,đang hợp tác với nhà mình.

_Sao đột nhiên ba lại như vậy?ba cấm không cho con quen biết nhà này để quen nhà khác ah?Ba nghĩ con là gì chứ?

_Chỉ là xem mặt thôi mà con_ông nói giọng buồn buồn như có tâm sự.

_Xem mặt cũng không!con không thích,ba đừng bao giờ nhắc chuyện đó trước mặt con nữa!Không là con sẽ giận ba đấy.

_Uhm....ba xin lỗi.

_Con về phòng đây,con thấy mệt rồi!

Ivy nằm phịch xuống giường,mien man với những suy nghĩ...

Chuông điện thoại reo lên...là Jack

Có nên bắt máy không nhỉ?ba đã cấm mình qua lại rồi...nhưng mà Jack là 1 người bạn tốt,sao chỉ vì những chuyện của người lớn mà bắt mình không quen Jack được?Jack đâu có lỗi .Mà mình cũng đâu có giành tình cảm tình cảm cho ai mà lo?(Ngây thơ wé ^^~)

_Alo!

_Tuởng Ivy không bắt máy chứ!_giọng của Jack vang lên trong fone,âm thiết hehe

_Ivy đang nằm nghỉ mệt nên không để ý!_nó trả lời

_...Ivy...có sao không?còn đau nhiều không?Ivy mệt lắm hả?còn mệt vì chuyện của Jess hả?Jack có làm phiền không?I_Jack hỏi 1 tràng,hỏi dài vậy sao ngta trả lời?>__

_Không sao!Ivy ổn mà!Ivy mệt là một chuyện khác cơ!

_Chuyện gì?_Jack liền hỏi,chợt thấy mình hơi..bất lịch,sự nên nói tiếp_có thể cho Jack biết được không?

_Ah cũng không có gì đâu!papa nói là cuối tuần này đi xem mắt ấy mà!_Ivy nói tỉnh khô

_....._Jack mới nghe đã đứng hình,không thốt nên lời,linh hồn tạm thời rời khỏi thể xác >__

_Jack có nghe Ivy nói không ạ?Sao im thế?

_Ah...uhm.._linh hồn đã trở lại_...Ivy...đi xem mắt ah?

_Đâu có!_Ivy cười khúc khích_papa mới nói vậy Ivy đã từ chối liền ah,Ivy không đồng ý chuyện xem mắt xem mũi đó!Ivy chỉ lấy người mà Ivy yêu thôi ~^^~

_Thế.....Ivy ..yêu ai?_Jack hỏi,tim đập bình bình...Lạy chúa...linh hồn ai nhập nhầm vào thể xác con mà sao con gan đến mức dám hỏi Ivy như thế....

11. Chương 11

_Hìhì_Ivy cười

Sao lại cười cơ chứ??Người ta đang hỏi nghiêm túc mà,Jack nhăn nhó nghĩ..

_Thì yêu ba,yêu mẹ!

_Ai nói về chuyện đó!Yêu ở đây là....yêu ấy cơ!_Phát bực với nhỏ này,giả ngốc hay ngốc thiệt vậy hok biết >__

_Yêu ấy là yêu gì?không biết!

_Sao lại không biết?_Jack hỏi mà giọng thất vọng,Jack đã hi vọng Ivy trả lời nghiêm túc..(trả lời qua điện thoại mà nghiêm túc gì?>__

_Thì không biết chứ sao hyhy!Giờ Ivy đói bụng rồi,xuống nhà kiếm gì ăn đây!Bye Jack nhé!!!

_Oh,bye Ivy_Jack cúp máy mà lòng buồn rười rượi,sao nhỏ này lạnh lẽo thế nhỉ?Thật sự mà nói thì con gái theo Jack không biết bao nhiêu mà đếm,mấy gia đình danh giá còn gạ gẫm đòi gả con gái cho Jack..Thế mà nhỏ Ivy này,Henry nhỏ cũng không màng,Jack nhỏ cũng không để ý?Ivy là con gái kiểu gì thế nhỉ???

Ivy xuống dưới nhà bếp,cả ngày nay nó chả bỏ gì vào bụng cả nên bây giờ nó cảm thấy đói lắm,tính gì thì tính,phải no bụng đã!

Vừa bước vào nhà bếp thì Ivy đã nghe tiếng nói:

_Nhà này nguy rồi bà ah_tiếng ông quản gia nói_chúng ta phải làm sao đây???

Ivy dừng lại,ông ấy đang nói về chuyện gì thế nhỉ?Nó đứng ngoài cửa,áp tai để nghe rõ hơn.

_Ông nói làm nhằm gì thế?_Vú Helen hỏi lại

_Bà không biết thì thôi,dạo này công ty làm ăn thua lỗ,ông chủ đang nợ 1 món nợ khổng lồ,không khéo phá sản cũng nên..

Tim Ivy đập nhanh, chuyện đó có thật không? Sao lại thế được?

__Ông nghe cái tin bậy bạ ấy ở đâu? Sao lại có chuyện đó được?

__Thiệt mà, thằng em họ tôi là tài xế của nhà Livingstone, nó kể tôi nghe như thế. Mà bà biết nhà Livingstone rồi đấy, nhà đó hứa sẽ hợp tác cứu giúp nhà này qua cơn khủng hoảng, nhưng với điều kiện là phải gả cô Ivy cho con trai nhà đó!

Trời... hoá ra.... hoá ra ... Ivy đã hiểu vì sao ba nó đề cập đến chuyện xem mắt.

__Nếu như thế thì dù cô chủ không thích thì cũng phải đồng ý thôi! __Vú Helen lên tiếng_ cô chủ là người con có hiếu lắm, làm sao thấy nhà ra nông nổi này mà ngồi yên được, tội nghiệp Ivy của tôi quá!! Sao lại có thể như thế được! Ivy đưa tay lên miệng, cố gắng ngăn tiếng nấc.. Nó chạy vội lên lầu.

Nó đi chậm chậm về phòng làm việc của ba nó, ánh sáng mờ mờ phát ra từ căn phòng chứng tỏ ông vẫn còn trong đó. Nó hé cửa, nhìn vào.

Ba nó dạo này xanh xao quá, đến giờ nó mới nhận thấy rõ như vậy." Con vô tâm quá phải không ba? Nhà mình xảy ra chuyện lớn như thế mà con chẳng hề hay biết, ba có nhiều tâm sự thế mà con cũng chẳng quan tâm, con chỉ biết nghĩ đến mình, con thật là 1 đứa con bất hiếu" nước mắt nó lưng tròng khi nó nghĩ như thế.

Ông Thomas không hay biết cô con gái mình đang đứng lặng lẽ ngắm nhìn mình, ông cầm khung hình cả gia đình chụp chung lên, lấy tay vuốt khuôn mặt Lyly, giọng nghẹn ngào:

__Em ah! anh có lỗi với em, có lỗi với con, anh thật là 1 người cha bất tài, anh không lo được gì cho Ivy của chúng ta, em đã hi sinh để con có mặt trên cõi đời này, thế mà.... anh.... __Ông nghẹn ngào_ anh nhớ em quá, Lyly, nhớ em quá đi, sao em bỏ anh ra đi sớm vậy?? bây giờ anh cần em bên cạnh để an ủi anh hơn bao giờ hết, anh nhớ em nhiều lắm __Ông bật khóc, giọt nước mắt của người đàn ông chẳng rơi xuống khuôn mặt khắc khổ, chưa xót!!!

Trái tim của Ivy như co thắt lại, nước mắt nó cũng rơi đầy... Nó thương ba nó quá, ước gì nó có thể an ủi ba nó thay mẹ, nhưng nó không phải là mẹ Lyly, điều duy nhất nó làm được bây giờ chính là...

__Ba! __nó đẩy cửa bước vào, gọi nhỏ

Ông Thomas nhìn nó , tỏ vẻ hơi ngạc nhiên

__Con...con đồng ý! __Nó nói, tim nó như vỡ vụn ra, ô hay, sao lại có cảm giác này?

__Sao? __ông không hiểu cô con gái mình đang nói về chuyện gì?

__Con đồng ý đi xem mặt con trai nhà Livingstone __Ivy lập lại lời nói đó. Không để cho ba nó kịp lên tiếng, nó vội nói:

__Con biết hết mọi chuyện rồi, sao ba không cho con biết? Nhà ta đang gặp khó khăn đến thế! Thế mà ba giấu con, ba có coi con là con gái của ba không vậy?

__Ba...ba xin lỗi, ba là 1 người cha bất tài __ông đưa tay lên trán, đau khổ.

Ivy chạy lại ôm ba nó, nức nở:

__Con mới phải xin lỗi, con vô tâm quá, con là 1 đứa con bất hiếu, ba tha thứ cho con!

Ông vỗ vào vai Ivy, ngậm ngùi không nói nên lời! Sao ông trời lại bất công như thế?? Sao lại đối xử với

cha con ông như vậy???Đau xót quá!!!!

Chủ nhật,một ngày đẹp trời....

Tại khách sạn Livingstone

Lầu 20

Một buổi xem mặt cho có thủ tục giữa Stephen Livingstone và Ivy Harnett

Ivy mặc 1 cái váy dài màu xanh lơ hở cổ,tóc nó xoã dài ra,nó mặc tuy đơn giản nhưng rất đẹp,đã lâu lắm rồi nó không mặc váy,nên bây giờ nó thấy khó chịu lắm,nhưng đành phải chịu thôi.

Ba nó đưa nó đến cái bàn ăn to lớn sang trọng đặt ngay giữa căn phòng,ông bà Livingstone và Stephen đã ngồi đợi sẵn.Cả ba đứng dậy để chào.

_Chào ông Thomas_ông Livingstone bắt tay ba nó,ông ta bị hói,hơi lùn 1 tí,tướng tá phốp pháp,thú thật là nhìn không có cảm tình gì mấy_ và chào cháu Ivy,trông cháu thật là đẹp.

Nó cúi đầu chào ông,và quay sang nhìn người phụ nữ bên cạnh ông,bà ta thật đẹp, một nét đẹp cực kì sắc sảo,tóc bà ta xoăn dài,và bà cao hơn ông chồng cả tấc,nhìn 2 người như 1 đôi dưa lệch ^^~

_Chào em!_Stephen lên tiếng,đó là 1 chàng trai khá khôi ngô,tóc anh ta hơi dài nên anh ta cột lại(nó dị ứng với con trai tóc dài),tuy đẹp trai nhưng trông anh ta có nét gì đều đều mà nó vừa nhìn là không ưa rồi,mặt thì nhìn hơi hiểm,người này chắc chẳng hiền lành gì!Nó thầm nghĩ

Chào anh! nó lịch sự đáp lại,đây sẽ là người nó lấy ư?Sao nó thấy khó chịu thế này?Coi cái cách anh ta nhìn nó kìa, trông như mèo thấy mỡ ấy,kinh quá!!!!

Nó ngồi im suốt buổi,để cho người lớn muốn bàn tính gì thì bàn,tâm hồn nó để đâu đâu,nó nghĩ đến khu vườn sau trường,nó nghĩ đến bụi lyly,rồi nó mừng tượng ra khuôn mặt của 1 người,...1..đôi mắt nâu...Quái lạ,nó nghĩ lung tung gì thế này???

_Ivy_ba nó gọi

_Dạ?_nó giật mình_ba kêu con ah?

_Con nghĩ gì thế?Nãy giờ ba kêu mấy lần rồi!

_Con...

_Chắc chuẩn bị lấy chồng nên lo lắng phải không con?_ông Livingstone lên tiếng

_Chắc vậy đó ba ah_Stephen lên tiếng_không ngờ con lại lấy được 1 người xinh đẹp đến thế?

_Stephen liếc Ivy,cười khẩy_tuần trăng mật sẽ rất tuyệt đấy!!!Phải không cưng?

Thằng này nó dám nói bằng cái giọng mát dạn đó trước mặt mọi người ư?Nhưng ông bà Livingstone thì chẳng nói gì hết,họ còn cười khoái trá nữa!!Sao nó thấy khó chịu như thế này???Nó thấy nó đang bị sỉ nhục.Để cứu cả nhà khỏi bị phá sản,cứu hàng ngàn người không bị mất việc làm,nó phải làm vợ thằng mất dạy này ư???

Ông Thomas nhìn sang con gái mà lòng đau nhói,vì muốn giúp đỡ nên Ivy chấp nhận mọi chuyện....Ôi,đứa con gái duy nhất của ông!!!Tha thứ cho ba...

_E hèm!vậy chúng ta quyết định 2 tuần nữa là tổ chức lễ đính hôn cho 2 đứa nhé anh Thomas!_ông

Livingstone nói

Ông Thomas chưa kịp trả lời thì thằng con lại chen vào

_Đính hôn làm gì hả ba? Làm đám cưới luôn đi chứ? Lâu quá, sao con đợi được ah? Phải không em?

_Stephen nhìn Ivy, nói

Máu nóng đã dồn lên đầu Ivy rồi! Bình thường thì nó sẽ tát tai thằng mất dạy này vài cái để bớt bực, nhưng... nó cố gắng nhịn.. lấy hết sức bình sinh, nó nở 1 nụ cười với thằng này.

_Có thể chứ? Chưa về nhà chồng đã ngoan thế rồi, sau này dễ dạy lắm đây!

Uhn bà Livingstone nói thêm_ anh dạy con gái ngoan phải biết, anh Thomas ah!

Ba nó cũng ráng nở 1 nụ cười, nhưng nó biết, ba nó cũng tức giận lắm..... Nhưng mọi chuyện đã rồi, đành chịu thôi!

_Quyết định vậy đi! 2 tuần nữa tổ chức đám cưới nhé! Tôi sẽ thông báo cho toàn thể mọi người biết!

_ông Livingstone nói

Dạ thưa bác! Ivy chột lên tiếng có thể tổ chức bí mật được không ạ?

_Tại sao?

Nó muốn giấu tất cả mọi người về chuyện này

_Dạ con thì thích đơn giản, không thích làm rầm rộ, bác có thể....

Làm sao mà đơn giản và bí mật được? ông Livingstone suy nghĩ_ nhà ta là 1 nhà có thế lực và giàu có! Đây lại là ngày vui của con trai duy nhất, làm sao..

Stephen ngắt lời ông ta:

Ba ah! Đâu có sao đâu! Chiều theo ý cô ấy đi thằng này nhìn qua Ivy, nhếch mép_ chiều cô ấy thì cô ấy... chiều lại con thôi mà!!

Ivy tròn mắt nhìn Stephen với 1 đôi mắt kinh tởm, nhưng thằng này chẳng tỏ thái độ lúng túng gì hết, vẫn cứ mang một bộ mặt tỉnh bơ, thoải mái.

Đẹp hết ông Thomas nói với Ivy khi về đến nhà_ ba thà đi ăn mày còn hơn gả con cho cái thằng mất dạy đó!_ Giọng ông run lên vì tức giận_ ba không ngờ nhà đó lại là người bẩn thỉu như thế! Không, ba không thể nào để con vào nhà đó được, ba sẽ có lỗi với mẹ con nhiều lắm!

Ivy nhìn ông, nó mỉm cười:

_Ba đừng nghĩ cho riêng con như thế! Nếu nhà ta phá sản, sẽ có biết bao nhiêu người mất việc, con không thể để chuyện đó xảy ra. Con chấp nhận mọi chuyện, ba ah! Rồi tất cả sẽ tốt thôi!

_Không! Có chết ba cũng không...

_Ba đừng như thế! Mọi chuyện giờ đã được quyết định!! Mình cứ tuân theo số phận thôi!!

Ivy!!! ông ôm nó vào lòng, thật chặt... đau xót, chua chát, đắng cay.... Ôi, con gái tôi...

12. Chương 12

Ivy ngồi lặng yên như người mất hồn...Thời gian trôi qua nhanh như thế sao?Chỉ còn 3 ngày nữa là nó phải nghỉ học,phải rời cái trường này(ông già chồng bắt như thế),3 ngày nữa là nó làm vợ người khác..Mọi chuyện như 1 giấc mơ,ah không,1 cơn ác mộng mới đúng chứ!Tuần lễ vừa qua đối với nó thật là khủng khiếp!!Nó phải đi thử áo cưới với mẹ chồng(nó bị ép phải gọi là vậy)già và thằng chồng(cũng bị ép tuốt) mất dạy..Cuối cùng chọn được 1 cái váy hở trên hở dưới,theo ý của thằng Stephen và bà già đó..Thú thiệt là cái váy đó rất là đẹp,của Valentino chứ bộ,nhưng mà nó quá là hở hang,nó ngắn trên đầu gối,phần trên chỉ là những miếng ren mỏng đan vào nhau,lúc đầu Ivy còn tưởng đó là 1 cái váy bình thường chứ không phải là váy cưới!Nó ghét cực kì khi bị bắt mặc bộ đó,nhưng thằng Stephen thì cứ hết trơn tròn mắt lại đến há hốc mồm,thiếu điều muốn chảy nước miếng ra khi thấy nó bước ra khỏi phòng thay đồ!Kinh tởm quá!!

Ôi!!!!nó phải làm sao bây giờ???mún chết quá....

_Ivy!

Ivy giật mình,Jack chạy tới...Cả tuần nay nó đã tránh mặt Jack..

_Có phải Ivy sẽ kết hôn với Stephen không?

_Làm sao Jack biết?_Ivy ngạc nhiên,chẳng phải chuyện này là bí mật hay sao??

_Không cần biết!Chỉ cần Ivy trả lời,có đúng hay không?_Jack nói to,mắt Jack nhìn thẳng nó.

....Uhm..

_Tại sao??_Jack lay mạnh vai Ivy_sao lại như thế??Ivy bảo sẽ không lấy người mình không yêu cơ mà!

_Thì...Ivy ..yêu..Stephen mà!_nó nói

_Nói dối!!!_Jack hét to,chưa bao giờ Ivy thấy Jack như thế.

_Ivy không nói dối!

_Đừng giấu Jack,Jack biết hết!Tại gia đình Ivy đang gặp khó khăn,sắp phá sản ,nên Ivy chấp nhận lấy thằng đó chứ gì?

Nó im lặng,không nói..Đau lòng quá..

Jack đột nhiên ôm chặt nó vào lòng,nó bất ngờ đến mức không thể ứng phó được trước tình huống này..

_Hãy để Jack vào vị trí đó được không?_Jack vẫn ôm nó,không buông ra

_Jack...!_nó không nói được nên lời,2 tay Jack ôm nó chặt đến mức nó không vùng vẫy ra được.

_Hãy để Jack được là người đi cùng Ivy suốt quãng đời còn lại,gia đình Jack không thua kém nhà đó,còn giàu có hơn là đằng khác.

_Jack..buông Ivy ra _Ivy nói_ nó không muốn mọi chuyện diễn biến như thế này...

Nhưng Jack vẫn không buông..

_Jack...yêu Ivy!

Ivy có thể cảm nhận được nhịp đập của trái tim Jack,trái tim Jack đang đập mạnh,mạnh lắm!tim Ivy cũng đang đập mạnh như thế!Jack yêu mình ư???

Nó đẩy Jack ra bằng 1 lực thật mạnh,nó nhìn thẳng vào Jack:

_Yêu ư?

_Phải!yêu nhiều lắm_Jack trả lời_yêu từ lần đầu tiên gặp mặt..

_Chuyện này không đùa được đâu Jack ah!

_Đùa??Ivy coi những lời Jack nói là đùa ư?

Chẳng lẽ Jack yêu mình thiệt ư??(nhỏ này đúng là ngốc mà =.=")

Jack đặt 2 tay lên vai Ivy,nói tha thiết:

_Giá mà Ivy biết được tình cảm Jack dành cho Ivy nhiều đến mức nào!nhiều đến mức mà Ivy không thể tưởng tượng được đâu...

Jack ah nó đã lấy lại được bình tĩnh,nó biết rõ nó đối với Jack như thế nào_Ivy chỉ coi Jack là 1 người bạn thôi!!

Câu trả lời của Ivy tuy nhẹ nhàng nhưng làm cho Jack tan nát...

_Cám ơn Jack vì đã giành tình cảm cho Ivy!Nhưng Ivy không xứng đánh đâu!Ivy không thể nào đến với Jack vì Ivy không ...yêu Jack..Hãy hiểu cho Ivy.

Jack mỉm cười chua chát..dù biết trước câu trả lời này rồi nhưng sao lòng đau nhói thế này?

_Vậy Ivy yêu ai?

_Chuyện đó bây giờ không quan trọng nữa.._Ivy lảng tránh câu hỏi đó.

_Henry phải không?

Tim Ivy như ngừng đập:

_Sao lại là Henry?

Jack cười, 1 nụ cười buồn:

_Ivy nhớ không?Ivy từng nói là Jack có đôi mắt giống hệt mắt của mẹ Ivy,và ba Ivy yêu bà là vì đôi mắt ấy!

_Uhm_Ivy gật đầu_Ivy nhớ

_Lúc đó!Jack cũng hi vọng Ivy sẽ yêu Jack vì điểm ấy!nhưng Jack đã nhầm.

Ivy lặng yên không nói.

_Đôi mắt mà Ivy yêu là đôi mắt nâu phải không?Đôi mắt của Henry!

1 đôi mắt nâu sâu thẳm,ẩn chứa bên trong như là 1 khoảng không bao la,như hiện ra trước mắt Ivy,nhưng đôi mắt ấy sao buồn miên man,xa vắng quá....

Ivy lắc mạnh đầu để xua tan hình ảnh đó...cái quái gì đang xảy ra với nó thế này?

_Jack đừng nói bậy!_nó cười_Ivy không thích Henry,Ivy ghét hấn lắm.Dù muốn hay không thì người Ivy yêu vẫn sẽ là Stephen..

_Không được,nhất quyết là không được_Jack nói gấp gấp_ thằng Stephen ấy là 1 thằng mất dạy,cực kì mất dạy,là 1 thằng ăn chơi sa đọa..

_Đừng nói nữa Jack!

_Là 1 kẻ không ra gì!suốt ngày chỉ biết cờ bạc..

_Đừng nói nữa mà!

_Là 1 đứa thay bồ như thay áo..

_Ivy bảo là đừng nói nữa!

_Gia đình cũng chẳng ra gì..

_ĐỦ RỒI_ivy hét to lên,nó quá mệt mỏi rồi,đầu nó như nổ tung ra vậy_Làm ơn thôi đi,Jack tưởng nhà Hamilton là 1 nhà gia giáo,ngon lành lắm ah?

Jack nhìn nó,sững sờ

_Ivy đi đây,tốt nhất là chúng ta đừng nên gặp nhau nữa!Ivy sắp là 1 người có chồng,như thế không tiện!Tạm biệt!!!

Nó lạnh lùng quay đi....xin lỗi Jack

_Ivy..._tiếng Jack kêu tên nó,nghe xa dần...xa dần...

Henry nằm úp mặt xuống giường,2 mắt nhắm nghiền.Cả tuần qua hắn không đi học,hắn muốn trốn tránh mọi thứ,hắn không muốn trở lại nơi mà hắn đã chấp nhận làm kẻ thua cuộc."Kẻ thua cuộc",đó là cái tên mà Henry tự gọi mình trong suốt thời gian qua,"kẻ thua cuộc",thật nực cười,người như hắn mà cũng có lúc phải thua,hắn,hắn là niềm mơ ước của hầu hết tất cả mọi người trên thế gian,giàu có,đẹp trai,học giỏi,hắn không thiếu 1 thứ gì,duy chỉ có duy nhất 1 điều,1 điều xa vời mà hắn chẳng bao giờ có được!!Hắn thấy nhục đầu,mệt mỏi,hắn muốn ngủ 1 giấc,1 giấc dài,thiệt dài....để khi thức dậy,hắn vẫn là Henry,1 cậu ấm ngang tàng ngạo nghễ,chứ không mang bộ dạng bi thảm như bây giờ..Đó là điều mà hắn cố gắng làm trong suốt thời gian qua,nhưng không được,khuôn mặt ấy,nụ cười ấy,giọng nói ấy,cứ hiện diện,cứ vang lên trong suy nghĩ của hắn,xuất hiện cả trong giấc mơ,giấc mơ có hắn,có nhỏ,có khu vườn sau trường,một giấc mơ đẹp...nhưng vẫn chỉ là giấc mơ thôi!

Hắn phải làm sao để quên nhỏ đi bây giờ??Làm sao đây??

Càng muốn quên lại càng nhớ!Hắn nhớ nhỏ muốn phát điên lên được,có đôi lúc hắn muốn dẹp bỏ tất cả tự ái,để chạy đến bên nhỏ,để ôm nhỏ,để nói với nhỏ rằng hắn yêu nhỏ nhiều đến mức nào,nhưng ..ánh mắt của nhỏ lúc ấy,lúc mà nhỏ nói là ghét hắn,sao lạnh lùng đến thế?sao mà nhỏ nhẫn tâm đối xử với hắn như vậy??

Lạy chúa,người ban cho con 1 trái tim,sao lại nỡ để nó đập loạn nhịp lên,rồi có lúc như ngừng đập,và đôi khi còn rướm máu....

Buồn..chán...thất vọng...tâm trạng của hắn hiện giờ là như thế...

_Cốc..cốc.._có tiếng gõ cửa

Khỉ thật,hắn chẳng muốn bị làm phiền lúc này xiu nào.

_Cốc..cốc_vẫn tiếp tục gõ

_CÁI QUÁI QUÍ GÌ XẢY RA MÀ CỨ GỖ HOÀI VẬY?_Hắn hét lớn

_Dạ..._giọng nói run run,vang lên ngoài cửa_dạ có..cậu Jack..đến tìm.

_Nói với nó là tôi ngủ rồi!_hắn nói rồi úp đầu vào trong gối.

Có tiếng mở cửa,thằng khỉ Jack chứ ai mà dám vào đây,cả tuần này hắn nóng nảy,bực mình vô cớ

khiến kẻ ở người làm trong nhà đều sợ tiếp xúc với hắn.

_Này_Jack kêu

_Tao ngủ rồi!

_Ngủ rồi cũng dậy_Jack ngồi cạnh hắn_tao có chuyện muốn nói với mày.

_Nói gì nữa,mày thắng tao rồi mà!_hắn vẫn úp đầu vào trong gối

Jack khẽ cười,buồn bã:

_Ivy sắp lấy chồng!

_Cái gì?_hắn vùng dậy ngay,mặt mày hốt hoảng_tao không giỡn với mày nghe Jack.

_Tao không rảnh mà giỡn với mày!Người nhỏ lấy là thằng Stephen nhà Livingstone.

_Hả???Không thể nào!!Sao cô ấy lại ...?

_Mày không biết gì cả ư?Nhà Ivy sắp phá sản,và gia đình Livingstone đồng ý giúp nếu vy chịu lấy thằng mất dạy Stephen..

Henry trợn tròn mắt,ra vẻ không tin:

_Mày cứ đùa,làm sao Ivy lại đồng ý được!Nếu vậy sao mày không_hắn bỏ lửng câu nói.

_Mày nghĩ sao?_Jack nhìn nó

_Tao không biết!

_Dĩ nhiên là tao làm thế chứ!tao đã bảo nhỏ là hãy để cho tao cơ hội đó,được thay thế vị trí thằng Stephen..._im lặng 1 hồi,Jack nói tiếp_nhưng....nhỏ đã từ chối tao rồi.Nhỏ bảo...nhỏ chỉ xem tao là bạn..

_Không thể nào....tao tưởng là Ivy thích mày chứ.

Jack lắc đầu,buồn bã:

_Không..._rồi đột nhiên Jack nhìn thẳng vào mắt Henry,nói nghiêm túc_chỉ có mày,chỉ mày mới có thể giúp nhỏ.

_Tao ư?_Henry lấy ngón tay chỉ vào mặt mình_mày mà không được thì sao tao lại được?Tao là “kẻ thua cuộc”.

_Không!mày không phải...nhỏ yêu mày,Henry ah!

Hắn tưởng chừng như tắt thở trước câu nói đó:

_Mày...mày nói gì?

_Ivy yêu mày?

_Nhỏ nói vậy sao?

_Không!

_Mày giỡn với tao hả Jack?

_Mày tin tao đi...

_Làm sao tao tin được??Nhỏ đã bảo là nhỏ ghét tao nhất trên đời,lúc đó cũng có mày ở đó mà!!ánh mắt nhỏ nhìn tao,mày cũng thấy mà!nhỏ lúc nào cũng cười nói dịu dàng với mày,còn với tao thì nhỏ toàn khó chịu,nhỏ bảo từ lúc biết tao cuộc đời nhỏ không có ngày bình yên,mày cũng nghe thấy mà!

Làm ơn đi Jack,sau tất cả những chuyện đó,mày còn nói với tao là nhỏ yêu tao,mày còn bắt tao phải tin.Mày thử nói coi tao tin như thế nào đây?

Jack dịu giọng xuống:

_Tao không biết,Henry ah!Tao không biết!tao chỉ không muốn nhìn nhỏ lấy người khác,đặc biệt là thằng Stephen.

_Tao không làm được gì đâu,dù tao đang đau khổ lắm đây.mày biết không??

_Tao biết!nhưng tao đã bị từ chối rồi,còn mày thôi!mày hãy thổ lộ tình cảm với nhỏ đi!

_Để nhỏ lại lạnh lùng nhìn tao rồi bảo nhỏ ghét tao nữa ah!tao nghe 1 lần là quá đủ rồi!

_Mày không thử sao biết được?_Jack nói

_Vô ích thôi_Henry lắc đầu.

Jack đứng dậy,nhìn Henry:

_Mày là thằng ngốc nhất thế gian,Henry ah!Nếu tao là mày,tao sẽ làm mọi cách để giúp người tao yêu!Ivy từ chối tao thì tao vẫn mặc kệ,tao sẽ tìm mọi cách,dù được hay không thì tao vẫn sẽ cố gắng!chứ tao không như mày,chỉ biết nằm 1 chỗ mà đau khổ...mày không xứng để yêu Ivy đâu.

Jack bỏ đi thằng

_Jack ah_Henry gọi với theo,nhưng thằng này vẫn đi..

Bóng Jack khuất dần sau cánh cửa.Chuyện quái quỷ gì đang xảy ra thế này???

Hắn phải làm gì đây????cậu bảo tôi phải làm sao đây hả Ivy???hắn gơ tay,chống đầu,suy nghĩ...

13. Chương 13

Henry đã bao toàn bộ rạp chiếu phim ABC trong ngày hôm nay,và đều chiếu duy nhất 1 phim.”Kỷ băng hà”...Chỉ có 1 mình nó,sao mà yên tĩnh quá(dĩ nhiên là vậy roài > cùng xem 1 bộ phim,nhưng thiếu hẳn nhỏ,thiếu tiếng cười lạnh lớt của nhỏ,thiếu những cái đập vai mỗi lần nhỏ nói gì với hắn,lạnh lẽo,trống trải quá!!hắn chịu không nổi,hắn bỏ đi!!!Nhớ...

Làm gì,đi đâu,hắn cũng nghĩ đến nhỏ.OMG,giờ lại đang mặc cái áo nhỏ tặng nữa chứ...,khỉ thiệt,1 thằng như nó cũng có lúc như thế này ư?Ivy,cậu bỏ bùa gì tôi thế hả?

Vũ trường Night. Lâu lắm rồi hắn không đến đây(mới có 1 tháng chứ mấy ^^!),lúc trước hắn thường xuyên đến với nhóm bạn của hắn,thật ra Henry là 1 tay ăn chơi 1 thời.

_Ah chú nhóc_Ken vừa thấy hắn bước vào là vội ra đón,Ken là chủ vũ trường này_lâu quá không gặp,mày chán nơi nà rồi ah?_Ken khoác vai hắn.

Hắn chọn chỗ ngồi là 1 góc khuất.

_Sao vậy?có chuyện gì buồn ah?_Ken ngồi xuống cạnh hắn,hỏi

Hắn cười:

_Thất tình!

_Hả?_Ken giật mình_anh mày có nghe nhầm không?Mày mà thất tình áh?chuyện khó tin.

_Khó tin nhưng có thật anh ah!em thất tình thiệt đấy!

_Nhỏ nào mà ngốc đến mức vậy?

_Nhỏ không ngốc_Henry lắc đầu_em không xứng với nhỏ.

Ken cười:

_Mày đừng có làm anh mày xỉu ah nha.Công tử Hamilton mà không xứng!_Ken vỗ vai Henry_thôi không được nhỏ này thì cũng có hàng đồng lứa theo mày,mắc gì mà buồn như thế?Không giống Henry mà anh mày biết chút nào cả.Henry anh mày biết là gái nó theo đây, cặp nhỏ nào là chỉ vài ngày thôi.Hehe

Hắn cười...

_Uống gì nào??Anh mày mang ra cho.

_Vodka!

_Giờn?mạnh lắm ah...

_Kệ em....anh mang ra đây đi.

_Chưa đủ 21 tuổi,không được!

_Thánh vừa rồi là sinh nhật thứ 21 của em rồi!mà sao anh kì thế?Dạo trước em vẫn uống rượu đấy thôi,anh có nói gì đâu.

_Nhưng mà hùi trước mày uống rượu nhẹ.

_Anh mà không mang ra em đi qua chỗ khác ah!

Ken chắt lưỡi,pó tay thẳng nhóc này,nhỏ nào làm nó ra nông nổi này nhỉ? Henry nhìn ra sàn nhảy,ánh đèn muôn màu chói lóa,nhạc giạt liên hồi,mọi người ra nhảy đủ kiểu,uốn éo,lắc lư theo nhịp..1 chồn ăn chơi sung sướng...vào đây hoàn toàn thoát khỏi cái thế giới bên ngoài,chỉ việc vui,chỉ việc chơi...

_Nè!

Ken đặt xuống bàn 1 ly rượu nhỏ...làm quái gì mà mày phải sầu thảm như vậy hả? Henry không trả lời,hắn nâng ly rượu lên,uống...hết cả ly >_____

_Saz!uống gì ghê vậy nhóc?_Ken hốt hoảng

_Chả thấy say gì hết!_Henry nói_anh có pha loãng đi nhiều lắm phải không?_thú thật là hắn cũng thấy hơi choáng khi uống liền nhiều như thế!nhưng rượu này mà như vậy bảo đảm là có pha loãng thêm.

_Đâu có!anh mày pha đúng nồng độ đấy chứ!tửu lượng mày kinh quá nhóc!_Ken nói.Thật ra là Ken có pha thêm,chứ nếu không thẳng này nó uống say đến chết mất.3 năm biết nhau khiến Ken hiểu khá rõ về Henry.

_Cho thêm ly nữa. Lần này Ken không cần nữa mà chiều theo ý Henry.Phải pha loãng thêm gấp đôi mới được_Ken nghĩ Đúng là rượu dỏm,uống mà chẳng say gì hết...bực bội quá,hắn muốn say,để quên đi hết tất cả!!!tiếng nhạc xập xình,tiếng la hét,ồn ào,náo nhiệt.

Có tiếng cười lớn đằng sau hắn. Hắn quay lại nhìn.3,4 đứa con gái ăn mặc hở hang đang xúm lại xung quanh 1 thằng nào đó mà hắn không thấy rõ mặt,nói chuyện cười cợt.Vui quá nhỉ?hắn nhếch mép,cười rồi quay lên,ngắm nhìn xung quanh.

_Thật là chán_giọng đứa con gái éo éo vang lên_thế là vài hôm nữa thôi anh trở thành kẻ có vợ rồi,chẳng quan tâm gì đến tụi em nữa cả.

_Đâu nào,vợ gì chứ?anh chỉ biết em thôi!có vợ thì anh vẫn đến đây để...vui chơi với mấy em!hehe,yêu em nhất mà!

Dù không phải là người hay quan tâm đến chuyện người khác nhưng hắn vẫn lắng nghe những gì mà mấy đứa kia đang nói.

_Nghe nói vợ anh là tiểu thư gia đình giàu có,tụi em sao mà sánh được?_tiếng 1 đứa con gái khác vang lên.

_Giàu có gì?nhà nó sắp phá sản đến nơi!đáng lý ra anh cũng không thèm,nhưng được cái xinh xắn quá,bỏ uống!

_Ý!xinh lắm ah?xinh hơn em luôn ư?

_Không,em là xinh nhứt,nhưng mà con đó nó cũng xinh,lại nghe lời,hiền lành nữa..chứ không tinh ranh như mấy em!Anh muốn thử “tìm hiểu” coi con gái nhà hiền lành có “khác” gì gái quậy không ý mà! hahaha

Mãi cười nói,Stephen không để ý là có 1 người đang bước tới gần.

_BỐP...._Stephen bị đâm 1 cú,bất ngờ,ngã lăn quay... Mấy đứa con gái la ý ới..Henry thở gấp,mặt hấn đỏ gay,mắt hấn long lên sòng sọc vì tức giận.

_Mày làm gì vậy?Sao đánh tao?_Stephen đứng dậy,hét lớn,nó lấy tay quẹt khoé miệng đang chảy máu_mày điên hả?

Stephen nhìn Henry:

_Ah!Thì ra là mày,lâu quá rồi không gặp,sao mày lại gây sự với tao hả?

_Tại tao thấy cái bản mặt láo chớ quá nên tao muốn oánh,sao?_Henry kênh mặt lên.

BỐP thừa lúc Henry không chú ý,Stephen đánh trả lại_mày muốn chơi thì tao chơi với mày! Henry cười khẩy,xông tới ,2 thằng to con như nhau,đánh nhau không chột cũng què,thằng này đánh,thằng kia đập lại,thằng nào cũng uống rượu nên không có tránh được đòn đối phương,bị trúng đòn thì té,rồi cứ xông vào mà nện nhau...Vũ trường trong chốc lát thành đấu trường=____=

Mọi người xúm lại để xem 2 cậu công tử nhà giàu có này choảng nhau,bàn tán ồn ào náo nhiệt..

_Này...này..có chuyện gì thế?_Ken chen vào giữa đám đông_chuyện gì vậy?

Ken nhìn thấy thằng em kết nghĩa quý hoá Henry đang đâm vào mặt thằng Stephen,là khách quen của quán.

_Henry_Ken xông vào cản Henry_làm gì thế hả? Hấn bị Ken cản lại,ức lắm,hét toáng lên:

_Buông em ra,em phải cho thằng mất dạy này 1 bài học!

_Mày gây chuyện trước còn nói tao nữa hả?_Stephen trừng mắt nhìn hấn

_2 người thôi đi!,nếu không xin mời ra khỏi đây_Ken đứng giữa,nói to. Henry nghiêng răng,chỉ vào mặt Stephen:

_Tao ày biết!mày mà còn nói về Ivy bằng cái giọng đó nữa thì đừng trách tao.

_Ah hà _Stephen cười_mày đừng nói là mày cũng thích con bé xinh xinh ấy nhé!Tao đoán đúng rồi

phải không?_Stephen nhếch mép Henry muốn xông vào cho thằng này 1 cú đấm nữa nhưng Ken giữ hấn chặt quá!hấn không vùng ra được!Damn

_Mày yên tâm,tao sẽ chăm sóc nhỏ thật là chu đáo,nhất là trong đêm tân hôn.Há há há

_Khốn kiếp,mày cầm mồm chớ mày lại cho tao!!Thả em ra,Ken_hấn vùng mạnh,nhưng Ken vẫn giữ chặt...

_Thôi tao không rảnh ở đây đánh nhau với thằng bất tài như mày.Tao về để chuẩn bị trang hoàng phòng ngủ đón vợ về đây!_Stephen đưa mặt lại gần Henry_ah tao quên nói chuyện này quan trọng lắm,tuần trăng mật tao sẽ đi Paris,lãng mạn lắm..Hahaha

_Đồ mất dạy,đồ chớ,đồ thói tha..

_Chửi đi,chửi nữa đi!chửi hay lắm..._Stephen vỗ tay_nhưng mày vẫn là thằng bất tài,Henry ah.

Stephen quay lưng bước đi ngạo nghễ,vừa đi vừa cười ha hả... Henry tức giận,chăm chăm nhìn Stephen..Đồ khốn.. Đợi đến khi Stephen đi khỏi,Ken mới buông tay Henry ra..

_Anh xin lỗi!nhưng mày hiểu cho anh_Ken nói..

Henry không nói không rằng,đùng đùng bỏ đi.

14. Chương 14

11h30pm

Ivy không ngủ được dù đã tắt đèn, cả tuần nay nó mất ngủ, nó nằm lăn qua, lăn lại, chốc chốc lại ngồi dậy, rồi lại nằm xuống....Chỉ còn 2 ngày nữa thôi là cuộc sống của nó thay đổi hoàn toàn, đến tận bây giờ nó vẫn không thể nào tin được.

Nó nhớ đến Jack, nhớ đến nét mặt buồn phiền của Jack khi nó từ chối. Ivy thở dài, nó không muốn làm tổn thương 1 ai hết, nhất là Jack, nhưng biết làm sao được bây giờ?? Tình yêu là gì vậy nhỉ? Tình yêu là gì mà khiến cho người ta đau khổ? ai định nghĩa tình yêu dùm nó đi... Đối với nó từ trước đến nay, tình yêu là 1 khái niệm lạ lẫm, nó chẳng biết yêu, cũng chẳng suy nghĩ gì về chuyện đó. Thế mà bây giờ lại đột ngột có người nói yêu nó, sao mà nó không ngạc nhiên được? Bất ngờ, nhưng nó biết, nó không có tình cảm với Jack. Nó biết là Jack tốt lắm, Jack đẹp trai, con nhà giàu, lại cực kì tử tế, đúng là 1 người yêu lý tưởng. Nhưng không được, nhà Hamilton là ba không chấp nhận rồi, còn điều quan trọng hơn nữa là nó không hề yêu Ivy... thấy Jack buồn, nó cũng thấy áy náy, nhưng biết làm sao bây giờ? Xin lỗi Jack, xin lỗi nhiều, thật nhiều, Ivy không xứng đáng để Jack dành tình cảm cho đâu!

Ivy lấy gối đập vào đầu =__= nhức đầu quá!!!aaaaaaaaaaaaa >__

Pip....pip... bạn có tin nhắn mới

Chẳng lẽ là Jack ư??? Ivy vội với tay lấy cái điện thoại.. không phải,... là hấn.....

“tôi biết tôi có điện thoại thì cậu cũng không cầm máy. Tôi đang đứng trước nhà cậu, cậu ra đây đi”

Gì chứ? Lại trò gì nữa đây? Nó hé tấm rèm cửa sổ. Henry đang đứng ở dưới, trông cô độc và lẻ loi

quá.. Hấn đã nói là không làm phiền nó nữa mà? Một, nó có quá nhiều chuyện phải lo rồi, đầu nó sắp nổ tung ra đây, gặp hấn chắc nó tiêu luôn quá. Nó không thêm để ý, nằm xuống giường ngủ tiếp..

0:00 am

Nó vẫn không ngủ được, cứ nằm thao thức mãi... Không biết hấn đã về chưa? Nó ngồi dậy, rón rén đi về phía cửa sổ, hé tấm màn, nhìn ra. Hấn vẫn đứng đấy, cúi mặt xuống và đợi...

Sao thế này, tim nó bỗng đập nhanh... nhìn hấn như thế thôi mà cũng khiến nhỏ xao xuyến.. Ô hay??

Bình tĩnh lại nào Ivy, nó tự nhủ và lại nằm xuống giường.. Đúng là thẳng khủng mà, nửa đêm nửa hôm khuya khoắt mò đến nhà người ta..

0:30

Ngủ đi nào, sao không ngủ được vậy?

Ivy lại khẽ nhìn qua cửa sổ... Hấn vẫn còn đứng đó... Lạy chúa! tim con lại thổn thức nữa rồi.. cậu về đi.. Henry!

Ivy cầm điện thoại, nhắn tin

_Tôi không xuống đâu, cậu về đi, tôi không muốn nói chuyện với cậu.

Sent...

Hấn đọc tin nhắn... nhưng lạ thật, sao vẫn không chịu về? Đúng là đồ bất bình thường..

1:00am

Ivy vẫn đứng bên cửa sổ, nó mãi nhìn hấn, lòng bồi hồi, khó tả.. mình làm sao thế này! Xin cậu đó, Henry, cậu về đi, cậu cứ đứng như thế, sao tôi ngủ được, nó nhủ thầm.

Đùng...đùngggg..

Ivy giật mình, không phải chứ? Sao sét lại đánh lúc này?

Tiếng mưa rơi ào ào đã trả lời Ivy!Trời mưa ư???Oh my God

Henry vẫn đứng đó, không cảm xúc, cam chịu những hạt mưa đang rơi nặng hạt dần. Mưa càng lúc càng to, Ivy cảm thấy sợ hãi. Lạy trời, đừng đùa giỡn với trái tim con như thế!!!

Remember the first day when I saw your face

Tiếng chuông điện thoại vang lên làm Ivy giật mình..

Remember the first day when you smiled at me..

Ivy run run cầm điện thoại lên... Là hấn, hấn đang gọi cho nhỏ! Có nên bắt máy hay không đây?

You stepped to me and then you said to me

Không, mình sẽ không bắt máy, tim nó đập nhanh

I was the woman he dreamed about

Tiếng chuông điện thoại nghe sao buồn và tha thiết vậy?? nó... bắt máy, nó làm sao thế này??

_A...alo

_Cuối cùng thì cậu cũng bắt máy.. giọng hấn mệt mỏi vang lên, nó nghe tiếng mưa rơi bên tai.

_Cậu đến làm gì? về đi... mưa rồi đó! _nó lạnh lùng nói

Hấn im lặng 1 hồi, nó nghe rõ cả tiếng thở nặng nhọc của hấn. Tim nó nhói đau.

_Tôi có chuyện muốn nói với cậu...

_Tôi không muốn nghe cậu nói gì hết. Cậu làm ơn về đi..

_Ivy...anh yêu em! _Giọng hấn hét to lên

Nó sững sờ, tim nó như ngừng đập. Hấn nói làm nhảm gì thế? Nói lung tung gì vậy??????

Nó cúp máy, nước mắt chảy dài trên má. Cậu là đồ ngốc, Henry ah, sao cậu lại làm tôi đau lòng như thế! Đến lúc này rồi mà sao cậu còn làm phiền tôi? Sao mình lại như thế này? Sao mình lại buồn đến thế? Mình ghét hấn cơ mà.

_I...VYYYYY

Tiếng hấn, phải tiếng của hấn không? lẫn trong tiếng mưa..

I...VYYYYY hấn hét to lên lần nữa.. Mưa to quá nên át tiếng của hấn, nhưng Ivy vẫn nghe, dù nhỏ, hấn đang gọi tên nó..

_I...VYYYYY..ANH YÊU EMMM...

Đừng! đừng như thế! Mưa rơi to nữa đi, để nó không nghe được gì hết... Nhưng sao nó vẫn nghe rõ mồn một thế này?? Nó lấy 2 tay bịt tai lại.. Rồi nó bật khóc, nước mắt tuôn ra như mưa. Mưa bên ngoài càng lúc càng to, nó ở trong phòng khóc càng lúc càng nức nở. Đừng làm tôi khó xử như thế, Henry..

_ANH YÊU EMMM!!

Làm ơn đi...tôi chết mất thôi..Nó cầm điện thoại, run run bấm..

_Alô! _giọng Jack ngái ngủ vang lên.

_Jackkk Ivy nói, giọng nó thút thít, đứt quãng làm...làm ơn..

_Ivy ah? _Jack giật mình, tỉnh cả giấc_sao vậy?cậu khóc ah?

_Cậu đến ...đón Henry đi!

_Sao?

_Henry đang ở trước cổng nhà mình, Jack đến đón cậu ấy về đi...

Nó cúp máy,nhìn ra ngoài trời,mưa to mù mịt.Ivy đưa tay lên ngực,phải làm sao,phải làm sao để con tim nó trở về nhịp đập bình thường lại đây??

Gió mạnh thổi rất cả gương mặt Henry,nhưng hắn không quan tâm.Hắn đã gào to lên,hắn đã nói là hắn yêu nhỏ,thế sao nhỏ vẫn không thêm tỏ 1 chút thái độ nào dù chỉ là xót xa,quan tâm đến hắn?Em ghét tôi đến thế ư,Ivy?Kể cả tôi có đứng đây,kể cả mưa to gió lớn như thế này,chỉ để gặp em,em cũng dừng dừng ư??Sao em nỡ đối xử với tôi như thế?Sao em ác độc đến thế hả Ivy?

Hắn quì phịch xuống đường,mưa tuôn xối xả,hắn ướt hết,tóc tai,áo quần,gió lại thổi từng cơn từng cơn giá rét..Bất chợt hắn cười,1 nụ cười chua xót,đau đớn...

Có tiếng xe...phanh lại

Jack cầm cây dù chạy tới,hốt hoảng:

_Mày bị sao thế hả Henry,mày biết giờ là mấy giờ rồi không?Sao mày lại ở đây?

Jack kéo Henry đứng dậy

_Mày buông tao ra_Henry hét lên_Mày hỏi tao làm trò gì àh?Tao đang làm theo những gì con tim tao mách bảo đây này.Mày nói nhỏ yêu tao,mày đã nói thế đúng không?Thế mày giải thích tại sao tao gọi nhỏ không bắt máy,tao đứng đợi dưới trời mưa to thế này hơn 2 giờ đồng hồ mà nhỏ không thêm quan tâm,sao tao nói tao yêu nhỏ mà nhỏ không có chút cảm xúc gì?Mày nói đi,nhỏ yêu tao ư?

Henry bức xúc,những nỗi buồn,bực bội của hắn đã kìm nén bấy giờ bây giờ tuôn trào,hắn không nhịn nổi nữa.Mưa mặc kệ mưa,gió mặc kệ gió,hắn vẫn lớn tiếng:

_Mày có hiểu cảm giác của tao lúc này không?ah mày làm sao mà hiểu được,nhỏ lúc nào cũng đối với mày vui vẻ,dịu dàng.Mày đâu có hiểu được cảm giác thấy thằng Stephen xem Ivy như 1 đứa con gái không ra gì ,mày đâu hiểu được tâm trạng của tao khi có người yêu tao đánh đập người tao yêu?mày hiểu được không??mày nói tao nghe đi!

Jack nhìn Henry,lần đầu tiên Jack thấy hắn như thế,đau khổ,uất ức mà không thể nào làm được gì...Jack áp úng:

_Tao xin lỗi!tao xin lỗi mày,Henry ah!tao không nghĩ đến suy nghĩ của mày,tao chỉ quan tâm đến bản thân tao và Ivy,chỉ tại vì tao thấy tao bất lực,không làm được gì giúp người con gái mà tao yêu nên tao cứ hi vọng mày sẽ làm được..

_Nhưng tao cũng đâu hơn gì mày,nhỏ đâu có yêu tao?_Henry nói

Jack thở dài...

_Thôi,tao sai rồi!Giờ thì cả 2 đứa mình chẳng làm được gì nữa.Đó là quyết định của cô ấy.Tao thấy mưa càng lúc càng to,về thôi,cũng gần 2h sáng rồi_Jack cầm vai Henry_xe mày đâu?

_Ở Night!

_Sao mày đến được đây?_Jack ngạc nhiên

Henry nhếch mép:

_Thui thằng Stephen xong tao đi lẳng đặng....đi mãi,đi mãi tự nhiên đến đây..Tao khùng rồi!

Jack vỗ vai Henry:

_Uhm!!mày khùng rồi...đi nào,tao đưa mày về!!

Henry liếc nhìn lên cửa sổ nhà Ivy,mắt hắn mờ dần...Tạm biệt em!!!!

Chiếc xe trắng lao vút đi trong bóng đêm...

Mưa vẫn rất to.Trong này,một đứa con gái đang ngồi úp mặt xuống,những giọt nước mắt lặng lẽ rơi xuống,khóc vì buồn,khóc vì đau,khóc vì xót xa...Xin lỗi

15. Chương 15

Ông Thomas bước vào phòng Ivy,thấy cô con gái đang say ngủ.Ông thở dài,buồn bã.Ivy chợt tỉnh giấc:

_Ba!

Ba làm con thức ah? Ông hỏi

_Không ạ!con ngủ đủ giấc rồi nên dậy thôi!

_Đủ đâu mà đủ,con mới chớp mắt 1 lát thôi mà.

Ivy cười xoa!Ông Thomas xoa đầu con gái:

_Dạo này con xanh xao quá,con không khoẻ phải không?

_Đâu có_Ivy lắc đầu_con vẫn bình thường mà ba.

_Ngày mai con đã về nhà người khác rồi...không còn là con gái nhà này nữa..con phải biết tự chăm sóc bản thân mình.

Ivy cười buồn

_Dạ,con biết rồi...

_Con ...không sao chứ?

_Con ổn mà!ba đừng lo_nó nói

_Con không cần phải miễn cưỡng vì ba đâu.Thấy con phải lấy 1 người mình không yêu thương,ba cũng chẳng vui về gì..Ba thật là chẳng ra gì!

_Ba ah_Ivy nhìn ông_ba đừng nói đến chuyện đó nữa.Mọi chuyện sẽ tốt đẹp thôi.

_Uhm_ông gật đầu_thôi ba đi có chuyện 1 chút xiu,con nằm nghỉ đi.

_Dạ!

Tiếng cửa khép lại.để lại sự lặng nơi đây.Chỉ một mình Ivy và sự trống vắng.Nó gục đầu xuống,ngày mai nữa thôi,chỉ ngày mai nữa thôi là mọi chuyện sẽ kết thúc,mở đầu cho 1 cuộc sống mới..Ivy nhắm mắt lại,những hình ảnh hiện ra trước mắt nó rõ mồn một,khuôn mặt ấy,giọng nói ấy,nụ cười ấy...Nó lắc đầu,mình đang nghĩ gì thế này?Sao mình lại nhớ đến hắn?sao cái cảnh hắn đứng dưới mưa gọi tên nó cứ mãi xuất hiện trong đầu nó thế?Hắn yêu nó ư?trong 1 ngày mà có đến 2 người nói yêu nó,nhưng sao cảm giác khác xa nhau đến thế?Nó thấy khó chịu lắm,nó không biết phải làm sao?Nó thấy lo lắng,thấy bồn chồn,thấy...nhớ....

Ivy cầm điện thoại...Nó muốn gọi cho hắn,muốn biết hắn nhu thế nào?có khoẻ hay không?suốt 2 giờ dầm mưa,chắc hắn mệt lắm..Nhưng nó không dám,nó không dám..Nó sợ nghe giọng hắn,nó sẽ khóc mất..Nó sợ lắm,nó sợ nó không làm chủ được tình cảm của mình,nó sợ nó đem lòng yêu thương hắn..Ba nó nói đúng,tình cảm bỗng dưng đến với con người ta một cách đột ngột đến mức ta không thể nào biết được...Nó phải kiềm chế lại,tất cả chỉ là 1 thoáng xao động mà thôi..

1 giọt nước mắt lặng lẽ rơi xuống,chỉ khóc 1 ngày này nữa thôi,rồi sẽ không khóc vì những chuyện như thế nữa,khóc và quên hết.....

_Ivy!_Henry giật mình tỉnh giấc,mồ hôi đầm đề..

_Mày sao vậy Henry?Mày ổn chứ?_Jack đến bên giường hắn,hỏi.

_Sao tao lại nằm trên giường thế này? hắn nhìn xung quanh.

Jack thở dài:

_Mày mê man từ hôm qua đến giờ!Đã uống rượu rồi choảng nhau,còn dầm mưa nữa,mày sốt cao lắm,biết không?

Hắn ngồi thừ 1 hồi:

_Tao mơ thấy Ivy,nhỏ đang đứng ở nhà thờ,làm lễ cưới...

_Điều đó....có phải là mơ đâu?_Jack nói cay đắng

Henry trợn tròn mắt,hốt hoảng:

_Hôm nay...hôm nay...chẳng lẽ...?_Hắn nhìn Jack

Jack lặng lẽ...gật đầu

_Không,không thể nào_Henry liền đứng dậy_tao phải đến nơi đó.

Jack cầm tay Henry lại,ngăn cản:

_Mày đang sốt cao đấy,mày biết không?với lại....vô ích thôi

_Không được_Henry giật tay ra_tao không thể,mất nhỏ tao chết mất...dù chỉ còn 1% cơ hội tao cũng phải thử.

_Mày đừng cứng đầu,mày chẳng làm được gì hết nữa đâu.Mày đi còn không nổi nữa kìa.

_Có chết...tao cũng phải đi..._Henry thở hồng hộc_mày cản tao hok được đâu.Yêu là phải chiến đấu đến cùng,không phải mày từng nói tao như thế ư?tao yêu Ivy,và tao sẽ làm mọi cách,còn mày,chưa gì mà đã bỏ cuộc,mày hèn nhát còn hơn tao lúc trước.Buông tao ra.

Henry vụt chạy đi...để lại Jack với những suy nghĩ mien man...Yêu là phải chiến đấu,Henry đã yêu Ivy như thế,còn mình...nói cho lắm,vừa bị từ chối là bỏ cuộc,mình có yêu Ivy bằng 1 tình yêu mãnh liệt như Henry thế không?

Nhà thờ...

Cuối cùng thì cái ngày Ivy sợ nhất đã đến,dù muốn dù không nó vẫn phải làm bổn phận của 1 cô dâu trong ngày cưới.Hiện giờ,sau khi đã mặc xong áo cưới.Ivy ngồi yên cho 1 người phụ nữ lạ trang điểm,nghe nói đây là 1 chuyên viên trang điểm nổi tiếng nhất nước,nhưng dù giỏi cách mấy cũng không xoá được nét buồn luôn ẩn hiện trên gương mặt nó.

_Cô đẹp thật đó_bà ta vừa dặm phấn hồng vừa nói_chú rể cũng đẹp trai nữa.2 người thật là xứng đôi.

Nó không nói gì,cũng không cười...Nó ngồi yên cho bà ta muốn làm gì thì làm.Nó đang nghĩ đến hắn,lòng nó thấy trống trải lạ lùng.

_Sao ngày vui mà không cười gì hết vậy em?_1 giọng nói nhưa vang lên sau lưng Ivy,nó giật mình,quay lại..Stephen nhìn nó,cười nhếch mép

_Sao anh lại vào đây?

_Không được sao?_Stephen hất mặt lên,quay sang người phụ nữ_bà xong việc chưa?tôi có chuyện muốn nói với bà xã tương lai.

Bà ta cười đơn đả:

_Xong rồi!2 người cứ tự nhiên,tôi ra ngoài đây..

Đợi bà ta đi khuất,Ivy nói:

_Có chuyện gì?Nói mau đi.

_Ấy!sao em lạnh lùng thế?làm vợ mà như thế là không được đâu._Stephen vừa cau mày vừa nói.

Thật là 1 thằng chẳng ra gì? Ivy mím môi

_Em phải vui vẻ lên mới được chứ, bao nhiêu kí giả đang ở ngoài sẵn tin về lễ cưới của chúng ta đấy.

_Sao? Ivy ngạc nhiên _chẳng phải tôi đã nói là tất cả đều làm đơn giản và bí mật sao?

_Sao em lại hỏi anh? ba mẹ anh làm thế đấy chứ! anh chẳng quan tâm _Stephen nhún vai _đơn giản cũng được, cầu kì cũng được, miễn sao anh có được cô vợ xinh đẹp như em là anh thích rồi.

Rồi chưa kịp để cho Ivy nói 1 lời, Stephen cúi xuống ghé lại gần nó và hun 1 cái chóc lên đôi má hồng xinh đẹp.

_Anh... làm cái trò gì thế hả? Ivy đứng dậy, hét lên

_Sao cơ? Stephen tỉnh bơ _hôn vợ không được ah?

_Anh... anh... Ivy tức nhưng không nói được gì!

_Hay cô để cho thằng Henry ấy hôn thôi?

_Anh nói nhảm gì vậy?

_Tôi cho cô biết _Stephen chỉ vào mặt Ivy _cô sắp là vợ tôi rồi. Tối hôm kia tôi cho thằng đó 1 trận rồi, cô liệu hồn cô đó..

Chuyện gì vậy? cho 1 trận?? là sao??

_2 người... 2 người đánh nhau ah? Ivy thở mạnh, hỏi.

_Sao? đau lòng ah? Stephen nhìn nó, thăm dò _bị tôi cho 1 trận nên giờ thằng đó nằm bò ở nhà rồi.. mà anh khuyên em _Stephen đột ngột đổi giọng _em nên biết điều biết chuyện 1 chút, đừng có đâm đầu vào rắc rối nghen, em yêu.

Stephen quay lưng bước đi:

_Ah! mọi nghi lễ đã sẵn sàng rồi. Giờ anh ra đứng đợi em trước, 5 phút sau ba em dắt em ra nghen.. Lúc đó em là của anh rồi, đừng gì lằng giở nữa.. hahaha

Ivy ngồi phịch xuống ghế! Lạy chúa, con là gì nên tội mà người lại đối với con như vậy. Henry.... cậu.. như thế nào rồi??

Ba nó bước vào, chỉ nhìn nó mà không nói gì hết. Nó cũng hiểu ý, ngồi dậy, bước ra ngoài..

Cánh cửa phòng mở ra... 1 khán phòng rộng lớn, mọi con mắt đều đổ dồn vào nó.. Nhưng nó chẳng để ý nữa, tâm hồn và thể xác nó giờ không đi cùng nhau..

Ông Thomas dắt nó đi những bước đầu tiên.. trên thảm trắng..

Nhưng nó không thấy gì hết, nó chỉ thấy... hiện ra trước mắt nó...

Nó thấy nó cùng hắn ngồi trong rạp chiếu phim, cùng ăn bắp rang..

Nó thấy nó ngồi đằng sau xe moto của hắn

Nó thấy nó ăn kem với hắn.. trong quán Sweet love

Đi đến giữa khán phòng.... tiếng nhạc du dương vang lên nhẹ nhàng

Nó thấy nó đến nhà hắn..

Nó thấy nó bỏ chạy khỏi nhà hắn...

Nó thấy hộp quà bị vứt lằng lóc giữa sàn..

Đã đến gần Stephen, ông Thomas đưa tay Ivy cho Stephen...

Nó thấy ánh mắt hắn nhìn nó buồn bã

_Stephen Livingstone,con có đồng ý lấy Ivy Harnett làm vợ không?(bik câu này dài lắm nhưng ghi ngắn gọn vậy cũng được ^^~)

_Có!_Stephen liền đáp

Nó thấy hấn đứng dưới mưa...

_Ivy Harnett,con có đồng ý lấy Stephen Livingstone làm chồng không?

Nó thấy hấn gọi tên nó...

Nó thấy hấn nói là hấn yêu nó

_Ivy Harnett,con có đồng ý lấy Stephen Livingstone làm chồng không?(lập lại lần thứ 2 ^^~)

Có tiếng xì xào phía dưới....

Ivy giật mình,mắt nó đầm đìa nước lúc nào mà nó chẳng hay...

_Con.....

_Cô làm cái quái gì thế hả?Trả lời đi_SStephen gần giọng bên tai nó

_KHÔNGGGG!!!

Ivy liền quay đầu lại,và tất cả mọi người đều nhìn ra đằng sau...

Henry đứng đó,khuôn mặt đỏ bừng,mồ hôi đầm đìa...nhưng hấn mặc kệ,hấn chạy đến gần..

_Đừng Ivy_hấn nói_em đừng lấy hấn..

Ivy sững sờ...

_Mày làm cái trò gì vậy?_Stephen hét lên_ai cho thằng điên này vào đây vậy?

Henry phớt lờ Stephen,hấn vẫn nhìn Ivy,nói 1 cách mệt mỏi:

_Xin em....Ivy ah!

Stephen xông tới,nắm lấy cổ áo hấn:

_Mày biết mày đang phá rối tao không?

_Mày tránh xa Ivy ra!_Henry trừng mắt nhìn hấn

_Tránh xa ah?được,tao tránh xa ày coi.._hấn đến bên cạnh Ivy,rồi mặc kệ nó vùng vẫy,mặc kệ cái nhìn cảnh cáo của Henry,mặc kệ đang ở trước mặt bao nhiêu người,Stephen hôn Ivy.

Ivy mở to mắt,rồi nó đẩy thằng này ra,tát hấn 1 cái thật mạnh...

_Anh làm gì thế hả?

Ivy nhìn Stephen,rồi quay sang nhìn Henry,rơi nước mắt..

Hấn đưa tay ra,mắt hấn lơ đãng,tỏ vẻ mệt mỏi..

_Đi...với anh,...Ivy!

Hấn đột nhiên khụy xuống,ngất xỉu,hấn đã cố hết sức...Jack đứng đằng sau này giờ,liền chạy đến đỡ..

_Henry,mày sao thế???

Ivy cũng chạy đến..

_Cô thử đi coi,rồi nhà cô như thế nào cô sẽ biết!!

Câu nói của Stephen làm Ivy chững lại...Nó đưa đôi mắt đầy nước nhìn về phía ba nó,rồi lại nhìn Jack đang dìu Henry....Nó phải làm sao đây???

16. Chương 16

Ivy nhìn Stephen với đôi mắt khinh thường

__Anh làm tôi kinh tởm quá Stephen ah..anh là 1 kẻ hèn và đểu giả.Tôi thà ăn xin còn hơn làm vợ 1 kẻ như anh.._Ivy nói trước mặt Stephen,nhưng nó cố ý nói to để tất cả mọi người đều nghe rõ_tôi không thể chịu đựng được nữa,cả anh và gia đình anh,khiến tôi coi thường quá!

Rồi mặc kệ mọi người đang nhìn nó,Ivy chạy đến Henry,hắn vẫn còn mê man:

__Đưa cậu ấy vào bệnh viện chứ?_Ivy nhìn Jack

__Không cần,ở nhà có bác sĩ riêng rồi.Chỉ cần đưa Henry về nhà là được!_Jack trả lời

__Để Ivy giúp Jack.

Jack gật đầu..

1 vài người chạy đến giúp Jack đỡ Henry dậy..Mọi người trong phòng ồn ào,họ không biết chuyện gì đang xảy ra và quá bất ngờ trước hành động của nó.Stephen thì âm ỉ không nói nên lời,ông bà Livingstone đến đỡ cả mặt vì tức giận và xấu hổ.Còn ông Thomas,ông ta bỏ đi mà không nói 1 lời.Đám cưới mới phút trước còn trang nghiêm bây giờ đã trở thành 1 nơi hỗn độn..Người nói to,kẻ xì xào...

Lần thứ 2 Ivy đến đây,ngôi nhà này...nhưng giờ đây nó chẳng quan tâm gì đến chuyện cũ nữa.Nó chỉ lo lắng về Henry và sức khỏe của hắn.

1 nhóm người mặc đồ trắng mà Ivy đoán là các bác sĩ và y tá tất tả chạy ra.Họ đặt hắn lên băng ca rồi đẩy nhanh chóng đẩy vào nhà.Ivy và Jack hốt hoảng chạy theo.Họ đưa hắn vào phòng,đóng cửa lại.

__Sao cậu ấy lại như thế này?Sao lại xỉu như thế?_Ivy nhìn qua Jack,bây giờ nó đã bình tâm lại.

Jack trả lời:

__Uống rượu,đánh nhau,dầm mưa,cổ hết sức để chạy đến nhà thờ..

Vài câu nói mà Jack vừa thốt ra,tuy nhẹ nhàng,cũng đủ làm tim Ivy thót lại,nó thấy khó thở,chóng mặt...Tất cả là tại vì nó ư?chính nó đã làm hắn ra nông nổi này...ôi!!tôi là 1 người không ra gì,sao cậu lại yêu tôi vậy Henry??

Cánh cửa phòng bật mở,Ivy liền chạy đến:

__Sao rồi bác sĩ?cậu ấy thế nào rồi?

Ông bác sĩ già nhìn nó,chắc có lẽ thấy ngạc nhiên trước cô dâu đang đứng ở 1 nơi không thích hợp ngoài nhà thờ vào lúc này thế này ^^~,rồi ông nói:

__Cậu ấy sốt ệt mỗi quá sức,cộng thêm tâm trạng không ổn định.Nhưng giờ đã khá hơn rồi.

__Tôi vào thăm được không bác sĩ?_Ivy hỏi

__Được!_ông ta gật đầu_nhưng cậu ấy đang say ngủ vì tôi đã chích thuốc cho cậu ấy.Cô đừng làm ồn.

__Vâng,cám ơn bác sĩ.

Ivy đẩy nhẹ cánh cửa,bước vào khe khe.Đây là phòng ngủ của hắn,rất to,được trang trí đơn giản chỉ bởi 2 màu trắng đen nhưng trông rất đẹp.Ivy bước đến gần hơn,hắn nằm đó,trên cái giường rộng lớn,như một thiên thần đang say ngủ...Ngay cả lúc ngủ hắn vẫn đẹp trai với mái tóc nâu bồng bênh,cái mũi cao và hàng mi dài.

Ivy nhìn hắn,buồn bã...nó thở dài..

Nó nhìn qua cái bàn bên cạnh giường hắn,tìm nó bỗng dừng ngừng đập.Nó thấy cuốn sách"Nếu em không là 1 giấc mơ" nằm dưới đồng hồ, và cả phần 2 của cuốn sách đó..."Gấp lại".Nó cầm cuốn sách lên,1 xấp hình

từ trong đó rơi ra..đó là những tấm hình của nó,tấm nó treo tường,tấm nó nằm ngủ sau sân trường...cậu yêu tôi từ lúc đó ư,Henry?

Ivy cầm những tờ giấy còn lại,bắt đầu đọc,những dòng chữ viết tay của hắn hiện ra...chỉ nhìn thoáng qua thôi cũng khiến Ivy bồi hồi,xúc động

“Anh xin lỗi,anh xin lỗi vì đã làm em tổn thương.Chẳng biết tự lúc nào,những hình ảnh của em,giọng nói của em,tiếng cười của em cứ mãi quanh quẩn bên anh.Lúc em khóc,em biết anh đau lòng đến thế nào không?Anh ghét cái cảm giác đó.Em tránh mặt anh,cái nhìn của em nhìn anh sao lạnh lùng đến thế?Em ghét anh đến thế sao?Em nói từ lúc gặp anh,em không có lấy 1 ngày yên ổn,em bảo anh làm ơn trả lại cho em cuộc sống bình thường lúc trước,nhưng em biết không?từ lúc gặp em,anh như không còn là chính anh nữa,gia mà em biết được,anh hạnh phúc thế nào khi được ở bên cạnh em,mỗi giây phút bên em đều có ý nghĩa trong đời anh hơn bất kì giây phút nào khác.”

1 tờ giấy khác... nó thấy sống mũi cay cay..

“Anh là thế,ngang bướng,cộc cằn,khó chịu,nếu anh có chọc em,làm em bực mình,thì hãy hiểu cho anh,đó là cách mà anh muốn được ở bên em....anh phải làm sao đây?làm sao để có em cho riêng anh?

Sẽ có ngày em biết không?có 1 người yêu em đến mức mà người ấy chưa từng tưởng tượng nổi là có thể yêu đến như vậy.Em xuất hiện trước mắt anh 1 cách tự nhiên nhưng đây tuyệt diệu...”

Tờ giấy cuối cùng...nước mắt nó rơi đầy

“Đau đớn,buồn bã,anh là ai đối với em?một người đáng ghét,1 tên quỷ Satan..anh không muốn thừa nhận là em không yêu anh,anh rất muốn gặp em,để nói với em rằng anh yêu em nhiều như thế nào...nhưng anh sợ,anh sợ mình sẽ đau thêm 1 lần nữa.Và nếu chuyện đó xảy ra,anh sẽ không chịu đựng nổi.. Lá thư này anh viết cho em nhưng chắc em chẳng bao giờ đọc được,em đã chọn cho riêng em 1 con đường,1 con đường không có anh.....”

Ivy nhắm mắt lại,để mặc cho 2 hàng nước mắt lặng lẽ rơi....rồi nó quay sang Henry vẫn còn đang say ngủ:

_Em xin lỗi,em đúng là 1 con ngốc..em không muốn gặp anh,em nói em ghét anh chỉ đơn giản là tìm cách để khiến con tim em thôi không loạn nhịp...Em không biết được vô tình em đã làm anh đau khổ đến thế,em không biết được anh yêu em nhiều như thế,em chẳng biết gì hết...đến giờ em mới nhận ra là đối với em,anh có vị trí quan trọng đến thế nào,rằng em cũng yêu anh nhiều đến thế nào!

Nó cúi xuống,hôn nhẹ lên trán Henry..

_Nhưng....chúng ta...không được đâu....em xin lỗi..!!

Cố gắng không nấc lên thành tiếng,nó quay đi....

Ivy chợt đứng lại...Jack đang đứng trước mặt nó,có vẻ như đã nghe hết những gì nó nói.Jack tiến tới,hỏi nó bằng 1 giọng khó hiểu:

_Sao lại không được?Ivy yêu Henry mà!

Ivy không trả lời,nước mắt vẫn rơi

_Ivy trả lời đi!!

_Jack đừng hỏi nữa..

_Không được!Ivy làm như thế là khiến Henry đau buồn thêm đó.Ivy biết không?_Jack đột nhiên lớn tiếng..

_Jack nói khê thôi!Henry thức dậy đây!

_Để nó dậy,cho nó nghe thấy những gì mà Ivy nói..Thà không yêu thì thôi,đã yêu rồi sao lại nỡ đối xử với hắn như vậy hả Ivy?

Ivy lắc đầu:

_Jack không hiểu đâu.

_Vậy nói ra cho Jack hiểu đi.

_Đừng làm khó Ivy mà Jack...Henry sẽ quên Ivy nhanh thôi!

_Nhanh??Ivy nói nghe đơn giản vậy?Jack còn quên chưa được thì Henry quên nhanh được ah?Jack phải thú nhận,tình cảm mà Henry dành cho Ivy mãnh liệt hơn của Jack nhiều lắm...Ivy cũng phải biết đến điều đó chứ?_Jack nói

_Jack đừng nói nữa!!_Nó vừa khóc vừa nói_Chỉ đơn giản là Ivy và Henry không được,không bao giờ được chấp nhận..

Ivy vụt bỏ chạy..

Jack nhìn theo,thế là sao??sao lại không được chấp nhận?Ivy đang nói chuyện gì thế??

Ivy kêu taxi chạy về nhà..Bộ dạng nó lúc này trông không ổn chút nào,tóc tai bù xù,khuôn mặt tèm lem nước mắt nước mũi với đôi mắt đỏ hoe,ông tài xế taxi cứ nhìn nó chăm chăm,trông vẻ mặt ông ta thì cứ như đang cố gắng kềm nén để không hỏi thăm nó...

Đến nhà Ivy,nó mới sực nhớ ra là nó chẳng có mang theo đồng nào,nó ấp úng 1 cách lúng túng:

_Bác ah,cháu không mang theo tiền.Bác đợi cháu vào nhà lấy tiền nha..

Ông ta lên tiếng:

_Cô có phải là cô dâu chạy trốn không đấy?

_Sao ạ?_nó thắc mắc..

_Báo đài đưa tin nãy giờ,scandal của nhà Livingstone,cô dâu bỏ đi theo công tử nhà Hamilton..

Ivy bất giác thấy xấu hổ,dù sao đi nữa thì chuyện nó bỏ đi ngay trong hôn lễ cũng được mọi người đánh giá không ra thể thống gì,dù bất cứ lý do nào,nhưng nó biết,nó đã hành động đúng.

Ông tài xế thấy nét mặt của nó như thế,liền nói:

_Tôi không biết nguyên nhân là như thế nào,nhưng tôi nghĩ cô hành động đúng.Thằng con nhà ấy là một thằng chẳng ra gì.

Ivy nhìn ông ngơ ngác,nó không hiểu lắm..

_Sao mà cô cứ tròn to mắt nhìn tôi thế?Tôi từng là tài xế cho con trai nhà ấy..rồi ông xua tay_thôi cô vào nhà đi,hôm nay là kỉ niệm ngày cưới của vợ chồng tôi nên tôi miễn phí cho cô đấy..

Nó lú lú cảm ơn ông ấy,lúc nó quay đi vào nhà,ông ta còn nói với theo:

_Cô đẹp lắm cô bé ạ!cô hãy sống hạnh phúc nhé..

Một cảm giác dễ chịu nhẹ nhàng lan toả vào trong tâm hồn của Ivy,chỉ 1 lời nói giản đơn từ 1 người không quen biết lúc này lại khiến nó thấy an ủi đi rất nhiều..

Ivy bước vào nhà,nhưng sao thấy lạ thế này....khoảng sân rộng phía trước có xe tải đang đậu đầy,người đông đúc ra vào.Thấy nó,ai cũng nhìn,soi mói,chỉ trỏ..Nó thấy bất an..

_Cô chủ!_vú Helen chạy ra.

_Vú ah_nó ôm chặt người nhũ mẫu đã nuôi nó từ bé,bật khóc.

Vú Helen xoa đầu nó,nói:

_Tội nghiệp cô chủ của tôi quá.Ông trời sao khắc nghiệt thế này?

Nó đưa tay lau nước mắt

_Có chuyện gì vậy vù?Sao nhà mình lại đông người thế?

_Người ta tới thu đồ đạc ở nhà đây cô ạ_vù Helen sụt sịt _ngay khi cô vừa bỏ đi,nhà kia đã kêu người tới tịch thu mọi thứ,chúng ta chỉ còn ở đây được 3 ngày nữa là phải dọn đi nơi khác.

_Ba con đâu?_nó hốt hoảng.

_Ông chủ đang ở trên phòng.

Ivy vội chạy lên.Nó đã làm gia đình phá sản,nó đã làm ba nó trắng tay,nó chỉ nghĩ đến bản thân nó....ba ơi...

Ivy mở to cửa phòng,nó thấy ba nó đang đứng bên cửa sổ...trầm ngâm

Ba nó chạy đến ôm ba nó từ phía sau,khóc nức nở _con xin lỗi ba..

Ông Thomas quay lại xoa đầu con gái:

_Con có lỗi gì đâu mà phải xin lỗi,con hành động đúng mà..

_Tại con,tại con..con làm ba khổ rồi.

Ông Thomas mỉm cười:

_Con gái ngoan,con không lấy thằng đó là ba mừng lắm,con biết không?

Nó vẫn khóc

_Bây giờ tuy nhà ta không còn gì nữa,nhưng ba vẫn còn có con,vốn quý nhất trên đời của ba.Hai cha con mình sẽ sống tốt mà,phải không con?

Ivy gạt đầu,nó dụi mắt.

Đợi nó ngừng khóc,ông Thomas mới lên tiếng:

_Thế còn....cậu trai đó?

Ivy gạt mình,ba nó đang hỏi đến cái điều khiến trái tim nó đau nhói..Nó nhìn thẳng vào mắt ba nó, trả lời:

_Ba yên tâm,con sẽ không gặp anh ta nữa.

_Con...yêu cậu ta,đúng không?

Mắt nó lại ngấn lệ...

_Điều đó...không quan trọng.Con biết con và anh ta không được,phải không ba?

_Ba xin lỗi _ông vỗ vai nó _ba xin lỗi..

Nó lại gục đầu vào vai ba nó và khóc....

“Ba xin lỗi con,Ivy..Ba biết con yêu cậu ấy,ba biết con đang đau khổ như thế nào..nhưng không được đâu con ah,chuyện này...ba không chấp nhận được” _ông vừa ôm nó vừa nghĩ.

Thế là nhà Harnett đã phá sản..báo chí,tin tức,truyền thông đang thông báo chuyện này..cộng thêm một tin nóng hổi “Công tử nhà Hamilton giành cô dâu của nhà Livingstone trong ngày cưới”

17. Chương 17

_Cậu là đứa bạn xấu tính nhất trên đời.Sao nhà cậu xảy ra chuyện như vậy mà cậu giấu mình hả?Sao không ình biết?Cậu có còn coi mình là bạn không đây? _Sarah nói với Ivy,nhỏ vừa đi du lịch từ Paris về và nghe tin,liền chạy đến gặp Ivy.

_Mình xin lỗi!_Ivy lên tiếng,gặp lại cô bạn thân lúc này khiến Ivy cảm thấy bứt rứt trái.

_Xin lỗi là xong ah?cậu kể hết mọi chuyện ình nghe đi..Nhớ là không được bỏ sót chi tiết nào nghen.

Ivy bèn kể tất cả cho Sarah nghe. Kể từ chuyện lần đầu gặp hần, đến những kỉ niệm vui buồn với hần, và tình cảm của hần như thế nào, dĩ nhiên là không quên kể về Jack và thằng mất dạy Stephen ^^~. Nó cũng kể về chuyện ân oán giữa 2 nhà hồi trước, Sarah chăm chú lắng nghe, đôi lúc nhỏ tròn xoe mắt ngạc nhiên, đôi lúc nhỏ mỉm cười, và đến lúc kết thúc câu chuyện thì Sarah rơi nước mắt. Sarah ôm chầm lấy nó:

_Cậu là đứa bạn tồi nhất trên đời, mình ghét cậu lắm Ivy, sao cậu có thể giấu mình những chuyện như thế chứ?

Ivy cũng ôm lại đứa bạn thân, nghẹn ngào:

_Mình xin lỗi mà....

_Vậy... Sarah buông nó ra _bây giờ nhà cậu tính sao?

_Thì tính sao nữa bây giờ? _Nó thở dài _người ta tịch thu nhà cửa, tài sản. Người làm thì nghỉ việc hết, ba mình giỏi lắm có thể còn giữ được chút tiền còm. Chắc cha con mình về miền quê cuộc đất sinh sống qua ngày quá!

_Về nhà mình đi!

_Sao?

_Nhà mình tuy không rộng lắm nhưng có 1 phòng dư, ba cậu sẽ ở tạm đó. Còn cậu ở chung phòng với mình. Tuy gia đình mình không giàu có gì nhưng cũng có cửa dư của để. Ba cậu và cậu về nhà mình sống nhé. _Sarah đề nghị

_Mình... không biết! _Ivy ngại ngùng

_Đi mà, cậu nói ba cậu thử xem. _Sarah năn nỉ, nhỏ lay lay tay Ivy _cậu mà không chịu là mình giận cậu đấy.

_Để mình thử xem ..

Thật sự Ivy biết ba nó sẽ đồng ý, vì hơn ai hết ông không muốn rời khỏi nơi này, nơi ông sinh ra, lớn lên, lập gia đình và lập sự nghiệp. Ivy biết dù khó khăn, dù không hề có 1 tia hi vọng, ba nó vẫn muốn có lại công ty. Đối với 1 người kinh doanh cả cuộc đời như ba nó thì mất sự nghiệp cũng giống như là cụt 2 tay vậy, cảm thấy chán nản, thất vọng, mất hết niềm tin, cũng may là nó còn bên cạnh ba nó, nếu không ba nó sẽ không chịu nổi .

Jack ngồi cạnh giường Henry, suy nghĩ mông lung. Tất cả chuyện này rồi sẽ kết thúc như thế nào?

Henry tựa quây, mắt từ từ mở ra, vẫn không giấu được vẻ mệt mỏi.

_Mày tỉnh rồi ah, Henry?

Hần đưa tay lên xoa đầu:

_Tao thấy nhức đầu quá!

_Đừng ngồi dậy, mày còn yếu lắm!

_Ivy... Ivy sao rồi?

_Nhỏ... huỷ lễ cưới rồi.

_Thật sao? _Henry cười _tao biết mà, tao biết là thế nào nhỏ cũng hiểu được tình cảm của tao.

_Uhm!

Hần nhìn quanh:

_Thế nhỏ đâu rồi?

Hần nhìn Jack:

_Ivy đâu?Nhỏ có đến đây chứ?_Hắn lay lay tay Jack_nhỏ huỷ lễ cưới là vì tao đến,đúng không Jack?Thế thì nhỏ phải đến đây chứ?

Jack không trả lời

_Sao mà im lặng vậy?

_Ivy...không đến đây!_Jack áp úng

_Sao?_Henry ngạc nhiên

_Nhỏ bảo nhỏ huỷ lễ cưới vì không thể lấy 1 người như Stephen làm chồng!

_Nhưng...lúc tao đến....

_Mày nghĩ nhỏ yêu mày à Henry?Thật sự nhỏ không yêu mày đâu.

Hắn nhìn thẳng vào mặt Jack,lắc đầu:

_Tao không tin,nếu nhỏ không yêu tao nhỏ đã không huỷ lễ cưới,tao không tin.

_Nhỏ nhờ tao nhắn với mày là nhớ giữ gìn sức khỏe.....và...quên nhỏ đi...Nhỏ...không yêu mày.

_Tao không tin!Tao không tin!!!!Mày nói dối.

_Henry ah!

_Mày đi ra đi,tao muốn yên tĩnh.

_Henry!

_ĐI RAAA._Hắn hét lên.

Jack đành quay đi,cánh cửa phòng Henry khép lại sau lưng Jack..Mày đã làm gì thế hả Jack?Sao mày lại nói dối Henry,người anh em thân thiết bấy lâu nay của mày?Sao mày biết Ivy yêu Henry mà không nói cho hắn biết??Mày làm điều tồi tệ gì thế ?

Jack thấy khó chịu,cực kì khó chịu...Nó đang ghen tức với Henry chẳng?sao Ivy lại yêu Henry mà không dành tình cảm cho nó.Nó thấy Ivy nói yêu Henry mà nó vừa mừng vừa đau đớn,nó ra sức ngăn cản Ivy bỏ đi nhưng trong nó lại có chút ít hi vọng như thế.Sao nó mâu thuẫn thế này?Yêu là ích kỉ như thế hay sao?Nó biết phải làm sao đây?Nó không có được Ivy,nó không muốn Ivy thuộc về Henry,nó không muốn...xin lỗi mày,Jack ah!!!Tao biết tao là một người tồi tệ,nhưng tao không có được cô ấy thì...mày cũng không!

“Em cho anh cảm thấy hi vọng,rồi em nở vùi tắt hi vọng đó của anh sao Ivy?”_Hắn đau khổ.Hắn đã mong mỗi Ivy sẽ đáp lại tấm chân tình của hắn,nhưng hắn đã lầm..Mày đã lầm to rồi,Henry ah..Hắn nghĩ

Đau đầu quá,mệt mỏi quá,hắn muốn ngủ,chỉ muốn ngủ lúc này thôi..Hắn nằm xuống và nhắm mắt,hi vọng sẽ có 1 giấc ngủ yên bình,không suy nghĩ,không hay biết gì hết..

_Vào nhà đi anh_Marsha vừa nói vừa đưa tay khoác vai Ivy_con vào luôn đi,Ivy!

_Cám ơn chị_ông Thomas gật đầu_may nhờ có chị giúp đỡ không thì cha con tôi chẳng biết phải làm sao.

Bà Marsha mỉm cười:

_Anh cứ khách sáo,gia đình chúng ta quen biết nhau đã lâu lắm rồi,tôi là bạn thân của Lyly,tôi cũng coi Ivy như là con ruột của mình vậy,sao nở thấy vậy mà không giúp.Mà tôi có giúp gì đâu cơ chứ?

_Sao lại không?Chị giúp...

_Thôi có chuyện gì thì nói sau_Marsha ngắt lời ông Thomasgiờ chắc cháu cũng mệt rồi,cháu lên phòng Sarah đi Ivy!Sarah nó mới chạy đi mua đồ,lát về liền.

_Dạ!

Marsha quay sang ông Thomas,cười:

_Anh đi hướng này,phòng anh ở bên đây!

_Cám ơn chị!

Ivy lật đật xách hành lí lên lầu.Thật sự nó đã hạn chế tối đa về đồ đạc mang đến rồi,nhưng dù sao nó vẫn là con gái,mà là con gái thì không bao giờ có ít đồ,dù cố gắng giảm bớt nhưng rốt cuộc số vali mà đựng đồ của nó là số 5

Ivy ì ạch mang 1 cái lên trước!Sao cầu thang nhà Sarah cao thế nhỉ?kéo hoài mà vẫn mới lên được mắt bậc thang,cái vali sao nặng kinh hồn vậy nè?mà ấy là cái nhỏ nhất trong 5 cái đó..hix hà

Nó cúi đầu mà lê từng bước đi lên,bỗng nó tông vào 1 người đang bước xuống cầu thang.

_Uí da,bể phối rồi!

Ivy ngược nhìn lên,Dannis đang tỉnh quái nhìn nó,đó là anh trai của Sarah.

_Đụng tí xú mà bể phối ah?Con trai gì yếu thế?

_Em mà đụng thì võ sĩ cũng bể phối chứ huống gì anh?_Jeese nói_em với nhỏ Sarah hình như sinh lộn roài,đáng lẽ 2 đứa phải là con trai chứ nhỉ?

Ivy đâm vào vai Dennis:

_Anh cứ chọc em hoài!

_Haha _Dennis bật cười _mà lâu rồi không thấy em ghé,tưởng em quên anh rồi chứ!

Ivy bịu môi:

_Sao quên được anh chứ?ấn tượng lém muh.

_Ấn tượng gì? _Dennis liền hỏi

_Đầu trọc hehe! _Ivy lém lỉnh cười

Nghe nhắc lại chuyện cũ,Dennis trợn tròn mắt,đưa tay lên:

_Dám chọc anh hả?Cốc cho bể đầu bây giờ!

_Haha!

Chuyện là cách đây 2 năm,anh chàng này không biết xem trận đá banh nào của tuyển Brazil thì mê tí tò lò cầu thủ Ronaldo,liền đi cắt phăng cái tóc bồng bênh lãng tử,cạo trọc đầu để giống thần tượng.Mà đâu phải ai để tóc này cũng được,Dennis đem cái đầu trọc về nhà suýt nữa khiến mẹ anh,Marsha ngất xỉu,còn Ivy và Sarah,em gái anh thì bỏ lăn bỏ lết ra mà cười vì cái mặt quá ngố của anh.Cái đầu đó quả thật không phù hợp với khuôn mặt anh xú nào.

Ivy quen Dennis từ lâu lắm rồi.Lúc nó vừa mới chập chững biết đi biết nói thì Dennis như là 1 người anh trai của nó.Rồi những năm cấp 1,cấp 2 càng thân thiết hơn nữa.Chỉ khi lên cấp 3 thì nó mới ít gặp Dennis vì mỗi người đều đã lớn,có những người bạn và niềm vui mới,tuy vậy nhưng đối với Ivy,Dennis vẫn là người anh trai mà nó yêu quý.

_Thôi không giỡn nữa,anh xách đồ lên dùm em với!

_Không!

_Sao vậy?

_Ai biểu chọc anh,ráng mà xách đi.Hok nhờ vả gì hết.

_0e0e0e!

_Con gì kêu vậy?

_Kêu đầu?em khóc muh!

_Vậy nước mắt đâu?khóc mà chả thấy nước mắt gì hết! _Dennis hỏi lại,cười tỉnh quái

_Đâu ra dễ có nước mắt quá vậy?_Ivy chu mỏ nói_nước mắt của em là vàng là bạc,là kim cương hột xoàn,khó thấy lém!

_Vậy khi nào anh thấy kim cương từ mắt em rớt ra thì anh xách hành lí cho em!em cứ bình tĩnh thoải mái mà khóc,anh đi ngủ đây!

_Sazzzzzzzzzzzzz!!anh kì lém_Ivy phụng phịu

Dennis bật cười:

_Thôi đưa đây,mời cô nương lên trước_Dennis cúi người,dang tay ra_kẻ thuộc hạ này sẽ xách lên dùm.

_Ngoan,ngoan_Ivy gật đầu,túm tùm cười,bước lên cầu thang.

Mới bước được vài bước,nó quay đầu lại:

_Em quên mất,còn 4 cái vali em để cạnh cửa ra vào nữa,anh xách lên dùm lun ngen.

_Trời_Dennis nhăn nhó_mấy cái kia có nặng bằng cái này không?

Ivy lắc đầu:

_Nhẹ lắm,cái này là to nhất và nặng nhất rồi.Mấy cái kia nhẹ tâng ah! ~^^~Em lên trước đây,anh cứ từ từ mà xách ngen.Cám ơn anh trước!hehehe(giọng cười gian quá >__

_Thằng Henry đâu?Kêu nó ra đây?_ông Harry giận dữ vừa bước nhanh vào nhà vừa la toáng lên.

Đó là người đàn ông trung niên đỉnh đặc,tuy tóc và da đã điểm màu thời gian nhưng trông ông vẫn còn rất phong độ.

1 người phụ nữ sang trọng từ phía trong chạy ra,không giấu vẻ hốt hoảng trên mặt:

_Kìa ông!Ông mới đi công tác về,sao lại nóng nảy như vậy?

_Kêu thằng Henry ra đây!Nó bôi tro trát trấu vào mặt mũi tôi như thế mà bà còn nói gì nữa?_Ông ngồi phịch xuống ghế salon,hậm hực.

_Kìa ông!bình tĩnh nào!uống miếng nước đã!Ông mới đi công tác cả tuần về,chưa kịp thở đã lớn tiếng thế kia_người phụ nữ nhẹ nhàng nói_ông xem,ông làm cả nhà ai cũng sợ hết rồi kìa.

_Bà đừng có làm như bà không biết,thiên hạ người ta đồn ầm lên rồi kìa_ông vừa nói vừa vung tay_kêu cái thằng con quý tử của bà ra đây,tôi phải hỏi nó cho ra lẽ.

_Ông ah!

_Kêu nó ra!

Tiếng bước chân xuống lầu,Harry cất giọng:

_Con đây!

Ông Harry nhìn nó,thằng con trai mang vóc dáng và phong thái của ông hồi trẻ,đang đứng dựa vào chân cầu thang,vẻ mặt lạnh lùng.

_Mày..._ông chỉ vào mặt Henry_mày biết mày đã làm gì không?

Henry đáp,vẫn không đổi nét mặt:

_Làm gì là làm gì?ba nói gì con không hiểu?

Ông Harry đứng bật dậy:

_Mày đừng có mà làm bộ.Con gái trên đời này thiếu gì mà mày lại tranh với thằng con nhà Livingstone.Có còn ra thể thống gì nữa không?Mày muốn làm tao xấu hổ đến chết mới vừa lòng hay sao?

_Con đã làm gì sai nào? _Hắn liền nói lại _con giành lại người mình yêu là sai ư?Con nên để cô ấy lấy thằng mất dạy Stephen mới là đúng ư?

_Yêu??Mày mà yêu gi?!Mày quen biết bao đứa con gái,rồi bỏ ngay không tiếc nuối,giờ mày còn bảo là mày yêu ah?

Henry cúi mặt xuống đất:

_Ba tin hay không thì tùy!

_Làm sao tao tin được?Mày biết mày làm tao mất mặt đến thế nào không?Gia đình ấy đang hợp tác với nhà ta trong dự án mới này đây!

_Dự án,dự án_no nói to _suốt ngày ba chỉ quan tâm đến công việc,ba chỉ biết công ty,còn cái nhà này,ba chẳng để ý gì hết.Nghe tin tức người ta nói như thế nào là tin theo răm rắp.Phải,con làm ba mất mặt,con làm ba xấu hổ,thế thì ba quan tâm gì đến thằng con bất hiếu này nữa?

Ông tức giận,tím mặt:

_Mày....mày....

_Ôi ông ơi,bình tĩnh lại _người phụ nữ thốt lên _con cái ăn nói đại dột.Ông dừng để tâm!

_Bà xem nó nói với cha nó như thế mà coi được hay sao? _ông lại ngồi xuống ghế,thở mạnh.

Henry không thèm nhìn ba hắn,lúc này hắn chỉ thấy tức giận và thất vọng.

Ông Harry dần lấy lại bình tĩnh:

_Thế đứa con gái đó nó yêu mày lắm ah?

....._hắn im lặng không nói,tim hắn đột nhiên đau nhói lên.

_Mày im lặng là tao biết câu trả lời rồi! _ông chặt lưỡi _Tao luôn luôn dặn mày là trong tình cảm phải luôn thật lòng,đừng đùa giỡn kéo sau này hối hận.Giờ mày chắc thấm thía câu nói đó rồi chứ?

.....hắn vẫn im lặng.

_Thế nó là con cái nhà ai?tên gì?

_Ba không cần biết!

_Kìa con _mẹ hắn lên tiếng _trả lời ba đi.

Hắn liếc nhìn qua mẹ,rồi nói:

_Ivy!

Ngừng một lát,hắn tiếp:

_Ivy Hamilton.

Ông Harry sững người?Hamilton?Có lẽ nào???không thể nào,không thể có chuyện đó được.Ông run run:

_Có phải đó là 1 gia đình bình thường,tầng lớp trung lưu không?

Hắn lắc đầu:

_Tập đoàn điện tử HL,vừa mới tuyên bố phá sản 2 ngày trước.

Mỗi lời nói của hắn như sét đánh ngang tai ông Harry.Ông cảm thấy khó thở,mồ hôi nhễ nhãi,chóng mặt.Ông đứng lên loạng choạng:

_Dù tôi về phòng _ông nói với bà vợ.

Henry nhìn dáng bà mẹ của mình dù ông bố mà cứ suy nghĩ,tại sao ba hắn lại thay đổi thái độ như thế?Vừa mới nghe nhà Hamilton là ông đối sắc mặt?Ba hắn biết về nhà Ivy ư?Thật ra là có chuyện gì?Hắn thấy khó hiểu...

Một sự thật sắp được phơi bày.....

18. Chương 18

Ivy đứng bên cửa sổ. Trời mưa, mưa nhỏ thôi nhưng khiến nó chạnh lòng. Mưa làm tăng nỗi nhớ miên man, làm dâng lên nỗi buồn về những kỉ ức xa xưa. Mưa rơi nhẹ mà sao làm lòng nó đau nhói... Ivy nhìn xuống đường đêm thanh vắng chỉ nghe tiếng mưa rơi mà nó hình dung ra cảnh Henry đứng dưới mưa hôm trước. Nó không muốn nhớ lại, không muốn nghĩ đến nhưng nó không thể điều khiển được con tim và suy nghĩ của mình. Lý trí của nó đã khiến nó rời ra Henry, từ chối tình yêu của hắn, nhưng con tim nó đang đập theo đúng nhịp điệu của 1 người đang yêu, suy nghĩ của nó đang hướng về người mình yêu, nó nhớ hắn da diết.

Suốt ngày, suốt đêm nó không có lúc nào không nhớ đến hắn. Không biết tự bao giờ, ah chắc là từ lúc rời bỏ Henry đang mê man mà đi thì trong nó đã in rõ hình bóng hắn. Hình bóng ấy cứ xuất hiện mãi trong tâm trí nó, đôi mắt ấy lúc nào cũng nhìn nó, một đôi mắt nâu đẹp tuyệt vời nhưng mang một nỗi buồn sâu xa... Số phận không cho chúng ta đến được với nhau, ta đành phải chấp nhận quyết định của ông trời thôi. Ôi, nó lại rơi nước mắt nữa rồi!!

_HHHỪ

Ivy giật mình quay lại, Sara đứng sau lưng nó tự lúc nào mà nó không hay biết.

_Cậu...cậu khóc ah? _Sarah nhìn nó, hỏi

_Đâu có! _Ivy lấy tay dụi mắt

_Làm như mình là con nít không bằng, cậu đâu giấu mình được!

Nó im lặng, ngồi xuống giường.

_Cậu nhớ anh ta ah?

Ivy nhìn lại Sarah, rơm rớm, nó khẽ gật đầu. Sarah liền ngồi xuống bên cạnh, ôm Ivy

_Cậu phải cố gắng quên thôi! Cậu với anh ta..

_Mình biết mà _nó ngắt lời Sarah _nhưng...khó quá!

Sarah gật đầu

_Uhm!mình hiểu.

_Henry và mình tuy gặp nhau là cãi nhau, lúc nào cũng khắc khẩu, mình không ngờ mình lại yêu hắn. Mình vừa muốn quên hắn thật nhanh vừa muốn...nhớ đến hắn, mình phải làm sao bây giờ?

Sarah thở dài, nhỏ thật sự cũng bối rối khi thấy người bạn thân của mình như thế. Sarah chỉ biết ôm Ivy, vì nhỏ biết Ivy cần một người để dựa vào lúc này.

_Gì mà ôm iếc ghê thế? _Dennis cất tiếng

Sarah và nó giật mình, nhìn ra cửa, Dennis nhe răng ra cười với 2 đứa.

_Sao anh vào mà không gõ cửa? _Sarah quắc mắt nhìn ông anh trai

_Ồ hay? Cửa mở toang hoác thế kia mà bảo người ta gõ?

_Thế anh vào đây có chuyện gì?

_Có người nhờ anh mang hành lí lên, không nhận thì anh mang xuống lại vậy!

_Ấy Ivy chọt lên tiếng _anh cứ đùa! ^ ____ ^~

_Em mới thích đùa đó! Em bảo nhẹ mà sao anh thấy cái nào cũng nặng trĩu vậy? bộ em nhét đá trong đó hay sao?

Ivy cười:

_O!Ai biểu anh tin em làm gì?hehe

_Chắc muốn bị ăn đòn đây!

_Áaaa Ivy hét lên Sarah,cứu tớ.

Sarah bật cười.Ngay cả Dennis cũng cười trước hành động trẻ con của Ivy.Ivy thấy thoải mái hơn rất nhiều,hi vọng những ngày tháng sau này của nó,có thể có khó khăn về mặt tài chính nhưng sẽ toàn niềm vui.

A new life,1 cuộc sống mới đang chờ đợi nó phía trước!

_Mày không đi học ah?_Jack đứng trước cửa phòng hần.,hỏi.

Hần lắc đầu:

_Tao không muốn đi học!

_Chứ mày muốn đi đâu?

_Tao muốn chết!_hần đáp

Jack chắt lưỡi:

_Mày đừng nói năng tầm bậy!

Henry khẽ cười:

_Uh,thì tao nói bậy.Tao không đi học đâu,mày đừng lo cho tao!

_Ivy...nghỉ học rồi!_Jack nói ngập ngừng.

Một chút ngỡ ngàng xuất hiện trên khuôn mặt hần,nhưng hần nhanh chóng lấy lại nét mặt lạnh lẽo như cũ:

_Uhm...thì...tao đã biết trước là vậy mà!!!

_Mày không sao chứ?

_Dĩ nhiên_hần nói_mày tưởng tao là ai chứ?Tao là HenryHamilton,là anh trai của mày đấy!

Jack gật đầu:

_Uhm,anh trai!!mày...là anh em của tao_một cảm giác khó chịu,1 cảm giác tội lỗi đang len lỏi trong suy nghĩ của Jack,Jack vội nói_thôi tao đi học đây,mày ở nhà dưỡng sức đi!_Jack quay lưng bước đi.

_Ê này!

_Hả?

Hần áp úng:

_Hôm trước..tao hơi nóng,xin lỗi mày,chỉ vì Ivy mà tao nóng nảy với mày!Mày đừng giận tao nhen!

_....Uhm.....thôi tao đi học đây!_Jack vội bước đi,nó không muốn Henry thấy vẻ bối rối của nó."Mày không cần phải tốt với tao như thế đâu,Henry,tao là 1 đứa chẳng ra gì"_nó nghĩ thầm....

Henry thở dài.Tâm hồn hần lúc này trống rỗng,hần không biết nên làm gì.Thế là mọi chuyện đã kết thúc rồi ư?em lạnh lùng với tình cảm của anh,em nghỉ học,em dọn nhà đi,em biến mất khỏi cuộc đời của anh như thế ư?Anh biết làm sao nếu không có em đây?đừng đối xử với anh như thế chứ!!!anh phải làm sao để quên em đây?giấc mơ đẹp của anh,bây giờ chỉ còn là 1 cơn ác mộng,bởi vì không có em!...ước gì...em... yêu anh,dù chỉ trong phút chốc...

Marsha,Dennis,Sarah,Ivy và ba nó,cả nhà đang ăn sáng.Buổi sáng đầu tiên ở nhà người khác.

_Hôm qua ngủ được không anh Thomas?_Marsha hỏi

Ba nó gật đầu:

_Ngủ ngon lắm chị ah!Lâu rồi tôi mới ngủ thoải mái như thế!Hồi trước đêm nào cũng chập chờn,lo lắng công việc,ngủ không được gì hết!

Marsha tiếp lời

_Anh tạm thời cứ nghỉ ngơi thoải mái!đừng lo lắng chuyện gì cả!

_Đâu được,tôi còn phải đi kiếm việc làm để lo cho Ivy chứ,nó phải đi học tiếp!

Ivy ngắt lời ba nó:

_Ba ah!Ba đừng lo, ba cứ nghỉ ngơi đi,con sẽ đi kiếm việc làm thêm!

_Nhưng...con chưa bao giờ đi làm cả!

_Chứ ba thì đi làm lao động nhiều ah?Mọi chuyện sẽ ổn cả thôi!

_Ivy nói đúng đấy anh Thomas ah_Marsha nói.

Sarah nói thêm vào:

_Con sẽ đi làm cùng với Ivy,bác đừng lo!

_Thế định làm ở đâu?_ông Thomas hỏi

Ivy nhún vai:

_con cũng chưa biết,lát tụi con sẽ đi kiếm!

_Anh hai chở tụi em đi nghen!

Dennis vội lắc đầu:

_No!

_Sao vậy?_cả 2 đứa đều lên tiếng.

Dennis chất lưỡi:

_Đi với 2 đứa thì tìm việc có 5p rồi than đói,đòi đi ăn!Anh hiểu lắm mà!

Nói thì nói vậy nhưng Dennis vẫn đồng ý . Bởi vì anh rất yêu thương cô em gái Sarah và Ivy,một người mà anh đã từng dành tình cảm đặc biệt,một tình yêu thầm kín,anh không dám thổ lộ mà cứ để trong lòng(ông này nhìn vậy mà nhất ^^~),định sẽ chờ mãi mãi,tưởng chừng như tình cảm ấy dần lặn yên theo năm tháng,nhưng 1 lần nữa,nó bỗng trỗi dậy,...mạnh hơn....

Ông quản gia gõ cửa phòng.

“CỐC..CỐC..”

_Có chuyện gì vậy?_Henry hỏi

_Dạ!mời cậu chủ xuống ăn sáng!

_Tôi không ăn!

_Bà chủ bảo có khách đến dùng bữa chung nên bắt cậu chủ xuống tiếp!

_Ba tôi đâu?

_Ông chủ đi làm rồi ạ!

Hắn bực bội ra mở cửa.Lúc nào cũng khách khứa,đến phát mệt.Hắn đi xuống nhà,đã nghe tiếng cười nói rôm rả trong phòng ăn.

Chiếc bàn ăn lớn nhưng mới chỉ có 2 người ngồi, đó là mẹ hắn và 1 người con gái đang say sưa nói chuyện với bà, quay mặt đi nên hắn không nhìn thấy.

A! Mẹ hắn lên tiếng _con xuống rồi ah?

Anh Henryyy con bé ấy đột nhiên chạy tới ôm chầm hắn! What's happened? Hắn sững người trong vài giây...

1...2...3s

Cô là ai? Hắn đẩy cô bé ra.

_Anh không nhận ra em sao? Em là Ashley đây!

Hắn nhìn kỹ cô bé, phải rồi, đúng là Ashley, cô bé hàng xóm lúc trước của nhà hắn. Hai gia đình khá thân với nhau, 10 năm trước gia đình Ashley đã chuyển tới Paris sinh sống.

Đúng là em rồi! em lớn quá, anh nhìn không ra! hắn nói

Hihi cô bé cười khúc khích _10 năm rồi mà ^^

Ashley bây giờ khác hẳn cô bé Ashley sún răng 10 năm trước. Cô bé đẹp hơn rất nhiều với mái tóc nâu dài suôn mượt, đôi mắt to tròn và nụ cười xinh xắn.

Ashley đậu vào trường đại học mà con đang học, nên tạm thời cô bé sẽ ở đây! mẹ hắn nói!

_Anh phải dẫn em đi chơi đây nghen, 10 năm xa nơi đây em quên hết rồi!

_Vậy hả?

Ah chỉ nhớ đến anh thôi ^^! cô bé lém lỉnh

Hắn mỉm cười. Gặp lại cô em hàng xóm từ nhỏ thật là thú vị, cô bé đẹp và dễ thương như 1 thiên thần, giọng nói riu rít, tiếng cười lãnh lớt của cô như thổi 1 luồng gió mới vào căn nhà mà hắn thấy ngột ngạt từ lâu nay.

Kể từ lúc này, sẽ có rất nhiều biến động xảy ra. Kể từ bây giờ, hắn không còn hành động bằng con tim như lúc trước nữa, hắn phải hành động bằng lý trí. Nhưng hiện giờ... hắn vẫn chưa biết điều đó (chỉ có tác giả biết thôi)

19. Chương 19

Ivy đứng trước quán Sweet Dream, tâm hồn nó như đang mơ màng về một nơi khác, kí ức về hắn bất chợt ùa về.

Sarah đập vai Ivy:

_Làm gì mà ngây người thế? Vào đi chứ?

Không có gì nó đáp _nhưng Sarah này, sao mình phải xin làm việc ở đây?

_Bây giờ đi kiếm việc khó lắm, với lại tụi mình chưa có kinh nghiệm, cũng chưa biết gì hết. Với lại quán này là quán kem ruột của tụi mình mà! Cậu không thích ư?

Không phải nó vội nói _chắc gì chị Cathy cần thêm nhân viên.

Sarah cười:

_Đừng lo, có người xin cho tụi mình trước rồi, chị Cathy đã đồng ý!

_Ai thế?

_Ông anh ngốc của mình chứ ai! Vào đi nào!

Quán kem vẫn như thế, chẳng có gì thay đổi kể từ lần cuối cùng mà nó đi với hắn. Không

ngờ,cuộc đời nó lại thay đổi trong một khoảng thời gian ngắn ngủi như thế.

Chị Cathy tiếp 2 đứa với 1 thái độ thân thiện,dù sao cũng quen biết khá lâu rồi.

_Chị có nghe chuyện của nhà em rồi_chị nhìn Ivy cảm thông_em cứ làm việc ở đây,tuy lương không cao lắm nhưng cũng đỡ phần nào.

_Dạ,em cảm ơn chị_Ivy gật đầu.

_Có gì mà cảm ơn,chị cũng đang cần người lắm.Nhưng cũng may mà ông anh của Sarah giới thiệu 2 đứa kịp thời,nếu không chị đã đang tìm người từ trước rồi.

Hoá ra anh Dennis đã biết trước dự định đi làm của tụi nó và giúp đỡ.May quá!Thế là đỡ lo 1 chuyện rồi.

_Bây giờ 2 đứa làm ngay được không?

_Dạ được!_cả 2 đứa đồng thanh.

_Vậy ra đằng sau đeo tạp dề rồi chị chỉ cho.Việc cũng đơn giản thôi!

Ivy và Sarah lú lú đi vào sau.Bắt đầu 1 ngày làm việc,ah không chỉ mới học việc thôi.Đây là thử thách đầu tiên cho Ivy,cô tiểu thư xinh đẹp nhà Harnett,1 người chưa bao giờ động tay vào bất cứ việc gì,nay đã trở thành 1 cô gái phục vụ quán kem."Cố lên nào!"nó tự nhủ ^^!!

Stephanie bước lại gần Henry,hắn đang ngồi uống coffe trong vườn,cô bé cất tiếng gọi:

_Anh Henry!

Hắn quay sang nhìn cô bé:

_Sao?

_Anh dẫn em lên trường tham quan nha!_Stephanie vừa nói vừa cười

Hắn nhíu mày:

_Để mai đi,hôm nay anh đâu có đi học!

_Mai anh đi học thì anh vào lớp chứ có rảnh mà dẫn em đi coi trường đâu.Đi bây giờ đi anh.

Hắn gãi đầu,ôi trời!chẳng lẽ từ chối nữa.con gái đúng là rắc rối mà.

_Đi thì đi!_Hắn đứng dậy.

Stephanie nhìn điệu bộ của hắn mà khẽ mỉm cười.Cô bước đi sau hắn.

Henry đi đến chỗ đậu xe,mở khoá chiếc xe hơi màu đen sang trọng.

_Anh Henry!

_Hả?

_Em không muốn đi xe hơi!

Hắn ngạc nhiên:

_Chứ muốn đi bộ hả?

Stephanie lắc đầu,chỉ vào chiếc xe moto của hắn đậu bên cạnh.

_Em muốn đi xe này!

Hắn tròn mắt nhìn cô bé,sao lại muốn đi xe moto?Một dãy xe moto đậu bên cạnh,sao cô bé lại chỉ ngay chiếc mà hắn đã từng chở Ivy?Trời ơi,đừng làm hắn phải suy nghĩ

nữa,có được không?

_Anh không muốn chạy xe ấy!_Hắn trả lời_nếu em không muốn đi xe hơi thì thôi vậy.

Stephanie liền nói:

__Không mà,nếu anh không thích thì thôi!Đi xe hơi cũng được!

Hắn mở cửa xe,ngồi vào trong.Stephanie cũng ngồi vào ghế bên cạnh.

__Xong chưa?anh chạy nhé!

Cô bé gật đầu.Chiếc xe màu đen nhẹ nhàng lăn bánh.

Ivy đổ mồ hôi,trước giờ nó chưa bao giờ tập trung đến như thế này.Nhưng dù cố gắng cách mấy thì nó vẫn chưa quen được,đã mấy lần nó đưa kem nhằm cho khách,làm bể ly,tính tiền nhầm(nếu chị Cathy không kiểm tra lại là tiêu rồi ^^).Cũng may là chị Cathy hiểu và không trách gì nó,khiến nó cảm thấy thoải mái rất nhiều.

Sarah thì đỡ hơn nó,vì ít nhiều gì Sarah cũng làm việc ở nhà.Tuy vậy vẫn không tránh khỏi sai sót.

Làm việc vừa có bạn thân,vừa có bà chủ tốt,sướng quá rồi còn gì?Ivy không hề biết ở ngoài tiệm lúc này,có một chàng trai đang nhìn cô bằng đôi mắt ám áp.

Dennis mỉm cười thú vị khi thấy 2 cô gái tất bật với công việc,chạy lăng xăng,khác hẳn với hình ảnh 2 cô ngồi một chỗ mà nói chuyện từ sáng đến tối lúc ở nhà.Anh vui vì giúp đỡ được Ivy trong lúc khó khăn này,anh hi vọng rằng sẽ đến lúc cô nhận ra được sự quan tâm của anh dành cho cô và đáp lại tình cảm đó.

Cứ hi vọng đi,biết đâu...biết đâu được....

__Wa!trường đẹp quá! __Stephanie nói to khi vừa vào khuôn viên trường.

__Bên đây là cửa thứ nhất,ở giữa năm thứ 2,còn bên này là cửa năm thứ 3.Em học năm đầu là dãy bên đây!trường có 3 cửa,cửa trước,cửa sau,cửa bên hông.Phòng hiệu trưởng là phòng đầu tiên của dãy bên tay phải.Cantin thì nằm ở góc bên kia.Giới thiệu về trường vậy là đầy đủ rồi nhé!giờ về! __Hắn nói 1 tràng và kết thúc bằng 1 câu ngắn gọn.

Stephanie tròn xoe đôi mắt nhìn hắn:

__Về áh?

__Uhm! __Hắn gật đầu

__Nhưng em chỉ mới bước vào cổng trường thôi mà!

__Thì mới bước vào cổng trường mà em đã biết chỗ học của mình,biết cantin,biết luôn cả phòng hiệu trưởng.Không có ai mới bước qua cổng trường mà đã biết nhiều như em đâu.

Stephanie nhìn vào trong:

__Nhưng em muốn tham quan trường 1 lúc nữa.Đi nào __cô bé kéo hắn đi.

Trông Stephanie lúc này như 1 con búp bê xinh xắn,hồn nhiên.Henry thật sự chưa hiểu hết về cô bé,10 năm là một khoảng thời gian dài,đủ để ký ức về một người dù là thân thiết cũng phai mờ đi.Và đối với Henry thì Stephanie như là 1 ký ức xưa mà hắn đã lãng quên giờ bất chợt nhớ lại.

Trong lúc hắn cùng với Stephanie đi dạo trong khuôn viên trường thì lại tình cờ gặp mặt một người quen cũ mà chúng ta không nhắc tới trong mấy chương sau này.Các bạn đoán ra là ai không?Chính là Jessica,cô tiểu thư nhà giàu kênh kiệu.

Hắn và Stephanie đụng phải Jessica ở ngã ba trong hành lang.Jessica nhìn Stephanie rồi quay sang nhìn hắn.

__Chào anh! __Jessica nói nhỏ,chắc hắn nó vẫn còn cảm thấy sợ khi đối diện với Henry.

__Uhm!

__Uả,ai vậy anh? __Stephanie hỏi.

__Đây là Jessica,bạn cũ của anh!__hắn giới thiệu,cổ ý nhấn mạnh chữ “cũ”

Jessica cảm thấy nóng mặt....

Stephanie cười với Jess,cô bé nói hồn nhiên:

__Chào chị!em là Stephanie,bạn gái của anh Henry?

__Bạn gái?__Jessica hỏi lại

Stephanie gật đầu:

__Chính xác hơn em là vợ sắp cưới của anh ấy!

Jessica không nói gì,nó nhìn Henry.Hắn cũng thấy bất ngờ khi Stephanie đột nhiên nói như thế!Hắn không thèm nhìn lại Jessica,hắn nắm tay kéo Stephanie đi.

__Em làm cái trò gì thế hả?__Hắn nói to khi đã kéo cô bé đi khá xa.

__Anh kéo tay em đau quá!__Stephanie xoa cổ tay.

__Anh hỏi em vừa rồi em nói cái gì vậy?__Hắn lại hỏi

Stephanie cười:

__Em nói em là bạn gái của anh!

__Anh không giỡn đâu!

__Em cũng đâu có giỡn!__Cô bé nói

__Thôi đi__hắn hét lên làm cô bé giật mình__anh cho em biết,đừng bao giờ nói như thế một lần nữa__hắn nổi giận.

Stephanie nhìn hắn,cô bé không ngờ hắn lại to tiếng với cô như thế.Mắt cô rơm rớm

__Anh...anh quên rồi sao?

Hắn nhìn cô bé,ra vẻ không hiểu...

__Anh không nhớ...cách đây 10 năm,cái ngày em sắp chuyển đi,anh đã ôm em và nói sau này anh sẽ lấy em làm vợ.Chúng mình đã hứa với nhau như thế,anh....không nhớ sao?

Hắn choáng...hắn không nhớ....có chuyện đó thật sao???

Stephanie nhìn thái độ của hắn là đủ biết hắn đã quên....cô bé thấy thất vọng:

__Anh..đúng là 1 kẻ vô tâm!

Stephanie bỏ đi.

Hắn đứng sững...hắn đang cố lục lại trí nhớ,nhưng đành chịu,hắn không nhớ..hắn đúng là 1 kẻ vô tâm từ trước đến nay....nhưng cho dù điều đó có là thật,thì...đó cũng chỉ là lời nói bông bột của hắn lúc ấy,1 đứa trẻ 11 tuổi..Đã biết gì về tình yêu đâu?Sao cô bé lại tin vào những lời nói...con nít như thế?

Henry chạy đuổi theo Stephanie nhưng không thấy bóng dáng của cô bé đâu.Cô bé bỏ đi đâu được nhỉ?10 năm xa cách nơi đây,lạ đường lạ nước,nhỡ có chuyện gì xảy ra thì biết phải làm sao đây?Lạy trời...Hắn chạy đi khắp mọi nơi xung quanh nhưng vẫn không nhìn thấy Stephanie,hắn bắt đầu thấy lo lắng,cô bé bỏ chạy đi như thế,không biết có nguy hiểm gì không?Cô đi đâu được nhỉ?

Hắn cứ chạy xe đi quanh khu vực đó,vừa đi vừa dừng lại để hỏi.Đến là khổ,hắn muốn được yên cũng không được?Sao con gái ai ai cũng rắc rối thế này?

Tìm hoài,tìm mãi vẫn không thấy!Hắn vội chạy về nhà để thông báo,nhờ thêm người đi kiếm.Chạy xe về mà hắn tự hỏi mình biết giải thích với mẹ thế nào đây?Chẳng lẽ lại kể mẹ nghe về lời hứa hồi nhỏ mà chính hắn cũng không hề nhớ?và bởi vì hắn không hề nhớ nên Stephanie giận hắn mà bỏ đi.Có chuyện nào ngớ như thế không cơ chứ?

Hắn bước vào ngôi biệt thự sang trọng, hắn thấy mẹ đang ngồi trên sofa.

_Mẹ ah!_Henry bước đến gần_Stephanie...

_Stephanie về này giờ rồi, đang ở trên phòng đấy!

_Sao?_Hắn ngạc nhiên_về rồi ah?

Mẹ hắn gật đầu.

_Uhm!Có chuyện gì xảy ra phải không con?

_Cô ấy về bằng cách nào?_Hắn không trả lời mà tiếp tục hỏi.

_Nó nói nó đi taxi về!Mà nè có chuyện gì vậy?_mẹ hắn lại hỏi.

Hắn nói:

_Chuyện gì là chuyện gì?

_Thì sao nó đi với con mà lại bỏ về 1 mình vậy?Lúc về mẹ thấy nó có vẻ buồn!

Henry nhìn xuống đất...Hắn không nhớ chuyện đó....

_Mẹ ah!Con hỏi chuyện này nha!

_Uhm!

_Mẹ phải nói thật với con đó nha.

_Uhm!Mà chuyện gì vậy?

_Hồi nhỏ con và Stephanie thân với nhau như anh em phải không mẹ?

_Đâu_mẹ hắn xoa tay_con trai mẹ đâu có hiền dữ vậy?Con đòi lấy nó làm vợ mà!

Sazzzz,có chuyện đó sao?Sao hắn không có nhớ 1 chút gì hết vậy nhỉ?

_Mẹ cứ đùa!_Hắn nói.

_Ồ hay!mẹ đùa làm gì?Nhớ lại một ngày trước khi Stephanie chuyển nhà đi_mẹ hắn nhìn lên trần nhà,mơ màng_con kéo Stephanie ra sân sau và bắt nó hứa tại đó là sau này phải là vợ của con!

_Làm gì có chuyện đó!_Hắn cãi.

_Mẹ núp sau bụi cây nhìn mà,sự thật 100%_mẹ hắn quả quyết.

_Sao mẹ lại núp sau bụi cây?

_Ồ con hỏi lạ,con trai mẹ hứa hôn với người con gái thì mẹ phải có mặt để chứng kiến chứ!

_Ôi trời!_Hắn vỗ trán..Sao hắn không nhớ 1 chút gì thế này?Hắn đúng là vô tâm..Stephanie giận hắn là đúng rồi..Nhưng mà hắn không thể tin là cô bé vẫn nhớ lời hứa con nít đó.

Hắn lên phòng Stephanie,hắn phải nói cho cô bé biết là hắn không nhớ chuyện đó,và đó chỉ là chuyện con nít thôi,đừng quan tâm đến nữa..Nói thế có quá...phũ phàng không nhỉ?Bởi vì hiện giờ hắn biết cô bé đang dành cho hắn 1 tình cảm đặc biệt.Hi vọng là tình cảm ấy chưa là tình yêu..Hắn đã quá mệt mỏi vì tình yêu rồi.

“Cốc...cốc”

Stephanie mở cửa,nhìn thấy hắn,cô bé lộ ra vẻ ngượng ngùng,2 má chột hồng lên.

_Em bỏ đi làm anh lo quá, chạy đi tìm cả buổi_hắn nói.

_Em xin lỗi_cô bé nói nhỏ.

Henry gãi đầu:

_Oh,còn chuyện ...mà em nói đấy..chuyện đó..

_Anh quên rồi phải không?_Stephanie liền hỏi

_Đâu!Anh cũng..._hắn ấp úng _không hẳn....là quên..cũng không là...nhớ...

_Nghĩa là sao?

Trong tất cả cách nói thì nói thật luôn luôn là khoẻ nhất,hắn gật đầu thú nhận:

_Uh,Anh quên!anh không nhớ chuyện đó!

_Dù bây giờ nhắc lại anh vẫn không nhớ ah?

_Uhm!_hắn trả lời.

Stephanie cười buồn:

_Anh vô tâm thật đấy!Anh không biết là 10 năm qua,em chưa từng quên lời hứa đó,lúc nào em cũng nhớ về anh,người mà từ lâu em dành trọn tình cảm..Em đã hi vọng nhiều biết chừng nào..

_Anh xin lỗi,nhưng chuyện đó...

_Ý anh nói là chuyện của hồi con nít chứ gì?

_Uh_hắn nhanh nhẩu gật đầu_sao em biết hay vậy?

Stephanie nhìn hắn,nói giọng buồn buồn:

_Em đã suy nghĩ rồi..chuyện đó đúng là 1 chút vu vơ hồi nhỏ thôi,anh quên cũng phải.

_Uh!_hắn lại gật đầu,hên quá,không ngờ cô bé này lại hiểu chuyện như vậy.

_Nhưng.....anh có bạn gái chưa?

_Chưa!

_Vậy anh có đang yêu thầm ai không?

Tim hắn chợt ngừng đập 1 nhịp..hắn ấp úng:

_Không...anh không ...yêu ai cả!

_Vậy thì _Stephanie mỉm cười nhìn hắn _quên lời hứa 10 năm trước đi.Bắt đầu từ bây giờ,em muốn anh đón nhận tình cảm của em,có thể anh chưa yêu em,nhưng em sẽ cố gắng để anh lại bắt em hứa lời hứa 10 năm trước,em sẽ trở thành vợ của anh.

_Stephanie ah!anh...

_Hiện giờ vẫn chưa có hình bóng ai trong trái tim anh phải không?Vậy thì...làm ơn,hãy mở cửa con tim anh ra và đón nhận em,anh sẽ biết rằng tình yêu em dành cho anh là chân thật và duy nhất..Em yêu anh,Henry ah!Yêu từ lâu lắm rồi,anh biết không?

Hắn lúng túng trước những lời nói chân thành và ánh mắt thiết tha của cô bé....hắn cũng chỉ có 1 tình yêu chân thật và duy nhất,hắn không thể nào quên được Ivy,hắn không muốn Stephanie phải hi vọng.

_Không được đâu Stephanie ah!Anh chỉ coi em là em gái thôi!

_Em đã bảo là anh cho em 1 cơ hội mà..được không anh?

Stephanie lại nhìn hắn đắm đuối...cô bé thật dễ thương và thánh thiện..có khi nào...tình cảm của cô bé sẽ chữa lành vết thương lòng của hắn,có khi nào...nhờ cô bé mà hắn có thể quên được Ivy??

_Anh không nói nghĩa là đồng ý đó nghe!

Hắn nhìn Stephanie,hắn không muốn khuôn mặt thiên thần đáng yêu đó lại buồn vì hắn...hắn sợ...

_Không được Stephanie ah,anh không muốn làm em tổn thương!

_Em chấp nhận tất cả,vì em yêu anh _Stephanie kiễ chân lên đặt 1 nụ hôn lên má hắn _đừng lạnh lùng với em nữa,anh nhé!

Cô bé đóng cửa phòng..Để lại hần đang ngây người đứng đó..Hần phải làm sao đây? Giúp hần với!!~^^~

20. Chương 20

_Mẹ có chuyện muốn nói với con ah?_Henry đi đến gần ghế sofa mà mẹ hần đang ngồi đọc báo.

_Uhm!mẹ nhờ ông quản gia lên kêu con đây.

_Có chuyện gì hả mẹ?

_Con chờ mẹ đi shopping một lát!

_Hả?_hần giật mình_sao mẹ không nhờ tài xế chở?

_Mẹ cần con đi shopping với mẹ!_mẹ hần nói

Hần nhăn mặt:

_Để làm gì?con không thích,mẹ đi một mình đi!

_Không được!Con không biết hôm nay là ngày gì sao?

Hần lắc đầu.

Mẹ hần nói tiếp:

_Hôm nay là sinh nhật của Stephanie.

_Thật sao?_hần ngạc nhiên_con không biết!

_Thì giờ biết rồi,con nên đi mua quà tặng cho Stephanie chứ.

_Thôi_hần gãi đầu_mẹ mua dùm con luôn đi.

_Ồ hay cái thằng này,làm gì có chuyện mua dùm.Đi với mẹ nào_mẹ hần đứng dậy,kéo tay hần.

Hần la oái oái:

_Đội đã mẹ ơi,để con lên thay đồ đã!

Ồi...mua quà cho con gái,có bao giờ hần tự đi mua đâu cơ chứ!Mấy con nhỏ bỏ của hần lúc trước,hần toàn nhờ người làm đi mua quà dùm,vậy mà mấy nhỏ đó đều thích đấy thôi! =___=

_Sao hôm nay chị Cathy ình về sớm thế nhỉ?_Ivy hỏi Sarah.2 đứa đang trên đường về nhà sau một ngày làm việc khá mệt mỏi.

Sarah lắc đầu:

_Mình không biết!

Ivy thở dài:

_Thế là mình ở nhà cậu được 1 tuần rồi nhỉ?Nhanh thật!

_Cậu thấy cuộc sống mới thế nào?

_Nói chung là không tệ như mình nghĩ_Ivy gật gù nói_không có người giúp việc,mình phải đi làm.Cực thiệt nhưng rất vui,mình học được thêm rất nhiều.Cậu nhìn mình xem,có thấy mình già và đen hơn không?_Ivy quay sang Sarah.

Sarah phì cười:

_Cậu là Ivy đẹp nhất mà mình được biết!Thôi đến nhà rồi,xuống xe đi!

Ivy mở cửa,bước vào trong....Tối om...cúp điện ư?Sao lại...???Nó chưa kịp kêu Sarah thì...

_HAPPY BIRTHDAY...

Căn phòng bỗng nhiên sáng hẳn lên, khắp nơi giăng đầy bong bóng..Ba nó,Marsha,anh Dennis đang đứng trước mặt nó,tươi cười.Trên tay Marsha là 1 chiếc bánh sinh nhật phủ Socola đẹp tuyệt..Nó ngỡ ngàng..

_Gì mà sững hồn vậy?Bộ em không nhớ sinh nhật của em sao?

Ivy tròn xoe mắt nhìn Dennis:

_Sinh nhật em á?

Đúng rồi..nó không hề nhớ,hôm nay là sinh nhật nó...Biết bao nhiêu chuyện làm nó quên bém mắt là hôm nay là ngày nó 20 tuổi.

Dennis cốc đầu nó:

_Đồ ngốc,có ngày sinh mà cũng quên.

_Thôi,ngồi xuống thổi nến nào Ivy!_Marsha vỗ Ivy

Mọi người cùng quây quần nơi bàn.Chiếc bánh sinh nhật đặt ở giữa..

Bài hát sinh nhật được cất lên:

_Happy birthday to you

Happy birthday to you

Happy birthday to Ivy

Happy birthday to you

_Ước điều gì đi nào.

Ivy gật đầu,nó nhắm mắt lại,chắp hai tay lại và ...ước.Nó ước gì cuộc sống sau này của nó sẽ toàn niềm vui.Ivy mở mắt ra và thổi nến.

_Hoan hô..._mọi người vỗ tay.

_Cám ơn tất cả_Ivy cười.

Ông Thomas đưa cho nó 1 hộp quà được kết ruybăng màu xanh rất đẹp:

_Ba tặng cho con.

_Cám ơn ba!

Nó sung sướng mở món quà ra,lòng đầy hồi hộp như đứa trẻ lần đầu tiên được nhận quà,nó thích bóc quà nhất mà lì...

Đó là 1 chiếc áo trắng rất là đẹp,chắc cũng không rẻ đâu...

_Con thích chứ?_Ba nó hỏi

Ivy gật đầu,nước mắt nó bỗng rơi xuống.

_Ày,sao lại khóc thế này?_ba nó hỏi.

_Con cảm ơn ba nhiều lắm.

Ông Thomas xoa đầu con gái yêu:

_Đúng là mít ướt mà,nín đi con.

Nó lại gật đầu..

Marsha chồm tới:

_Đây là quà của bác,tặng con.Chúc con sinh nhật vui vẻ!

Nó nhìn Marsha, cảm động:

_Cảm ơn bác!

Nó mở quà ra, 1 bộ trang điểm = ____ =”

_Bác biết là con không thích trang điểm, nhưng con gái đôi khi cũng cần làm đẹp. Hi vọng món quà này của bác sẽ giúp tô điểm thêm nét đẹp đã có sẵn của con.

Ivy ôm Marsha:

_Con cảm ơn bác nhiều!

_Quà của mình nữa này _Sarah lên tiếng. Nhỏ đưa cho Ivy hộp quà khá to.

_Wa! cái gì mà to thế?

_Mở ra rồi biết!

Ivy nhanh tay mở ra.. 1 chiếc túi xách đẹp mê ly... nhưng trước giờ có bao giờ nó dùng túi xách đâu cơ chứ > ____

Sarah cười hì hì:

_Nhìn cái mặt cậu ngố chưa kìa! Đã đến lúc cậu nên trở thành 1 người con gái đúng nghĩa rồi, đâu thể nào đi đâu cũng xách theo cái balo to tướng của con trai được.

Ivy nhìn Sarah, mỉm cười:

_Cảm ơn cậu!

_Không có chi! Còn anh Dennis, quà của anh đâu? _Sarah quay sang Dennis.

Dennis nhún vai:

_Quà hả? Thôi anh em cùng 1 nhà, khách sáo chi mà tặng quà cho nhau, đúng hok Ivy?

_Ồ hay! nói thế mà nghe được ah?

Dennis cười lém lỉnh:

_Hehe, Ivy không nói thì thôi chứ, em bắt bẻ làm gì?

_Anh....

_Coi cái không lại kìa! _Dennis chọc.

_Ivy _Sarah quay sang nó _cậu nói đi.

Ivy bật cười trước 2 anh em;

_Thôi, quà cáp gì, lỡ ảnh tặng thêm đôi giày cao gót là tiêu tở.

_Hehe, em thấy chưa Sarah?

Sarah nhăn mặt:

_Chưa thấy ai như ông này!

_Thôi _Marsha lên tiếng _đừng cãi nhau nữa. Ngồi xuống cắt bánh nào!

Không khí gia đình ấm cúng tràn ngập quanh Ivy. Nó thấy nó thật hạnh phúc. Một sinh nhật đơn giản như bao sinh nhật trước đây của nó nhưng lần này nó thấy sao ấm lòng lạ kì.

Nhà Henry bây giờ được trang hoàng lộng lẫy. Mẹ hắn rất có cảm tình với Stephanie nên đã định tổ chức 1 sinh nhật thật hoành tráng, nhưng Stephanie không thích như thế, cô bé chỉ muốn 1 sinh nhật bình thường bên cạnh những người yêu thương. (giống Ivy nhỉ ^^!). Henry thì tìm cách tránh né vì hắn không thích tiệc

tùng,và lý do chính là hấn không muốn Stephanie hi vọng vào hấn bất cứ điều gì,nên hấn kêu Jack qua chỗ đi chơi nhưng đầu dè bị mẹ hấn phát hiện,thế là cả Jack cũng bị kéo vào dự buổi tiệc này.

Jack thì không quen thân lắm với Stephanie,nhưng cậu vẫn nhớ cô bé sún răng 1 thưở này.Nhìn thấy Stephanie xinh đẹp trong chiếc váy hồng nhạt,Jack không khỏi trầm trồ:

_Cô bé xinh thật đấy!_Jack nói nhỏ vào tai hấn.

Henry ngập ngừng:

_Uhm...xinh!

Stephanie quả thật rất xinh,một nét đẹp ngây thơ,trong sáng.Hoàn toàn khác với những cô gái mà Henry đã từng tiếp xúc(dĩ nhiên là ngoại trừ Ivy ^^!)

Trên bàn ăn có 2 chiếc bánh sinh nhật vĩ đại.Một là của ba mẹ hấn mua,còn 1 cái là của Jack.Cậu bị lôi vào bữa tiệc sinh nhật bất ngờ này nên chưa chuẩn bị quà cáp gì,chỉ biết gọi điện thoại đặt thêm 1 cái bánh sinh nhật khổng lồ.

Stephanie nhận được rất nhiều từ người thân và bạn bè từ Paris gửi sang.Ba mẹ hấn thì tặng cho cô bé chiếc đồng hồ Rolex đẹp tuyệt khiến cô bé cứ trầm trồ mãi.Còn hấn thì đứng đợi đến khi mẹ hấn giục mới đem món quà ra tặng cô bé.

_Tặng em!_hấn đưa món quà ra_chúc em sinh nhật vui vẻ!

Hai má Stephanie ửng hồng,cô bé mỉm cười với hấn:

_Cảm ơn anh!

Và Stephanie nhẹ nhàng mở hộp quà ra.Đó là 1 sợi dây chuyền cực kì xinh đẹp với mặt dây chuyền hình giọt nước pha lê màu xanh.Đôi mắt Stephanie ánh lên niềm vui sướng:

_Ôi!đẹp quá!

Hấn gãi đầu... >_____

_Henry_mẹ hấn lên tiếng_đeo vào cho Stephanie đi con!

Hấn nhăn mặt,miễn cưỡng cầm sợi dây chuyền lên,đeo cho Stephanie.

_Ôi!đẹp quá!_mẹ hấn vỗ tay_nhưng nếu có sợi màu hồng thì đẹp hơn.Mà có người giành mua sợi đó trước Henry rồi!_mẹ hấn chắt lưỡi,tiếc rẻ.

_Con thấy sợi dây này là đẹp nhất rồi!_Stephanie nói,rồi cô bé quay sang Henry_cảm ơn anh nhiều,em thích lắm.

Cô bé lại nhón lên hôn vào má Henry một cái!oh my goodness,cả nhà đều oà lên.Stephanie lấy tay che hai má đang đỏ bừng còn Henry thì quay sang nhìn Jack với vẻ mặt đau khổ..Jack chỉ biết nhún vai ^^!

_2 đứa thân thiết với nhau từ bao giờ thế?_ba hấn lên tiếng.

_Ba mẹ hiểu lầm rồi,không có chuyện đó đâu!_Hấn liền nói _Thôi con xin phép đi với Jack có công chuyện.

Nói rồi hấn kéo Jack đi thẳng trước sự ngỡ ngàng của ba mẹ hấn và Stephanie.

_Ồ này.._ba hấn kêu lại.

Jack bị Henry kéo đi đột ngột thì chỉ kịp gật đầu chào ba mẹ hấn.

_Chắc thằng Henry có chuyện gấp thiết,con đừng buồn ghen Stephanie_mẹ hấn nói.

Stephanie không nói,chỉ cười buồn...trái tim cô đột nhiên nhói lên.

_Con...con thấy mệt..con xin phép về phòng_Stephanie lấp bắp.

Cô bé chạy nhanh lên lầu,,đi vào phòng..đóng cửa lại..Stephanie lấy tay vỗ ngực,cô thấy khó thở và đau tim..cô đau đến nổi nước mắt chảy ròng.Stephanie nhắm mắt để chịu đựng cơn đau.Một lúc sau cơn đau mới

dịu xuống,Stephanie ngồi xuống đất,mặt trắng bệch.Chuyện gì xảy ra với cô thế này?Cô gục đầu xuống,khóc nức nở.

Ivy mở toang cửa sổ, gió thổi vào .Ồ!mát quá....Hôm nay nó cảm thấy rất vui,một sinh nhật bất ngờ...không ngờ ai cũng nhớ đến sinh nhật nó,trong khi nó lại quên mất sinh nhật của chính mình..Lòng nó bất chợt thấy một chút trống trải,một chút buồn,nó hi vọng sẽ có 1 ai khác quan tâm đến nó...nó lại nhớ đến hân rồi.Vẫn biết là không được nhưng sao nó cứ mãi mâu thuẫn với lòng mình thế này?

_Lại suy nghĩ gì nữa thế?_Sarah cất tiếng.

_Đâu có!

_Tối nay trời mát quá,mình ra ngoài vườn đi dạo đi!_Sarah đề nghị.

Ivy gật đầu.Còn gì thú vị hơn khi được đi dạo mát lúc này cơ chứ.^^!

2 đứa bước ra sân sau nhà,hương thơm hoa lyly toả ra nhẹ nhàng.Nhà Sarah cũng trồng khá nhiều hoa lyly.Ivy dang rộng 2 tay ra,hít thở khí trời trong lành,nó thấy thật sảng khoái.

_Mát quá Sarah ơi,tối nay mình ra đây ngủ nhé!

_Không sợ muỗi cắn ah?_Dennis đột ngột lên tiếng.

Ivy gật mình:

_Sao anh lại ra đây?Sarah đâu?

_Nó đói bụng nên vào trong lục đồ ăn ăn rồi.Mà chẳng lẽ anh ra đây không được ah?Nếu em đuổi thì anh vào lại vậy.

_Ấy!ai đuổi đâu nào!

Dennis cười với nó,anh ngồi bệch xuống bãi cỏ xanh mướt.Ivy thấy vậy thì ngồi xuống cạnh anh luôn,bầu trời đêm đầy sao,xung quanh nó thì toàn hoa là hoa,gió mát thổi nhẹ nhẹ,thật là 1 khung cảnh lãng mạn ^^

Ivy ngước nhìn trời!!Yên bình quá!

Dennis ngập ngừng lấy ra một hộp quà màu hồng nho nhỏ,anh nói với nó:

_Quà cho em đây!chúc em sinh nhật thật vui và hạnh phúc.

Ivy tròn mắt nhìn anh,ngạc nhiên:

_Quà anh tặng em áh?

_Chứ ai vào đây nữa?

_Sao hồi nãy anh không tặng lúc em thổi nến?_nó hỏi

Dennis bất chợt đỏ mặt,nhưng nhờ có trời tối nên Ivy không thấy!

_Hỏi hoài!người ta tặng thì lấy đi.

Ivy phì cười,nó nhận món quà và mở ra. Ánh sáng lấp lánh hiện ra khi nó mở hộp quà.Một sợi dây chuyền thật đẹp,hạt phale màu hồng hình giọt nước,đẹp quá đi mất!

_Đẹp quá!_nó thốt lên.

_Em thích chứ?_Dennis hỏi

Ivy gật đầu:

_Thích lắm,cám ơn anh nhiều!

_Để anh đeo vào cho em nhé!_Dennis đề nghị

_Bây giờ ah?

_Uh!

Ivy thấy...hơi kì kì nhưng chẳng lẽ lại không đồng ý,với lại sợi dây chuyền này đẹp quá,nó cũng muốn đeo bây giờ.

_Vậy anh đeo dùm em!

Nó vén tóc qua 1 bên để Dennis đeo vào.Nó đâu biết rằng lúc này tim anh đang đập thình thịch,anh phải cố kềm chế lắm mới không ôm Ivy.

Ivy nhìn xuống sợi dây đã được đeo nơi cổ:

_Cám ơn anh!

_Cám ơn hoài!_Dennis nói._em thích là anh vui rồi.

_Em thích lắm_Ivy mỉm cười_anh là 1 người anh trai tuyệt vời.

Mặt Dennis chợt méo xệ,cảm giác hạnh phúc vừa mới chợt đến thì đã vội tan theo bọt xà phòng....anh đứng dậy:

_Anh lên ngủ đây!em ngủ ngon nhé!

Ivy gật đầu:

_Dạ!chúc anh ngủ ngon.

Dennis đi vào nhà với khuôn mặt đau khổ.Sao mà em ngốc vậy hả Ivy? ^____^~

_Mày chở tao đi đâu vậy?Tao không thích đi xe moto mà!

_Chỉ là đi dạo thôi!tao không muốn ở nhà!_Henry đang chở Jack chạy quanh thành phố.

Jack nhăn nhó:

_Mày chở tao đi đường này này giờ là 5 lần rồi đó.

_Vậy hả?Tao không để ý!_Henry nói giọng tỉnh bơ.

_Henry này!

_Gì?

_Hôm nay...

_Sao?

_Hôm nay là....sinh nhật...

_Sinh nhật của Stephanie chứ gì nữa.

_Không!Hôm nay là sinh nhật của Ivy.

“Kéttttttttttttttttttttttt”_hắn đột ngột thắng xe lại.Cũng may là đường đang vắng.

_Mày làm trò gì vậy?_Jack nói to_chạy đằng hoàng được không?Muốn bị cảnh sát tóm ah?

_Hôm nay là sinh nhật Ivy ah?_Hắn hỏi lại.

_Uhm!

_Sao mày biết?

_Tao điều tra.

.....

_Nhỏ chuyển nhà rồi,tao không tìm gặp được.Nhỏ cũng đổi số di động luôn.Có lẽ....chẳng bao giờ gặp lại được nhỏ.

_Tao biết bây giờ mình nên đến đâu rồi!

_Hả?

_Đến Night! _Hắn nói và phóng xe đi với tốc độ cực nhanh.

Trung tâm mua sắm cực kì đông đúc,có một người phụ nữ đứng tuổi đang đi shop cùng với con trai.Thằng con đang nhăn nhó với mẹ hắn bất kể hầu hết con gái xung quanh đang nhìn hắn.

_Con ghét đi mua quà!

_Ghét cũng phải đi,đừng có nhăn mặt,con nhăn mặt nhìn xấu trai lắm!

_Kệ con!

Mẹ hắn đi ngang qua tiệm trang sức:

_Vào đây con,tìm 1 món trang sức tặng Stephanie.

Lần đầu tiên hắn bước chân vào tiệm nữ trang.2 cô bé bán hàng nhìn hắn chăm chú,hắn đã quá quen với cảnh đó nên không lấy gì ngạc nhiên.Hắn đi xung quanh,ngắm ngẫm,nghe ngía những món trang sức đẹp để mắc tiền.Bỗng mắt hắn dừng lại nơi sợi dây chuyền đó.Đấy là 1 sợi dây rất đẹp,mặt dây chuyển hình giọt nước lấp lánh,tâm hồn hắn chợt nghĩ đến Ivy,nhỏ mà mang sợi dây chuyền này thì sẽ hợp lắm đây.

_Ôi,đẹp quá! _mẹ hắn thấy con trai mình đang ngắm nghía chăm chú 1 vật gì thì đi đến xem _con có mấy phẩm mỹ thật đấy,Stephanie mà mang nó thì chắc đẹp lắm.Con mua đi!

_Tôi mua sợi này!

Hắn và mẹ hắn quay sang người vừa nói câu đó.Một cậu trai khoảng 22 tuổi đang hồ hởi nói với cô bán hàng,tay cậu ta chỉ vào sợi dây chuyền mà hắn định mua.

_O! _mẹ hắn ập úng,rồi quay sang hỏi cô bán hàng _còn sợi nào như vậy nữa không?

_Dạ hết rồi,nhưng còn màu khác! _cô ta trả lời.

_Vậy cậu nhường cho tôi mua sợi này được không? _mẹ hắn nói với cậu trai kia.

Cậu ta cười:

_Bác thông cảm,cháu thích sợi này!

Hắn lay lay tay mẹ:

_Mình mua màu khác cũng được mà mẹ!

_Uhm! _mẹ hắn miễn cưỡng gật đầu.

Hắn quay sang cậu ta:

_Anh mua tặng bạn gái ah?

Cậu ta lại cười:

_Cũng không phải,hôm nay là sinh nhật cô ấy. Tôi hi vọng cô ấy sẽ hiểu tình cảm tôi 1 ngày gần đây.

_Vậy chúc anh may mắn!

_Cám ơn!Thôi chào anh và bác,tôi đi trước.

Hắn gật đầu chào.Và nhanh chóng trả tiền mua sợi khác.

Lần gặp đầu tiên của Henry và Dennis đã diễn ra như thế đó ^^!!

21. Chương 21

Henry ngồi bệch xuống đất, thở nặng nhọc. Hắn vừa mới mua mấy bụi hoa lyly và đem đến trồng ở khu vườn nhỏ sau trường. Thật khó khăn với 1 công tử như hắn, 1 người chưa bao giờ động tay động chân làm bất kì việc gì, bây giờ lại cuốc đất, trồng cây, áo quần lem luốc hết cả. Trông hắn lúc này không giống công tử nhà Hamilton nữa rồi.

Hắn cũng không hiểu mình đang làm gì, hắn đang hi vọng vào điều gì nữa? Tình cảm của hắn, hắn không thể nào điều khiển được rồi. Chỉ có lúc uống say thật say, hắn mới không suy nghĩ, không nhớ gì đến nhỏ, còn không, lúc nào hắn cũng cảm thấy nhớ nhung, đau khổ. Ngày nào đến trường hắn cũng lẩn vào trong này ngồi, để nỗi nhớ nhỏ thêm da diết, tha thiết. Hắn vẫn biết..cố quên sẽ càng nhớ, nên...bây giờ, hắn cố nhớ để mà quên..Nhưng càng nhớ thì hắn lại thấy rằng..quên là 1 điều không thể.

Hắn ngắm nhìn những bông hoa lyly xinh đẹp dưới ánh nắng mặt trời, đẹp thật, chẳng trách nhỏ thích hoa này như thế.

“Anh nhớ em đến phát điên lên được!!! Đến bao giờ anh mới được gặp lại em đây? Ivy?”

Hắn nằm dài trên bãi cỏ, ngược lên nhìn trời, rồi nhắm mắt lại...ước chi có 1 cơn mưa đổ xuống..để hắn thấy sáng khoái và thoải mái...

__Anh ngủ ah?

Hắn giật mình mở mắt ra, ngồi dậy. Stephanie đang nhìn hắn, cười:

__Sao...sao em biết anh ở đây?

__Anh Jack chỉ cho em!

Cái thằng quỷ Jack, lát gặp nó chết với mình. Hắn nghĩ thầm.

__Hoá ra lâu nay anh ở đây, làm em tìm muốn chết. Em năn nỉ muốn gây lười luôn anh Jack mới chỉ cho em đó!

__Em năn nỉ sao? __Hắn hỏi

__Em nói là ảnh chỉ cho em đi rồi mai mốt em đãi ảnh 1 châu thịnh soạn. Thế là ảnh chỉ!

“Cái thằng phản bội, nó vì ham ăn mà nỡ vứt bỏ tình anh em” ^^~

Như đoán ra được suy nghĩ của hắn, Stephanie cười:

__Em nói giỡn thôi! Em bảo với ảnh là mẹ anh nhờ em đưa đồ cho anh.

__Mẹ anh đưa gì?

Cô bé cười hihi:

__Đâu có đâu, em nói vậy để anh Jack chỉ cho em mà!

Hắn ngao ngán..muốn yên tĩnh cũng không được.

__Em có cái này cho anh nà! __Stephanie vừa nói vừa lôi trong túi xách ra 1 cái hộp nhỏ.

__Cái gì vậy? __hắn hỏi.

__Bánh em tự làm đó! Lần đầu tiên em làm, anh ăn thử đi.

Cái bánh nhỏ thôi nhưng nhìn bề ngoài rất xinh xắn, có điều...mới làm lần đầu...phiêu quá

>__

__Anh không thích ăn bánh, em ăn đi!

Khuôn mặt Stephanie bỗng xịu xuống, lộ rõ vẻ buồn. Hắn lại không chịu nổi cái nét mặt ấy.

_Thôi!đưa đây anh ăn!_hắn cầm cái bánh,cắn 1 miếng!Lay chúa....sao cứng và khô thế này,đây là bánh ngọt mà sao lưỡi hắn ném thấy....mặn! >_____

Ánh mắt Stephanie nhìn hắn hi vọng:

_Ngon không anh?

Hắn nuốt cái ực..1 cách “hơi bị”khó khăn, gật đầu:

_Uhm!..ngon.Làm lần đầu như thế là...khá rồi

Cô bé lại cười...dễ thương! ^__^~

Bỗng cô đưa mắt nhìn những bông hoa:

_Woa,đẹp quá!!

Hắn im lặng không nói,đang cố gắng ăn hết cái bánh cho xong chuyện.Chúa phù hộ cho hắn..

Stephanie lại tiếp tục nói:

_Chỗ này thật là hay,mỗi lúc mệt chỉ cần ra đây ngồi,nghe nhạc,hay là nghỉ 1 giấc chắc sẽ thấy thoải mái hơn nhiều lắm anh ha.

Cảm tạ trời đất,hắn đã nuốt xong miếng đó..ah,miếng bánh chứ.cũng may là cái bánh nhỏ thôi chứ nếu to chắc hắn ăn vừa bị nghẹn vừa muốn ói quá!!

_Cám ơn em nhen,bánh làm ngon lắm!

_Vậy mai một em làm nữa nhen anh!_Stephanie hí hửng

_Ấy..ấy.._hắn hết hồn_ ah ý anh là làm gì ệt,mai một ra tiệm mua ăn ngon hơn,ah không ..khoẻ hơn!

Rồi sợ cô bé bắt bẻ,hắn liền đứng dậy:

_Anh vào lớp đây!

_Nhưng chưa vào tiết mà!

_Ah,anh vào trước....ôn bài!Lát có bài kiểm tra!bye em nhen!

Mấy bạn tin hắn không?ôn bài?chuyện khó tin như gà trống mà đẻ trứng vậy!Tôi,tác giả không hề tin,tôi chắc mấy bạn cũng vậy,nhưng Stephanie..thì tin

_Dạ,vậy chúc anh kiểm tra được A nhen!

_Ah oh..

Hắn liền đi nhanh.

Ôi trời đất giúp hắn với...hắn không muốn làm ai đau khổ hết..vì chính hắn cũng đã nếm được mùi đau khổ vì tình yêu rồi.,hắn không muốn Stephanie dành nhiều tình cảm hơn cho hắn vì hắn biết cái cảm giác lúc bị từ chối như thế nào,yêu càng nhiều,lúc bị từ chối thì đau càng nhiều.Hắn thật tình không muốn Stephanie sẽ như thế,đối với hắn,Stephanie như 1 cô em gái nhỏ.Gần 1 tháng cô bé ở nhà hắn,hắn đã cố gắng đối xử bình thường,đôi khi còn tỏ ra lạnh lùng chỉ để cô bé thay đổi tình cảm,nhưng hắn đã lầm,hắn thấy tình yêu cô bé dành cho hắn ngày càng sâu đậm hơn

Hắn chỉ muốn Stephanie mãi vui vẻ,lúc nào cũng luôn tươi cười,hồn nhiên nhưng hắn không tài nào đáp lại tình cảm của Stephanie,hình bóng Ivy luôn ngập đầy trong đầu hắn.Hơn 1 tháng mất tin tức của Ivy nhưng hắn vẫn không quên được nhỏ,yêu là như thế sao?. ..Có đôi lúc hắn tự hỏi nếu không gặp Ivy thì bây giờ hắn sẽ như thế nào?Ivy xuất hiện trong cuộc đời hắn và đã làm cho hắn thay đổi hoàn toàn..bây giờ công tử ăn chơi,thay bỏ như thay áo đã biến mất,thay vào đó là 1 Henry mới hoàn toàn,trầm tính hơn,lạnh lùng hơn..

Hắn tình cờ đưa tay sờ túi quần...điện thoại của hắn..đâu rồi ta?

Hắn sực nhớ ra, hồi nãy lúc đào đất trồng cây, hắn đã lòi điện thoại ra để trên cỏ cho đỡ vướng. Henry liền quay lại, mong là Stephanie đã đi rồi.

_Tôi khuyên cô, vô ích thôi!

Giọng ai nghe quen quen vậy nhỉ?

Hắn thò đầu ra, Stephanie vẫn còn đứng đó, đang nói chuyện với... Jessica. > _____

_Chị nói gì? tôi không hiểu? _Stephanie hỏi

_Tôi nói là những gì cô làm vô ích thôi! Anh Henry sẽ không bao giờ yêu cô đâu!

_Sao chị lại nói thế?

_Vì anh ấy đã yêu người khác rồi!

Henry đứng núp sau bức tường, nghe rõ từng câu 2 người đang nói với nhau.

Stephanie chột tái mặt:

_Người đó... là chị ư?

Jessica bật cười:

_Tôi ấy ah? tôi đâu có diễm phúc như thế! Người anh ấy yêu là 1 đứa con gái không ra gì!

_Chị nói láo, anh ấy bảo anh ấy không yêu ai!

_Hơ! anh ấy nói vậy là cô tin sao? Cô ngây thơ quá cô bé ơi!

_Sao tôi phải tin những gì chị nói?

_Bởi vì đó là sự thật! Chứ làm sao mà tôi biết anh ấy đang ngồi ở đây mà chỉ cho cô tới? Cô có biết chỗ này là chỗ nào không?

Hoá ra là Jessica chỉ cho Stephanie biết chứ không phải Jack.

Stephanie lắc đầu:

_Tôi không biết!

_Đây là chỗ mà người anh ấy yêu hay đến. Trưa nào cô ta cũng ngồi đây.

Stephanie nghe như có sét đánh ngang tai:

_Cô ấy học trường này ah?

_Đã từng thôi!

_Thế... thế...

_Cô muốn hỏi chuyện của 2 người chứ gì? Tôi cũng nghĩ là 1 người như anh Henry thì chẳng bao giờ yêu nổi hạng con gái như cô ta, chắc cô ta bỏ bùa gì ảnh, đến lúc ảnh chết mê chết mệt thì bỏ ảnh, đi lấy 1 người khác.

_Cô ấy... lấy chồng rồi ư?

_Được thế thì còn gì bằng, tôi đã nói là cô ta là 1 người không ra gì mà. Chỉ tội anh Henry, trong ngày cưới của cô ta thì anh ấy đã đến ngăn cản, cô ta thì huỷ hôn lễ, coi mọi thứ như 1 trò chơi, rồi sau đó không nghe tin tức gì nữa. Anh Henry thì thay đổi hoàn toàn sau đó, không còn là công tử hào hoa phong nhã 1 thời nữa mà lạnh lùng và khó gần hơn!

_Tôi... không tin! không thể... anh ấy... tôi không tin..!

_Tuỳ cô thôi! tôi chỉ muốn tốt cho cô nên mới nói cho cô biết. Cô tin hay không thì tuỳ, đến lúc đau khổ thì đừng trách tôi không báo trước. thôi tôi đi đây!!

Jessica bỏ đi. Còn lại Stephanie, cô bé vẫn đứng đó, sững sờ... không tin được!!!

Henry nhìn Stephanie...hắn hi vọng cô bé hiểu được..Đột nhiên Stephanie ngồi xuống,úp mặt khóc nức nở..Henry nhìn thấy cảnh đó mà lòng thấy xốn xang,hắn làm được gì cho cô bé bây giờ?em đừng yêu anh nữa,Stephanie ah,em xứng đáng gặp 1 người khác tốt hơn anh,anh chỉ làm em đau khổ thôi,em làm ơn hãy quên anh đi..đừng khóc vì anh...đừng khóc...

Hắn chỉ biết đứng nhìn cô bé từ xa...anh xin lỗi...

Hắn mệt mỏi nằm phịch xuống giường..đi đâu thì đi,về nhà là thấy thoải mái nhất.Nằm trên chiếc giường êm ái thế này,bao nhiêu âu lo phiền não dường như tan biến,dù chỉ trong chốc lát thôi!

“Reng..reng...”chuông điện thoại hắn reo lên

Hắn thấy tên người gọi,liền vội bắt máy:

_Alo!anh Anthony hả?

_Henry,anh tìm được rồi!

_Tìm được rồi hả anh?_tim hắn đập nhanh..

_Gia đình Harnett sau khi tuyên bố phá sản thì đã chuyển đến nhà một người bạn.Bà ta tên là Marsha Molton,bác sĩ viện trưởng của bệnh viện liên bang.

_Thế ah?anh cho em địa chỉ đi!

_Số 100 đường.....thành phố.....

Hắn nhanh tay ghi:

_Cám ơn anh nhiều!

Cúp máy,tim hắn vẫn còn đập nhanh..thế là có tin tức của Ivy rồi..dù nhỏ đã từ chối tình cảm của hắn,hắn vẫn đến gặp nhỏ,hắn phải nói chuyện với nhỏ,xin nhỏ cho hắn 1 cơ hội,nếu không hắn...chết mất..thời gian qua hắn sống cứ như địa ngục,tâm hồn hắn cứ như rời khỏi thể xác của hắn,cầu xin trời,cho nhỏ hiểu được tấm lòng của con...và đáp lại nó.

Hắn với lấy áo khoác.Chạy nhanh ra khỏi phòng.

_Con nhỏ Sarah này thiệt tình_Ivy cần nhằn_tự nhiên để anh em mình lại ở siêu thị rồi lấy xe chạy đi đâu mất.Cũng may là siêu thị gần nhà chứ nếu không mình đi bộ về rã chân luôn!

_Thì con bé để quên đồ ở tiệm nên mới quay lại lấy.Cũng sắp về đến nhà rồi,còn xiu nữa chứ mấy!Mà lâu lâu phải đi bộ tập thể dục chứ,anh thấy em càng ngày càng mập ra đấy!

Ivy trừng mắt nhìn Dennis:

_Anh dám nói em mập ah?em như thế này mà mập ư?

Dennis lém lỉnh;

_Nhưng mà anh thích mập!

_Mập mà thích!

_Em như thế nào...anh cũng thích cả!

Ivy nhìn Dennis,chỉ còn vài bước nữa là đến cổng nhà:

_Anh nói thế người khác nghe được lại hiểu lầm đấy!

_Hiểu lầm gì cơ?

_Hiểu lầm là anh thích em chứ gì nữa!

_Thích áh?anh đâu có thích em đâu!

_Thì đó,nên anh nói vậy người khác sẽ hiểu lắm_Ivy giải thích

_Anh không thích..nhưng.._Dennis hít 1 hơi thật sâu_nhưng anh...yêu em.

2 người đã đến trước cửa nhà.Ivy đứng lại:

_Anh đừng giống như thế!

_Anh đâu có giống!_Dennis nói_anh..yêu em thiệt mà!

Ivy cười:

_Em không mắc lừa đâu!

Cô bé này thiệt tình>_____

_Em không tin ah?

_Dĩ nhiên là không rồi!

_Đồ ngốc!_Dennis nói và bất chợt,anh kéo Ivy lại gần và...hôn nó,một nụ hôn thật ấm,thật mềm nhưng Ivy chẳng cảm nhận gì hết,.Ivy sững sờ,người nó như hoá đá..Nó không động đậy,cũng không nhúc nhích gì hết,bởi vì nó quá bất ngờ đến mức nó không biết phải như thế nào.

Dennis cũng cảm thấy như vậy,anh từ từ buông Ivy ra..

Ivy lấp bắp,mặt nó đỏ gay:

_Em...em..

Dennis đưa 1 ngón tay lên miệng nó,anh nói:

_Anh biết là...em bất ngờ..nhưng hãy tin anh,anh yêu em từ lâu lắm rồi!

_Không được...anh ah!em không..._Ivy vẫn còn run.

Dennis cắt lời nó:

_Em đừng nói gì hết,anh sẽ đợi,bây giờ em chưa yêu anh,nhưng anh sẽ đợi,cho đến lúc nào em nói em yêu anh.Anh sẽ đợi...vì thế..đừng ghét anh..mà hãy cho anh 1 cơ hội!

_Dennis ah!không được đâu!

_Anh đã nói là anh sẽ đợi chưa nhỉ?Hình như anh nói rồi mà!

_Nhưng...

_Thôi anh đói bụng rồi,vào nhà nào em.Mẹ đang đợi đó!

Rồi không kịp để Ivy nói thêm 1 lời nào,Dennis nắm tay Ivy,kéo nó vào nhà!Ivy chợt giật mình.lòng nó rối bời...chuyện gì sẽ xảy ra nữa đây?

Chẳng ai để ý,chẳng ai biết,chẳng ai thấy..trong góc khuất đằng kia,hắn đã chứng kiến mọi chuyện..Hắn không tin vào mắt mình,trái tim hắn như vỡ ra thành từng mảnh,máu hắn như đang sôi lên..đau đớn,tức giận,thất vọng...

_AA_hắn hét to lên

Hắn leo lên xe,phóng với tốc độ cực nhanh,như 1 con hổ đang đói mỗi chạy đi săn trong đêm vắng....

Ivy hết hồn khi nghe tiếng hét,và nghe tiếng xe rú...sao nó thấy khó chịu thế này?Một cảm giác bất an đang xâm chiếm tâm hồn nó..Lạ chưa..

Những tháng ngày vừa mới bình yên..bỗng nhiên lại dậy sóng...

22. Chương 22

Henry uống say khướt,lần đầu tiên hấn say đến mức đó,say đến nỗi Ken sợ không dám để hấn chạy xe mà đích thân anh đưa hấn về nhà.

Đã gần 1h sáng,đây không phải là lần đầu hấn về trễ,như đã nói ở những chap trước thì hấn cũng là 1 tay ăn chơi 1 thời,đâu có hiền lành gì ^^ .Và những lúc hấn về trễ thì chỉ có ông quản gia ra mở cửa cho hấn còn ba mẹ hấn thì đã thẳng giấc từ lâu.Nhưng hôm nay người mở cửa cho hấn không phải là ông quản gia mà chính là Stephanie,cô bé ngồi đợi hấn về...

_Ồi,anh Henry!anh sao thế này?_Stephanie hốt hoảng khi nhìn thấy hấn say khướt như thế!

_Uống say chút thôi mà_Ken vừa đỡ hấn vào nhà vừa nói_không sao đâu!

Hấn cứ gật gù hùa tay:

_Vô...uống nữa đề!-_người hấn lảng lảng,hấn không biết trời biết đất gì nữa rồi.

_Phòng hấn đâu?để tôi đưa hấn lên phòng nghỉ!_Ken nói

Stephanie nghe vậy liền gật đầu:

_Trên lầu,anh theo em!

Cô bé dẫn đường cho Ken.

_Đây này,phòng ảnh đây!_Cô bé mở cửa phòng hấn.

Ken thả hấn xuống giường,thở phào:

_Chú mày nặng quá Henry ạ!

Hấn cứ hơ chân hơ tay,nói om sòm:

_Uống tiếp nào..uống với em nào Ken!

_Chú mày say quá rồi!

_Say đâu.....uống tiếp đêeeee!

Ken lắc đầu:

_Chẳng biết hấn có chuyện gì mà như thế nữa.

Rồi anh quay qua sang Stephanie:

_Cô trông hấn giúp tôi nhé!Hấn có la hét om sòm thì lấy vớ nhét vô miệng hấn,còn nếu hấn múa máy tùm lum thì lấy dây thừng trói hấn lại!

Stephanie nhăn mặt:

_Gì mà ghê thế ạ?

_Tôi đùa thôi,hấn ngủ 1 giấc là mai tỉnh lại thôi!cô đừng lo!mà ..cô có phải là cô em họ của Henry không?

_Em..họ?_Stephanie ngạc nhiên.

Ken gật đầu:

_Uhm,hấn kể là có cô em gái từ Paris qua học,đúng là cô không?

Stephanie cười buồn/;

Đúng ạ!"em họ"rất cuộc sau tất cả mọi cố gắng của em,anh chỉ xem em là em gái thôi ư?

_Thôi tôi về đây!_cô đóng cửa dùm tôi nhé!

Stephanie xuống lầu tiễn Ken,xong rồi cô lại lên phòng Henry:

Sao anh lại uống nhiều như thế? vừa nói cô vừa cởi giày ra cho hắn...

_Uống...uống....

Stephanie lấy chân đạp cho hắn:

_Anh có chuyện gì buồn hả anh?Sao lại như thế?

Vừa lúc cô cúi người xuống để đạp chân cho hắn thì bất ngờ,hắn ôm chầm lấy Stephanie:

_Ôm anh 1 cái đi...làm ơn!

Stephanie quá bất ngờ ...rồi cô nhẹ nhàng ôm hắn.

_Chặt nữa!ôm anh chặt nữa đi!

_Em ôm anh rồi!anh không thấy sao?

_Đừng rời xa anh,,đừng bỏ anh_hắn vừa ôm Stephanie vừa nói

Stephanie gật đầu:

_Em không rời xa anh đâu,không bao giờ..

_Đừng xa anh...Ivy...đừng xa anh!!!

Stephanie sững sờ...Ivy...anh vừa kêu em là Ivy ư?

_Ivy...đừng xa anh..anh yêu em....

Stephanie vội đẩy hắn ra ,cô chạy về phòng,bật khóc....”Sao anh nỡ đối với em như thế??”

Henry nằm lăn ra giường,ngủ ngon lành,không hề biết mình vừa làm tổn thương 1 người con gái..

Ivy nằm trần trọc,nó không thể ngủ được,nó cứ nhớ lại lúc ấy,lúc Dennis nói yêu nó và hôn nó,nó không ngờ được rằng người mà từ trước giờ nó xem như anh trai lại giành tình cảm đặc biệt cho nó.Bây giờ nó phải làm sao đây?Nó không thể đón nhận tình cảm ấy,vì đơn giản,nó không yêu Dennis và bởi vì,nó vẫn còn yêu Henry,nó nhớ đến hắn nhiều đến mức nó không thể để ý đến ai nữa cả.Dennis bảo nó rằng anh sẽ chờ,nhưng chờ đến bao giờ...nó biết nó không yêu anh...sẽ không bao giờ yêu anh...

Nó ngồi dậy,đối diện với bóng đêm..chuyện này vừa mới xong lại có chuyện khác đến.Rồi tất cả sẽ kết thúc như thế nào?có tốt đẹp hay không?

_Cậu chưa ngủ ah?_tiếng Sarah vang lên.

Ivy giật mình,nó không nghĩ Sarah còn thức.

_Ah..uhm...

_Cậu đang suy nghĩ về chuyện của Dennis phải không?

Nó ngạc nhiên:

_Sao cậu biết?

Sarah ngồi dậy luôn,nhỏ thở dài:

_Mình biết anh Dennis có tình cảm với cậu từ lâu rồi,còn hôm nay anh bày tỏ tình cảm với cậu thì là do anh ấy kể mình nghe.

....._nó không biết nên nói gì,dù sao thì Dennis cũng là anh ruột của Sarah,nếu nó làm Dennis buồn thì chắc Sarah cũng buồn lắm.

_Mình biết là cậu vẫn còn thích người ấy,mình cũng đã kể cho Dennis nghe..Xin lỗi,mình nghĩ là Dennis nên biết thì tốt hơn,mình mong anh ấy sẽ thay đổi nếu biết cậu có người khác trong lòng.Nhưng anh ấy vẫn....!

_Mình phải làm sao đây Sarah?

Sarah lắc đầu:

__Mình cũng không biết! Tình cảm thì không thể theo ý muốn được...dù như thế nào thì cậu vẫn là bạn thân nhất của mình! Mình luôn tôn trọng quyết định của cậu!

Ivy quay sang ôm Sarah:

__Cám ơn cậu nhiều lắm!

Sarah mỉm cười:

__Thôi, biết mấy giờ rồi không? Ngủ đi. mai còn đi làm nữa đó!

__Uhm!

2 đứa lại nằm xuống giường, 2 mắt Ivy giờ đã nhắm, nó nhắm mắt lại và giấc ngủ nhanh chóng ập đến.

Nhà thờ..

Henry đang hồi hộp, tim hắn đập nhanh..Chỉ xú nữa thôi là cô dâu của hắn xuất hiện.

Tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên..Và Ivy của hắn, người mà hắn dành trọn tình yêu, rục rịch trong chiếc váy cưới trắng tinh xinh đẹp, đang cầm tay ba vợ hắn ^^ từ từ tiến vào sảnh.

Hắn nhìn Ivy không chớp mắt, chưa bao giờ hắn thấy nhỏ đẹp như lúc này...

Nhỏ đi đến đứng bên cạnh hắn, nhỏ mỉm cười với hắn. Và sau đó thì cha xú hỏi hắn là có muốn lấy nhỏ làm vợ không? Muốn quá ấy chứ! Cha xú cũng hỏi nhỏ là có muốn lấy hắn không, nhỏ liền trả lời “Có ạ!” ôi, hạnh phúc quá!

Cha xú tuyên bố giờ nhỏ là của hắn, của riêng mình hắn thôi! Hắn có thể hôn nhỏ lúc này..

Hắn nhẹ nhàng cúi xuống, ôm chặt nhỏ, đặt vào đôi môi mềm mại kia một nụ hôn cháy bỏng..Khoảng chừng 5 phút, 10 phút hay cả một thế kỷ(do hắn tưởng là vậy ^^) hắn mới buông nhỏ ra...Hắn muốn nhìn khuôn mặt rạng ngời vì hạnh phúc của nhỏ..Nhưng nhỏ đã biến đâu mất, người mà hắn vừa hôn, người mà hắn vừa buông ra..lại là Stephanie...

Henry giật mình tỉnh dậy..mồ hôi đầm đìa...chỉ là 1 giấc mơ...nhưng hắn cảm thấy có ai đang nhìn hắn, hắn quay sang;

__Stephanie__ cô bé đang đứng cạnh cái bàn bên cạnh giường hắn__sao em lại vào đây?

Stephanie run run, cô bé ấp úng:

__Em...em...

Hắn nhìn xuống đất..những lá thư mà hắn ghi, những tấm hình của Ivy đang nằm dưới đất..Ngay lập tức hắn hiểu ra, Stephanie đang đọc chúng, hắn tỉnh dậy và cô bé bất ngờ làm rớt.

__Cô đọc chúng à?

__Em...em chỉ..._Stephanie thấy sợ..

__Ai cho phép cô vào đây lục đồ của tôi!_Hắn hét lên!

__Em.._mặt cô bé đỏ bừng, cô thở mạnh__em..không..

__Cô đi ra, đi ra khỏi đây, tôi không muốn nhìn thấy cô!_Hắn lại hét to

__Đừng anh..._tim Stephanie đập mạnh, mồ hôi cô bé chảy ra, trông cô có vẻ rất mệt mỏi. Nhưng hắn không thèm quan tâm.

__ĐI MAU!! TÔI KHÔNG MUỐN NHÌN THẤY CÔ! CÔ NGHE RÕ CHƯA?

Mắt Stephanie bỗng lờ đờ, và dường như đã quá sức chịu đựng..cô ngã xuống..ngất xỉu.

Henry hốt hoảng khi nhìn Stephanie như thế, hắn liền chạy tới:

_Stephanie,em sao thế?

Hắn lay mạnh cô bé,nhưng cô bé vẫn không động đậy.

_Người đâu??Giúp với_hắn la to.

Chỉ chưa đầy 5p,tiếng còi xe cấp cứu đã kêu inh ỏi,nhanh chóng đưa Stephanie vào bệnh viện..

Hắn ngồi ngoài phòng chờ mà lòng đầy hồi hộp...không biết cô bé có bị sao không??Hắn đã to tiếng với Stephanie,chắc là làm cô bé đau khổ lắm..

5p..

10p...

20p.....ôi trời!sao lâu thế này?

40p.....lo quá!

60p.....Có chuyện gì mà lâu thế???lay trời đừng có chuyện gì xảy ra!

Cánh cửa phòng bật mở,1 ông bác sĩ bước ra.hắn liền chạy tới:

_Bác sĩ,mọi chuyện thế nào?

_Chuyện này rất quan trọng,tôi cần nói trực tiếp với người thân trong gia đình của bệnh nhân!_ông ta nói

_Tôi là người nhà của cô ấy!Tôi là....chồng sắp cưới của cô ấy!_trong lúc quỳnh quá, hắn buột miệng nói như thế ^^~

Ông ta nhìn hắn,thở dài:

_Tôi xin thông báo tin buồn cho anh!vợ sắp cưới của anh bị bệnh tim,khá nặng,nhất là thời gian gần đây!tình hình sức khỏe của cô ấy ngày càng yếu!

Henry sững sờ:

_Vậy...vậy..có cách nào chữa khỏi không bác sĩ?

_Chúng tôi phải phẫu thuật,nhưng chỉ có 50% là thành công...

_Không thể ..không thể như thế được!

_Tôi hiểu tâm trạng anh lúc này,nhưng bắt buộc phải phẫu thuật,nếu không cô ấy sẽ không sống nổi 6 tháng!

Lạy chúa,chuyện gì đang diễn ra thế này?Những điều hắn nghe có phải là sự thật hay không?

_Cô ấy..có biết mình bị bệnh không bác sĩ?

Ông ta chất lưỡi:

_Theo tôi nghĩ là không!vì nếu biết thì cô ta sẽ đi khám và điều trị từ lâu rồi!đến lúc này là khá trễ!

Tội nghiệp em quá Stephanie..anh phải làm gì giúp em đây?

_Điều quan trọng bây giờ_ông ta nói tiếp_chính là làm sao để cô ấy không bị shock khi biết sự thật,và tránh bị kích động,hãy tạo cho cô ấy nhiều niềm vui.Điều đó sẽ giúp rất nhiều trong việc phẫu thuật!chúng tôi sẽ làm hết sức mình.

Hắn gật đầu:

_Tôi có thể vào được không?

_Được,nhưng hãy nhớ..tránh làm kích động!

Hắn nhẹ nhàng đẩy cửa vào,Stephanie đang nằm trên giường,say ngủ..Hắn đi đến gần,nhìn cô bé.Đến giờ hắn mới nhận ra,Stephanie xanh xao quá,khác hẳn 1 cô bé đầy sức sống lúc vừa dọn đến nhà hắn.Anh xin

lỗi em,Stephanie ah!anh xin lỗi em,anh làm em đau khổ nhiều quá phải không?chính anh làm em ra nông nỗi này..một nỗi hối hận lan trong lòng nó.

_Anh Henry!

Hắn giật mình:

_Em tỉnh rồi ư?

_Đây là đâu?_cô bé nhìn xung quanh.

_Đây là bệnh viện!

_Sao em lại ở đây?

_Em...ngất xỉu..anh xin lỗi!

Stephanie ngơ ngác 1 lúc rồi cô bé nhớ ra:

_Ah..em nhớ rồi!em xin lỗi anh mới đúng!em đã tự tiện vào phòng anh!

_Không!tại anh đã to tiếng với em!

Stephanie mỉm cười dịu dàng:

_Em không cố ý đọc thư anh viết đâu!chỉ là vì...

_Anh hiểu mà!em đừng nói gì nữa!

Nhìn Stephanie mà lòng hắn thấy xốn xang..

_Giờ em nghe anh nói....em nghe nhé!em bị bệnh tim,và em cần phải phẫu thuật!

Stephanie mở to 2 mắt:

_Anh nói gì cơ?em...em bị bệnh..ah?

Hắn gật đầu.

_Và em cần phải phẫu thuật!

Hai dòng nước mắt lặng lẽ rơi xuống bờ má cô bé:

_Làm sao lại như thế được?chắc người ta lừa rồi!_cô bé lắc đầu.

_Stephanie ah!không sao đâu em,đừng lo!

_Không phải đâu!_Stephanie lay tay Henry,nước mắt vẫn rơi,cô bé nói hoảng hốt_anh hỏi lại đi,chắc chắn là họ nhầm rồi!

_Bình tĩnh em!

_Không...sao em bình tĩnh được?Họ nhầm rồi...nhầm rồi_cô bé vẫn lay mạnh tay hắn.

Hắn liền ôm chặt lấy cô bé:

_Không sao đâu!em đừng lo,anh sẽ ở bên cạnh em.

Stephanie ngơ ngác:

_Bên cạnh em ư?

Ồ!anh phải làm gì cho em đây?Để cho em thấy đỡ hơn?

Hắn buông Stephanie ra,nhìn thẳng vào mắt cô bé:

_Em....lấy anh nhé!

Stephani không tin vào những gì mình vừa nghe:

_Anh...nói gì?

_Em làm vợ anh nhé!anh sẽ mãi bên cạnh em!

_Anh...đang tội nghiệp em ư?

_Không phải!đây chính là những gì mà anh muốn làm!

_Nhưng anh đâu yêu em,người anh yêu là người con gái khác cơ mà?

Tim Henry ngừng đập 1 nhịp..hết rồi...còn gì nữa đâu..giờ Ivy đã có người khác rồi,trong tim nhỏ trước giờ không hề có hình bóng hần..thế tại sao hần cứ mãi hi vọng làm gì?Đã đến lúc phải quên đi rồi.

_Anh đã quên người đó rồi!bây giờ anh sẽ đáp lại tình cảm của em!

Stephanie bật khóc:

_Thật..thật chứ?

Hần gật đầu:

_Hãy tin anh!

Cô bé ôm chầm lấy hần,khóc nức nở.

_Này,sao lại khóc?

_Em ...hạnh phúc quá nên em khóc....

Hần thấy thương Stephanie quá,1 cô bé thật ngây thơ,trong sáng với trái tim mỏng manh,yếu đuối.

_Ngốc quá!

Stephanie cứ thế mà khóc ngon lành trên vai hần...lúc mà cô thấy đau khổ nhất thì ngay sau đó cô lại thấy hạnh phúc nhất..ông trời thật khéo trên người..

Hần nhắm mắt lại...hần sẽ quên được nỗi thôi...trước giờ chưa bao giờ hần thật sự quyết tâm,nhưng bây giờ đã đến lúc ấy rồi...Hần đã làm Stephanie tổn thương nhiều rồi...hần phải dành tình cảm cho cô bé nhiều hơn thôi,hần sẽ bù đắp cho cô bé...Stephanie xứng đáng được yêu mà,đúng không?

Hần làm như thế là đúng hay là sai??Khuôn mặt ấy,giọng nói ấy,nụ cười ấy,rồi tất cả sẽ là dĩ vãng...chỉ còn là quá khứ...là 1 ký ức đau buồn....quên đi...phải quên đi..

23. Chương 23

Xoảng...._Ivy vừa làm rơi cái ly thủy tinh.Nó luống cuống ngồi xuống,nhặt mảnh vỡ.

_Chuyện gì thế?_Chị Cathy hỏi

_Em vừa làm ..bể ly!>_____

Chị Cathy cười:

_Không sao đâu!Cẩn thận đấy,coi chừng chảy máu!

_Dạ!_nó trả lời,chị Cathy thật là tốt,nếu gặp 1 bà chủ khác thì chắc nó bị đuổi việc từ đời nào rồi.

Ivy cẩn thận nhặt từng mảnh vỡ...Sao đột nhiên nó lại run tay thế?nó cảm thấy khó chịu lắm,mà không biết nguyên nhân tại sao...Chắc tại vì hôm nay thời tiết thay đổi,mới sáng

sớm còn mát mẻ,giờ mới giữa trưa mà trời âm u quá,chắc chiều nay mưa to lắm đây!

_Ủi_nó giật mình_một mảnh thủy tinh nhỏ đã đâm vào tay nó,chảy máu rồi,Ivy đưa tay lên miệng mút,sao nó không thấy đau ở tay mà tim nó đột nhiên nhói lên nhỉ?

Henry đưa Stephanie về nhà,hần bắt cô bé phải ở lại bệnh viện để tiện việc theo dõi

nhưng cô không chịu:”em sợ cái mùi ở bệnh viện lắm”.lý do khá là chính đáng nên hấn không còn cách nào khác là chiều theo ý cô bé.

Vừa bước vào nhà thì mẹ hấn đã hốt hoảng chạy đến hỏi han Stephanie :

_Cháu không sao chứ? Stephanie?

Stephanie cười:

_Con ổn mà bác!_Stephanie bắt hấn hứa phải giữ bí mật chuyện cô bé bị bệnh!>_____

_Tạ ơn trời phật,làm bác lo lắng này giờ_mẹ hấn thở phào.Rồi bà quay sang nhìn hấn_sao con tắt dt hả?mẹ không liên lạc được gì hết!

_Khu vực đó người ta bắt off fone mà mẹ!_hấn giải thích.

Bà lại quay sang Stephanie:

_Bác xem con như con gái,con có thể nào thì bác lo đến chết mất!

_Bây giờ con sẽ là con gái của bác,bác chịu không?

_Được thế thì còn gì bằng!

_Oh,mà không được!con không thể làm con gái của bác được!

_Thì bác cũng biết là vậy mà!

_Nhưng con làm con dâu của bác có được không?

_Hả?_mẹ hấn ngạc nhiên hỏi lại.

Stephanie đến gần Henry,nãy h hấn vẫn đứng yên nghe 2 người nói qua nói lại !Cô bé quàng tay hấn,cười rạng rỡ:

_Anh Henry...anh ấy vừa cầu hôn con!

_HẢ????_mẹ hấn thốt lên,nhưng thể chuyện này là 1 chuyện không tin được!>_____

Bà hết nhìn Stephanie rồi lại nhìn hấn,ánh mắt như dò hỏi.

_Stephanie nói đúng đấy mẹ ạ!_hấn chậm rãi nói.

_Vậy nghĩa là....2 đứa...._bà vẫn chưa hết bất ngờ.

Stephanie gật đầu,vẫn nở nụ cười hạnh phúc.

Hấn đột ngột quay sang Stephanie:

_Em lên phòng nằm nghỉ đi!

_Em đâu có mệt!

_Nghe lời anh,lên phòng nghỉ đi!anh cũng thấy hơi mệt,anh về phòng đây.

Hấn bước lên lầu.

Hấn cầm cái gối ném mạnh xuống giường(chỉ dám ném cái gối thôi),rồi hấn ngồi bệch xuống nền nhà...hấn đang làm cái trò gì thế này???Mày...khùng rồi Henry!Mày khủng rồi..Hấn tự nguyện rửa mình!Hấn cầu hôn người mà hấn không yêu,bởi vì..bởi vì hấn thấy tội nghiệp cô bé,cùng lúc đó hấn lại đang vô cùng tuyệt vọng...Stephanie đáng thương lắm,hấn muốn bù đắp lại,nhưng hấn biết hấn sẽ không yêu cô bé...Hấn không thể nào nói với Stephanie rằng cô chỉ có 50% cơ hội sống sót,hấn phải giúp cô bé vui vẻ hơn để giữ sức khỏe tốt nhất khi vào phòng mổ..Nếu ca mổ thành công,thì từ nay người cùng hấn đi suốt cuộc đời còn lại là Stephanie,dù yêu hay không thì hấn cũng phải đối xử tốt với cô bé,và quên hấn Ivy là 1 điều hiển nhiên..Còn nếu.....nghĩ khủng điên gì vậy hả Henry?Hấn lắc đầu để xua tan cái ý nghĩ đó..chắc chắn phải thành công...

“Hãy lấy người yêu mình chứ đừng lấy người mình yêu” câu này hẳn đã nghe ở đâu rồi thì phải,bây giờ hẳn đang làm theo lời chỉ dẫn đó.

Sẽ ổn cả thôi...hắn tự nhủ..

“Henry”_tiếng mẹ hắn vang lên_”mẹ vào được chứ?”

_Vào đi mẹ_hắn nói và đứng dậy,ngồi lên giường.

Mẹ hắn mở cửa,bước vào.

_Có chuyện gì vậy mẹ?

Mẹ hắn ngồi cạnh hắn,nhẹ nhàng:

_Bây giờ giải thích ẹ,mọi chuyện là thế nào?

Hắn nhìn bà:

_Thế nào là thế nào?con không hiểu.

_Thì chuyện con sẽ lấy Stephanie!nói mẹ nghe xem.

_Con đã nói rồi,chúng con sẽ lấy nhau!

Mẹ hắn nhìn thẳng vào mắt hắn:

_Nhưng con đâu yêu con bé?

Hắn cúi mặt xuống,tránh né ánh mắt như hiểu rõ suy nghĩ của mình:

_Con yêu cô ấy mà!

_Con nghĩ mẹ là ai chứ?mẹ là người sinh ra con đấy!

_Không phải mẹ rất yêu thương Stephanie ư?mẹ bảo là muốn cô ấy làm con dâu còn gì?

_Đúng là như thế!nhưng mẹ không chấp nhận chuyện con đùa giỡn với tình cảm của con bé!

_Đùa giỡn???_hắn thốt lên_mẹ xem con là hạng người nào vậy?

_Mẹ biết rằng con không yêu Stephanie!

Hắn im lặng...mẹ hắn nói đúng..hắn không yêu cô bé,hắn bèn thú nhận.

_Tuy là vậy nhưng con không có ý đùa giỡn với Stephanie đâu!

_Con...vẫn còn ...yêu cô gái ấy phải không?

Hắn đột ngột đổi giọng:

_Mẹ đừng nhắc đến nữa,con sẽ quên cô ta..Mẹ yên tâm,con biết tình cảm của Stephanie như thế nào,con sẽ không làm cô ấy tổn thương đâu!Stephanie xứng đáng được yêu hơn ai hết!

_Uhm_mẹ hắn gật gù_mẹ cũng hi vọng là vậy!

Ngoài cửa,1 cô bé đang lấy tay khê quẹt nước mắt...Stephanie tình cờ đi ngang qua căn phòng quên đóng cửa,cô đã nghe hết...1 giọt nước mắt rơi xuống cô khi biết rằng Henry không yêu mình,1 cảm giác buồn...nhưng lòng cô như vỡ oà khi nghe thấy những lời Henry nói..."em xứng đáng được anh yêu,phải không anh?"

Thế là đã quyết định rồi.... 1 tuần nữa sẽ tổ chức lễ đính hôn...sau đó phải đợi Stephanie phẫu thuật xong mới làm lễ cưới..Khỏi phải nói cũng biết ba mẹ hắn vui như thế nào trước sự kiện này,tuy vậy vẫn còn nỗi lo về bệnh tật của cô bé...Đến lúc này thì tất cả mọi người ai cũng biết chuyện Stephanie bị bệnh,nhưng Henry thì không hề nói cho bất cứ ai biết về độ nghiêm trọng của nó,1 phần vì mấy hôm nay đi khám thì bác sĩ nói rằng bệnh đang tiến triển theo chiều hướng tốt,do được sự chăm sóc đầy đủ của những bác sĩ hàng đầu nước Mỹ,cộng với tâm trạng vui vẻ,điều đó rất tốt cho ca mổ,sẽ có nhiều hi vọng hơn,còn 1 phần

thì hẳn biết nếu lúc này nói ra thì người shock nhất có lẽ là Stephanie, không biết cô bé có chịu đựng được sự thật hay không. Tốt nhất là cứ im lặng và hi vọng mọi chuyện sẽ tốt đẹp. Bác sĩ rất lạc quan khi nói về điều đó, thôi thì cứ để như thế đi....bây giờ hẳn làm được gì cho cô bé vui thì hẳn cứ làm.

Gần đây hẳn cứ chở cô bé đi shopping miết, con gái là chúa mê mua sắm...Hẳn dù ghét cay ghét đắng chuyện này nhưng cũng phải ráng cười, ráng vui vẻ. Còn Stephanie thì khỏi nói, được “ông xã tương lai” (dạo này cô bé gọi hẳn là vậy) dẫn đi như thế này, thích mê đi chứ.

Anh này! cô bé đột nhiên lên tiếng khi vừa ra khỏi cửa hàng Channel

_Gì?

_Mình chưa hẹn hò bao giờ nhỉ?

Hẳn nhìn cô bé:

_Em nói vậy là sao?

Stephanie cười:

_Ý của em là tụi mình chưa hẹn hò lần nào như những cặp tình nhân thường làm!

_Vậy chứ em muốn sao?

_Mình đi xem phim đi anh! em thấy những người yêu nhau hay đi xem phim lắm!

Tim hẳn chột ngừng đập...phim??

_Phim????

Uhm! mình đi thôi anh! Stephanie kéo tay hẳn.

Rạp ABC....

Hẳn thật sự không hề muốn đến nơi này..nhưng chỗ này là gần nhất, những rạp khác phải chạy khá xa...

Wa! hôm nay chiếu nhiều phim quá nhỉ? Stephanie reo lên _trông cô cứ như đứa trẻ lần đầu được ba mẹ dắt đi xem phim ^^_ xem phim gì hả anh?

Phim hoạt hình hẳn buột miệng nói ra>_____

Phim hoạt hình?? Stephanie nhìn hẳn _là phim Kungfu Panda hả?

Hẳn lúng túng:

_Coj phim khác cũng được!

_Em cũng thích xem phim hoạt hình lắm! vào xem anh!

Kí ức ngày xưa chợt ùa về....quên đi...quên đi nào...sao những hình ảnh đó cứ mãi trong đầu hẳn, không xóa đi được nhỉ?

Hẳn chẳng xem gì hết...chỉ có Stephanie là chăm chú xem, lâu lâu lại cười, chốc chốc lại hít hà...ôi sao giống thế???

Phim dễ thương quá anh nhỉ? cô bé hỏi khi cả 2 rời rạp chiếu.

Hẳn gật đầu:

Uhm, dễ thương thật sự hẳn có coi đâu mà biết _tâm hồn hẳn cứ để đâu đâu....bay về quá khứ.

Giờ mình về được chưa? hẳn hỏi.

_Chưa! em muốn đi vòng vòng hóng mát 1 chút!

Giờ hẳn chỉ muốn về nhà đánh 1 giấc thôi...nhưng...kệ, chiều vậy!

Mát quá đi... cô bé la lên (hẳn đang chở bằng moto ^^, nhưng với tốc độ khá chậm)_ anh chạy chậm lại để em ngắm đường phố nào!

_Vậy là chậm nhất rồi!

_Chậm xịu nữa đi!

Hắn nhăn nhó, chạy như vậy rồi mà còn bảo chậm hơn...nhưng...kệ, chiều vậy!^^

_Anh..dừng lại _Stephanie vỗ vào vai hắn!

Lại chuyện gì nữa không biết?Hắn tấp xe vào lề đường.

_Sao?

_Minh vào quán kia ăn kem đi! _cô bé chỉ bên kia đường.

Lạy chúa.tim hắn lại ngừng đập...ma xui quỷ khiến nào mà hắn lại chạy vào đường này cơ chứ???Stephanie vừa chỉ vào tiệm “Sweet Dream”

_Kem ở đó dở lắm! _hắn lấy cớ!

_Sao anh biết?

_Anh...anh vào rồi!

—

Nhưng em thấy dễ thương,em muốn vào cho biết!

_Anh không thích!

_Tại sao?

_Anh không thích vào tiệm đó!

Stephanie nhìn hắn,tỏ vẻ ngạc nhiên..Chúa ơi,sao lại đối với con như thế!!!

_Vào 1 lần này thôi!lần duy nhất! _hắn nói

Stephanie gật đầu,cô bé đang thắc mắc sao hắn lại ghét tiệm kem này như thế?chẳng lẽ kem dở đến mức đó??>_____

Hắn đã muốn quên đi nhưng cứ như thế này...làm sao hắn quên được...???Hắn lại đến những nơi mà ký ức về nhỏ mãnh liệt hơn bao giờ hết...

Hắn cảm thấy sợ...khi bước chân vào quán đó....

_Đi nhanh nào anh!Sao anh đi chậm rì vậy?

Hắn lê từng bước nặng nhọc,sao chân hắn nặng trĩu vậy nè?

Stephanie mở cửa ra,kéo hắn vào trong quán.Một không gian quen thuộc hiện ra trước mặt hắn,chẳng thay đổi gì hết,quán kem vẫn như xưa,vẫn dễ thương với phong màu hồng nhẹ nhàng và hương thơm quyến rũ của những chậu bông nhỏ.Lòng hắn thấy xuyên xao nữa rồi..Lạy chúa!!

Hắn và Stephanie ngồi ở bàn cạnh cửa sổ,cái bàn hồi trước hắn từng ngồi hiện giờ có 1 cặp tình nhân đang cười đùa vui vẻ ngồi vừa ăn kem vừa nói chuyện.Cũng may hắn không ngồi lại chỗ đó,nếu không chắc chết quá.

_Hai bạn dùng gì? _Sarah đứng bên cạnh hắn tự lúc nào,hỏi.

_Cho em 1 ly kem dâu! _Stephanie nói

Hắn nhìn lên:

_cho ly lục trà là được rồi!

_2 bạn đợi 1 lát nghen! _Sarah mỉm cười với hắn rồi cô quay vào trong...người gì mà đẹp trai thế không biết.Cả cô bạn gái của anh ta nữa,dễ thương thật,cô nghĩ thầm

_Sao anh lại uống trà vậy?chẳng lẽ kem ở đây dở đến mức đó sao?em thấy quán này cũng được nhiều người yêu thích mà _Stephanie hỏi,cô bé nhìn thấy quán bây giờ đã hết bàn,đông nghẹt.

Hắn nhún vai ,không trả lời.Hắn chỉ muốn rời chỗ này thật nhanh.

Ivy và Sarah đang tất bật với công việc của mình,Sarah thì lo chào khách và dọn dẹp bàn.Còn Ivy và Cathy thì ở bên trong hôm nay là cuối tuần mà,nên khách đến khá đông.

_Chị Cathy,1 kem dâu và 1 lục trà!bàn số 10._Sarah nói

_Ok,xong ngay!

_Có cần anh phụ gì hok nào? _Dennis đột nhiên cất tiếng

_Anh hai,anh đi làm về rồi ah?

_Uhm!biết hôm nay thế nào quán cũng đông nên anh ghé qua xem có phụ được gì không!_anh quay sang nhìn Ivy _mệt không em?

_Dạ..cũng không mệt lắm _nó lúng túng,từ hồi Dennis bày tỏ tình cảm với nó,nó cảm thấy ngượng mỗi khi tiếp xúc với anh,không còn tự nhiên như xưa nữa.

Dennis biết thế,anh chỉ mỉm cười dịu dàng mỗi khi thấy nó như vậy.

_Còn đứng đó làm gì nữa?anh mau phụ em dọn bàn 12 đi!_Sarah hối

_Ờ ờ!_anh liền đi ra.

Sarah quay sang Ivy:

_Bàn số 10 áh,là 1 cặp tình nhân rất dễ thương,nhất là cậu trai,cute kinh!

Ivy nói:

_Mình nhớ là trước giờ cậu đâu khen ai đâu ta?Sao giờ lại...

Sarah phẩy tay:

_Tại lần đầu tiên thấy 1 người ...quá đẹp trai như thế!^^!!

_Thiệt hok?có nói quá không vậy?_Ivy nghi ngờ...dù đẹp trai đến đâu thì đâu thể nào qua mắt được...Henry!!Ồi,nó lại nghĩ đến hắn nữa roài!>_____

Sarah gật đầu lia lịa:

_Thiệt mà,không tin lát ra coi đi,lát cậu bưng đồ ra..giờ mình phải dọn dẹp bàn,để khách vô tiếp ^^!

_Uhm!_Ivy đồng ý,nó cũng tò mò không biết người đó mặt mày như thế nào mà ngay cả con nhỏ bạn chưa bao giờ khen người khác giờ cũng phải khen nức nở.

“Pong”_chị Cathy đập cái chuông nhỏ_bàn số 10 xong rồi đây.

Ivy cầm cái khay,bước ra ngoài..Sao nó lại thấy hồi hộp thế này.

“Số 6,số 7”_nó vừa đi vừa tìm,bởi vì từ trước đến giờ nó chỉ ở bên trong quầy,không phải là người phục vụ,nên nó không biết rõ vị trí của các bàn,lý do mà nó phải làm phía trong là vì số lỵ nó làm vỡ đã đến mức kỷ lục khiến thàng nào nó cũng trích lương ra mua lỵ trả lại.>_____

“Số 10...đây rồi”nó reo lên...Cô gái đúng là xinh thật,nhìn cứ như là búp bê vậy..còn cậu trai..quay lưng về phía nó nên nó không thấy.

Nó đến gần bàn đó hơn,tìm nó cũng đập nhanh hơn..

_Kem của bạn đây!_nó mỉm cười với cô bé.

_Cảm ơn!

Nó nhìn qua chàng trai:

__Còn đây là trà của...__ nó không nói hết được câu..cổ họng nó như có đá mắc bên trong..Henry ư?

Hắn cũng nhìn lên...sững sờ...Ivy...đúng là Ivy...nhỏ đang đứng trước mặt hắn.....thời gian và không gian lúc này như ngừng lại...

“Xoảng” __ly trà trong tay Ivy rơi xuống.Nó giật mình,sực tỉnh lại..

__Xin...xin lỗi!Nó cúi xuống,nhặt những mảnh vỡ lên,run run..Cả quán quay lại nhìn xem ai vừa làm bể ly..Hắn chẳng biết nên làm gì nữa,tay chân cứ lúnh qua lúnh quính..

__Sao vậy em?__Dennis chạy lại.

__Không sao__nó nói,nó không muốn gặp hắn...nhất là trong lúc này.

__Để đó anh dẹp cho!em vào trong đi!

Chỉ cần có thể,Ivy liền chạy vào trong,tìm nó đập nhanh chưa từng thấy..nó biết,sau lưng nó,ánh mắt của hắn đang dõi theo...nó biết là như thế!

__Thành thật xin lỗi!__Dennis dọn xong,đứng lên nói với hắn__chúng tôi sẽ mang nước ra cho anh ngay!

__Không...không sao đâu.

__Vui lòng đợi 1 lát,tôi sẽ mang đồ uống ra ngay!__Dennis đi vào trong

Hắn ngồi sững hồn...là mơ...hay là thật...??tim hắn....hồi nãy...như ngừng đập..

__Anh Henry!

.....

__Anh Henry!

__Hả?__Hắn giật mình.

__Anh đang nghĩ gì mà không nghe em kêu vậy?

__Không có gì!__Hắn lắc đầu.

Stephanie ngập ngừng:

__Anh biết cô gái đó ư?

Tim hắn như chùng xuống:

__Sao em lại nói vậy?

__Em...chỉ hỏi vậy thôi!

__Anh không biết cô ta!anh thấy mệt,mình đi về thôi!

__Nhưng em chưa ăn kem mà!

Hắn đứng dậy,để tiền trên bàn.

__Về thôi!__Hắn bước ra cửa.

Stephanie lật đật chạy theo sau.

__Đợi em với!

Hắn đi ra ngoài,hít 1 hơi khí trời trong lành...Đêm nay trời không có trăng..cũng không có sao...trông trải,im vắng...như tâm hồn hắn lúc này vậy

__Ivy!cậu không sao chứ?__Sarah chạy vào trong,lo lắng hỏi.

Ivy gật đầu:

_Mình ổn mà!

_Vậy sao lại ...?

Im lặng 1 lúc,nó nói:

_Là anh ấy!

_Sao?

_Người mà cậu khen ấy!chính là Henry!

Sarah tròn xoe mắt:

_Sao lại thế được???sao lại trùng hợp như thế?

_Chỗ này mình và anh ấy đã từng đến!

_Cậu...ổn chứ?

_Thật sự...hơi shock...không nghĩ là sẽ có lúc gặp lại anh ấy!

_Vậy cô gái đó là ai?

Ivy lắc đầu,

_Mình không biết!có lẽ..._tim nó bỗng nhói lên khi nghĩ đến điều đó.

Sarah thở dài:

_Ivy ah!

_Mình ổn mà!cậu ra lo việc của cậu đi!

_Uhm!cậu ngồi nghỉ đi!_Sarah đi ra.

Ivy đưa tay lên vuốt trán...nhức đầu quá...nó thấy khó chịu,,1 cảm giác khó tả lan trong người nó...anh ấy...mình lại gặp anh ấy...còn cô gái kia..là ai????

_Em muốn biết cô gái đó là ai không?

Ivy nhìn lên.Dennis đứng dựa vào tường,nhìn nó:

_Em đọc đi,rồi sẽ biết!_anh đưa cho nó 1 tờ báo_vừa mới ra sáng nay.lúc này anh đọc trên công ty...

Nó cầm lên...không tin vào mắt mình,,ngay trang đầu...chính là hình của Henry và cô gái ấy,đang tay trong tay đi trên đường phố.Một dòng tit lớn bên dưới:"Tình yêu thật sự của công tử Livingstone,tiểu thư Stephanie,ái nữ nhà tài phiệt Pasha,2 người sẽ đính hôn cuối tháng này"

Ivy thả tờ báo xuống,nước mắt rơi lã chã.

_Anh không định cho em biết,nhưng đến lúc này thì...

Tim nó đau...đau lắm.....vẫn biết là tại quyết định của nó,hắn không có lỗi gì,dù có lý do gì thì chính nó là người từ chối tình cảm của hắn,thế mà sao...lòng đau thế này...nó khóc...nhưng chỉ là khóc thầm trong lòng,để mặc cho nước mắt tuôn rơi chứ không nấc lên thành tiếng.

Dennis đến ôm nó vào lòng:

_Anh biết..anh biết hết mọi chuyện..anh biết em có tình cảm với cậu ta,anh biết em từ chối cậu ta,anh biết giờ em đau khổ như thế nào...hãy chấp nhận anh đi..anh sẽ làm em hạnh phúc,không bao giờ làm em khóc,không bao giờ làm em đau lòng,anh hứa..chấp nhận anh đi...Ivy...anh sẽ yêu em nhiều hơn ai hết...cho anh một cơ hội đi...

Nước mắt nó vẫn tiếp tục rơi...vẫn biết là sẽ đau,sẽ buồn..nhưng nó không ngờ...nó lại buồn nhiều,lại đau nhiều đến như thế!Trái tim nó như đang rướm máu!!Nó biết...làm sao đây???Ông trời sao khoái đùa cợt như vậy?...ông làm thế là ác lắm...ông biết không?

24. Chương 24

Gió thổi mạnh bên tai hắn..hắn đang chạy xe với vận tốc khá nhanh..Mỗi lúc buồn hay thấy khó chịu thì có 2 cách khiến hắn cảm thấy thoải mái hơn,1 là uống rượu,2 là chạy xe như điên..hắn muốn hét lên thật to,để có thể thấy thoải mái hơn.Cảm giác của hắn lúc này như thế nào?Đau đớn,tức giận,tuyệt vọng,tất cả điều đúng.

Stephanie ngồi sau kéo áo Henry:

_Anh ah!Chạy chậm lại đi!

Hắn dường như không nghe thấy tiếng cô bé,vẫn tiếp tục chạy nhanh...lạng lách.

_Anh!Em thấy mệt...chạy chậm lại đi anh!em mệt!

Có 1 cái gì đó thúc suy nghĩ hắn trở lại,hắn chạy chậm lại,tấp vào lề,dừng xe.Henry vội quay lại nhìn Stephanie,mặt cô bé trắng bệch.

_Stephanie,em không sao chứ?_Hắn hốt hoảng.

Stephanie thở nặng nhọc,cô lấy tay xoa ngực:

_Em...thấy mệt!

_Để anh đưa em đến bệnh viện!

Cô bé lắc đầu:

_Không sao đâu!giờ em đỡ hơn rồi!không cần đến bệnh viện.

Henry nhìn cô bé như thế,hắn thấy hối hận..

_Anh xin lỗi...tại anh chạy nhanh...anh không để ý đến em!

Stephanie mỉm cười,1 nụ cười dịu dàng:

_Chị ấy...là Ivy phải không?

Hắn nhìn cô bé:

_Stephanie ah!

_Anh trả lời em đi,có phải không?

Hắn thấy ngại,không thốt được lời nào,hắn lặng lẽ gật đầu.

Stephanie nhắm mắt,thở dài:

_Em cũng đoán được!Chị ấy xinh thiệt.

_Stephanie ah!

_Anh còn yêu chị ấy chứ?

_Đừng bao giờ hỏi anh câu đó!_Hắn chột đời sắc mặt.

Stephanie ngược lên nhìn trời:

_Em cũng biết cả câu trả lời của anh rồi.

_Em đừng có suy nghĩ vớ vẩn..anh chẳng còn tình cảm với cô ta nữa!

_Vậy anh dành hết tình cảm đó cho em ư?

Hắn gật đầu.

_Anh làm như em ngốc lắm ah??Nhìn thái độ của anh thôi là đủ hiểu rồi!

_Anh không hiểu em đang nói gì!Giờ mình về nhà thôi._hắn quay đi.

Chợt Stephanie nín tay hấn lại:

_Mình huỷ lễ đính hôn đi!

Hấn trợn mắt nhìn cô bé:

_Em đang nói cái quái quỷ gì vậy?

_Em bảo mình sẽ không lấy nhau!

_Stephanie!

_Em không thích như thế!em không muốn người sống cả đời với mình lúc nào cũng nghĩ đến người con gái khác!_cô bé nói rõ ràng,cương quyết,nhưng hấn thấy mắt của cô đỏ hoe.

_Em coi anh là hạng người gì hả?Anh đã bảo là quên cô ta rồi.Giờ người anh quan tâm là em.Em không tin cũng không sao!Anh đã nói là anh làm.Em đừng bao giờ nhắc đến chuyện này nữa._hấn giận dữ nói_em lên xe đi,anh chờ về nhà!

Stephanie im lặng không nói thêm gì hết,thật ra cô biết Henry vẫn còn nhiều tình cảm với người con gái ấy lắm,nhìn thái độ của anh là biết,nhưng trong thâm tâm cô vẫn rất vui mừng vì Henry đã khẳng định rõ quyết định của anh...Em vẫn sẽ là vợ anh...rồi anh sẽ yêu em,phải không anh??

Henry cũng suy nghĩ rất nhiều..lần này mình lại làm tổn thương Stephanie nữa rồi,anh xin lỗi nhé Stephanie,anh cứ mãi nhớ đến người ấy,1 người không hề có tình cảm với anh,mà anh lại đứng đưng với em,người dành tình yêu duy nhất cho anh.Đã vậy còn nổi nóng với em nữa.Anh thật là tệ quá....

Lần này chiếc xe moto được lái chậm hơn rất nhiều..Hướng thẳng về biệt thự Livingstone.

Quán Sweet Dream...trở lại với Ivy và Dennis

Ivy đẩy Dennis ra:

_Anh đừng như thế!Em...không thể..

_Tại sao?Vì hấn?? Hãy mở con tim ra 1 lần nữa đi Ivy!

Ivy lắc đầu:

_Không phải vì Henry...đơn giản vì...em không yêu anh..

Từng câu,từng lời Ivy nói như lưỡi dao đâm vào tim Dennis.

_Em xin lỗi,nhưng từ trước đến giờ,em luôn coi anh là 1 người anh trai đáng kính_Ivy nói_em không thể chấp nhận anh vì em biết được nhịp đập con tim mình.Nếu giờ em đồng ý,thì anh chỉ là người thay thế,rồi sau này người bị tổn thương chính là anh đó,anh biết không?Vì vậy,hiểu cho em,em không thể nào làm tổn thương 1 người anh mà em yêu mến...

Ngừng 1 lúc,nó nói tiếp:

_Em là 1 người rất nghiêm túc trong tình cảm...Chắc giờ anh ghét em lắm nhỉ,nhưng em thà bị anh ghét còn hơn chính làm làm tổn thương anh!

_Em đừng nói nữa!_Dennis đột ngột lên tiếng_anh hiểu rồi!!!Anh cũng biết với tính em,em sẽ trả lời như thế!Nhưng anh cứ nuôi hi vọng,khi yêu người ta điên khùng như thế đấy!Anh không giấu mà nói với em rằng anh đang thấy rất đau khổ,nhưng....anh hiểu,anh hiểu..

Ivy mím môi:

_Em xin lỗi!

_Em đâu có lỗi gì đâu!tại anh mà ra thôi!_Dennis nói_anh muốn ra ngoài đi dạo 1 lát_anh quay lưng đi.

Nó gật đầu.Nhìn theo dáng Dennis...nó lại làm thêm 1 người buồn vì nó rồi...Chúa ơi,sao con cứ làm cho những người con yêu thương đau khổ vậy?Chúa trả lời con đi!!!Người con yêu con cũng không đến với người đó được,còn người yêu con lại là người mà con xem như anh ruột,sao lại trở trêu đến thế?

Từ giờ có thêm 1 lý do để nó có thể quên Henry nhanh chóng,nó nhìn xuống tờ báo mà nó làm rồi,hắn sắp đính hôn.Với tính cách của hắn,cuộc hôn nhân này chắc chắn không phải do 2 gia đình sắp đặt,chẳng đời nào hắn chịu như thế...Cô gái này hắn còn dẫn cả đi ăn kem,chắc là...hắn yêu cô ấy...hắn đã quên được mình.Thế thì tốt nhỉ?Đáng lẽ mình phải vui mừng chứ?Sao lại khóc nữa thế này?Nó đưa tay dụi mắt....

Hắn ngồi trên sofa uống cà phê,một buổi sáng yên bình...Chỉ ngày mai nữa thôi là cuộc đời hắn sẽ rẽ qua trang mới,chỉ là đính hôn thôi ,nhưng hắn biết từ giờ,hắn sẽ có trách nhiệm khác,bên cạnh hắn sẽ có 1 người mà hắn gọi là“vợ”...hắn đã từng mơ đến chuyện này,sẽ cùng với người con gái ấy đi hết suốt cuộc đời còn lại,bây giờ người mà hắn gọi là “vợ” không phải người hắn từng mơ và mong ước...Đôi khi...cuộc sống lại cay đắng như thế...nhưng hắn không hối hận,vì Stephanie cũng là 1 người tuyệt vời,cô bé rất dễ thương,dịu dàng,lại yêu hắn chân thành...Hắn không nên cứ mơ tưởng,cứ nhớ nhung hoài về 1 hình bóng như thế,hắn tin chắc rằng,Stephanie sẽ mang đến hạnh phúc cho hắn..Còn Ivy...nhỏ đã tìm được hạnh phúc cho riêng nhỏ rồi.

Điều hắn lo lắng lúc này là sức khỏe của Stephanie,bác sĩ bảo rằng ngay chính ông cũng bất ngờ trước tình trạng của cô,kết quả xét nghiệm ngày hôm qua đã cho biết điều đó,và bác sĩ cũng lạc quan mà thông báo rằng hắn đừng lo lắng vì ca phẫu thuật sắp tới sẽ chắc chắn thành công nếu tình hình sức khỏe cứ tiếp tục khả quan như thế.Thật là 1 tin mừng,hắn như trút được 1 nỗi lo,tuy vậy,hắn vẫn không được xem thường,hắn phải cố gắng mang lại niềm vui nhiều hơn nữa cho cô bé,hắn sẽ cố gắng....

_Suy nghĩ gì mà thấy vẻ mặt nghiêm trọng vậy mày?_một giọng nói vang lên phía sau hắn.

Hắn quay lại:

_Thằng quỉ,mấy hôm nay mày đi đâu vậy?Giờ mới vác mặt đến đây.

Jack nhún vai:

_Ba tao có dự án ở Bahamas nên tao ra đó xem xét,mà tao nhớ tao nói mày roài mà!

_Tao tưởng mày đi 1,2 ngày thôi chứ ai dè mày đi cả tuần vậy.

Jack mỉm cười,nhưng là 1 nụ cười méo.Thật ra...tuần qua,sau khi nghe Henry sẽ lấy Stephanie thì Jack đã bỏ ra hòn đảo du lịch nổi tiếng ấy,để tâm hồn thanh thản.Nói cho đúng là để thấy bớt mặc cảm tội lỗi!!

_Henry ah!

_Hả?_Hắn cảm ily cà phê lên,nhấp 1 miếng.

_Mày suy nghĩ kỹ rồi ư?

_Chuyện gì?_hắn hỏi lại.

_Chuyện đính hôn...

Hắn cau mày nhìn Jack:

_Ý mày là gì?

Jack thở dài:

_Mày lấy người mà mày không yêu,chỉ tại thương hại.

_Mày đừng nói như vậy ,tao không thương hại ai hết!

_Vậy thì tại sao?

_Không phải chính mày khuyên tao quên Ivy đi ah?giờ tao quên được rồi!Stephanie là 1 cô gái tuyệt vời.

Jack nhìn thẳng Henry:

_Có thật là mày quên được rồi không?

Hắn thấy khó chịu,hắn không muốn Jack nhìn hắn như thế ,hắn né tránh ánh mắt ấy.

_Mày đừng hỏi nhiều!

Jack đặt tay lên vai hắn,thở mạnh 1 hơi,và nói:

_Mày là anh em tốt của tao mà tao đã làm 1 chuyện không phải với mày.Tao không thể chịu được nữa,tao phải nói ra,có thể thì tao mới thấy thoải mái được.

_Mày đang nói cái quái gì thế?_Henry ngơ ngác.

_Nghe đây!Henry!Bây giờ chắc là quá muộn nhưng tao phải nói..

_Có chuyện gì nói sau đi giờ 2 người phải tiếp tôi đã chứ?_một giọng nói nhừn nhừ vang lên.

Hắn và Jack nhìn lại,Stephen,đúng là thằng mất dạy này rồi.Stephen đang đứng ngay cửa vào,nhếch mép.

_Mày đến đây có việc gì?_hắn hỏi

Stephen đi tới:

_Không mời tao ngồi ah?Khách đến nhà mà như thế ư?

_Ah,tao quên mất.Mày là khách mà nãy giờ tao tưởng là ông quản gia nhà tao,ông ấy 60t rồi,già lắm,cũng hơi giống giống mày nên tao tưởng nhầm,thế mày là khách ah?VẬY thì mời ngồi!

Stephen tím mặt:

_Mày...

_Ấy ngồi đi,nếu không thì không chỉ có tao mà tất cả người làm nhà này đều nhầm như thế!!Càng nhìn càng thấy giống...này ngồi đi!khách sáo làm gì?

Jack phì cười trước những lời nói shock óc của Henry,nhìn mặt thằng Stephen lúc này như ăn nhầm bánh mì bị mốc vậy.^^~Stephen ngồi xuống mà mặt mày sượng ngắt.

_Thế hôm nay công tử của biệt thự Livingstone đến lâu đài của Hamilton,phải chăng là có chuyện muốn thưa?

Stephen không biết Henry chơi xỏ mình ^^~

_Ba mẹ tao bảo tao đến gửi quà đính hôn ày!

_Quý hóa quá!_hắn giả bộ đơn đả_về nhắn là tao cảm ơn cái lòng hảo tâm của nhà mày nha!vậy mà có nhiều người nói nhà mày keo ơi là keo,kiết ơi là kiết,giờ tao mới biết là họ nói sai hoàn toàn!

_Coi bộ mày vui quá nhỉ?Sắp có vợ có khác!

_Quá khen!

Stephen liếc hắn:

_Mà số mày đào hoa gớm!mới tháng trước có 1 em,tháng này lại thêm 1 em nữa!Xù em kia rồi ah?Thế mà tao cứ tưởng mày yêu con nhỏ kia lắm,ai dè của được nó rồi bỏ ah?

Hắn trừng mắt:

_Mày nói gì?

_Chẳng phải sao?Ivy nó yêu mày lắm mà!Lúc đầu nghe mày lấy vợ,tao cứ tưởng mày lấy “vợ cũ” của tao_Sтивен cười khẩy

Hắn tiến đến,2 tay hắn nắm lấy cổ áo Stephen,hắn gần từng chữ:

_Mày đang nói cái quái gì thế?

_Buông tao ra!

_Tao hỏi mày,MÀY NÓI VỀ CÁI QUÁI GÌ THẾ?_Hắn hét lên

Stephen tái mặt:

_Tao..tao...

_ĐỪNG BAO GIỜ XÚC PHẠM IVY,MÀY NGHE RÕ KHÔNG?

Stephen gật đầu lia lịa,mồ hôi chảy ròng ròng.Hồi trước choảng nhau ở vũ trường,Stephen uống say nên không ngán ai kể cả Henry.Nhưng lần này nó thấy thằng này sừng sộ đáng sợ như thế,mắt hấn long lên sòng sọc,Stephen cũng cảm thấy hơi sợ...

Henry từ từ rời lỏng tay ra:

_Biến đi!Biến khỏi nhà tao!

Stephen vội vã chạy đi,nó không dám nhìn lại.^_____^~

Hắn thở hồng hộc,cơn tức giận chùng xuống.

_Henry ah!

_Tao tệ quá!tao lại không kiểm soát bản thân mình rồi_hắn chậm rãi nói_cứ nghe nhắc đến tên Ivy là tao lại mất bình tĩnh.Tao thật có lỗi với Stephanie quá.

_Henry,tao...tao phải nói với mày chuyện này_Jack ngáp ngừng.

_Tao thấy mệt ,giờ tao chỉ muốn nằm nghỉ thôi!

_Mày phải nghe!

_Để sau đi!_hắn quay lưng định bước lên lầu.

_Ivy!

_Đừng nhắc đến nữa mà!_Hắn cau có

_Ivy!...cô ấy..yêu mày..

Hắn quay lại,nhìn Jack:

_Mày đừng có nói vớ vẩn như thế ,mọi chuyện đã kết thúc rồi.Mày đừng suy diễn nữa.

Jack nói:

_Mày nhớ hôm nhỏ làm lễ cưới không?Mày ngất xỉu,và nhỏ đã đưa mày về.Chính vì mày mà nhỏ đã hủy bỏ lễ cưới.

Như có sét đánh ngang tai Henry,tim hắn như ngừng đập.

_Nhỏ đã đứng cạnh giường mày,lúc mày còn bất tỉnh_Jack nói tiếp,hắn có thể nghe rõ giọng thở hồi hộp của Jack_Và nhỏ đã đọc những lá thư mày ghi ,sau đó,nhỏ khóc,nhỏ thú nhận là nhỏ yêu mày,nhưng nhỏ không thể đến được với mày ,vì lí do gì thì tao không biết nhưng....

_Mày bảo là nhỏ không yêu tao cơ mà!Lúc đó mày nói khác mà!

Jack cúi gầm mặt xuống:

_Tao xin lỗi,Henry!!Tao không biết lúc đó tao nghĩ gì nữa,lúc đó...tao chỉ cảm thấy ghen tức với mày,tao nghĩ rằng tao không có được nhỏ thì...mày cũng không!!

_BỐPPP...

Quá bất ngờ,Jack ngã ra đằng sau.Cú đấm của hắn rất mạnh,Jack cảm thấy rất nơi khoe miệng.Jack nhìn lên hắn,hắn mím môi,khuôn mặt lộ rõ vẻ đau khổ.

_Thế đấy,người anh em mà tao quý mến lại đối với tao như vậy!Thế đây..mày không có nên tao cũng không được có!Mày suy nghĩ đúng lắm,Jack,mày giỏi lắm.

_Tao xin lỗi!!!Mày đánh tao nữa đi,tao đáng bị như vậy lắm_Jack vẫn ngồi trên sàn,cúi mặt.

Hắn chạy tới,nắm chặt 2 vai Jack:

_Mày biết là mày là thằng tồi như thế nào không?Mày biết hiện giờ tao thấy như thế nào không?Sao mày nỡ đối với tao như vậy hả Jack?Mày là đồ tồi!_vừa nói hắn vừa dấm mạnh vào vai Jack

Jack để yên cho hắn dấm:

_Tao là đồ tồi,mày đánh tao nữa đi!!

_Thà mày mang bí mật đó đến khi mày chết luôn đi,sao mày lại nói ra,hả Jack,mày muốn nhìn thấy tao đau khổ hơn sao?

_Tao xin lỗi!tao xin lỗi!

Rồi trong 1 phút chốc bình tĩnh,hắn đứng dậy:

_Từ giờ tao với mày...không còn...là....anh em nữa!

Hắn bỏ chạy lên lầu.

Jack nhắm mắt,thế là từ nay chúng ta không còn là anh em nữa ư???Cái giá phải trả cho lỗi lầm của mình gây ra,uh thì cũng đúng thôi...ai biểu mày tồi như thế,đáng đời mày lắm,Jack ơi!!Mày đã làm người anh em của mày đau khổ như thế!!tao xin lỗi mày Henry ah,tao xin lỗi!!!

_Anh Jack!

Jack giật mình,nó nhìn ra cửa,Stephanie đã đứng đó tự lúc nào.

_Những gì anh nói....là thật ư?

Nó hoảng hốt,chẳng lẽ cô bé đã nghe hết những gì mà nó và Henry đã nói.

_Chuyện gì cơ?_nó cố tỏ ra bình tĩnh hết mức.

_Anh đừng giấu em!em đã nghe hết rồi!_Stephanie nói,giọng buồn buồn.

_Không như em nghĩ đâu!Chỉ là....

_Anh không cần giải thích đâu!chỉ cần anh bảo chuyện đó có thật hay không?

_Để anh nói rõ cho em hiểu!

Cô bé lắc đầu,nói

_Mà em ngốc thiệt,dĩ nhiên là chuyện thật chứ!em lên phòng đây!chào anh!!

_Stephanie!

Cô bé quay đầu lại ,nhìn nó.

_Em..không sao chứ?

_Em ổn mà_cô mỉm cười_đừng lo cho em!

Jack ra về mà tâm trạng day dứt.Nó muốn nói ra để có thể thấy thanh thản hơn ,thời gian vừa qua Jack đã sống trong cảm giác dày vò khó chịu,Jack chịu không nổi,nhưng đâu ngờ nói ra..lại làm ọi chuyện xảy ra như thế!Nó không nghĩ đến điều đó,càng không hề nghĩ đến 1 điều là Stephanie đã nghe và biết hết mọi chuyện!Rồi chuyện sẽ ra sao đây?Trong khi ngày mai là lễ đính hôn rồi!Chỉ trong 1 thời gian ngắn mà Jack đã đánh mất đi tình anh em thân thiết bấy lâu nay!tâm trạng của Jack bây giờ còn đau khổ và khó chịu hơn cả lúc trước...mình đã sai khi ngay từ đầu làm đau Henry,nhưng lần này mình càng sai hơn khi làm tổn thương cả 2 người....Henry và Stephanie.....

Tao chỉ biết xin lỗi mày thôi,Henry ah...ước gì thời gian quay trở lại,tao sẽ không đánh mất tình anh em của tụi mình 1 cách ngu xuẩn như thế.....

25. Chương 25

Hắn ngồi bệt xuống nền nhà,thần thờ...

Đau.....hắn thấy rất đau..

Tức.....hắn rất tức.

Hắn nắm chặt 2 tay,mím chặt môi!!Và rồi...hắn khóc!!!

Hắn khóc vì đau,vì tức,vì uất ức,vì hận.....Hắn nhắm chặt mắt để kìm lại điều đó,nhưng không thể,chuyện này quá sức chịu đựng của hắn....

Có ai hiểu được nỗi đau lúc này của hắn?Hắn đang bị giằng xé dữ dội...Tại sao?Tại sao?Tại sao?????

Tại sao lại đối với hắn như thế?Tại sao lại để hắn vào tình cảnh này?Có phải là 1 trò đùa hay không?Một trò đùa của số phận....Hắn đã làm gì mà bắt hắn phải đối mặt với điều này ,trời ơi!!!!

Trước mắt hắn...một màu đen ảm đạm.

_Ivy!!em yêu anh ư? Thật chứ?_hắn nói thầm với một giọng điệu đau đớn...._nếu vậy sao em lại từ chối tình cảm của anh?Làm sao anh có thể đến được với em bây giờ...em...độc ác lắm....Muộn rồi ,tất cả đã muộn rồi....anh không quay lại được,dù anh rất muốn nhưng...không được,lý trí anh không cho phép anh hành động như thế.Lần đầu tiên từ trước đến giờ,anh sẽ để lý trí chiến thắng con tim....Anh phải đi tiếp con đường mà mình đã chọn,có một người xứng đáng được như thế!!Anh sẽ không thể nào yêu cô ấy như đã từng yêu em,anh sẽ không quên em,nhưng bây giờ,anh phải chọn cô ấy.....

Nếu có kiếp sau,anh vẫn sẽ chỉ yêu mình em thôi,kiếp sau,kiếp sau nữa,anh vẫn sẽ như thế.Nhưng kiếp này....đành phải chịu cho sự sắp đặt của số phận!!!Anh phải chấp nhận sự thật này....

_Mình mua vé cho cậu rồi này!

Ivy mỉm cười.

_Cảm ơn cậu!

_Khách sáo nữa!Mà sao cậu lại quyết định về quê đột ngột thế?

_Đã lâu rồi mình không về thăm mộ mẹ mình,với lại...._nó ngập ngừng_gần đây mình thấy mệt mỏi,muốn về quê để cho tâm hồn thoải mái hơn.

Sarah nhìn nó:

_Không phải vì muốn tránh anh Dennis chứ?

Nó liền vẫy tay:

_Không có chuyện đó đâu,sao mình lại tránh anh ấy chứ?

_Dennis nói với mình là dạo này cậu tránh mặt anh ấy!

Ivy lắc đầu:

_Không phải đâu!Đúng là không tự nhiên và thoải mái như trước,nhưng không phải vì thế mà mình đi đâu!

_Vậy là tại anh chàng kia!!!_Sarah nói

_Đừng nói chuyện ấy nữa,được không?Hắn ta sắp lấy vợ rồi.

_Hắn đã quên được cậu,đó không phải là điều cậu muốn sao?thế tại sao cậu cứ.....??

_Mình cứ nhớ,cứ thương,không quên được,phải không?Vì thế nên mình muốn về quê!!!biết đâu được sau khi trở về đây,mình quên được hắn ta thì sao?

_Cậu định về bao lâu?

Ivy nhún vai:

_Có lẽ vài ba ngày,cũng có lẽ cả tuần,cũng có thể cả tháng...

_Ấy,cậu mà đi cả tháng là biết tay mình!_Sarah đưa nắm đấm dứ dứ trước mặt nó ,đe dọa ^^!_Cầm lấy vé đi nà,cô nường.

Ivy lấy tấm vé từ tay Sarah.Có lẽ hiện giờ đây là cách tốt nhất giúp nó

_Ivy!_chị Cathy kêu khiến nó giật cả mình.

Nó quay lại:

_Sao hả chị?

_Em có khách!

_Khách??Ai vậy nhỉ?_nó ngơ ngác,đưa mắt nhìn Sarah có ý hỏi!!Nhỏ này cũng nhún vai,bó tay.

Rồi đột nhiên,tim nó đập loạn xạ..chỉ vì nó vừa chớm có ý nghĩ...chẳng lẽ là....hắn????

Không thể nào!! Lại suy nghĩ lung tung nữa rồi.Nó cười vì sự ngớ ngẩn của mình,rồi đi ra phía trước.

Tim nó giật thót 1 cái , không phải hắn, mà là cô bé ấy.một cô bé tóc dài ngang lưng,trông cô dễ thương như 1 thiên thần nhỏ đang ngồi ở cái bàn gần cửa ra vào...Ivy nhớ cô bé này,cô ấy là.....vợ chưa cưới của hắn..tjm nó...đau nhói ...Sao cô ta lại đến đây nhỉ?cô ấy tìm nó ư???Nó thấy hồi hộp ...

“Sao mình phải lo chứ?Mình với hắn có gì đâu?” Nghĩ như thế,nên nó mạnh dạn bước đến gần cô gái.

_Cô tìm tôi?nó hỏi

Stephanie ngược lên nhìn nó:

_Chào chị,chị nói chuyện với em 1 lát được không?

Ivy chần chừ,rồi nó cũng ngồi xuống,đối diện Stephanie.Im lặng...

_Chắc chị cũng biết em rồi nhỉ?

_Cô đã đến đây ăn kem 1 lần!

_Em không nói chuyện đó!_Stephanie mỉm cười_ý của em là chị có biết em là vợ sắp cưới của Henry không?

Ivy thấy khó chịu:

_Sao cô lại hỏi tôi như thế?

_Chị thì không biết rõ về em,nhưng em biết rõ về chị lắm.

_Cô biết gì về tôi?_nó ngạc nhiên

Stephanie nhìn thẳng vào nó:

_Tất cả,chuyện giữa anh ấy và chị!

_Tôi và hắn chẳng có chuyện gì cả !_nó lạnh lùng trả lời!

_Anh ấy yêu chị, phải không?

Tjm nó đập nhanh hơn bình thường,nó đứng dậy

_Cô là vợ sắp cưới của hắn mà cô lại hỏi tôi như thế!Không thấy mắc cở ư ?Xin lỗi,nếu cô gặp tôi chỉ vì hỏi những câu như thế thì tôi rất tiếc,tôi không giúp được gì!

Stephanie nhìn xuống ly nước đang uống dở :

_Chị cũng yêu anh ấy mà!

Ivy mở to mắt nhìn cô bé:

_Cô đang nói cái gì thế?

_Chị nói thiệt đi!_cô bé nhìn Ivy,hai mắt đỏ hoe_chị có yêu anh ấy không?

_O.....!_Ivy quỳnh quáng.

_Chị yêu anh ấy, phải không?

_Cô đừng làm mọi việc thêm phức tạp như thế!Tôi không yêu hắn,hắn cũng không còn tình cảm gì với tôi nữa!

_Chị tưởng em ngốc lắm sao?Chỉ cần nhìn thái độ của chị là em biết câu trả lời rồi...!!

_Cô đừng suy diễn..tôi không yêu cậu ta,cậu ta cũng không yêu tôi.Chẳng phải người cậu ta lấy là cô đó sao?

_Chị tưởng anh ấy lấy em vì anh ấy yêu em ư?Không đâu!_Stephanie nói cay đắng_vì anh ấy tội nghiệp em đấy!

Ivy nhìn cô bé tỏ vẻ không hiểu.

_Em bị bệnh tim...và anh ấy....._Stephanie cố gắng giữ giọng bình thường nhưng Ivy vẫn cảm nhận được nỗi ghen ngào trong ấy!

Trước mắt Ivy giờ đây là 1 cô bé tội nghiệp hiền lành,có được tình yêu nhưng lại đang đau khổ vì nó!

_Tôi...._nó nói không nên lời.

_Chị biết là em ghen ti với chị như thế nào không?dù em cố gắng thế nào cũng không thể làm phai mờ hình bóng chị trong trái tim của anh ấy!!!trong khi đó chị lại chối bỏ tình yêu đó!

_Cô không hiểu được đâu!Tôi và hắn...không thể được!Đúng là tôi đã có lúc rung động trước hắn,nhưng bây giờ thì không còn nữa!Đó chỉ là 1 phút thoáng qua thôi!_nó nói dối 1 cách trắng trợn.

_Vậy ah?_Nhìn mặt Stephanie là biết rằng cô bé không tin,nhưng cô vẫn gật đầu_vậy mà em cứ nghĩ...yêu là phải đấu tranh,đã yêu là không từ bỏ, như em,dù biết anh ấy không yêu,nhưng em vẫn cứ hi vọng,em không bao giờ hối hận vì những gì mình đã làm,dù không có được tình cảm của anh ấy,em vẫn chấp nhận.

_Cô yêu hắn nhiều đến thế ư?

_Vâng,rất nhiều!_Stephanie đáp_yêu hơn cả bản thân em nữa!

Ivy nhắm mắt:

_Hắn ta may mắn thật

_Chị sắp đi đâu ah?_Stehanie hỏi,cô bé nhìn thấy cái vé mà Ivy nắm từ nãy giờ!

_Ah...oh...tôi về quê chơi!

_Khi nào chị đi?

_Ngày mai!

_Ngày mai....cũng là ngày đính hôn của em!

Tim nó lại nhói lên 1 cái nữa ,sao cứ nhắc đến chuyện đó hoài thế?

_Vậy...chúc cô hạnh phúc và khỏe mạnh!giờ tôi phải đi làm rồi!Chào cô nhé!

_Cảm ơn chị!chào chị!_Stephanie vẫn ngồi yên...trong đầu cô bé bây giờ đầy nỗi lo lắng,hoài nghi,như 1 người bị mất phương hướng,không biết đi về đâu,không biết làm gì,chỉ hành động dựa theo bản năng,để mong một hạnh phúc với tình yêu của hắn... xa với

Nó quay bước đi nhanh để cô bé khỏi thấy đôi mắt đang chực trào rơi nước của nó!Sao nó muốn yên ổn mà lại không được thế này...Nếu hắn đã quên được nó thì nó sẽ thấy đỡ hơn,đằng này....tại vì tội nghiệp cô bé ấy!Bất giác nó thấy cô bé ấy thật đáng thương ...Khi nó chấm dứt với hắn,phải nói đó là cảm giác đau

khổ nhất mà nó có thể cảm nhận được! Nhưng... giờ nó nghĩ đến hấn! Chắc là cảm giác của hấn còn đau hơn mình gấp trăm lần... Nó biết nó chẳng làm được gì nữa rồi, bây giờ nó chỉ biết nhìn người mà nó yêu thương đính hôn với người con gái khác và cầu chúc 2 người sẽ gặp may mắn . Nếu như đó là số phận, nếu như đó là sự sắp đặt của ông trời . thì ta phải tuân theo thôi...

Ngày mai....

Ngày mai.....

Trời lại tối.....

Và trời lại sáng.....

26. Chương 26

Mất Ivy thâm quầng, cả đêm hôm qua nó không ngủ, sáng ra nhìn mặt nó như ma khiến Sarah hoảng hồn.

_Cậu sao thế? vào soi gương xem kìa!! Hai mắt búp lại rồi đó!

Ivy đưa tay dụi mắt:

_Tối qua mình không ngủ được!

_Dù có chuyện gì cũng phải lo giữ sức khỏe chứ? Cậu có như thế cũng đâu thay đổi được gì!

Ivy lắc đầu:

_Mình đâu muốn thay đổi, mình cũng không muốn suy nghĩ nhiều, thế nhưng... những chuyện đó cứ ám ảnh mình hoài, nhắm mắt là lại thấy, lại nhớ..

Sarah vỗ vai bạn:

_Mình hiểu mà nhưng cậu co như thế là không được đâu!!! Thôi cậu lo dẹp hành lý đi, để ra sân bay chứ!

_Uhm! _nó gật đầu... phải đi thôi! Để không nghĩ ngợi gì nữa hết!

_Mình chờ cậu lên sân bay! Anh Dennis đòi chờ nhưng mình nghĩ cậu không muốn!

_Cám ơn cậu!

Nó thở dài!! Nặng lên rồi! giờ này chắc mọi chuyện đã xong rồi!!! Tuy mới là đính hôn thôi nhưng... cầu chúc 2 người được hạnh phúc!!!

Lễ đính hôn được tổ chức tại khách sạn 5 sao Only, 1 cách đơn giản, chỉ có mặt gia đình 2 bên. Ba mẹ của Stephanie đã đáp chuyến bay đến Mỹ cách đây 2 ngày... Còn về phía nhà hấn thì có thêm vài người họ hàng nữa, nhưng không có Jack...

Hấn bận 1 bộ lễ phục màu đen, that cravat trịnh trọng, hôm nay là ngày quan trọng nhất cuộc đời nó, ah không, chỉ mới là đính hôn thôi, nhưng cũng coi là 1 ngày cực kỳ quan trọng đấy chứ! Đã đến giờ dự kiến, nhưng nhân vật chính vẫn chưa xuất hiện, Stephanie.

Lúc đầu mọi người chỉ nghĩ là con gái nên chuẩn bị chậm chạp, sẽ đến trễ 1 tí nhưng đến giờ này, đã quá trưa rồi mà vẫn không thấy, nên tất cả bắt đầu lo lắng.

_Con bé đâu rồi? Sao giờ vẫn chưa đến? _mẹ hấn nhìn hấn _con gọi cho nó đi, hồi sáng nó bảo với mẹ là đi ra tiệm trang điểm rồi sẽ kêu tài xế chở thẳng đến đây!

Hấn cầm điện thoại, gọi cho Stephanie:

“Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được”

Quái lạ? Cô bé tắt máy ư? Hấn liền gọi cho chú tài xế:

_Alo! chú James ah? chú đang ở đâu thế?

Tôi đang ở nhà cậu người đó trả lời

Sao chú lại về nhà? Stephanie đâu? hấn hét to, tất cả mọi người đều nghe thấy nó, hỏi hộp..

_Cô ấy bảo tôi chờ đến tiệm trang điểm, rồi bảo rằng chút nữa có bạn đến chở đi tới chỗ làm lễ, nên kêu tôi mới về nhà!

Hấn buông thông điện thoại, cô bé đi đâu vậy không biết? Bạn cô ấy là ai? cô ấy làm gì có bạn bè ở đây? mẹ Stephanie và mẹ hấn liền chạy tới:

_Sao rồi con? Stephanie đâu rồi?

Con không biết! hấn lắc đầu.

Sao lại không biết? mẹ hấn hốt hoảng hỏi.

_Cô ấy bảo rằng có bạn đến chở đi tới đây!

_Bạn ư? con bé có bạn ah?

Hấn im lặng không nói, vẫn mãi suy nghĩ...

Bạn??? ai là bạn của Stephanie? nếu thật sự có bạn thì bây giờ lẽ ra là đến nơi rồi chứ? Chẳng lẽ, cô bé bị người nào chơi xấu ư? Suy nghĩ của hấn liền dẫn đến Jessica, chắc là con nhỏ này rồi, chỉ có nó mới nghĩ ra được những trò như thế! Tình cảm bệnh hoạn của Jess hấn đã biết rõ từ lâu, nhưng lâu nay thấy nó có vẻ đã không còn chú tâm đến hấn nữa, không ngờ.... Nếu thật sự là cô thì tôi không bỏ qua đâu, hấn tức tối

_Con gọi đến tiệm trang điểm đi, nhanh lên con!

Hấn lại bấm fone:

_Alo!

_Chị NiNi, em đây!

_Henry hả? Có chuyện gì không em?

_Stephanie đâu chị?

_Stephanie ah? chị đâu biết!

Tim hấn đập nhanh:

_Không phải sáng nay cô ấy đến chỗ chị trang điểm sao? tài xế nhà em chở cô ấy ra tiệm của chị mà!

_Đâu có, hôm qua cô bé điện thoại bảo là dời buổi lễ đính hôn đến tuần sau nên hủy cái hẹn sáng nay, không phải sao em? có chuyện gì ah?

Không, không có gì đâu! cảm ơn chị . Hấn cúp máy..

Vậy hóa ra không phải Jessica bày trò mà chính là em sao? Stephanie? em đang làm cái trò gì vậy? Hấn lo lắng.... giờ em đang ở đâu??

“Reng... reng...”

Tiếng chuông điện thoại reo lên làm hấn giật mình... là số của Stephanie, hấn liền bắt máy

_Alo, Stephanie, bây giờ em đang ở đâu?

_.....!

Alo, alo! hấn hét lên

Anh ah! giọng cô bé vang lên nhẹ nhàng

_Em đang ở đâu?

_Nghe em nói!em xin lỗi...em biết anh đang cố gắng làm em vui và hạnh phúc,nhưng mà..._cô bé ghen ngào_người anh yêu không phải em mà là chị ấy!

_Em nói cái quái gì thế?

_Em biết,chị ấy cũng yêu anh!

_Stephanie ah!

_Em đã gặp chị ấy! Chỉ để khẳng định rõ sự thật,và dù chị ấy có chối nhưng anh ah...chị ấy yêu anh lắm!

_Em đừng nói nhảm nữa!

_Chúng ta sẽ không lấy nhau nữa!_cô bé nói giọng quả quyết.

_Bây giờ em đang ở đâu?_hắn bỏ qua câu nói của Stephanie,vấn hỏi.

_Nếu chị ấy thật sự không có tình cảm với anh thì chắc em không như thế này đâu. Dù thế nào thì em vẫn muốn là người đem lại hạnh phúc cho anh!Nhưng em hiểu...nếu không phải là chị ấy thì...không được!Đúng không anh?

_Anh đã nói là đừng nhắc đến chuyện đó nữa mà!

_Bây giờ em phải nhắc thôi!em không biết lý do vì sao mà chị ấy lại từ chối anh,nhưng em hiểu yêu một người mà không đến được với người đó là đau khổ như thế nào!!!anh hãy đến với chị ấy đi!!em tin lần này chị ấy sẽ không từ chối anh nữa đâu!

_Anh không làm được!em đừng có như thế!anh không xa em đâu.

_Anh lo cho bệnh tình của em ah?anh yên tâm!em đã đỡ rất nhiều rồi!em sẽ về Pháp chữa trị,em sẽ ổn thôi mà!

_Không được!_hắn không biết nên làm sao trong hoàn cảnh này.

_Ah,bây giờ thì anh nhanh chân lên đi!đến sân bay nội địa!

_Em đang ở đó ah?

_Không!chị ấy đang ở đó!

Tim hắn như ngừng đập:

_Sao?

_Chị ấy quyết định sẽ đi nơi khác sinh sống,chị ấy bay chuyến 2h!em tra danh sách hành khách đó!anh thấy em giỏi không?

_Anh không quan tâm!em đang ở đâu?

_Anh đừng dối lòng,anh đang rất quan tâm,phải không?Nhanh lên anh,nếu trễ là anh không bao giờ gặp lại chị ấy đâu!em sẽ về nhà giải thích mọi chuyện với mọi người!

Rồi cô bé cúp máy,hắn sững sờ...

_Sao rồi con?Con bé đâu?

Hắn quay sang tất cả mọi người:

_Con xin lỗi tất cả,chúng con đã chầm dứt!

Rồi hắn bỏ chạy thật nhanh trước những đôi mắt kinh ngạc không hiểu hắn vừa nói chuyện gì!

Stephanie nói đúng,hắn đang dối lòng,tim hắn như đang có lửa thiêu đốt lúc này!!!Dù hắn có cố gắng đến đâu đi nữa thì không thể nào xóa nhòa được hình ảnh của nhỏ,chỉ cần nghe đến nhỏ là hắn như phát cuồng lên!

_TAXIIIIIIII!_hắn la to khi vừa ra khỏi tòa khách sạn!

Sân bay...

_Thôi được rồi!cậu về đi!

_Để mình đưa cậu vào trong!!

_Khỏi cần,mình biết đường mà!_Ivy nói!!!_cậu về đi,đi làm kẻo trễ!

_Ồ há!_Sarah giơ tay lên nhìn đồng hồ_vậy mình đi nhé!Đến nơi nhớ điện thoại ỉnh!

_Uhm!cám ơn cậu!

_Bye!Mà này!

_Sao?

_Cho cậu 3 ngày thôi nhá!sau 3 ngày là phải có mặt tại đây,trễ hơn là biết tay mình!

Ivy cười hì hì:

_Oh,biết ọy!bye nhé!

_Bye!

Ivy kéo vali đi,lần này chỉ là vali nhỏ thôi!^^

Phải nhanh lên,,1h hơn rồi rồi,vào mau để làm thủ tục nữa!Bống 1s không để ý:

_”Bốp”_một quả banh bay thẳng vào đầu nó,Chúa ơi,cái đầu con,rồi nó loáng choáng.mất đà,té uych 1 cái!Chúa ơi...cái mông con....>_____

Nó nhăn nhó,lấy tay xoa...mông ^^~...

_Đứa nào dám đá banh vào đầu bà thế hử?_nó vừa nhăn nhó vừa hét toáng lên!

_Rick!mẹ bảo con thế nào?không được đá banh ở đây cơ mà!_người phụ nữ đứng gần đó chạy lại!,bà ta la thẳng bẻ!

_Mẹ oiiii0a0a0a0a!_một giọng nói con nít,nó nhìn lại,1 thằng bé cỡ 4 tuổi mập mập dễ thương đang đứng trước mặt nó,run run khóc_chị ấy dữ quá!

Người phụ nữ quay sang Ivy,hỏi:

_Thằng bé nó đá trúng cô ah?Tôi xin lỗi,cô không sao chứ?

_Tôi không sao đâu!_nó nặn ra 1 nụ cười meo méo,đứng dậy!đau đầu thì ít mà đau mông thì nhiều!>_____

_Tôi mới quay sang nói chuyện với bà bạn 1 chút là nó cầm banh đá lung tung!Xin lỗi chị đi con!

Thằng bé núp sau lưng mẹ,len lén nhìn Ivy

_Xin lỗi chị!

Nhìn điệu bộ thằng nhóc mà Ivy phì cười..

_Không sao!đừng đá banh trong đây nữa nhé!thôi chào chị,tôi phải vào trong làm giấy tờ!_nó nói

Người phụ nữ gật đầu chào nó!

Nó bước vào trong...1h20 rồi,không nhanh lên là trễ mất!Vừa đi nó vừa nghĩ...đây không phải là lần đầu tiên nó bị dính banh..lần đó...chính hần..đã đá banh trúng đầu nó!Hôm đó...đến bây giờ nó vẫn nhớ môn một...

1 kỷ niệm đẹp...rất đẹp.....mở đầu cho những kỷ niệm buồn.....rất buồn....

27. Chương 27

Từ khách sạn đến sân bay chỉ 15p thôi!Nhưng....lúc này hấn đang rất tức tối:

_Nhanh lên nào bác tài!

_Cậu thông cảm!tôi chạy vậy là nhanh rồi đó!đường này cho vận tốc tối đa là 60miles/h thôi!

_Chạy lên 100 đi!tồn bao nhiêu tôi cũng trả!

_Đùa ah?cậu muốn tôi ra tòa ư?

“Chết tiệt!trong lúc khẩn cấp lại ngồi vào xe thăng tài xế nhất cây này,bây giờ mà có chiếc moto của tui là tui chạy đến 140 cho ông xem”_hấn rửa thầm

Bỗng nhưng chiếc xe chạy chậm lại,chậm lại...rồi dừng hấn:

_Cái quái gì thế??_hấn hét vào tai ông tài xế

_Không biết!kẹt xe phía trước!lạ thật,đoạn đường này ít khi kẹt xe lắm mà!

Trời ơi là trời!ông trời muốn tôi chết đi ông mới hả do hay sao?

Hấn rút trong túi ra tờ 100usd,đưa cho ông tài xế,rồi mở cửa,chạy nhanh.

Đã bao lâu rồi hấn không chạy bộ nhỉ?lại còn mặc cái áo vest nóng thế này nữa chứ!Hấn cởi áo vest ra,quăng trên đường,và chạy tiếp.

Dường như thấy thế vẫn chưa đủ,hấn giựt cái cravat ra,giục 1 bên đường,toàn đồ hiệu cả đấy!^^~

Mồ hôi nhễ nhãi,hấn thở gấp gấp,đã 1h30 rồi,không khéo hấn muộn mất!

Khốn thật,chân tê rần rồi...mới chạy có 15p.chẳng lẽ mình yếu như thế sao??(cái tội không chịu tập chạy bộ thường xuyên)

1h45....

Còn 1 chút nữa thôi!cố lên nào!

1h50...

OMG!!!đến rồi,hấn nhìn quanh!Khu vực bay nội địa...ở đâu ta...ah,ở bên kia...

Sao lại xây cái sân bay rộng đến thế chứ?Chạy muốn chết luôn!Hấn nguyên rửa...

Hấn chạy tới,chạy lui,dáo dạt tìm....

Đâu rồi??? Hấn nhìn quanh,chẳng lẽ cô ấy vào phòng chờ rồi ư?

Hấn liền chạy vào trong.

Người bảo vệ ngăn hấn lại:

_Anh đi đâu thế?

_Tôi tìm người!Cho tôi vào đi!

_Không được!đây là khu vực cách ly rồi,chỉ những ai có vé mới vào được!

_Tôi vào 1 chút là ra mà!

_Xin anh thông cảm!

_Xê ra!_hấn đẩy mạnh người bảo vệ,làm người đó té xuống,hấn chạy vào bên trong.

_Đứng lại!bảo vệ đâu?có người đột nhập!

Liền lập tức có 3 người khác chạy tới chặn đường hấn,2 người vòng đằng sau,kéo 2 tay hấn lại:

_Buông tôi ra!!buông tôi ra_hấn hét lên oai oái

_Nếu anh không tuân theo luật thì đừng trách chúng tôi!

_Buông ra!_hắn giựt mạnh 2 tay,nhưng dù hắn có giỏi đến đâu cũng không thoát khỏi 2 người đó!!

2 người bảo vệ kéo hắn ra khỏi khu vực mà hắn vừa xâm nhập:

_KHÔNGGGG!_hắn hét to_Ivy....IVY....._Hắn gọi với vào trong,kêu tên nhỏ.

Hắn cứ vùng vẫy,còn những người kia vẫn”hộ tống” hắn đi ra.

_Yêu cầu anh đừng quấy rối nơi này nữa!_người đó cảnh cáo hắn,rồi cả bọn họ quay lưng đi..

Henry liếc nhìn đôn hồ....2h....

Hắn khụy xuống,tức giận,hắn nắm chặt tay lại,đập mạnh xuống nền gạch “Bốp..”

Tay hắn chảy máu...

Rất....đau....hắn không biết cảm xúc của hắn lúc này thế nào nữa!!hắn cứ nhìn vào khoảng không...vô hồn....

_Ivy.....!!!!

_Sao cơ?chi đang giữ nó ah?

_Vâng!_cô nhân viên gạt đầu_hồi nãy có người nhặt được nên đem đến gửi cho tôi_vừa nói cô ta vừa cầm ra 1 chiếc bông tai nhỏ nạm đá saphira_có phải là của cô không?

Ivy reo lên vui mừng:

_Đúng rồi!cám ơn chị nhiều!

_Không có gì!

Ivy đeo chiếc hoa tai vào,đây là đôi hoa tai mẹ nó tặng cho nó,lúc ngồi trong phòng chờ nó bất giác sờ thì thấy mất..Hốt hoảng,nó chạy đi kiếm khắp nơi...2h kém...nó mặc kệ,máy bay bay thì cứ bay,không đi chuyển này còn có thể đi chuyển khác!chứ nếu mất chiếc bông tai này thì nó đau lòng lắm...

Thật là hú hồn,may có người nhặt được....chắc tại hồi nãy thăng nhóc kia đụng nên mới rơi mất...đúng là xui xẻo...bây giờ phải đi về lại,ngày mai mới có chuyến mới...Ôi cái số tôi!Trời ơi là trời!nó than thở.

_KHÔNG....IVYYYYY!

Nó giật mình,chẳng lẽ ông trời kêu tên nó!>_____

Ivy nhìn về hướng có tiếng nói...rồi nó sững người....hắn...có phải là hắn đấy không?Hắn đang gọi tên nó....không biết hắn làm cái trò gì mà lại bị mấy người bảo vệ kia kéo ra....Rồi hắn đập mạnh xuống đất....

Nó ngậy người...không tin vào mắt mình....

_Hennn...Henry!_nó lắp bắp

Henry quay lại..và hắn cũng sững sờ...nhìn nó.....

Nó chẳng suy nghĩ được gì nữa hết!Nó chạy tới,cúi xuống cạnh hắn,lo lắng:

_Sao cậu lại ở đây?Tay cậu chảy máu rồi kìa!_nó nhìn bàn tay hắn,máu đỏ hoe.

Hắn nhìn nó...say đắm...không nói lên được tiếng nào..

_Cậu ngồi yên đó,tôi chạy đi mua băng dán cho cậu!

Nhưng nó vừa dợm đứng lên thì hắn bỗng nắm tay nó rất chặt:

_Em đừng đi!_hắn nói

Tim nó thổn thức...mắt nó cay cay...

_Tôi đi mua băng dán cho cậu mà!

Hắn kéo mạnh nó,khiến nó ngã vào người hắn...rồi hắn ôm nó..

_Đừng đi!!

Lấy hết sức bình sinh,nó đẩy hắn ra:

_Cậu đang suy nghĩ thế hả?Cậu có bình thường không?Hôm nay là lễ đính hôn của cậu mà!Sao cậu lại đến đây?

Hắn lắc đầu:

_Chuyện đó đã hủy bỏ rồi!anh không giấu được lòng mình...anh chỉ có mình em thôi Ivy ah!

_Nhưng tôi không yêu cậu!tôi phải nói bao nhiêu lần nữa cậu mới hiểu hả?_nó cố gắng giữ giọng nói bình thường.

_Em yêu anh mà!

_Không!

Hắn kéo khuôn mặt nó lại gần:

_Nhìn thẳng vào mắt anh mà nói lại câu đó đi!nói là em không yêu anh đi!!

Nó nhìn thẳng vào đôi mắt nâu dịu dàng đó...đôi mắt sâu thẳm thẳm như có cả một vũ trụ trong đó..một đôi mắt ấm áp nhưng rất buồn,đôi mắt đó như đọc thấu tâm can của nó,Ivy quay mặt đi,né tránh ánh mắt ấy!

_Cậu về với Stephanie đi!

_Sao lại như thế?_hắn lay mạnh 2 vai nó_sao em lại đối với anh như thế?em yêu anh mà!Nói cho anh biết lý do đi!

Ivy lắc đầu,2 mắt nó giờ đỏ hoe:

_Cậu về với Stephanie đi!

_Không!!!anh đã rất cố gắng nhưng không được...anh chết mất!em có hiểu thế nào là nỗi đau khi yêu 1 người mà không đến được với người đó không??

Ivy nhắm mắt lại,để mặt cho 2 hàng nước mắt rơi xuống...em biết chứ...

_Tôi van cậu,cậu hãy quên tôi đi!

_Nếu anh quên được,anh đã quên từ lâu rồi!!!em xem này_hắn cầm tay Ivy,đưa lên ngực mình_em cảm thấy gì không?Trái tim của anh đang đập đây này,trái tim anh muốn nói với em rằng:nếu không có em,nó sẽ ngừng đập!

Ivy bật khóc:

_Đừng mà...cậu đừng như thế!Không được đâu!!!_nếu cứ tiếp tục thế này...làm sao nó dứt khoát được?

Hắn nhìn Ivy,đắm đuối:

_Em yêu anh,phải không?

Nó vẫn khóc...

_Trả lời anh đi!

Nó sợ ánh mắt của hắn....nó sợ nó không kèm lòng được...

_Không đư....

Nó không có cơ hội nói tiếp,vì đôi môi của nó đã bị chặn lại bởi cái hôn của hắn...một nụ hôn nồng ấm...thật êm,thật ngọt....nó như muốn tan ra trong nụ hôn ấy....

Rồi hần nhẹ nhàng buông nó ra...

_Anh yêu em,Ivy ah!

Nó ôm hần thật chặt,thật chặt,khóc nức nở...Nó thua rồi...nó thua nhịp đập của con tim,nó thua bởi tình yêu của hần dành cho nó quá nhiều...cảm giác của nó bây giờ là như thế nào??Sợ hãi....lo lắng.....đau khổ??

Chỉ có 1 câu trả lời đúng lúc này....Nó không suy nghĩ gì nữa hết,không nghĩ đến ba nó sẽ như thế nào,lần này nó chỉ muốn sống thật với cảm xúc của nóvà đó là “Hạnh phúc”

Bên khu vực bay quốc tế,một cô bé trông như thiên thần đang kéo hành lý ...

Người bảo vệ hỏi:

_Cô đi chuyến bay nào?

_AA315_cô gái trả lời_đi Pháp!

_Cô queo phải là đến bàn làm giấy tờ!_người bảo vệ giơ tay chỉ .

Cô gái gật đầu,cám ơn..

Cô nhìn quanh sân bay....đông đúc,nhộn nhịp...nhưng người duy nhất mà cô yêu lại đang có mặt ở nơi khác

_Chúc anh hạnh phúc,tình yêu của em!_cô mỉm cười,và rồi cô đi vào trong...

28. Chương 28

Chiếc taxi vàng chạy chậm dần..rồi dừng hần trước nhà Sarah...Ivy bước xuống,chợt 1 cánh tay nắm nó lại:

_Em phải vào ư?

Nó quay lại nhìn hần,đôi mắt hần đượm buồn.Nó thở dài:

_Uhm!anh về nhà đi!

_Nhưng....

_Có chuyện gì em sẽ liên lạc với anh sau.

Hần lắc đầu:

_Không được!Lỡ như em lại mất tích nữa thì sao?

_Em đâu có mất tích!

Hần đan đan 2 tay vào nhau:

_Nhưng mà....nhưng mà....lần trước...

_Lần trước là khác!bây giờ là khác!

_Em hứa đi!

_Hứa gì?

_Hứa là không bao giờ thay đổi ý kiến nữa,hứa là đừng bao giờ rời xa anh nữa!

Nó nhìn hần....khác hần cái vẻ mặt kiêu ngạo,chảnh chệe hồi trước...hần bây giờ...trông...tội nghiệp và yêu thế ^^

_Em hứa mà!_Nó gật đầu_em vào nhà đây!

_Khoan đã!_hần gọi.

_Sao?

_Tạm biệt vậy thôi ư?

Nó nhìn hấn,tỏ vẻ không hiểu ý.Hấn giờ má ra:

_Mi 1 cái tạm biệt đi!

ọc ọc!!!=__=__=‘

_Người ta nhìn kìa!_nó liếc về phía ông tài xế này giờ đang nhìn 2 đứa nó qua gương chiếu hậu ^^~

_Mặc kệ!_hấn bướng.

Ivy nhăn nhó,nhưng nhìn hấn dễ thương quá đi mất ^^ .Nó cúi đầu vào trong,hun 1 cái chóc lên má hấn:

_Vậy được chưa?

_Thêm 1 cái nữa nhá!_hấn nheo mắt..

_Không....về đi!_Nó nói

Ivy đóng cửa xe lại cái bụp.Ra hiệu cho tài xế lái xe đi!

Nó nhìn theo đến lúc chiếc taxi khuất hấn,một cảm giác lạ lẫm xuất hiện,nó chưa bao giờ cảm nhận được trước đây...Nó muốn quên đi mọi thứ,chỉ sống với cảm giác như vậy thôi.Một làn gió mát thổi qua,bất giác...nó mỉm cười...

Nó quay lưng đi vào nhà...nhưngnụ cười trên môi nó vụt tắt...

_B...Ba!

Henry đẩy cửa bước vào nhà...Đúng như hấn dự kiến,ba mẹ hấn đang ngồi đợi hấn.Mặt ba hấn đành lại,tức giận.

_Mày còn về cái nhà này làm gì nữa?Tao không có thằng con như mày!_ông hét lớn

Hấn im lặng,không nói.

_Con làm gì mà đến nỗi Stephanie nó không chịu làm lễ?_mẹ hấn hỏi,giọng nói cũng lộ vẻ trách móc.

_Stephanie đâu rồi mẹ?cô ấy về chưa?

_Nó bay về Paris rồi!

_Sao?_hấn bất ngờ,Stephanie nói là trở về đây cơ mà.

_Mày còn làm bộ ngạc nhiên như thế được hay sao?Mày làm tao xấu hổ đến thế nào mới vừa??

_Bây giờ ba muốn nói sao cũng được,con không có ý kiến.

_Được lắm,vậy bây giờ mày đưa con bé quay trở về đây đi!

_Ba!_hấn nhìn ba hấn

_Sao?

Hấn lắc đầu:

_Không được!

_Sao lại không được,mày làm con bé giận thì mày phải đi xin lỗi nó chứ?

_Con sẽ không lấy cô ấy đâu!con đã nói là mọi chuyện kết thúc rồi mà!

_Mày coi mọi chuyện cứ như là trò đùa hay sao?mày muốn lấy thì lấy,muốn bỏ thì bỏ!

_Con không có ý đó!_hấn nhìn thẳng vào mặt ông_con không yêu Stephanie,ngay từ đầu con chỉ là thương hại cô ấy!Nhưng người rút lui trong chuyện này là Stephanie,cô bé không muốn lấy 1 người không yêu mình!

Mẹ hấn cất tiếng:

_Sao lại thế???Dù con có thương hại nó thì cũng đừng để cho nó biết chứ??

_Con yêu người khác...mẹ ah!!_Hấn thú nhận..

_Chẳng phải...chẳng phải...mẹ đã nói với con rồi sao?

_Con xin lỗi!con cứ nghĩ mọi chuyện sẽ đơn giản như thế!Nhưng ..con sai rồi...con không quên Ivy được!

_Có phải...có phải là đứa con gái nhà Harnett không?Cái đứa là vợ sắp cưới của nhà Livingstone?_Ba hấn hỏi

_Tên cô ấy là Ivy Harnett,cô ấy không còn là vợ chưa cưới của Stephen nữa!_hấn chỉnh lại.

Nhưng ba hấn không để tâm đến điều đó....ông tái mặt...đứng dậy...bỏ đi vào trong phòng.

Thái độ thay đổi kì lạ của ông khiến hấn thấy lạ....Hấn đã để ý từ trước rồi,mỗi lần nhắc đến nhà Ivy là ông lại như thế...Có chuyện gì đã xảy ra??Hấn suy nghĩ,Ivy dù yêu hấn nhưng vẫn 5 lần bảy lượt từ chối hấn..Henry ráp những nỗi nghi ngờ lại....Có khi nào...có khi nào....đã có chuyện gì xảy ra giữa 2 gia đình...mà hấn không biết???

_Ba...ba..._nó ấp úng

_Con vào nhà đi!_ông Thomas nói..rồi ông quay lưng vào trong,không nói thêm gì nữa..

Ivy they sống mũi cay cay,nó biết nó làm ba nó đau,nó biết nó đã làm ba nó buồn...nhưng...không phải chính ba nó cũng đã từng nói không ai có thể kiểm soát được tình cảm của mình hay sao??Nó đã rất cố gắng,nhưng nó không thể,nó yêu hấn,đó là 1 sự thật không thể chối cãi được...

Nó lê bước chân nặng nề vào nhà...nó biết phải làm sao bây giờ??

Ba nó ngồi đằng sau hiên...trầm tư:

_Ba!_nó khê gọi.

Ba nó vẫn không trả lời..

_Ba ah!

Mắt nó chực trào rơi nước..

_Ba đừng như thế!!đừng đối với con như thế!

_Hiện giờ ba không muốn nói chuyện với con!!

_Nhưng mà...

_Con đừng giải thích gì hết!Con lên phòng đi!

Nó mím môi,cổ ngấn những cảm xúc đang chực trào ra..nó biết,ba nó đang giận nó,giờ có nói gì cũng vô ích...Nó bước lên phòng với tâm trạng nặng trĩu..

Hấn cầm điện thoại lên...bấm số..

_Alo_giọng nhỏ vang lên..

_Không có gì hết!anh chỉgọi để nghe giọng của em thôi...Hóa ra đó không phải là giấc mơ em nhỉ?Thế mà anh cứ nghĩ nãy giờ anh đang mơ..

_Không phải mơ đâu...

_Đừng rời xa anh nữa nhé!em hứa rồi đấy!Dù bất cứ chuyện gì!

_.....

_Em trả lời đi!

_Em hứa!!em sẽ không rời xa anh đâu!!em thấy mệt,em nằm nghỉ 1 chút!

_Uhm!Mà này...

_Sao?

_Anh yêu em!

_Biết!!Nói hoài...

_Oh!_giọng hần lộ vẻ thất vọng_em nghỉ ngơi đi nhé!

_...Nhưng... vẫn thích nghe..._nó nói nhỏ

_Hả???Nói gì???

_Không nghe thì thôi!Hok nói lần thứ 2!byebye ^^!

Èo...chưa gì đã cúp máy..người gì mà lạnh lùng..Hần chắt lưỡi...nhỏ nói câu gì mà nhỏ xú,chả nghe được gì cả??Chắc xấu hổ nên vậy....Mà nói gì vậy ta??Hần nhăn nhó suy nghĩ...chẳng lẽ nhỏ nói là “em cũng yêu anh?”...chắc vậy quá...hần cười khoái trá ^^!!

Ivy nằm phịch xuống giường..nó vừa thấy vui vừa thấy buồn....2 cái cảm xúc ấy đang trộn lẫn vào nhau khiến nó thấy khó chịu...Nó có làm sai không???

Phải tìm ra 1 cách nào đó...không thể để như thế này mãi được...Nó biết ba nó sẽ không bao giờ chấp nhận chuyện này...ba nó sẽ không chấp nhận Henry...chuyện của 2 đứa nó sẽ ra sao đây??Không thể để yên như thế được...phải có cách gì đó...

“Lần này em sẽ không rời ra anh nữa đâu!!!Em hứa”

Night...

_Nhóc!Lâu quá không ghé!Dạo này thế nào?Khỏe không?_vừa thấy hần,Ken chạy đế,khoác vai.

_Rất nà khỏe_nó tươi rói.

_Nhưng mà anh mày nghe tin là hôm nay mày lấy vợ đúng hok?Vợ sắp cưới mà dám bảo là em họ,lừa anh mày ah?

_Em không lấy cô ấy,tụi em hủy lễ rồi!!trước giờ em chỉ yêu một người thôi!

_Chài!sao mày nhiều em thế?

_Bây giờ chỉ còn 1 em thôi!duy nhất và mãi mãi..._hần cười!

Ken vỗ vai hần:

_Coi kìa,cười không thấy mắt đâu luôn! Khác hẳn với hồi trước!

_Hehehehe!

_Mà này!_ken ghé vào tai hần nói nhỏ_dạo này đến lượt thằng Jack thất tình mày ah!

_Sao?

_Tối nào nó cũng uống đến 2,3 h sáng...anh hỏi nhưng nó không trả lời..cứ uống mãi!

_Sao anh không pha cho nó rượu loãng như lần trước anh pha cho em ấy!_hần bắt bẻ

Ken cười hì hì:

_Ồ thế là em biết ah?

_Pha loãng kiểu đó ai chả biết!_Hần liếc

_Anh cũng pha cho nó như thế!Mày biết tính anh rồi đấy!!được cái là thằng này không sành uống rượu như mày nên nó không biết!nhưng đêm nào cũng uống mấy tiếng đồng hồ..rồi nằm ềnh đó ra mà ngủ..đến trưa thì lủi thủi đi đâu đó!rồi khoảng 10h tối lại mò đến,uống tiếp...

_Sao anh không ngăn nó?

_Vậy chứ hồi trước anh ngăn mày,mày nói gì mày nhớ hok?

Hắn trầm tư...rồi lắc đầu:

_Không!em có nói gì đâu!

Ken cốc hắn 1 cái:

_Mày nói là anh mà ngăn là mày qua bar khác!>_____

_Em có nói vậy hả?Thằng Jack nó cũng nói như thế sao?

_Chứ gì nữa..2 đứa mày là 1 giuộc mà,đi đâu cũng có nhau!!mà thằng Jack thất tình thiệt hả?Mày thì con gái còn chê chứ nó thì làm gì có?

Hắn lườm Ken:

_Anh nói vậy là có ý gì??em thì con gái còn chê???

_Hehe!thì không phải có con nhỏ nào chê nên mày bảo là thất tình ấy ah?

Hắn lắc đầu,kiêu ngạo:

_Chê sao được mà chê!anh xem thường thằng em này thế??cô ấy đâu có chê em,chỉ là chưa chấp nhận thôi!

_Vậy thì có gì khác?

_Khác chứ?Chê tức là không yêu,không thèm để ý,còn không chấp nhận thì....bây giờ đã chấp nhận rồi!

_Mày làm thế nào mà hay thế?chỉ anh mày với.

_Đâu được,bí quyết của em đâu chỉ lung tung được!mà anh biết để làm gì?già rồi mà!

_Già cái đầu mày!anh mới 26!

_26 là già rồi!mà thằng Jack giờ ở đâu?

Ken chỉ tay:

_Trong góc kia!!nó vào khoảng 1h rồi,mà cũng nhờ nó mà kỹ năng pha rượu loãng của tao lên tay thấy rõ!

_Anh mang cho em Vodka nhé!

_Gì nữa??_ken giật mình

_Em không như hôm bữa đâu!yên tâm..

Hắn bước về phía Jack....chỉ mới mấy ngày không gặp mà nhìn thằng này khác quá!!tóc tai rũ rượi,,quần áo lố lồi...cầm chai rượu mà nốc lấy nốc để...cứ như 1 thằng bợm rượu..

Câu nói của Ken hồi nãy vang lên trong hắn” chúng mày là 1 giuộc mà.đi đâu cũng có nhau”.....khiến hắn đau nhói...

Henry ngồi xuống cạnh Jack....thằng này vẫn không hay biết,cứ cầm chai rượu mà uống..Hắn giật chai rượu ra khỏi tay Jack:

_Đừng uống nữa!!

Jack nhìn hắn,mắt lơ đãng:

_Mày ...đến đây làm gì?_rồi giật lại chai rượu.

_Tao bảo mày đừng uống nữa!_hắn đưa chai rượu ra khuất tầm với của Jack..

Jack nhếch mép:

_Tao không uống thì tao làm gì??

Ken mang đồ uống ra, Henry nháy mắt ra hiệu Ken đừng để ý 2 đứa.

_Jack ah!

_Mày đưa cho tao!

_Mày muốn uống chứ gì? vậy tao uống với mày!

Hắn cầm nguyên chai rượu, nốc luôn.. Jack vội giữ tay hắn lại, ngăn cản:

_Mày làm gì vậy?

_Mày muốn uống chứ gì? Thế thì tao uống chung!

Jack cúi đầu xuống:

_Tao đã đánh mất tình cảm của người anh em mà tao quý mến nhất 1 cách....ngu xuẩn...phải nói là rất ngu xuẩn...!! _Jack nói trong đau khổ _mày biết không??? cho đến giờ tao mới nhận ra là...đối với tao, mày quan trọng lắm..mày còn thân thiết hơn cả anh em ruột của tao nữa..thế mà tao lại....

Rồi Jack khóc, không phải là khóc nức nở như con gái mà chỉ khóc ...một thằng chưa bao giờ hắn thấy nhỏ 1 giọt nước mắt bấy giờ đang khóc trước mặt hắn...bao nhiêu tức giận, bao nhiêu oán hận trong hắn lâu nay đã bị dội sạch đi..

Hắn vỗ nhẹ vai Jack:

_Mày đừng khóc...mày khóc trông xấu trai lắm mày biết không?

Im lặng 1 lúc, hắn nói tiếp:

_Thôi, mọi chuyện bỏ qua hết đi...nếu tao là mày....biết đâu chừng....tao cũng sẽ làm như thế!!

_Tao đúng là 1 thằng hèn.._Jack tấm tức.._mày đừng tốt với tao như thế!tao không đáng đâu!

_Mày đừng như thế nữa...Trước giờ tao với mày thân như hình với bóng, không có mày, tao thấy trống vắng lắm, cứ như mất đi 1 cái gì đó cực kỳ quan trọng vậy!Mày cũng hiểu cảm giác đó mà, phải không?

Jack không nói gì hết...nó mím chặt môi..

_Tụi mình là anh em mà, mày nhớ không??Dù có chuyện gì vẫn là anh em tốt!mày nhớ lời hứa ấy không?

Jack gật đầu:

_Tao xin lỗi...tao xin lỗi mày....

_Bỏ qua hết đi!!!mày luôn là anh em tốt của tao...mãi mãi...

_Mãi mãi....mãi mãi....._Jack dựa vào hắn, lim dim mắt..._mãi mãi...

“Cái thằng này!uống yếu xìu mà cứ uống”_hắn nhủ thầm...

Hắn cầm chai rượu lên, uống 1 ngụm:

_Mãi mãi nhé mày!!

Henry nhìn thằng em họ thân thiết của mình đang say ngủ, hắn mỉm cười...lòng thấy nhẹ nhõm hơn bao giờ hết....

29. Chương 29

Sáng sớm.cố gắng phớt lờ cái tâm trạng khó chịu cứ ản ản mãi trong người.Ivy lê mình bước xuống lầu...hi vọng 1 ngày làm việc sẽ khiến nó thoải mái hơn..

Chỉ có nó với Sarah là dậy giờ này...còn cả nhà vẫn đang say ngủ..Cũng phải thôi!mới 7h hơn...

Nó đã kể mọi chuyện cho Sarah nghe,và thật may,nhỏ chỉ nói đơn giản:

_Mình luôn ủng hộ cậu!!!mình tin chuyện gì rồi cũng sẽ có cách giải quyết!cậu hãy làm những gì mà cậu nghĩ là đúng!

Những gì mình nghĩ là đúng...những gì mình đang làm,mình đều nghĩ là đúng,và những gì mình sắp làm...hi vọng cũng sẽ đúng...

Mãi suy nghĩ,nhìn lại thì:

_Sarah đợi mình với!_nó nói với theo khi thấy Sarah ra mở cổng.

Nó luống cuống chạy ra..

Ivy bỗng chững lại...hắn đang đứng trước cổng nhà,cười toe toét..

_Hi em iu!_hắn vẫy vẫy tay.

_Sao anh lại đến đây?_Nó ngạc nhiên.

_Sáng nay ngủ dậy,tự nhiên thấy nhớ em kinh khủng...nên chạy tới đây!^^!

Ivy đưa mắt nhìn Sarah,thấy nhỏ đang chúm chím cười:

_Hạnh phúc quá ta!

Ivy nói:

_Đây là Sarah.bạn thân của em!

_Chào bạn,mình là Sarah!!_Sarah chào nó

Hắn gật đầu:

_Chào bạn!mình là Henry!bạn gọi mình là Satan cũng được,đó là nickname mà ai đó đặt ình!

Hắn lại cười tít mắt....sao mà nhìn đáng iu thế nhở ^_^~

_Tự nhiên mới sáng sớm đứng trước cổng..lỡ đến trưa em mới ra khỏi nhà thì sao?

Hắn nhún vai:

_Thì....anh điện thoại kêu em ra....!!Thôi mình đi nào!_hắn cầm tay nó

_Đi đâu?

_Đi chơi!_hắn nói tỉnh bơ

_Em phải đi làm mà!

_Không phi em đã xin nghỉ phép để về quê sao?

_Bây giờ không về thì đi làm chứ!

_Nhưng em vẫn đang nghỉ phép..không nói nhiều!đi chơi thoải!

Hắn cầm tay nó,nháy mắt với Sarah:

_Sarah thông cảm nhé!

Rồi hắn kéo nó đi thẳng,trong khi nó vẫn còn ngơ ngác...

_Thả em ra!em không muốn đi xe đó!

_Anh hứa là chạy chậm thôi mà!

_Không!em không tin anh đâu!

_Nói nhiều quá!Đội nón vào_hắn ụp cái mũ bảo hiểm lên đầu nó_ngồi lên xe,nhanh lên!

_Không! _nó chu mỏ.

_giờ muốn chủ động hay bị động?

_Là sao?

_Là em tự ngồi hay muốn anh bồng lên xe!nói trước anh mà bồng là không bảo đảm an toàn đâu nghen!

_Thôi!để em ngồi!!

Ivy quay lại nhìn Sarah,mếu máo.Sarah chỉ còn biết mỉm cười,lắc đầu trước cảnh tượng đó...

_Thấy chạy chậm hok?_Hắn hỏi

_Ồ!

_Sao trả lời có vẻ mệt mỏi vậy?Còn buồn ngủ ah?Phải tăng tốc 1 chút để em tỉnh thôi!

_Này,này..không giỡn nhá_Nó hết hồn.

Hắn cười khoái chí:

_Hahaha!Giờ mình đi đâu nhỉ?_hắn suy nghĩ_đi khu vui chơi đi!anh thích chơi trò nhào lộn!

Nó liếc hắn:

_Như con nít!

_Trước giờ vẫn vậy mà!ah mà không!chỉ trước mặt em anh mới như thế thôi!Cả Jack nữa!

_Vậy trước mặt những người khác thì sao?

Hắn vuốt cằm:

_Dĩ nhiên là 1 cậu công tử...

_..ăn chơi!_nó nói

_Ấy!bậy ah!!anh không biết ăn chơi là gì!(xạo kinh >___

_Chứ sao?

_Là 1 cậu công tử chừng chạc lạnh lùng,xung quanh có hàng tá,hàng tá cô gái theo!_hắn nói về tự hào.

Ivy nhăn mặt:

_Ghe không?Nhưng chắc tại nhiều tiểu thư theo quá nên chán mới chọn 1 cô nàng như con trai thế này,phải không?

_Chắc vậy!

Saz....vậy cũng trả lời được,muốn chọc tức mình đây mà!>___

“Sao sau lưng thấy nóng vậy ta?”_hắn nghĩ!Biết là Ivy đang xụ mặt,hắn đưa tay ra đằng sau,cầm chặt tay nó,rồi kéo lên,quàng qua eo hắn:

_Ôm cho chặt vào!không khéo gió thổi bay mất!!

Và hắn cứ nắm chặt tay nó không buông...

Cảm giác hạnh phúc lại đến với nó..ước gì đoạn đường hắn chở nó cứ xa...xa mãi...không bao giờ dừng...để 2 chúng mình bên nhau như thế này...anh nhỉ?

Nhưng giờ đã đến lúc...phải tìm cách giấu quyết thôi..

_Anh ah!!ba anh bây giờ đang ở đâu?

_Ba anh hả?Ông đang ở công ty!mà sao?

_Anh....đưa em đến gặp ba anh,được không?

_Ờc!!chưa gì con dâu đã muốn gặp mặt ba chồng rồi ah?

_Không đùa đâu!!nếu chuyện này không giải quyết....e rằng..._nó nói lững

Henry vội tấp vào lề,hắn bỏ mũ bảo hiểm ra,nhìn nó:

_Anh nghĩ đã đến lúc em kể cho anh biết mọi chuyện rồi!

Nó bất ngờ,nhìn hắn:

_Anh biết ư?

Hắn lắc đầu:

_Không!nhưng vì sao em từ chối tình cảm của anh,vì sao ba anh thay đổi thái độ mỗi lần nhắc đến nhà em?Chỉ có kẻ ngốc mới không nghĩ ngờ những điều đó..

_Anh nói sao?ba anh như thế nào mỗi lần nhắc đến nhà em?

_Ông có vẻ mất bình tĩnh,tái mặt đi!!!!làm ơn nói cho anh biết mọi chuyện được không?rót cuộc là vì chuyện gì mà em lại từ chối anh?có phải vì ba anh không?ông đã làm gì gia đình em?

Ivy im lặng...có nên nói cho hắn biết không??

Hắn lay vai nó:

_Nói đi,Ivy!hay là ông ấy là nguyên nhân khiến nhà em bị phá sản?

_Không phải!....chuyện đã đến mức này...có lẽ anh nên biết,em giấu cũng chẳng được gì?

Hắn nhìn Ivy,chờ đợi.

_Ba của anh...ông ta...đã hại chết cô của em!

Hắn sững sờ...nhìn nó:

_Em nói gì??ba anh...hại chết...?

_Phải?_nó gật đầu...cô của em!

_Không thể nào??sao lại như thế?_hắn vẫn còn hoảng hốt trước cái tin đó!_2 người có thù oán gì ư?

_Không có thù oán gì!trái lại là khác.....2 người đã yêu nhau tha thiết!

Henry làm ra vẻ khó hiểu:

_Anh không hiểu!nếu vậy thì tại sao em lại nói là ba anh hại chết cô ấy?

_Vì ba anh đã phụ bạc cô em,để yêu 1 người phụ nữ khác,giàu có hơn...xinh đẹp hơn..đó chính là mẹ của anh!

_Nếu như ba anh thật lòng yêu mẹ anh thì sao?giống như anh...đã quyết định lấy Stephanie nhưng rốt cuộc vẫn không quên được em!!!

_Không phải như thế đâu!

_Thế là thế nào?em nói đi!

Ivy chậm rãi:

_Nếu như vậy thì em cũng chẳng nói làm gì!Cô của em đã van xin,khóc lóc,năn nỉ nhưng ba anh lại dứt khoát bỏ cô ấy!!cô ấy vẫn bám theo,quấy phá!Rồi..một ngày...2 người hẹn nhau nói chuyện....ba anh lợi dụng lúc đó..lái xe tông chết cô...

_Không!anh không tin!_hắn hét lên_anh không tin,anh không tin ông ấy có thể làm như thế!!Hoang đường...Vậy tại sao ông ấy không bị bắt?em giải thích đi!

_Thế lực..tiền bạc...2 cái đó ba anh đều có...ai bắt được?

Hắn nhìn nó:

_Em có tin không?

_Sao?

_Em có tin chuyện đó không?

_Em.....chuyện này ba em kể....làm sao em không tin được?

_Vậy.... em tính thế nào??

Ivy nhìn hắn,đôi mắt nâu ấy....đang nhìn lại nó..tha thiết...

_Em đã nói rồi...dù có chuyện gì...em cũng không xa anh đâu!em đã quyết định như thế!Anh...cũng vậy chứ?

Hắn quay đầu đi,không trả lời,rồi hắn ngồi lên xe,đội nón vào:

_Em lên xe đi!

_Henry ah!Sao vậy anh?

_Em lên xe đi...anh chở em về chỗ làm!

_Sao vậy?_nó bắt ngờ

Hắn lạnh lùng không nói,nổ máy xe..Ivy chỉ còn cách leo lên xe ngồi,trong lòng thấy lạ lẫm,không biết hắn đang nghĩ gì nữa..

Thật ra....trong lòng Henry bây giờ đang rất hoang mang...hắn không tin chuyện mình vừa nghe là sự thật..hắn không tin ba hắn lại là người như thế...nhưng nếu...nhưng nếu là sự thật thì hắn biết làm thế nào đây??hắn biết làm sao để có thể ở mãi bên cạnh Ivy mà không suy nghĩ về chuyện đó?rồi gia đình Ivy nữa,chắc chắn sẽ không chấp nhận...Ivy nói rằng..sẽ không rời xa hắn nữa....nhưng còn hắn....hắn có làm như thế được hay không??

Hắn thấy sợ...lần đầu tiên hắn cảm thấy sợ như thế này...sợ rằng hạnh phúc mình vừa có được.....sẽ...tan vỡ.....!!!!

30. Chương 30

_”Rầm”_hắn tông cửa vào,mặt hầm hầm...

_Có chuyện gì thế?Sao con lại đến đây?_Ông Harry nhìn thẳng con trai mình,bất ngờ.

Cô thư ký chạy vào,luynh quynh:

_Thưa tổng giám đốc,tôi đã bảo với cậu là ông đang bận thế nhưng cậu chủ cứ xông vào!

Ông cau mày nhìn hắn:

_Con là đứa có học sao lại cư xử như thế ?

Hắn lườm ông:

_Vậy đứa có học phải cư xử như thế nào???Phụ bạc người mình yêu để chạy theo người con gái khác ah?

_Con...con nói cái gì thế hả?_ông lấp bắp

Hắn nhìn cô thư ký:

_Phiền cô ra ngoài 1 lát!tôi có chuyện cần nói với cha tôi!

Cô ta gật đầu rồi lặng lẽ bước ra khỏi phòng,đóng cửa lại.

_Con nghĩ ba biết con đang nói về chuyện gì chứ?_hắn nhìn ông,lạnh lùng.

_Ta không hiểu!

_Không hiểu ư??? Thế con hỏi ba, nhà ta với nhà Harnett có quan hệ như thế nào?

Ông tái mặt đi, nhưng cố gắng lấy lại vẻ mặt bình thường:

_Ta không hiểu con đang nói gì!

_Ba nói láo! _hắn hét lên, rồi hắn chạy đến bên cạnh ông _hãy nói cho con biết đi, hãy nói là nhưng gì Ivy kể cho con không phải là sự thật đi!

_Con bé ấy....nó đã kể gì cho con?

_Ba có muốn nghe không?? Cô ấy kể hết! Ba có muốn con nói lại y chang những gì mà con được nghe không? Cô ấy bảo chính ba đã phụ bạc cô của cô ấy để...để lấy mẹ con..đẹp hơn...giàu hơn..._hắn cay đắng nói _dù người ấy có van xin ba thế nào, ba cũng không thèm để ý đến...cô ấy còn nói vì ba thấy quá phiền phức khi có 1 người luôn bám theo quấy rối nên...

_Đừng nói nữa! _ông hét lên...khuôn mặt đau khổ.

_Ba nói điều đó không phải là sự thật đi ba! Ba nói đi! Cái chết của cô ta không liên quan đến ba! Phải không?

Ông ngồi xuống ghế sofa, cố gắng lấy lại vẻ bình tĩnh của mình, nhưng có vẻ điều đó quá khó với ông, sự căng thẳng, lo lắng, có cả vẻ u uất, hối hận đang hiện rõ lên từng nét mặt. Ông úp mặt xuống bàn tay..

_Ba trả lời con đi ba!! _hắn nói giọng thống thiết...

_Cái chết của cô ấy....có liên quan...đến ba!

Hắn sững sờ nhìn ông:

_Thật...thật sao?

Ông im lặng, không nói.

_Tại sao? _hắn hỏi.

Ông nhắm mắt....như hồi tưởng về 1 quá khứ xa...đã xa nhưng chẳng bao giờ ông quên được..suốt cuộc đời này.

_Tại sao vậy ba? Sao ba có thể làm 1 việc như thế?

Ông trầm ngâm, rồi chậm rãi hỏi 1 câu không liên quan:

_Cô bé Ivy đó....cô bé ấy có yêu con không?

_Có! cô ấy đã chấp nhận tình cảm của con. nhưng đâu có liên quan gì đến chuyện này?

_Có bao giờ...con nghĩ...cô ấy muốn trả thù?

Hắn nhìn ông, khó hiểu:

_Con không hiểu!

_Con có nghĩ là...cô ấy chấp nhận con rồi sau đó sẽ phụ bạc con..

_Như ba đã từng làm với cô của Ivy? _hắn tiếp lời ông _ba lầm rồi, cô ấy không như ba đâu...cô ấy không bao giờ làm 1 chuyện tồi tệ, khinh khi như ba đâu! Lý do mà lúc trước cô ấy từ chối con ...chính là vì chuyện này đó..ba biết không hả? bây giờ...bây giờ con biết làm sao đây???? Con làm sao có thể đứng đối diện cô ấy, làm sao có thể tiếp tục yêu cô ấy đây?

_Con giúp ba 1 chuyện được không?

Hắn nhìn ông..

_Sắp xếp cho ba gặp cha của Ivy!

Ông Thomas ngồi sau vườn...ông cầm điều thuốc rít 1 hơi dài...đã lâu rồi,ông không hút thuốc..nhưng khi con người ta có chuyện gì thì thuốc chính là cách làm người ta khuây khỏa đi..

Ông biết trước thế nào cũng có chuyện như thế xảy ra...nhưng ông chưa bao giờ nghĩ đến nếu chuyện đó xảy ra thì ông sẽ phải như thế nào...ông cứ hi vọng rằng Ivy sẽ quên được,nhưng con bé làm không được..ông biết chứ,không ai tài giỏi gì mà né tránh được tình yêu..ông biết Ivy cũng đang rất đau khổ nhưng ..ông không chấp nhận được...cái cảm giác gặp lại con người đó khiến ông thấy ớn lạnh,một nỗi khinh bỉ tràn ngập con người ông...Cái nhà đó...đã cướp đi mạng sống em gái yêu quý của ông,giờ lại sắp sửa lấy luôn con gái ông..rồi lỡ có chuyện gì,thằng con cũng sẽ giống bố nó,sẽ phụ bạc con bé để theo 1 đứa con gái khác...lỡ như chuyện đó có xảy ra..thì...ông biết làm sao?ông sống sao nổi...Ông căm thù nhà đó...ông hận nhà đó....

Oan gia...đúng là oan gia mà!

_Anh Thomas!_một giọng nói cất lên...

Ông có nghe nhầm không?sao giống giọng thằng đó quá vậy?Sao giống cái giọng của con người ác độc,đã bỏ rơi Jane không thương tiếc quá vậy?Ông chậm chậm quay đầu ra phía sau,tìm đập mạnh...

Là hắn...chính hắn rồi....cái người 20 năm trước...đúng rồi....khuôn mặt ấy...dù có già đi bao nhiêu...ông vẫn nhớ rất rõ...

_Mày...mày.._ông áp úng..

Người đó lặng lẽ nhìn ông:

_Anh khỏe chứ?

_Mày...mày tới đây làm gì?

Harry đến gần ông:

_Anh có biết chuyện của Henry với Ivy chứ?

_Không bao giờ tao để xảy ra chuyện đó!

_Nhưng bọn trẻ yêu nhau!

Ông cười khẩy:

_Để rồi sau này thằng con của mày sẽ giống bố nó,bỏ con tao ấy ah??Mày có tư cách nói chuyện đó với tao ư?Mày quên những gì mày làm đối với Jane ư?Sao mày có thể hại chết nó?Sao mày lại giết nó hả?

_Tôi không giết Jane!!_Harry nói rõ ràng.

_Thế mày nói là nó tự xông ra để mày tông chết hay sao??

Harry không nói,lặng lẽ rút ra trong túi áo 1 lá thư...đã cũ...rất cũ...lá thư 20 năm trước

_Anh đọc đi!Rồi anh sẽ hiểu...

Ông run run cầm lấy lá thư đó,nhẹ nhẹ mở ra...lá thư đã rất mòn và co,chứng tỏ nó đã được đọc rất nhiều lần..những dòng chữ đập vào mắt ông,,nét chữ của Jane..cô em gái yêu quý của ông.

“Anh yêu!

Khi anh đọc lá thư này thì em đã đến 1 nơi xa ,xa lắm,nhưng nơi này cũng không có gì khác nơi em đã sống...vì chẳng nơi nào...em có được anh!!

Cho đến giờ em cũng không tin được...nói đúng ra là em không muốn tin,em không muốn tin rằng anh đã hết yêu em...em cứ ngồi suy nghĩ,không biết mình đã làm gì sai để anh lại đối với em như vậy?Làm sao anh có thể yêu 1 người nào khác??Em không tin điều đó...nhưng bỗng 1 ngày,em nhận ra,em không còn trong trái tim anh nữa rồi!

Đau đớn,uất hận...em trở nên mù quáng..chỉ bởi vì...em yêu anh!em đã quấy rầy cuộc sống của anh,em không muốn người đàn bà đó thay thế chỗ vốn dĩ ra là của em ,em căm hận,em hận lắm...nhưng những gì em nhận lại được đó chỉ là ánh mắt khinh ghét của anh...anh biết lúc đó,em đau khổ như thế nào không??

Em đã từng nói..nếu không có anh..em sẽ chết..lúc đó anh cười và bảo rằng em nói tầm bậy..anh sẽ mãi ở bên cạnh em!!...mãi mãi bên em...anh đã từng hứa như thế!!Đã từng....

Câu nói tầm bậy khi xưa bây giờ sẽ thành sự thật...em không thể sống thiếu anh...em chọn ình hướng đó...em sẽ chết...trước mắt anh..trong tay anh...

Em chết rồi,anh sẽ hối hận chứ???

Vĩnh biệt...tình yêu duy nhất của em”

_Cô ấy gửi lá thư này cho người bạn,dặn là nếu có chuyện gì xảy ra cho cô ấy thì hãy chuyển lá thư này đến cho tôi! _Harry chậm rãi nói _tôi thật sự rất đau khổ,cảm thấy đó là do lỗi của mình nên tôi đã giấu kín sự thật này suốt chừng ấy năm...Henry nó yêu Ivy thật lòng..anh đừng ngăn cản chúng nó..

Ông Thomas vẫn nắm chặt lá thư,nước mắt rơi lã chã:

“Sao em ngốc vậy?Jane?”

Hương hoa lyly thơm ngát,Ivy ngồi dựa vào Henry,ngắm nhìn trời xanh,thật yên bình ...

_Anh nhớ lần đầu tiên mình gặp nhau như thế nào hok? _nó hỏi

_Nhớ chứ!hắn gập đầu _ngay chỗ này nà,em đã nhận 1 trái banh vào đầu.hehe!

_Còn cười nữa!! _nó phụng phịu.

Hắn nhìn lên trời,hồi tưởng:

_Để anh nhớ lại xem!lúc đó,cái mặt em nhìn ngó không thể tả! Mà sao hồi đó em dữ vậy?Sạc cho anh 1 trận,tái cả mặt!

_Xạo kinh!Anh cũng đâu vừa gì?còn hỏi là em chết chưa nữa!!người đâu mà ác quá.

_Có không?sao anh không nhớ gì hết za?_hắn làm vẻ ngây thơ .

_Còn hỏi nữa hả?Oánh chút giờ _nó đập vào vai hắn.

_Oánh chút roài em sống với ai?_hắn lém lỉnh

Nó cười:

_Thì sống với người khác,vậy cũng hỏi!

_Ấy!ai lại như thế?em nở lòng nào đối với anh như thế!hixhix_hắn làm bộ méo máo,khiến nó phì cười.

_Vậy anh phải hứa là sẽ ở bên em suốt đời nhé!

_Trùng hợp thiệt!anh cũng định bắt em hứa câu đó!

_Anh nói thật chứ?

_Thật mà!

_Sẽ không bao giờ thay đổi chứ?

Hắn nhìn thẳng vào mắt Ivy,say đắm...đôi mắt nâu của hắn làm ấm lại tâm hồn của Ivy,niềm hạnh phúc dâng lên....

_Không bao giờ!anh yêu em...mãi mãi....!!_hắn thì thầm

Gió thổi rất nhẹ,mùi hoa lyly quyện vào trong làn gió...

Một nụ hôn được trao...ấm áp....nồng nàn....êm ái....

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/brown-eyes-love>